

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වෘත්තීය පිළිතුරු [නි. 2717]

පෞද්ගලික මන්ත්‍රීන්ගේ කෙටුම්පත් පණත [නි. 2724] :

The Northern Province Teachers' Association Benevolent Fund (Incorporation) Bill—[වි. එන්. නවරත්නම් මයා.]

පළමුවන වර කියවන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [භයවන වෙන් කළ දිනය]
[නි.2725] :

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් තබන ලදී.

ප්‍රශ්නවලට ලිඛිත පිළිතුරු [නි. 2941]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2717]

தனியங்கத்தவர் மசோதா [ப. 2724] :

The Northern Province Teachers' Association Benevolent Fund (Incorporation) Bill—

[திரு. வி. என். நவரத்தினம்]

முதன்முறை மதிப்பிடப் பெற்றது.

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட ஆறாம் நாள்] [ப. 2725] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

வினாக்களுக்கு எழுத்துமூல விடைகள் [ப. 2941]

Volume 56
No. 17

Thursday,
13th August, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [c. 2717]

PRIVATE MEMBER'S BILL [c. 2724] :

The Northern Province Teachers' Association Benevolent Fund (Incorporation) Bill—

[Mr. V. N. Navaratnam]

Read the First time.

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Sixth Allotted Day] [c. 2725] :

Second Reading—Debate adjourned.

WRITTEN ANSWERS TO QUESTIONS [c. 2941]

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලය

1964 අගෝස්තු 13 වන බ්‍රහස්පතින්දා

පූ. හා. 10 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කථා නායකතුමා [ගරු හිසු ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූඪ විය.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்ப்புல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

4 වන ප්‍රශ්නය.

ඩී. ටී. පස්කුවල් මයා. (අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. டீ. பஸ்குவல்—நீதி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. D. T. Pasqual—Parliamentary Secretary to the Minister of Justice)

ගරු කථානායකතුමනි, එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා සති දෙකක් කල් ඉල්ලා සිටිනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

දොඩම්ගහහේන ජාතික නිවාස යෝජනා ක්‍රමය : ශුභසාධක සමිතිය

தொடங்குறஹேன தேசிய வீடமைப்புத் திட்ட நலன்புரிச் சங்கம், அங்கொடை

DODAMGAHAHENA NATIONAL HOUSING SCHEME WELFARE SOCIETY, ANGODA

ඩී. ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (කොට්ටාව)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன — கொட்டாவ)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

කවිකරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) (i) දොඩම්ගහහේන ජාතික නිවාස යෝජනා ක්‍රමයේ ඉඩමේ වටිනාකම, එක් එක් නිවාසයේ වටිනාකම, එක් එක් බිම් කැබ්ලේලේ විශාලත්වය හා වටිනාකම,

ආදිය වැනි නිවාස යෝජනා ක්‍රමය පිළිබඳ විස්තර වගයක් අංගොඩ, දොඩම්ගහහේන ජාතික නිවාස යෝජනා ක්‍රමයේ සුභ සාධක සමිතියට සපයන ලෙස එම සමිතිය, නිතර නිතර ජාතික නිවාස කොමසාරිස් වරයාගෙන් ඉල්ලා ඇති බවත්; (ii) සමිතියට එම තොරතුරු සපයා දීමට කොමසාරිස්වරයා අපොහොසත් වී ඇති බවත් එතුමා දන්නවාද? (ආ) එම නිසා ඉල්ලා සිටින තොරතුරු සමිතියට සපයන ලෙස එතුමා කොමසාරිස්වරයාට නියම කරනවාද? (1964.6.14 වැනි දින ඔවුන් ගේ ලිපිය බලන්න.) (ඉ) එම සමිතිය, 1964.6.14 වැනි දින එවූ ලිපියෙන් කරන ලද ඉල්ලීම් ගැන සොයා බලා සැහෙන තරම් සහනයක් දෙන ලෙසත් එතුමා ඔහුට නියම කරනවාද?

தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) (i) காணிப் பெறுமதியின் எல்லை, வீடொவ்வொன்றினதும் பெறுமதி, காணித்துண்டொவ்வொன்றினதும் பரப்பும் பெறுமதியும் ஆகியவைபோன்ற வீடமைப்புத்திட்டத்துடன் தொடர்பான சில விபரங்களை சங்கத்திற்குத் தந்துதவும்படி, அங்கொடையிலுள்ள தொடங்குற ஹேன தேசிய வீடமைப்பு நலன்புரிச் சங்கம், தேசிய வீடமைப்பு ஆணையாளருக்கு பல தடவைகளில் வேண்டுகோள் விடுத்ததென்பதையும், (ii) இத்தகவலைச் சங்கத்திற்குக் கொடுப்பதற்கு ஆணையாளர் தவறிவிட்டா ரென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) சங்கம் பெறுவதற்கு விரும்பும் தகவலை அதற்கு அனுப்பிவைக்கும் படி (14.6.64 ஆம் தேதிய அவர்கள் கடிதம் தொடர்பாக) அவர் ஆணையாளருக்குக் கட்டளையிடுவாரா? (இ) 14.6.64 அன்று சங்கத்தால் எழுதப்பட்ட கடிதத்திற் குறிப்பிடப்பட்டவற்றை நன்கு கவனித்து சங்கத்திற்குப் போதிய நிவாரணமளிக்கும்படி அவர் ஆணையாளருக்குப் பணிப்பாரா?

asked the Minister of Labour and Housing: (a) Is he aware that,—(i) the Dodamgahahena National Housing Scheme Welfare Society, Angoda, has made repeated requests to the Commissioner of National Housing to supply the society with certain information relating to the housing scheme, such as cost of land, cost of each house, extent and value of each block of land, etc.; (ii) the

உலிக பிலேரூ

உலிக பிலேரூ

[ஃ. னி. ஈர். ஁னவர்டன மய.]

Commissioner has failed to give the society this information? (b) Will he, therefore, direct the Commissioner to supply the society the desired information (vide their letter dated 14.6.64? (c) Will he also direct him to look into its requests made by its letter of 14.6.64 and grant it adequate redress?

மெதுவர டுமீரீய ஸ்பானயே நூலூமக் பவந்லாஸை யாம ஸடலா ஸு. கை. ல்லிமந்ஃ மெநாஃ லெ பதுயக் நிகுந் கிரீம

திரூ. யூ. கே. எட்மண்ட்: கண்டி புகையிரத நிலையத்தில் மதுபானச்சாலையொன்று நடாத்துவதற்கான உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்கல்

MR. U. K. EDMUND: ISSUE OF LIQUOR LICENCE FOR BAR AT KANDY RAILWAY STATION

஁ரூ ல்லி. ஃ. டு ஃஸிடீஸா ஃரீவர்டன (கமிகரூ ஃா நிலாஃ கஃயுது பிலேரெ ஈமநி)

6. ஃரீலீ லூநிவி மய. (கூலூலூந்) (திரூ. ஃரில் மதியூ—கூலூன்ன) (Mr. Cyril Mathew—Kolonna)

(கௌரவ எம். ஃி. டு ஃஸாய்ஃா ஃிறிவர்தன —தூழில், ஃீடமையு அமைய்ஃர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—Minister of Labour and Housing

(ஈ) (i) ல்லி. (ii) மூ ஈவஃலாவேஃீ ஃீய ஃாகி நூரநூரூ ஃமீநியஃ ஃீ ஈந. (ஈ) ல்லி. ஃூநஃ ஈநி ஃா ஈஃல நூரநூரூ ல்லிமன்கி. (஁) ல்லி.

பலூந் பாலந ஃா ஃ்லஃேஃ கஃயுது பிலேரெ ஈமநினே பார்டீமேந்நூ லேகமீ வரீயேஸை ஈஃ ஃூ ஃூநய: (ஈ) (i) மெதுவர ஃீஸாபநினே ஃா ஃூரூலெ ஃூலூஸாரீஃ ஃே வீரூஃஃந்லய ஃூந நூலூலூகா மெதுவர ஃுமீரீய ஃூநயே நூலூமக் பவந்லாஸை யாம ஃடலா ஸு. கை. ல்லிமந்ஃ மெநாஃ மந் பூந் லெபதுயக் நிகுந் கர ஈநி லவந்; (ii) மெதுவர ஃுமீரீய ஃூநய, ஃடலூ வஃந்ஃே லூஃ ஃூநிந நஃரூயக ஈநூல்லந ஃூரவூ லூவிந் மந் பூந் லெ பதுய நிகுந் கிரீம மஃ மெதுவர ஃீஸாபநி வீரூஃஃ லூ லவந்; (iii) மூ வநாஃ ஃூநஃ ஈவூரூஃ 22 கஃந் லூஃ கலகஃ ஃூர ஈவலூ வி நிலூந், ஃூந் ஃுமீரீய ஃூநயே மந் பூந் நூலூலூமக் பவந்லாஸை யாம லெ பதுயக் ஈலந் கிரீமக் லூவி ஃேஃி வி ஈநி லவந்; (iv) ஁நிக்ஃிநிவ, ஈவூரூஃஃ கஃ ஃூலூலூ 150 லூநிந் ஈவூரூஃ 22 க கூலூ ஈயகரஸை லெ பதுய ஃீமஃ ஃேஃநா வக் நிலூந் நலூந் லூ ஈலந் கிரீமக் நூலூலூ ஃேஃிந் ஃீஸாபநி ஃூ வீரூஃஃ லூ லவந்; (v) ஈலூநயாஃஸ லெபதுய நிகுந் கர ஃூலூலூ 150க் பமன்க் ஈய கர ஃந் லவந் ல்லிமீய ஃந்நலூஃ? (ஈ) ல்லிமீய மூ ஃூந காலந பரீக்ஃா கர லெநலூஃ?

உள்ளூரூஃஃ, உள்ளூஃஃ லிவகார அமைய்ஃ ரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிஸியைக் கேட்ட வினா: (அ) (i) கண்டி அரசாங்க அபிபநூம் மதுவாரி ஆணையாளரும் ஆஃஃேபணை தெரிவித்துங்கூட, கண்டி புகையிரத நிலையத்தில் மதுபானச்சாலையொன்று நடாத்துவதற்கு திரூ. யூ. கே. எட்மண்டுக்கு மதுபான உத்

ஃி. னி. ஈர். ஁னவர்டன மய. (திரூ. ம. ஃி. ஆர். குணவர்தன) (Mr. D. B. R. Gunawardena)

஁ரூ கலூநாயகநூமநி, ஈநூரூ ஃூநயக் ஈஃந்ந நியேநவ. மூ ஃூலூலூஸைஃேநே ஃேலீ ஃூஃீம ஃூலூலூ லூ லேலநய ஈஃ ஃூலூலூ விஃிந் விஸேஃயேந் ஁லீலூ நிலேநவ. லூ ஁க்மனீந் லூலேந்ந ஃலஃ்லவலஃ கியூ ஃூநஸந்ந காமநிஃ.

஁ரூ ஃு ஃுலூலூ ஃுலூலூலூ (கௌரவ டு ஃுலூலூ ஃுலூலூலூ) (The Hon de Zoysa Siriwardena)

மூ ஃூலூலூலூ பிலேரூ ஃூலூலூலூ கலீ ஁லீலூ ஃூலூலூ, நியேந்நே. மூ ஃூலூலூலூ மஃ லூலூலூ ஈஃ ஃுலூலூ. மூ ஃூலூலூலூ ஃூலூலூலூ பரீஃூ கர லூ ஁ரூ மந்நி நூலூலூ விஃ்நர ஃூலூலூலூ.

லாவிக பிழை

தரவுப் பத்திரமொன்று வழங்கப்பட்டுள்ள தென்பதையும், (ii) கண்டிப் புகையிரத நிலையம் பரிசுத்த பற்சின்னம் காட்சிதரும் நகரத்தின் முகவாயிலாக இருக்கின்ற காரணத்தை முன்னிட்டு, மதுபான உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்குவதைக் கண்டி அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும் (iii) 22 வருடங்களுக்கு முன்னர் காலாவதியான ஹற்றன் புகையிரத நிலைய மதுபானச்சாலையின் உத்தரவுப் பத்திரத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கென்றே தெரிவிக்கப்பட்டதென்பதையும், (iv) அதன் பின்னர், வருடமொன்றுக்கு 150 ரூபாவாக 22 வருடங்களுக்கு வாடகை நிலுவைகளை அறவிட்டு உத்தரவுப்பத்திரத்தை வழங்குவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்பதையும் அது புதுப்பிப்பதற்கான வொன்றல்லவென அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (v) உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்குவதை அமைச்சு அங்கீகரித்து 150 ரூபா மாத்திரமே அறவிட்டதென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வாரா?

asked the Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs : (a) Is she aware that :—(i) in spite of opposition from the Government Agent, Kandy, and the Excise Commissioner a liquor licence has been issued to Mr. U. K. Edmund for a bar at the Kandy Railway Station ; (ii) the Government Agent, Kandy, opposed the grant of the liquor licence on the ground that the Kandy Railway Station is the gateway to the city where the Sacred Tooth Relic reposes ; (iii) it was made out that it was a renewal of a Liquor Bar Licence of the Hatton Railway Station which had lapsed over 22 years ago ; (iv) thereafter there was a suggestion to recover arrears of rent at Rs. 150 per year for 22 years and grant the licence ; but that the Government Agent, opposed it as it was not a renewal ; (v) that the Ministry authorized the licence and recovered only Rs. 150 ? (b) Will she examine this matter afresh?

லாவிக பிழை

விவியன் குனுவர்டென் மீ. (பலாண்மையாளர்) ஸ்தல சபை அமைச்சரின் அலுவலகம்

(திருமதி விவியன் குனுவர்தன்—உள்ளூர் காட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் அலுவலகம்)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

(அ) (i) மதுபான லைசென்ஸ் தரவுப் பத்திரம் புகையிரத நிலையம் பரிசுத்த பற்சின்னம் காட்சிதரும் நகரத்தின் முகவாயிலாக இருக்கின்ற காரணத்தை முன்னிட்டு, மதுபான உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்குவதைக் கண்டி அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (ii) அதன் பின்னர், வருடமொன்றுக்கு 150 ரூபாவாக 22 வருடங்களுக்கு வாடகை நிலுவைகளை அறவிட்டு உத்தரவுப்பத்திரத்தை வழங்குவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்பதையும் அது புதுப்பிப்பதற்கான வொன்றல்லவென அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (v) உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்குவதை அமைச்சு அங்கீகரித்து 150 ரூபா மாத்திரமே அறவிட்டதென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வாரா?

(ii) மதுபான லைசென்ஸ் தரவுப் பத்திரம் புகையிரத நிலையம் பரிசுத்த பற்சின்னம் காட்சிதரும் நகரத்தின் முகவாயிலாக இருக்கின்ற காரணத்தை முன்னிட்டு, மதுபான உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்குவதைக் கண்டி அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (iii) 22 வருடங்களுக்கு முன்னர் காலாவதியான ஹற்றன் புகையிரத நிலைய மதுபானச்சாலையின் உத்தரவுப் பத்திரத்தைப் புதுப்பிப்பதற்கென்றே தெரிவிக்கப்பட்டதென்பதையும், (iv) அதன் பின்னர், வருடமொன்றுக்கு 150 ரூபாவாக 22 வருடங்களுக்கு வாடகை நிலுவைகளை அறவிட்டு உத்தரவுப்பத்திரத்தை வழங்குவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்பதையும் அது புதுப்பிப்பதற்கான வொன்றல்லவென அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (v) உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்குவதை அமைச்சு அங்கீகரித்து 150 ரூபா மாத்திரமே அறவிட்டதென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வாரா?

(iii) மதுபான லைசென்ஸ் தரவுப் பத்திரம் புகையிரத நிலையம் பரிசுத்த பற்சின்னம் காட்சிதரும் நகரத்தின் முகவாயிலாக இருக்கின்ற காரணத்தை முன்னிட்டு, மதுபான உத்தரவுப் பத்திரம் வழங்குவதைக் கண்டி அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (iv) அதன் பின்னர், வருடமொன்றுக்கு 150 ரூபாவாக 22 வருடங்களுக்கு வாடகை நிலுவைகளை அறவிட்டு உத்தரவுப்பத்திரத்தை வழங்குவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்பதையும் அது புதுப்பிப்பதற்கான வொன்றல்லவென அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (v) உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்குவதை அமைச்சு அங்கீகரித்து 150 ரூபா மாத்திரமே அறவிட்டதென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வாரா?

(iv) அதன் பின்னர், வருடமொன்றுக்கு 150 ரூபாவாக 22 வருடங்களுக்கு வாடகை நிலுவைகளை அறவிட்டு உத்தரவுப்பத்திரத்தை வழங்குவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதென்பதையும் அது புதுப்பிப்பதற்கான வொன்றல்லவென அரசாங்க அதிபர் ஆட்சேபித்தாரென்பதையும், (v) உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்குவதை அமைச்சு அங்கீகரித்து 150 ரூபா மாத்திரமே அறவிட்டதென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வாரா?

(v) உத்தரவுப்பத்திரம் வழங்குவதை அமைச்சு அங்கீகரித்து 150 ரூபா மாத்திரமே அறவிட்டதென்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வாரா?

(ஆ) இவ்விடயம்பற்றி அவர் மறுபடியும் பரிசீலனை செய்வாரா?

வாழ்க்கைப் பிரச்சனை

பேர்தொகை மன்றத்தின் கீழ்க் கீழ்க் பணம்

அண்மையில் 1330 ஆம் ஆண்டு போலீஸ் கொள்கைகள்
 சீ. கே. டி. பிரதானம் உட்கொண்டிருக்கிறார். ஜி. கே. டி. பெர்
 னாண்டோவுக்கு எதிரான முறையீடுகள்
 நிறைவேற்றம்

அண்மையில் போலீஸ் கொள்கைகள் (அண்மையில்)
 சீ. கே. டி. பிரதானம் உட்கொண்டிருக்கிறார். ஜி. கே. டி. பெர்
 னாண்டோவுக்கு எதிரான முறையீடுகள்

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன—பாது
 காப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரின் பாராளு
 மன்றக் காரியதரிசி சார்பாக)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena
 —on behalf of the Parliamentary
 Secretary to the Minister of Defence and
 External Affairs)

(அ) இ. (ஆ) இ. (இ) இ. சேலாமிந்
 துறை போலீஸ் கொள்கைகள் நான் விசின் அண்மையில்
 சேலாமிந் துறை போலீஸ் கொள்கைகள் நான் விசின் அண்மையில்
 சேலாமிந் துறை போலீஸ் கொள்கைகள் நான் விசின் அண்மையில்

கொள்கைகள்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

8 ஆம் ஆண்டு

அண்மையில் போலீஸ் கொள்கைகள்

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

அண்மையில் போலீஸ் கொள்கைகள் (அண்மையில்)
 சீ. கே. டி. பிரதானம் உட்கொண்டிருக்கிறார். ஜி. கே. டி. பெர்
 னாண்டோவுக்கு எதிரான முறையீடுகள்

அண்மையில் போலீஸ் கொள்கைகள் (அண்மையில்)
 சீ. கே. டி. பிரதானம் உட்கொண்டிருக்கிறார். ஜி. கே. டி. பெர்
 னாண்டோவுக்கு எதிரான முறையீடுகள்

பேர்தொகை மன்றத்தின்

கீழ்க் கீழ்க் பணம்

தனி அங்கத்தவர் மசோதா

PRIVATE MEMBERS' BILL

THE NORTHERN PROVINCE TEACHERS' ASSOCIA-
 TION BENEVOLENT FUND INCORPORATION BILL

வி. ஏன். நவரத்நம் இ. (வா
 கி. சேலாமிந் துறை போலீஸ் கொள்கைகள்)

(திரு. வி. என். நவரத்நம்—சாவகச்சேரி)
 (Mr. V. N. Navaratnam—Chavakach-
 cheri)

I move,

“That leave be granted to introduce a
 Bill to Incorporate the Northern Province
 Teachers' Association Benevolent Fund.”

சி. அண்மையில் போலீஸ் கொள்கைகள் (அண்மையில்)
 சீ. கே. டி. பிரதானம் உட்கொண்டிருக்கிறார். ஜி. கே. டி. பெர்
 னாண்டோவுக்கு எதிரான முறையீடுகள்

(திரு. சி. இராஜதுரை — மட்டக்களப்பு
 முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. C. Rajadurai—First Batticaloa)
 சீ. அண்மையில் போலீஸ் கொள்கைகள்

7. சீ. கே. டி. பிரதானம்

(திரு. சிரில் மதேயு)

(Mr. Cyril Mathew)

அண்மையில் போலீஸ் கொள்கைகள் (அண்மையில்)
 சீ. கே. டி. பிரதானம் உட்கொண்டிருக்கிறார். ஜி. கே. டி. பெர்
 னாண்டோவுக்கு எதிரான முறையீடுகள்

பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரின்
 பாராளுமன்றக் காரியதரிசியைக் கேட்ட
 வினா: (அ) மினுவாங்கொடை, வெதமுல்
 லவைச் சேர்ந்த திரு. எஸ். டி. கருணாதாச
 1330 ஆம் இலக்கப் பொலிஸ் உத்தியோகத்த
 ரான ஜி. கே. டி. பெர்னாண்டோவுக்கு எதிராக
 முறையீடுகள் செய்தாரா? (ஆ) இம்முறையீ
 டுகள் சம்பந்தமாய் நடாத்திய நுண்ணாய்
 வென்றின் பின்னர் இவ்வுத்தியோகத்தர்
 வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டாரா? (இ) அவர்
 மீண்டும் சேவைக்குச் சேர்த்துக்கொள்ளப்
 பட்டாரா? அவ்வாறாயின், ஏன்?

asked the Parliamentary Secretary to
 the Minister of Defence and External
 Affairs: (a) Did Mr. S. D. Karuna-
 dasa of Wedamulla, Minuwangoda,
 make representations against P.C.
 1330 G. K. D. Fernando? (b) Was this
 officer discontinued after an investi-
 gation on these representations? (c)
 Has he been re-enlisted? If so, why?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

කෙටුම්පත් පනත ඊට අනුකූලව පළමුවන වර කියවන ලදීත්, මුද්‍රණය කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

වාර්තා කිරීම සඳහා, 51 (4) වන සථාවර නියෝගය යටතේ කෙටුම්පත් පනත අධ්‍යාපන ඇමති වෙත පවරන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

ඉන්දුකිංගු මණ්ඩලය, 1964-65.

APPROPRIATION BILL, 1964-65

කල් තබන ලද විවාදය නවදුරටත් පවත්වනු පිණිස නියෝගය කියවන ලදී. ඊට අදාළ ප්‍රශ්නය [ප්‍රලි 30]—

“කෙටුම්පත් පනත දැන් දෙවන වර කියවිය යුතුය”—[ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා]

ප්‍රශ්නය යළිත් සහසම්මත කරන ලදී.

ප්‍ර. හා. 10.5

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)

(කි. ශ්‍රී. මොරිල් පෙරේරා — මොරටුව)

(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)

ගරු කථානායකතුමනි, ඊයේ රාත්‍රී රැස්වීමේ කල් තබන අවස්ථාවේදී මා කථා කරමින් සිටියේ මේ අයවැය යෝජනාවලින් කම්කරු පංක්තියට කුමන සහනක් ඇති වී තිබෙනවාද කියන ප්‍රශ්නය උඩයි. කම්කරු පංක්තියේ ඉතාම සුළු පිරිසකට ඉතා පොඩි සහනයක් ලැබී තිබෙන බව මා විසින් පෙන්වා දෙන්න යෙදුණා.

ගොවි ජනතාව පිළිබඳ තත්ත්වයෙහි ඊට වඩා වෙනසක් වී නැහැ. මේ අයවැය යෝජනාවල ගොවි ජනයාට ප්‍රයෝජනවත් වන යෝජනා දෙකක් සඳහන් වී තිබෙනවායයි කියන්න පුළුවන්. පළමුවැනි එක රු මැදීමට දෙන අවසරයයි. නමුත් ඇති කර තිබෙන සීමා අනුව ගොවි ජනයාගෙන් විශාල කොටසකට ඒ සහනයෙනුත් ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න බැරි වෙනව. අනිත් අනිත් ගොවි ජනයාගෙන් කී දෙනාටද තමන්ට අයිති පොල් ගස් හෝ කිතුල් ගස් තිබෙන්නේ? නැති අයගේ සංඛ්‍යාව විශාල ගණනක් වෙනව. ඒ නිසා ඒ සහනයෙනුත් ගම්බද පළාත්වල ගොවි ජනයාට ඒ තරම් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. මේ ඇති කර තිබෙන

—දෙවන වර කියවීම

සීමා තව දුරටත් පුළුල් කරනවා නම්, මීට වැඩි කොටසකට ප්‍රයෝජන ලබන්න පුළුවන් වෙනවා ඇති.

දෙවනුව, මිරිස්, අල, ලුනු, සහ තිරිඟු වලට සහතික මිල ක්‍රමයක් ඇති කරනවාය කියා යෝජනාවක් කරනව. නමුත් වගා කරන ප්‍රමාණය දෙස බලන විට මෙයත් ඉතාම සුළු සහනයක් වෙනවා ඇති. එම නිසා ගරු කථානායකතුමනි, ගම්බද ජනතාවට මේ අයවැය යෝජනාවලින් ලැබෙන ප්‍රයෝජනය ඉතාම සුළු බව සඳහන් කරන්න ඕනැ.

ගම්බද ජනගහනයෙන් විශාල සංඛ්‍යාවක් තවමත් ගම්වල අතිරික්ත ජනතාව වන බව අපි දන්නව. ගම්බද වැඩ කරන අයගෙන් සියයට 65 කටම වැඩ ඇත්තේ මසකට දින 15 කට පමණයි. සියයට 31 කට කොහෙන්ම වැඩක් නැහැ. අන්න එවැනි තත්ත්වයක් තිබියදී මේ අයවැය යෝජනාවලින් ගම්බද ජනයාට නම් කියන්න පුළුවන් සහනක් සිදු වන්නේ නැහැ.

ආණ්ඩුවේ බලාපොරොත්තුව කම්කරුවන්ගේ පඩි වැඩි කිරීමට නොව, බඩු මිල පහළ දැමීමට කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් කියන්න යෙදුණා. නමුත් පුද්ගලික තොග වෙළෙඳුන්ට, විශාල වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන්ට, තවම මේ ආණ්ඩුව ඉඩ දෙනවා නම්, බඩු මිල අඩු කිරීමට පුළුවන් වැදගත් පියවරක් ගන්නේ කෙසේද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. බඩු මිල පහළ දැමීමට ලීවරයක් හැටියට ආනයන හා අපනයන වෙළඳාම රජයට ගන්නේ නැතිව, එය රජය විසින් පාවිච්චි කරන්නේ නැතිව, බඩු මිල පහළ දමන්නේ කෙසේද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

නිෂ්පාදනය අතින් බලන විට, රට වශයෙන් කල්පනා කර බැලීමේදී සැහෙන ප්‍රමාණයකට නිෂ්පාදනය වැඩි වුණාය කියන්න බැහැ. අනික් අනිත් නිෂ්පාදන තත්ත්වය අවුරුද්දක් අවුරුද්දක් පාසාම එක හා සමාන තත්ත්වයක තිබෙන එකයි ඉලක්කම්වලින් පෙනෙන්නේ. 1963 වර්ෂයේ මහ බැංකු වාර්තාවේ දෙවැනි පිටුවේ මෙසේ කියවෙනවා :

“In real terms, i.e., at constant prices, the increase in Gross National Product in 1963 was 1.8 per cent. This is in contrast to the rate of increase of real product of 3.7 per cent. in 1962. It may be

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[මෙහිදී ප්‍රකාශය මෙය.]

noted that the rate of increase in 1963 was less than the rate of increase in population. In per capita terms, real product declined by 0.8 per cent. in 1963 as compared with an increase of 1.0 per cent. in the previous year, and an average annual rate of increase of 0.8 per cent. in the years 1960 to 1962."

ඒ නිසා නියම විධියට බලනවා නම්, 1963 වර්ෂය පිළිබඳව නම් මුළු රටේ නිෂ්පාදන තත්ත්වය අරඟෙන බලන විට පසු බැසීමක් මිස ඉදිරිගමනක් නම් ඇති වී නැහැ. ඔය තත්ත්වය ඔය විධියට නිබෙන විට බඩු මිල අඩු කිරීමට මේ ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තුවක් තබා ගන්නේ කෙසේද කියා මා අහනවා. වෙළෙඳ සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇති කරන්නට බලාපොරොත්තුවන බව මේ ආණ්ඩුව කියනවා. තමන්ගේ මාස 12 හේ පාලනයෙන් දැනටම මාස 2 ක් ගත වී ගොස් තිබෙන නමුත් වෙළෙඳ සංයුක්ත මණ්ඩලයක් ඇති කරන්නට මේ ආණ්ඩුවට තවම පුළුවන් වී නැහැ. මේ සංස්ථාව ඇති කිරීමට තව මාස කීයක් ගත වේදැයි කියන්නට බැහැ. සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතනයේ තිබෙන දූෂණ ගැන බලන විට, බඩු බෙදා හැරීම සම්බන්ධයෙන් තිබෙන දූෂණ ගැන බලන විට පිහිටුවන්නට යන මේ වෙළෙඳ සංයුක්ත මණ්ඩලය ගැනත් අපට සැක උපදිනවා මිස ඒ ගැන අපට විශ්වාසයක් ඇති කර ගන්නට බැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තම අයවැය කථාවේදී අපට කීවේ අද තිබෙන අර්ථ ක්‍රමය මූලික වශයෙන් නම් ශක්තිමත් බවයි. 1964 ජූලි මස 30 වැනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 1619 වැනි තීරුවේ ඔහු කී වචන මේ විධියට සඳහන් වී තිබෙනවා :

"Our economy is fundamentally sound". පුදුමය මේකයි : මේ සහාග ආණ්ඩුව ඇති වන්නෙක්ම ලංකා සමසමාජ පක්ෂය කියා සිටියේ මේ ආණ්ඩුව බංකොලොත් භාවය කරා ගමන් කරනවාය කියලයි. 1964 ජූනි මාසය දක්වා බංකොලොත් භාවය කරා ගමන් කළ ආණ්ඩුවක අර්ථ ක්‍රමය, යටි යන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමති පදවිය භාර ගත් දිනයේ සිට එක පාරටම ශක්තිමත් වුණේ කෙසේදැයි අපට නම්

තේරෙන්නේ නැහැ. සමහරුන්, මුදල් ඇමතිවරුන්ගෙන් හාස්කම් බලාපොරොත්තුවන බවත්, නමුත් එවැනි හාස්කම් කරන්නට මුදල් ඇමතිවරුන්ට බැරි බවත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිය අය වැය කථාවේදී ප්‍රකාශ කළා. නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම කිට්ටු අතීතයේදී ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියා ඇති දේවල් ගැනත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ගැන කළ සැසඳීම් ගැනත් දැන් කියන දේවල් ගැනත් සලකා බලන විට එතුමා හාස්කමක් කර තිබෙනවාදෝයි කෙනෙකුට අසන්නට ඉඩ තිබෙනවා වෙනත් හාස්කමක් නම් අපට පේන්නේ නැහැ. හැබැයි මුදල් ඇමති තුමා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙලවල් නම් වෙනස් කර තිබෙනවා. 1956 න් පසුව ගෙන ගිය දේශ පාලන වැඩ පිළිවෙල නම් වෙනස් කර තිබෙන බව අපට කියන්න පුළුවන්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අර පැරණි වැඩ පිළිවෙලට ගැලපෙන විධියේ වැඩ පිළිවෙල කුයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. පසුගිය අවුරුද්දේ මුදල් ඇමති වශයෙන් සීටී ටී. බී. ඉලංගරත්න මහතා ඉදිරිපත් කළ අයවැය යෝජනාවලත් යම් යම් සහන දක්නට තිබුණා. එතුමාත් කාටවත් කෙළින්ම පහරක් ගැසුවේ නැහැ. වතීමාන මුදල් ඇමතිතුමාත් ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ ඒ විධියේම වැඩ පිළිවෙලක් පමණයි. 1956 සිට මේ රටේ සීටී මුදල් ඇමතිවරුන් වන ස්ටැන්ලි ද සොයිසා, ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක, ටී. බී. ඉලංගරත්න යන මහතන් විසින් ගෙන යන ලද වැඩ පිළිවෙලමයි, අපේ වතීමාන මුදල් ඇමතිතුමාත් ගෙන යන බව පෙනෙන්නේ. වතීමාන මුදල් ඇමති තුමාත්, කලින් සීටී මුදල් ඇමතිවරුන් අනුගමනය කර තිබෙනවා. හැබැයි කලින් සීටී මුදල් ඇමතිවරයකු වූ ඒෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මහතා භාලේ හුණ්ඩු දෙක කපා ජනතාවට කෙළින්ම පහර ගැසීමට අදහස් කළා. නමුත් මේ මුදල් ඇමතිතුමා ටී. බී. ඉලංගරත්න මහතා මෙන් ජනතාවට කෙළින්ම පහර ගසන්නට අදහස් නොකර යම් යම් ප්‍රතිසංස්කරණ කටයුතු සඳහා ධනපති රාමුව තුළ ගෙන යා හැකි වැඩ පිළිවෙලක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ගෙවල් බද්ද කුමක්ද? මේ බද්ද නිසා දැනට පීඩා විඳින සුළු නිරුවකට ප්‍රයෝජන ලැබෙනවා ඇති. නමුත් නොදියුණු රටවල වැඩි වශයෙන් මුදල් තැන්පත් වී තිබෙන්නේ ගේ දොර ඉඩකඩම් වලයි. ඒ ගේ දොර ඉඩකඩම් යම් යම් අයට විකිණීමට සිදුවීමෙන් වන්නේ කුමක්ද? ඒ තැන් වල දැනට හිරවී තිබෙන මුදල් අලුතින් ඇති වන කාර්මික ධනපතියන්ට පාවිච්චි කරන්නට ඉඩකඩ ලැබීමයි.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සංවර්ධන බැංකුවක් ගැන කතා කරනවා. එතුමා මේ පැත්තේ සිටියදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් වරින් වර ප්‍රශ්න කෙළේ විදේශීන් සතු බැංකු ජනසතු නොකරන්නේ මන්ද කියලයි. එහෙත් එතුමා දැන් විදේශීය බැංකු ජනසතු කරනවා වෙනුවට අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග හවුලක් ඇති කර ගන්නට අදහස් කරනවා. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට සියයට 49 ක කොටස් දී ඉතිරි සියයට 51 කේ කොටස් ප්‍රමාණය ආණ්ඩුවට තබාගෙන ඒ අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග බැංකු හවුලක් ඇති කර ගන්නටයි, එතුමා බලාපොරොත්තු වන්නේ. අධිරාජ්‍යවාදීන් බැංකු ක්‍රමය ගැන විශේෂ දැනුමක් තිබෙන අය බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ දැනුම, ඔවුන්ගේ විශේෂඥතාව, වැදගත් ඇදුනුම්කම්, විශේෂ ගති ගැන විශ්වාසය තබා ඔවුන්ගෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නට පුළුවන්කම තිබෙන බවයි, එතුමා කියා සිටියේ. නමුත් කළානායකතුමනි, අප දන්නවා මේ අධිරාජ්‍යවාදීන්ට ඒ විධියේ තැනක් දීමෙන්, මෙම පිහිටුවන්නට අදහස් කරන සංවර්ධන බැංකුවේ උපදේශකයන් බවට ඔවුන් පත් වන බව. මේ අන්දමට උපදෙස් දුන්නේ සාවුරාන්ද කියා මම අහනවා. මේ පැත්තේ සිටියදී දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුවට කියා සිටියේ විදේශික බැංකු ජනසතු කළ යුතුය කියායි. විදේශික බැංකු ජනසතු කිරීමෙන් එක් අතකින් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට යම් පහරක් වැදෙනවාත් එක්කම ඒ අයගේ තිබෙන බලය තරමක් දුරට බිඳෙනවා. ඒ අනුව මේ රටේ ආර්ථික ක්‍රමය දියුණු කිරීමට අවස්ථාවක් ලබා ගැනීමට ඉඩකඩ තිබෙනවා. ඊනියා සංවර්ධන ආයතන පවතිනවාය කියන රටවලින් ඕනෑතරම් උදහරණ දෙන්නට පුළුවනි.

බැංකු ජනසතු කිරීම් ගැන. බුරුමයේ නේවින් එය කර තිබෙනවා. මෑතකදී ඉරාකයේ ජනාධිපති අර්ෆ් එය කර තිබෙනවා. ජනාධිපති අර්ෆ් කම්කරු පංතියේ මිතුරකු නොවෙයි; සතුරෙක්. නමුත් ඒ තැනැත්තාත් ඉරාකයේ තිබුණු බැංකු ජනසතු කර තිබෙනවා. ඒ රටේ කාර්මික ධනපතියන්ට ඉඩ කඩ ලැබෙන්නේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයක් මෙම අය වැය යෝජනාවලින් තම් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ වෙනුවට අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග හවුලක් ඇති කර ගන්නටයි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. ඔය තත්ත්වයට වැටී තිබෙන්නේ මක්නිසාද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් ඊට ඉඩකඩ නොලැබෙන නිසාද කියා මම අහනවා. නමුත් ගරු කළානායකතුමනි, මම දන්නේ නැහැ. මෙයට කවුරු විරුද්ධ වේද කියා. මන්ද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට 1956 දී සදහන් කර තිබුණා, බැංකු ජනසතු කිරීමට කැමතිය කියා. ප්‍රතිපත්තිය වචනයෙන් ලියා තිබුණත් එය කඩදාසියට පමණක් සීමා වෙලා. ඒවා ක්‍රියාවේ යොදන්න යන විට එයට කැමති නැති බව, මැලිකමක් දක්වන බව මේවායින් පෙනී යනවා. ඔන්න ඔය විධියේ තත්ත්වයකුයි අද තිබෙන්නේ.

මේ අයවැය යෝජනාවලින් සුළු සුළු සහන සුළු සුළු කොටස්වලට ලැබී තිබෙනවා මිස එයින් එහාට නම් මේ රට ගෙන යාමට මෙම අයවැය යෝජනාවලින් වැඩ පිළිවෙලක් ඇති වී නැහැ. ධනපති ක්‍රමය බිඳීමට කිසිම පියවරක් මෙම අයවැය යෝජනාවලින් ඇති වී නැහැ. එම නිසා ගරු කළානායකතුමනි, ජනතාවගේ බලාපොරොත්තු, විශේෂයෙන් කම්කරු පංතියේ බලාපොරොත්තු සියල්ල සුන් වී තිබෙන බවයි අපට කියන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. එම නිසා මේ අයවැය යෝජනාවලට අපේ සම්පූර්ණ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනවා.

පූ. හා. 10.20

ලක්ෂමන් ද සිල්වා මයා. (බලපිටිය)
 (ශ්‍රී. ලක්ෂ්මන් ඩී. සිල්වා—බලපිටිය)
 (Mr. Lakshman de Silva—Balapitiya)
 ගරු කළානායකතුමනි, මෙම පස්වැනි අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව මගේ සහ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ලක්ෂමන් ද සිල්වා මයා.]

යෝගය දැක්වීමටයි මා විශේෂයෙන්ම නැඟී සිටියේ. පළමුවෙන්ම මගේ පෞද්ගලික අදහස් කීපයක් දැක්වීමට ඔබතුමා ඉඩදෙන ලෙස මා මතක් කර සිටිනවා. සහභාගි ආණ්ඩුව පිහිටුවන්නට යෝජනා කළ අවස්ථාවේදී එදා ඉතාමත්ම තදින් ඊට විරුද්ධව ක්‍රියා කළ මහජන නියෝජිතයකු හැටියට මා සලකන නිසා, අද ඒ පිළිබඳව මා තුළ ඇති අදහස් හෙළිදරව් කිරීමට අවස්ථාවක් සැලසීම ගැන මම ස්තූතිවන්න වෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, එදා මම විරුද්ධව ක්‍රියා කළේ අපේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්ති ගැන කල්පනා කර බැලීමෙන් බව මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම කියන්න කැමතියි. ඊට හේතුව මම තව සවලප වේලාවකින් පැහැදිලි කරන්න කල්පනා කරනවා. තමන්ගේ පවුලේ සහෝදර සහෝදරියක විවාහ ජීවිතයට ඇතුළත් කරදෙන අවස්ථාවේදී, යෝජනා කර තිබෙන පුද්ගලයාගේ දොස් පරොස් සොයා බලන, පවුලට බැඳෙන්න සිටින පුද්ගලයාගේ ගුණාගුණ සොයා බලන, ඒ පුද්ගලයා හොඳ පුද්ගලයෙක්ද, බඳවා ගැනීමට සුදුසු පුද්ගලයෙක්ද කියා සොයා බලන සිරිතක් අපේ ගම්බදව පවතිනවා. ඒ පුද්ගලයාගේ හොඳ නරක සොයා බැලීමට උත්සාහ කරනවා. එසේ දොස් පරොස් සොයා බලන්නේ පවුලට බැඳීමට යෝජනා කළ පුද්ගලයා නියම මාගියේ ගමන් කරවීමට, තැත්නම් තිබෙන දුර්වලකම් සොයා ගෙන ඒවා මැඩපවත්වා ගැනීමට හා නියම සහයෝගයකින් ප්‍රේමයකින් කටයුතු කිරීමටයි. අපේ පවුලට බැඳුණු මේ සහෝදර සහෝදරියන්ට අපගේ නියම සහයෝගය දෙමින් කටයුතු කරන්න අප සුදුනමින් සිටිනවා. මේ සහෝදර සහෝදරියන් හොඳින් ආරක්ෂා කර ගෙන, සෑම වේලෙම එකම පවුලේ සහෝදර සහෝදරියන්ට දක්වන ආදර ප්‍රේමය මේ අයටත් දක්වමින් කටයුතු කරන්න අප සුදුනමින් සිටින බව මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමතියි. අපේ පවුලකට කෙනෙක් බන්දා ගන්නායින් පසු දිස්ත්‍රික් උසාවියට ගොස් ඔහු නැති නම් ඇය දික්කසාද කිරීමට අපේ කිසිම අදහසක් නැහැ. එය බලපිටියේ අයගේ ඝීර්තක් හැටියට පවතිනවා. එම නිසා කිසිවකු දික්කසාද නොකර සම්බන්ධතාව

දිගටම තහවුරු කර ගෙන නියමාකාරයෙන් වැඩ කිරීමටයි, අප බලාපොරොත්තු වන්නේ. එපමණයි, මා ඒ පිළිබඳව කියන්න අදහස් කරන්නේ.

මෙම අයවැය ලේඛනය පිළිබඳව මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න මා කල්පනා කරනවා. අපේ රටේ ඉදිරි ගමනට අදාළ කරුණු රාශියක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව මුලින්ම සඳහන් කරන්න කැමතියි. තේ වතුවලින් අක්කර යකට රුපියල් 300 ගණනේ බදු වශයෙන් ගන්න අදහස් කරනවා. හොඳට තේ වැවෙන විශාල වතුවලින්, අපි එසේ ගන්න යන්නේ. අපේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු කර ගෙන යාමට එමගින් ලැබෙන ආදායමෙන් අපට හැකි වෙනවා ඇති. වැලි ගම ගරු මන්ත්‍රීතුමා (මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මයා.) කීව, එතුමගේ ප්‍රදේශයේ කරවි හිටවීමේ ක්‍රමයට අනුව තේ වගා කළ වතුවලින් ලැබෙන ආදායම ගැන. ඒ ක්‍රමය යටතේ එතුමගේ ප්‍රදේශයේ අක්කර 40ක, 50ක පමණ තේ වගා කර තිබෙන බව කීව. විසලි තේ රාත්තල් 5,000 කට වැඩි ගණනක් එම තේ අක්කරයකින් ලබා ගන්න පුළුවන්කම තියෙන බව එතුමගේ කතාවෙන් පෙනී ගියා. ඒ තරම් ප්‍රමාණයක් නිපදවන්න පුළුවන්කම තියෙන තේ අක්කරයකින් රුපියල් 300 ක් ගැනීමේ ඇති වරද කුමක්ද? මේ තේ අක්කරයකින් රාත්තල් 5,000 නොවෙයි, රාත්තල් 6,000, රාත්තල් 7,000 නිපදවන්න පුළුවන්කම තියෙන්න ඕනෑ බව අපට පෙනෙනවා. එවැනි අක්කරයකින් රුපියල් 300ක් ගැනීම ඉතා සාධාරණ ක්‍රියාවක් බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, තවත් විශේෂ වැඩ පිළිවෙළක් මේ වර අයවැය ලේඛනයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ආරම්භ කර තියෙනවා. එනම්, රා මැදීමට දෙන්න යන අවසරයයි. 1960 රාජාසන කථා විවාදයේ දීත් මා කීව, මේ රා මැදීමේ ව්‍යාපාරය ගැන. මා එදා යෝජනා කළා පොල් ගස් ඇති සෑම ප්‍රදේශයකම රා මැදීමේ අවසරය දෙන්නය කියා. උතුරේ ජනයාට තල් රා මදින්න අවසර දී තිබෙනවා වාගේ, විශේෂයෙන් දකුණු ප්‍රදේශයටත් රා මැදීමේ අවසරය දෙන්නය කියා මා යෝජනා කළා. හලා වන සිටි හම්බන්තොට දක්වා ප්‍රදේශයේ

ඉතා හොඳින් රා මදින්න පුළුවන්කම තියෙනව. ඇයි, එවැනි ප්‍රදේශවලට රා මදින්න අවසර නොදෙන්නෙ කියා මා එදා ප්‍රශ්න කළා. බෞද්ධ රටක කොයිම කෙනෙක් වුණත් මෙවැනි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරන්න බිය වෙනව. නමුත් මෙම කාරණය නිර්භයව ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙනව. අද නොයෙකුත් විධියේ බෞද්ධ නායකයෝ මේ රා ප්‍රශ්නය ඉදිරියට අරගෙන දුප්පතා බොන රා පොල් කට්ටට තට්ටු කරන්න නානා අන්දමේ ප්‍රයත්න දැරීම ගැන මා කතාගාටු වෙනව. උත්තාහෙලගෙන් ඇතැම් අය මේ සභාවේ නැති එක ගැන මා කතාගාටු වෙනව. බෞද්ධ මහා සම්මේලනයේ නායක ශ්‍රීමත් ලලිත රාජපක්ෂ උත්තාහෙල කියා තිබෙනව, රා මැදීම වහාම නවත්වන්නය කියා. උත්තාහෙල ගල් මංගොඩ වලව්ව පිටිපස්සේ කසිප්පු හරිගස්සනව; මාළු කොටු හරි ගස්සගෙන මාළු මරනව. මේ බෞද්ධ නායක ශ්‍රීමත් ලලිත රාජපක්ෂ උත්තාහෙලට පුළුවන්කමක් නැහැ, තමන්ගේ වලව්ව පිටිපස්සේ කෙරෙන කසිප්පු නිෂ්පාදනය එහෙම නවත්වන්න. ලොකුවට බෞද්ධ නායකයා හැටියට පෙනී සිටියත්, බල පිටියේ ඉන්න එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පළමුවැනි පන්දම්කාරයා තමයි ශ්‍රීමත් ලලිත රාජපක්ෂ උත්තාහෙල. උත්තාහෙලට වත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයටවත් කිසිම ශක්තියක් නැහැ, උත්තාහෙලේ වලව්ව පිටිපස්සේ කෙරෙන කසිප්පු නිෂ්පාදනය නවත්වන්න. මාදු ගඟේ මාලු මරනවා ඉතින් මොකද උත්තාහෙලට මාලු මැරීම ගැන කථා කරන්න බැරි?

බෞද්ධ බලවේගයේ නායකයෙක් තමයි මෙත්තානන්ද උත්තාහෙල. රා මැදීම වහාම නතර කරන්නෙයි කියනව උත්තාහෙල. උත්තාහෙලේ උපන් ගම අම්බලන්ගොඩ. උත්තාහෙලට ඇයි, එහාට ගිහිල්ලා මාලු මැරීමට විරුද්ධ ව කථා කරන්න බැරි? මෙත්තානන්ද උත්තාහෙලට එහාට ගිහිල්ලා ධීවර කර්මාන්තය නවත්වන ලෙස කථා කරන්න බැහැ. ඒ ඇයි? බෞද්ධ ප්‍රතිපත්තිය හරියාකාර අනුගමනය කරනවා නම් අපට එකම මස් කඩයක්වත් තියා ගන්න බැහැ. සතුන් මැරීමත්, ඔවුන්ගේ මස් වෙළඳාමත් බෞද්ධ ප්‍රතිපත්තිවලට එකඟ නැහැ නේද?

අපේ රටේ හොඳ වස්තුවක් තියෙනව. රට වටේටම තියෙන්නේ මහ මුහුදයි. මහ මුහුදේ වස්තුව තියෙනව. ඒ වස්තුව ලබා ගන්න ඕනැ. මහ මුහුදේ තිබෙන ඒ වස්තුව අහක නොදමා ලබා ගෙන නිසි ප්‍රයෝජන ලැබීමට ධීවර කර්මාන්තය වැඩි දියුණු කිරීමට හරියාකාර වැඩ පිළිවෙළක් තවම යොදා නැහැ. ධීවර කර්මාන්තය වැඩි දියුණු කර අපේ ජනතාවට ආහාර සුලභ කර දීම පිණිස වැඩ පිළිවෙළක් තවම නිසි ලෙස සකස් වී නැහැ. ජපන් සහෝදරයෝ ජපන් රටේ සිට සැතපුම් දහස් ගණන් මග ගෙවා මේ රටට ඇවිත් මාලු අල්ලනවා. මාලු අල්ලාගෙන ගිහිල්ලා ඒවා ටින්වල අසුරා රාත්තලේ ටින් එකක් රුපියලකට පමණ අපට දෙනවා නේද? අපේ උදවියත් පුළුවන් විධියට මාලු අල්ලනව. ගස් මැදීමට විරුද්ධව කථා කරන අපේ ඊතියා බෞද්ධ නායකයින්ට ඇයි මස් මැරීමට විරුද්ධව කථා කරන්නට බැරි? මේ ගැන වැඩි දුරටත් කරුණු කියන්න ගියොත් මගේ කථා ව තව දික් වෙනව. මට කථා කරන්න දීම තියෙන්නේ විනාඩි දහයක් පමණයි. ඒ නිසා මගේ කථාව වැඩිය දීර්ඝ නොකර තවත් වචන ස්වල්පයකින් ඉවර කරන්නයි අදහස් කරන්නේ.

මොරටුවේ සිට තංගල්ල දක්වා ඇති ප්‍රදේශයේ කොහු ලණු කර්මාන්තයේ යෙදී සිටින උදවිය සම්බන්ධයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි. අපේ කාන්තා පක්ෂය බොහෝ සෙයින් කොහු කර්මාන්තයේ යෙදී සිටිනව. ඒ උදවිය එය කරන්නේ ගෘහ කර්මාන්තයක් හැටියටයි. ලබන අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනයෙන්වත් කොහු කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර දෙන ලෙස මම එතුමාගෙන් ඉතා ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි. රුදවල් දෙකේ බොහොම මහන්සි වී ඉතා මත් අමාරුවෙන් තමයි අපේ කාන්තා පක්ෂය කොහු ලණු කර්මාන්තය මගින් ආදායමක් ලබාගෙන ජීවත් වෙන්නේ. ධීවර කර්මාන්තයෙන් ජීවත් වන අයත් ඒ වගේම විශාල අමාරුකම් මධ්‍යයේ තමයි ජීවත් වෙන්නේ. ධීවර කර්මාන්තයටත් සහනයක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ලැබී නැහැ. සමුපකාර හා ධීවර කටයුතු පිළිබඳ මාලු ඇමතිතුමා මේ අවස්ථාවේ මෙතන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ලක්ෂ්මන් ද සිල්වා මය.]

නොසිටිනත්, ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කිරීම පිණිස ලහි ලහියේ වැඩ පිළිවෙළක් යොදනවා ඇතැයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මා බෞද්ධාගමිකාරයෙකු වන නමුත් අපේ රටට අයිති, අපේ මුහුදේ තිබෙන වස්තුවෙන් නියම ප්‍රයෝජනය ලබා ගැනීමට ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් යොදන ලෙස ඉල්ලන්න කැමතියි.

මා නියෝජනය කරන්නේ බොහෝ සෙයින් කුරුඳු වගා කරන ප්‍රදේශයක් නිසා කුරුඳු සම්බන්ධයෙන් වැඩි දියුණු වක් ඇති විම මගේ ප්‍රදේශ වාසීන්ට ලොකු සහනයක් බව අමුතුවෙන් කියන්න දෙයක් නොවෙයි. මේ ගැන හැම අවුරුද් දෙම අයවැය ලේඛන විවාදය කෙරෙන කාලෙදී සදහන් කිරීම පුරුද්දක් වශයෙන් වාගේ මා අතින් කෙරෙන දෙයක්. ඒ වුණාට, තවම අපට සතුටු විමට තරම් දෙයක් සිදු වී නැහැ. එදා ඕලන්දක්කාරයන් මේ රට අල්ලා ගෙන සිටි අවස්ථාවේ තදබල නීතිරීති පවා ඇති කළේ කුරුඳු නිසයි. වඩාත් පැහැදිලිව කියනවා නම් ඕලන්දක්කාරයන් ලංකාව අල්ලා ගත්තේ කුරුඳු නිසාය කියන්නත් පුළුවනි. කුරුඳු වැවිල්ල ඒ තරම් අගනා දෙයක්. තේ, රබර්, පොල්, පැහිරි, කෝපි, කොකෝවා යනාදී ඇතැම් වගාවලට රජයෙන් නොයෙක් ක්‍රමයේ ආධාර ලැබෙන නමුත් කුරුඳු වගාවට කිසිම ආධාර ක්‍රමයක් අපේ රජයෙන් තවම සකස් කර නැහැ. ඒ ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. කුරුඳු වැවීම ආරක්ෂා කර ගැනීමට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන මෙන් මා විශේෂයෙන්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටි නවා. අඩු වශයෙන්, දැනට පොල් වතු වලට දෙනවා වගේ අඩු මිලට පෝරවත් දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කළොත් කුරුඳු නිෂ්පාදනය වැඩි කරනට පුළුවන් බව මා විශේෂයෙන් ම මතක් කරනට සතුටුයි. අද කුරුඳු අක්කරයකින් නිෂ්පාදනය කරනට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ රාත්තල් 100 ක් පමණයි. නමුත් පෝර දමනවා නම්, කැනු කපා පස් ආරක්ෂා කර මාස්පතා ගෙලා වැඩ කරනවා නම්, අපට කුරුඳු නිෂ්පාදනය සියයට සියයකින් වැඩි කරනට පුළුවන් බව කුරුඳු වචන කෙනෙක් හැටියට ඔට කියනට පුළුවන්. ඒ විධියට වැඩ කිරීමෙන් අක්කරයකින් රාත්තල් 1000 ක් වැඩි ප්‍රාග්ධන බව පෙනෙනවා.

පත්සියක් නිෂ්පාදනය කළ හැකි බවත් මා මතක් කරනට සතුටුයි. ඒ නිසා කුරුඳු වගාවට රජයෙන් ආධාර දෙන ක්‍රමයක් තිබෙනවා නම් කුරුඳු නිෂ්පාදනය වැඩි කරනට පුළුවන්කම ලැබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මුදු කෑම ගැනත් වචනයක් දෙකක් සදහන් කරනට ඕනෑ. දැන් අවුරුදු දෙකකට පමණ කලින් ගරු අගමැතිතුමිය රත්ගම ප්‍රදේශයට ගිය අවස්ථාවේදී, මාතර තානායම් පොළේදී, මේ මුදු කෑම ගැන අපි එතුමියට කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ අවස්ථාවේදීම ගරු අගමැතිතුමිය රත්ගම ප්‍රදේශයට ඇවිත් මේ මුදු කෑම බලා එය වළක්වන්න වහාම වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්න කියා ඉංජිනේරු මහතුන්ට නියම කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපි ගරු අගමැති තුමියට ස්තූතිවන්න වෙනවා. ඉංජිනේරු මහතුන් මුදු කෑම වැළැක්වීමට ඉතාමත් හොඳ වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කර ගෙන යනවා. කොන්ක්‍රීට් සිලින්ඩර් බස්වා ඒවා තුළට ගල් දැමීමෙන් තරමක් දුරට මුදු කෑම වළක්වා තිබෙනවා.

අවසන් වශයෙන්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ මේ රටේ තිබෙන දුප්පත්කම නැති කිරීමටයි. ඒ දුප්පත් කම නැති කිරීමට මේ සභාග ආණ්ඩුවට මහජනතාවගේ සෑම සහයෝගයක්ම ලැබේයයි බලාපොරොත්තු වෙමින්, ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කථාව මෙයින් අවසන් කරනවා.

පු. හා. 10.34

ඇලික් අලුවිහාරේ මය. (මාතලේ)
(சிகர. அலிக் அலுவிறாரை—மாதலே)
(Mr. Alick Aluwihare—Matale)

ගරු කථානායකතුමනි, මටත් මේ අය වැය ලේඛනය පිළිබඳ විවාදයේදී කථා කරනට අවස්ථාවක් සලසා දීම ගැන තමුත්තාත්සේට ස්තූතිවන්න වෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මේ අලුත් මුදල් ඇමති තුමා ආවාට පසු මේ රටේ දුප්පත් ජනතාවට සහනයක් ලැබේවිය කියා ඒ දුප්පත් ජනතාව අතර විශ්වාසයක් තිබුණා. නමුත් දැන් බලාගෙන ගියාම දුප්පත් ජනතාවට කිසිම සහනයක් ලැබී නැති බව පෙනෙනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

1956 පටන් සිටි සෑම මුදල් ඇමතිවරයෙක්ම ඒ ඒ කොට්ඨාශවලට මුදල් වෙන් කරන බව අපි දන්නවා. මගේ කොට්ඨාශයේ විශාල කොළඹ කීපයක් තිබෙනවා. නමුත් ඒ කොළඹවලට යන්න මේතාක් පාරක් සාදා දී නැහැ. ඒ වාගේම ඒ කොළඹවල ගෙවල වහලවලට දමන්න දෙයක් නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම නොයෙකුත් අවස්ථාවලදී මේ ආණ්ඩුව ඒ දුප්පත් ජනතාවට පොරොන්දු වුණා, ගෙවලට උළු අරන් දෙනවාය, මාලිගා වගේ ගෙවල් සාදා දෙනවාය කියා. නමුත් දැන් බලාගෙන ගියාම මේ ආණ්ඩුවෙන් ඒ කිසි දෙයක් ලැබී නැහැ. ඒ කොළඹ පිහිටා තිබෙන්නේ විශාල කඳුකර ප්‍රදේශවල බව නමුත් තාත්තේ දන්නවා. සමහර විට මේ කොළඹ සඳහා කඳුකර ප්‍රදේශ තෝරා ගෙන තිබෙන්නේ දුප්පත් ජනතාවගේ අවාසනාව නිසා වෙන්න ඇති. ඒ කඳුකර ප්‍රදේශවලට යෑම ඉතාමත් දුෂ්කරයි; පාරක් නැහැ. කඳුකරයේ සිට පහළට බැසීම ඉතාමත් අමාරුයි. කොළඹයක සිට වතුර ගෙන යන්න පහළට ආවොත් දවසෙන් වරුවක්ම ඒ සඳහා ගත වෙනවා. එම නිසා අපේ කොට්ඨාශවල මේ අඩුපාඩු කම් ඉතාමත් ඉක්මනින් ඉෂ්ට කර දෙන මෙන් මා ඉඩම් ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ඒ වාගේම මගේ කොට්ඨාශයේ පාඨ ශාලා තිබෙනවා. ඒවා නිකම් බෝඩි එකෙන් පමණයි මහා විද්‍යාල. ගුරුවරු නැහැ. ඉදි ගන්න පුටු බංකු නැහැ. පොත් පත් නැහැ. රසායනාගාර නැහැ. ඒ විධියට නිකම් තමට පමණක් ඒවා මහා විද්‍යාල කිරීමෙන් කිසිම පලක් නැහැ. ඒවායේ අඩු පාඩු සම්පූර්ණ කර ඒවා මහා විද්‍යාල තත්ත්වයට උසස් කරනවා නම් අපි සන්තෝෂ වෙනවා.

ඒ ප්‍රදේශයේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නයද ඉතා උග්‍ර තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. කුමක් හෝ වැඩක් කර යම්තම් එදා වේල සොයාගෙන ජීවත් වන අයයි වැඩි වශයෙන්ම ඒ ප්‍රදේශයේ ඉන්නේ. ඒ අයට කිසිම සහනයක් මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් ලැබී නැහැ. ඒ දුප්පත් ජනයාට වැඩ ලැබෙන්නේත් මාසෙකට දවස් 15 ක් හෝ 20 ක් පමණයි. ඒ

වාගේම වැඩ කරන දවසකට ලැබෙන්නේ රු. 2 ක් හෝ 2.50 ක මුදලක් පමණයි. ඒ අයගේ ජීවිතාවේ කිසිම ස්ථිරත්වයක් නැහැ.

පසු ගිය සතියේ පත්‍රයේ තමුත්තාන් සේලා දකින්න ඇති මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවෙන් විශාල කොටසක් කඩාගෙන වැටුණ බව. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට ඒ සම්බන්ධයෙන් විදුලි පණිවුඩයක් යැව්වා. ඒ වාගේම ටැලිග්‍රෆ්ස් මගින් කථා කර එතුමාට කිව්ව ඒ ගැන ඉක්මනින් ක්‍රියා කරන්න ය කියා. නමුත් අද වන තුරු කිසිම දෙයක් කර නැහැ. තමුත්තාන් සේලා දන්නවා ඇති, මාතලේ, රත්තොට, ලන්ගල, දඹුල්ල යන ආසන 4 ටම මහා රෝග්‍යශාලාවක් ඇත්තේ මාතලේ පමණක් බව. එහි ඇති ඉඩ කඩ ප්‍රමාණය කිසිසේත් ප්‍රමාණවත් නැහැ. විශේෂයෙන් රත්තොට සහ ලන්ගල ජනතාව පැමිණෙන්නේ මෙම ආරෝග්‍ය ශාලාවටයි. නමුත් ඒ රෝගීන් සඳහා නැවතීමේ පහසුකම් එහි නැහැ. මම හිතනවා ආණ්ඩු පක්ෂයේ අනික් මන්ත්‍රී වරුන් තුන් දෙනාත් මේ තත්ත්වය පිළිගන්නවා ඇත කියා. තමුත්තාන් සේ ගිහින් බැලුවොත් පෙනේවි ඒ ලෙඩුන්ට සිටීමට ඇදන් නැති නිසා ඔවුන් බිමට වී සිටින බව. නමුත් අපි කොපමණ කෑ ගසා කීව්වත් මේවා ඉෂ්ට වෙන්නේ නැහැ.

මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවට ඇස් වෘද්ධි වක් නැහැ. මා ඉහතින් සඳහන් කළ ආසන හතරේම ඇස් රෝගීන්ට සිදු වන්නේ නුවර රෝහලට එන්නටයි. නුවරට පැමිණීම සඳහා විශාල වියදමක් ඔවුන් විසින් දැරිය යුතුව තිබෙනවා. ඒ නිසා මම සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලා සිටිනවා, මාතලේ ආරෝග්‍ය ශාලාවේ ඇස් වෘද්ධි වක් පිහිටුවන්න ය කියා. එසේ වෘද්ධි වක් පිහිටුවන්නට බැරි නම් අඩුම ගණනේ සතියකට වරක්වත් ඇස් රෝගීන් පරීක්ෂා කර ප්‍රතිකාර කිරීම පිණිස “ක්ලිනික්” එකක් පිහිටුවන්න ය කියා ඉතා ඕනෑකමින් ඉල්ලනවා.

කථානායකතුමනි, සුළු නගර සභාවක් වශයෙන් තිබුණ මාතලේ අද මහ නගර සභාවක් බවට පරිවර්තනය කර තිබීම

[ඇලික් අලුවිහාරේ මයා.]

ගැන අපි සන්තෝෂ වෙතම. නමුත් සුළු නගර සභාවක් වශයෙන් තිබෙන අවදියේ පැවතුණා වූ අඩුපාඩුකම්වත් සම්පූර්ණ නොකර මහ නගර සභාවක් කිරීම ගැන අපි කනගාටු වෙතම. සුළු නගර සභාව වශයෙන් පැවති පෙදෙසේ තිබුණ සමහර කොටස්වලට වතුර සහ විදුලි බලය නැතිව තිබියදීත් මහ නගර සභාවක් කර එයට තව තවත් කොටස් එක් කර ඇති නමුත්, කලින් තිබුණ අඩුපාඩු තවමත් ඒ විධියමයි. එම නිසයි අපි ඒ ගැන අපේ කනගාටුව ප්‍රකාශ කරන්නෙ. මේ සම්බන්ධයෙන් මම පළාත් පාලන ඇමතිතුමාට දැනුම් දුන්න. එතුමාට මම කීවිම මහ නගර සභාවක් වශයෙන් එයට ලැබිය යුතු මුදල් හැකි පමණ ඉක්මනින් ලැබෙන්න සලස්වන්න ය කියා. මම එතුමාට ස්තූති වන්න වෙනම එතුමා පොරොන්දු වුණා, වහාම එය ඉෂ්ට කර දෙනවාය කියා.

ගමනාගමනය අතින් බලන විටද අපට අඩුපාඩුකම් රාශියක් තිබෙනව. දැනට උප ඇමතිතුමා මෙහි සිටිනව. මා කල් පතා කරනවා එතුමා මේ සම්බන්ධයෙන් සැලකිල්ල යොමු කරයි කියා. අපට ගමනා ගමනය අතින් ඇති අඩුපාඩු සහ දුෂ්කරතා ගැන මම ඇමතිතුමාටත් දැනුම් දුන්න. එතුමා පොරොන්දු වුණා ඉක්මනින් ඒවා ඉටු කර දෙනවාය කියා. අලුත් පාරවල යෙදී විම පිණිස අපි අලුතින් බස් රථ ඉල්ලා තිබෙනව. මම බලාපොරොත්තු වෙනව ඒවත් ඉතා ඉක්මනින් ලැබේවිය කියා. ඒ වාගෙම මම ගරු ගමනාගමන ඇමතිතුමා ගේ අවධානයට යොමු කරන්න කැමතියි, මාතලේ සිට කොළඹට ඒම සඳහා බස් ගාස්තුව රු. 2.75 ක් නමුත්, දුම්රියෙන් රු. 3.70 ක් අය කරන බව. එවැනි පරතරයක් තිබීම සුදුසු නැති බව මගේ අදහසයි. බස් ධාවනය සම්බන්ධයෙන් දැනට පවතින අඩු පාඩු අනුව මම අදහස් කරනවා දුම්රිය ගාස්තු අඩු කරනවා නම් හොදය කියා. බස් ධාවනය සම්බන්ධයෙන් මහජනයාට ඇති දුෂ්කරතා ඒ අනුව තරමක් දුරට මග භාරෙන්නට පුළුවන්. එම නිසා මම ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනව දුම්රිය ගාස්තුවත් බස් ගාස්තුවත් එක සමාන කරන්න ය කියා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා නම් දැනට මෙහි නැහැ. වෘත්තීය සමිති මගින් ඉල්ලා ඇති ඉල්ලීම් 21 ගැන බලන විට එම ඉල්ලීම් 21 ඉල්ලනු ලැබුවේ යම් ස්ථානයකින්ද අන්න ඒ ස්ථානයට අද මුදල් ඇමතිතුමා පත් වී සිටිනව. දුප්පත් සේවකයින් බලාපොරොත්තු වූ ඒ ඉල්ලීම් 21 දෙන්නට පුළුවන් තත්ත්වයටයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පත්ව සිටින්නේ. ඒ නිසා ඒතුමාගේ මූලිකත්වය ඇතිව ඉදිරිපත් කරන ලද ඒ ඉල්ලීම් 21 දීමට වහාම එතුමා ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. කවදා ඒවා දීම සඳහා කටයුතු කරන්නේදැයි අපි දැනගන්නට සතුටුයි. ඒ ඉල්ලීම් 21 පිළිබඳව දැන් ඇති තත්ත්වය කුමක්ද කියාත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අපට කියනවා ඇතැයි අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙහි කිසිත් ඇමතිවරයකු නොසිටීම කනගාටුවට කාරණයක්. අපේ කොටි ධාගවල ඇති අඩුපාඩුකම් පිරිමසා ලීමට විධි විධාන යොදන මෙන් සියලුම ඇමතිවරුන්ගෙන් ඉල්ලමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

පූ. හා. 10.42

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා. (රඹුක්කත)

(திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன—ரம்புக்கணா)

(Mr. N. H. A. M. Karunaratne—Rambukkana)

ගරු කථානායකතුමනි, පැය තුනක් පමණ කිරීමට බලාපොරොත්තු වූ කථාවක් පැය භාගයකින් කිරීම ඉතාමත් අමාරු බව තමුන් නාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති. එසේ වුවත් පැය තුනක් තිස්සේ කීමට ඇති කරුණු මට ලැබී ඇති පැය භාගය ඇතුළත කීමට මම හැකි තරම් උත්සාහ ගන්නම්. මේ විවාදයේ මෙතෙක් වූ කථාවලට ඇහුම් කන් දුන් මට පෙනී ගියා බොහොම දෙනෙක් කථා කළේ අයවැය ලේඛනය පිළිබඳ කරුණු ගැන නොව පිටස්තර දේ ගැන බව.

අයවැය ලේඛනයක් විවේචනය කිරීමේදී පළමුවෙන්ම සලකා බැලිය යුත්තේ කෙතරම් මුදල් ප්‍රමාණයක් රටේ සංවර්ධනය සඳහා යොදවනවාද, ඒ යොදවන මුදල් සපයා ගන්නේ කෙසේද, මුදල් සපයා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ගැනීමේදී මහජනයා තැළෙන පෙළෙන අන්දමින් වැඩ කෙරෙනවාද, යන්න පිළිබඳවයි. මුදල් ඇමතිවරයකුට පැවරෙන ඉතමාත් භාරදුර කාර්යය අයවැය ලේඛනයක් සකස් කිරීමයි. මන්ද? රටක සම්පූර්ණ අනාගතයම රඳා පවත්නේ අයවැය ලේඛනය උඩ නිසයි.

බොහෝ කාලයක පටන් මේ රටේ තිබුණු ආණ්ඩුවලින් ඉදිරිපත් කර ඇත්තේ හිඟ අයවැය ලේඛනයයි. රට සංවර්ධනය උදෙසා හිඟ අයවැය ලේඛන ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අපේ රට විශාල කරදරයකට, පරිහාණීයකට පත් වූ බව අපි දන්නවා. ඉතාම හොඳ අයවැය ලේඛනයක් හැටියට අපට පිළිගන්න පුළුවන් වන්නේ හිඟයක් නැති අයවැය ලේඛනයකුයි. හිඟයක් නැති අයවැය ලේඛනය ඉතාමත්ම ශ්‍රේෂ්ඨ උතුම් එකක් හැටියට අපට පිළිගන්න පුළුවනි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු කාලයේ සිටම අයවැය ලේඛනවලින් හිඟ සිටි මුදල අවුරුද්දෙන් අවුරුද්දම ඉහළ නැංගා මිස පහළ බැස්සේ නැහැ. ඒ නිසා මේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පැවරී ඇත්තේ භාරදුර කටයුත්තක්. 1956 පටන් නොයෙක් විදියේ ප්‍රගතිශීලී අදහස් අනුව මේ රටේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර ආරම්භ කළ බව අපි පිළිගන්නවා. මේ සහාග ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමතිතුමා අර්ථශාස්ත්‍රඥයකු නිසා, මුදල් ඇමති ධුරය දැරීමට ලංකාවේ සිටින සුදුසුම පුද්ගලයකු හැටියට පිළිගත් කෙනකු නිසා, මුළු රටම බලාපොරොත්තු වෙනවා, මේ රටේ ලොකු විපර්යාසයක් ඇති කරුවිය කියා. මීට කලින් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේම සැලැස්මක් නැතිව වැඩ කර ඇති නිසා, හිතුවක්කාර විදියට වැඩ කර ඇති නිසා, නියම උපදෙස ගෙන වැඩ කර නැති නිසා කෙතරම් දක්ෂ කෙනකු වුවත්, අර්ථශාස්ත්‍රඥයකු හෝ සාහිත්‍යධරයකු වුවත්, ඉතා අමාරු තත්ත්වයකටයි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මුහුණ පා ඇත්තේ. ඒ අමාරුකම් මධ්‍යයේ සැහෙන අයවැයක් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අපි සතුටට පැමිණෙන්නව.

යෙන් එතුමා අපි පිළිගන්නව. මේ පාර්ලිමේන්තුව අවසාන වත්ට පෙර තිබෙන මේ සුළු කාලය සඳහා එතුමාට සිදුවන, හදිසියේ, සුළු කාලසීමාවක් තුළ, අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන්න. මේ අයවැය ලේඛනය කොටස් දෙකකට බෙදන්ට පුළුවන්. මෙය මාර්ග දෙකක් ඔස්සේ ගමන් කරන අයවැයක්. මෙහි එක අතකින් මුදල් ඉපයීමේ මාර්ග හෙවත් අයවැය පියවීමේ මාගී තිබෙන අතර අනික් අතින් මේ රට සංවර්ධනය කරන පිළිවෙල—මේ රට ප්‍රගතිය කරා ගමන් කරවන අදහස් කීපයක්—එළිදරව් කර තිබෙනව. මේ මාර්ග දෙක ඔස්සේ යමින් හිඟවන මුදල් පියවා ගන්න ආකාරය එතුමා තම කථාවෙන් පෙන්වා දී තිබෙන අතර එයින් පැහැදිලි ලෙස පෙනී යනවා, එතුමාට ලංකාවේ දේශපාලන තත්ත්වය පිළිබඳව හා පාලනය පිළිබඳව හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන බව. මීට ප්‍රථම, අපේ ආණ්ඩුවේ—මා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මුල්ගල් තැබූ කෙනෙක්—කිසිම ඇමතිවරයකු හෝ මුදල් ඇමතිවරයකු හෝ ආණ්ඩුවේ ඇති දුර්වලකම්, එක් එක් ආයතනවල ඇති දුර්වලකම්, එළිදරව් කළේ නැහැ. එපමණක් නොව රට පාලනය කරන අන්දම පිළිබඳව කිසිම ඇමතිවරයකුට මේ මුදල් ඇමතිවරයාට තරම් අවබෝධයක් තිබුණේ නැහැ. ඒ කාරණය තමුත් නාත්සේත් පිළිගන්ට ඕනෑ. ඔහු මා කලින් සඳහන් කළ මාර්ග දෙක අනුගමනය කිරීමේදී—අයවැය පියවා ගැනීමට යාමේදී—මේ රටේ කාටවත් හානියක් සිදුවන අන්දමට ක්‍රියා කර තිබෙනවාද නැත හොත් මේ රට තහා සිටුවන්ට කටයුතු කර තිබෙනවාද යන්න අපි සලකා බලන්නට ඕනෑ. ඒකයි, ඉතා සැලකිය යුතු කාරණය. ආණ්ඩුවක් බලා සිටින්නේ තමන් අනුගමනය කරන දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති මුදුන් පමුණුවා ගැනීමට මුදල් ඇමතිවරයා ක්‍රියා කරනවාද කියායි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සමාජවාදය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම්, ඒ සමාජවාදී අදහස් මුදුන්පත් කර ගැනීමට මුදල් ඇමතිතුමා ක්‍රියා කර තිබෙනවා දැයි විශේෂයෙන් සලකා බැලිය යුතුයි. ඒ අතරම ආදායම් ලබා ගන්නා මාර්ගයත්, ඒවා වියදම් කරන්ට අදහස් කරන අන්දමත් විශේෂ කරුණු වශයෙන් සලකන්ට පුළුවන්. අයවැය ලේඛනයේ මුදල් පියවීමේ මාර්ග ඇති කිරීමේදී, ඒවායින් ජනතාවට හානියක් සිදු වෙනවාද, ඒ නිසා ජන

නව මුදල් ඇමතිතුමා නොයෙක් අවස්ථාවල නොයෙක් විවේචනවලට භාජන වූ කෙනෙක්. දේශපාලන බිමේ සිටි අවුරුදු 30ත්, අවුරුදු 28ක්ම නොයෙක් විවේචන කළ කෙනෙක් නිසා හොඳ අත්දැකීමක් හා දේශපාලන ඥානයක් ඇති පුද්ගලයකු වශ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.]

තාව ප්‍රජාතන්‍යයට වැටෙනවද, රට ප්‍රජාතන්‍යයට වැටෙනවද, යන කරුණු අපි මෙහිදී විග්‍රහ කර බැලිය යුතුව තිබෙනවා. ඒ අතර මේ අයවැය ලේඛනය එසේ සලකා බැලීමේදී අපි මුදල් ඇමතිතුමාට පළමුවෙන්ම නිදහසක් දියයුතුව තිබෙනවා. මන්ද? නොයෙකුත් කරදර මැද්දේ අපේ ආණ්ඩුව මෙපමණ කාලයක් අදුරදර්ශීව ක්‍රියා කළ නිසා, අවුල් සහිතව කටයුතු කළ නිසා රට ප්‍රජාතන්‍ය කරා ගමන් කරමින් තිබුණා. එවැනි අවස්ථාවකදී කොපමණ දක්ෂයකුට වුවත් ඒ ප්‍රශ්න විසඳා නියම ආලෝකයක් එක වරම ලබා දෙන්න බැරි බව අප පිළිගන්නවා. ඒ කරදර සියල්ල මධ්‍යයේ අවුරුද්දක් පාසා නැගී ආ හිඟය නව මුදල් ඇමතිතුමා පියවන ආකාරය ගැන අපි කල්පනා කර බලමු.

අපි පළමුව කල්පනා කර බලමු, මේ රටේ ධනය පිටරට ඇදී යන ක්‍රම මොනවාද කියා. මුතු මැණික් ආදියෙන් ලක්ෂ-කෝටි ගණන් හම්බ කළ කිසිවෙක් මෙතෙක් ආණ්ඩුවට අසු වුණේ නැති බව අපි දන්නවා. එයින් පිටරටට මුදල් ඇදෙන ක්‍රම තිබුණා. කාටවත් රිදවන්නේ නැතිව එයින් යම් කිසි ධනයක් එකතු කර ගන්න මාගීයක් අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඇති කර තිබෙනවා. ඒක හොඳ පියවරක් හැටියට අපට පිළිගන්න පුළුවන්. බොහෝ දෙනෙක් තේ වගාව සම්බන්ධව කථා කරමින් කීව, තේ වතු වැහෙන්න පුළුවන්ය කියා. මම මේ සම්බන්ධව විශාල කොමිෂනි වල මහත්වරුන්ගෙන් අදහස් විමසුව. ඒ මහත්වරු කියනවා, ඉදිරි කාලයේදී මේ රටේ ඉතාම හොඳ තේ ඇති වන්න පුළුවන්ය, කලවම් නැති, එරමුදු කොළ කොස් කොළ යනාදිය මිශ්‍ර නොකළ පිරිසිදු තේ ඇති වන්න පුළුවන්ය, එසේම හොඳ තේ නිපදවන්න ධෛර්‍යය ගන්න අතර තේ වගාවෙන් දැනට ලැබෙන ප්‍රතිඵලය දස ගුණයකින් වැඩි කර ගන්න උත්සාහ කරන්න පුළුවන්ය කියා.

ගරු කථානායකතුමනි, මධ්‍යම පන්තියේ අය අයබදු ගෙවීම සම්බන්ධයෙන් බලවත් ලෙස කරදර තත්ත්වයක සිටින අවස්ථාවක ඒ අයට යම් කිසි සහනයක් දීමත්, ලොකුම ධනවතුන්ට ඒ තරම් රිදවන්නේ නැතිව ඔවුන්ගෙන් වැඩිපුර මුදලක් ලබා ගැනීමත් යුක්තිසහගතව, ඥානවන්තව ගත්

කාලෝචිත පියවරක් හැටියට අපට පිළිගන්න පුළුවන්. මට ලැබී තිබෙන කාලය මදි නිසා මුදල් ඇමතිතුමාගේ සෑම යෝජනාවක් ගැනම විස්තර කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ නිසා මට සාමාන්‍යයෙන් කියන්න පුළුවන්, ප්‍රගතිශීලී අදහස් අනුව, සමාජවාදී අදහස් අනුව, මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව.

රටේ සංවර්ධනය උදෙසා වැඩ කෙරෙන ආකාරයට ගෙන ඇති පියවරවල් ගැන සම්පූර්ණ විග්‍රහයක් කිරීමට මට ලැබී තිබෙන පැය බාගය ප්‍රමාණවත් වන්නේ නැහැ. සමාජවාදී ප්‍රතිපත්ති උඩ මේ රටේ ජනතාව නගා සිටුවීම සඳහා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගෙන තිබෙන්නේ මොන පියවරවල්ද කියා අපි බලමු. ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ ප්‍රාණ නාලිය වන්නේ කම්කරුවායි. රටේ සෑම ආයතනයකම වැඩ කරන්නේ, ඒ ආයතනයේ මුල් පුවුවේ ඉන්න පුද්ගලයා නොවෙයි, කම්කරුවායි. ඒ අයට සහනයක් දීමෙන් අපට පිළිගන්න පුළුවන්, මේ රටේ තත්ත්වය නගා සිටුවීමට, මේ රටේ සෑම ආයතනයක්ම දියුණු කිරීමට යම්කිසි ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇති කර තිබෙන බව; මේ රටේ කම්කරුවාට තැනක් දී තිබෙන බව. ඒක සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තියක් හැටියට අපට ගණන් ගන්න පුළුවන්.

ඊ ළඟට මම ගුරුවරුන් සම්බන්ධයෙන් වචනයක් කියන්න කැමතියි. දහස් ගණන් පඩි ලබා ගන්න උසස් නිලධාරීන්ගේ පඩියෙන් සියයට 2ක් කපා ගන්න විට මේ රටේ සාමාන්‍ය ගුරුවරුන්ගේ පඩියෙන් සියයට 4ක් කපා ගැනීමේ අසාධාරණ කම දකින්නට මෙතෙක් සිටි ඇමතිවරුන්ගේ ඇස් නො ඇරීම ගැන මම කතාගාටු වෙනවා. මීට ප්‍රථම මුදල් ඇමතිවරු බොහෝ ගණනක් හිටිය. මේ වගේ දෙයක් දකින්නට ඔවුන්ට කල්පනා ශක්තියක් නොමැති වීම ගැන මම කතාගාටු වෙනවා. එවැනි සුළු වැටුපක් ලබන ගුරුවරුන්ට සහනයක් දීම ප්‍රගතිශීලී වැඩක් නොවෙයිද, සමාජවාදය කරා ගමන් කිරීමේ ප්‍රතිපත්තියක් නොවෙයිද, කියා මම අහන්නට කැමතියි. එදා මහෙශාඛ්‍ය පුද්ගලයාගේ දරුවාට පමණක් විවෘත වූ විශ්ව විද්‍යාලයේ දොරටුව අද ඉතාම අසරණ දරුවාට පවා—බැලගෙඩි කඩන පුද්ගලයාගේ දරුවාට පවා—විවෘත වෙලා තියෙනවා. එසේ තිබෙන අවස්ථාවක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

දී ඒ අසරණ දරුවන්ගේ ඉගෙනීම සඳහා ණය මුදලක් දී ඒ මුදල ඔවුන් රක්ෂාව කරන කාලයේදී කපා ගැනීමට මාර්ගයක් යෙදීම සමාජවාදී, ප්‍රගතිශීලී පියවරක් නොවෙයිද කියා මම අහන්නට කැමතියි.

මෙපමණ කාලයක් සිටි අපේ මුදල් ඇමතිවරුන්ට නොපෙනුණු—ඒ පුද්ගලයන්ගේ කල්පනාවට භාජන නොවූ—තවත් වැදගත් අදහසක් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ යෝජනාව නම් දවස් පහේ වැඩ කරන සතියක් ඇති කිරීමයි. අපේ ඇමතිවරුන් ලෝකයේ සෑම තැනම සංචාරය කර තිබෙනවා. නොයෙකුත් හොඳ රටවල් ගැන දන්නවා. නමුත් මෙහෙම දෙයක් ලංකාවට දීමටත් අදහසක් පහළ නොවීම ගැන කනගාටුයි. ඔය නිසා තමයි, මට අර පැත්තෙ සිට උප ඇමතිකමත් අතහැර දමල මේ පැත්තට එන්න සිදු වුණේ. ඒ කාලයේ අශුභ, කල්පනාවක් නැති, පිරිසක් ආණ්ඩු කළ නිසයි මට මේ පැත්තට එන්න වුණේ.

නම් කවදාවත් සෙනසුරාදාවක කන්තෝරුවකට යන්නේ නැහැ. එම නිසා එය ඉතා මත්ම හොඳ වැඩක් හැටියට පෙන්වන්න පුළුවන්; සැලැස්මක් අනුව වැඩ කරන්නත් බලාපොරොත්තු වන බව පිළිගන්න පුළුවන්.

ඊළඟට ගරු කථානායකතුමනි, මේ රටේ තිබෙන බිලැක් මාර්කට් ගැහිල්ල ගැන බලන්න. බිලැක් මාර්කට් කාරයෝ කියන්නේ අපේ ගම්බද වෙළෙන්දෝ නොවෙයි. බිලැක් මාර්කට් එක අයිතිව ඉන්නෙ කොළඹ, තොග ගණන් බඩු ගෙන්වන ආයතනවල සිටින අයයි. එය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කර කෝපරේෂන් එකක් මගින්—සංයුක්ත මණ්ඩලයක් මගින්—බඩු ගෙන්වීම තරක දෙයක් හැටියට සමහරුන් කියනවා නම්, ඔවුන් ජාතිදෝෂීන් හැටියට හංවඩු ගහන්න අපට පුළුවන්. බඩු දෙන්නේ නැතිව හංගා ගෙන සිට අපේ ගම්බද වෙළෙන්දාට වැඩි මිල ගණන් කියනවා. ඔවුන්ට ලොකු ගණන්වලට බඩු ගන්න සිදු වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, ඔන්න ඔය අයයි බිලැක් මාර්කට් කාරයෝ.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(*திரும்பி விவியன் குணவர்தன*)
(Mrs. Vivienne Goonewardene)
එහෙනම් දැන් මේ පැත්තට එන්න.

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මියා.

(*திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன*)
(Mr. N. H. A. M. Karunaratne)

දවස් 5ක් මහත්සි වී වැඩ කර දවස් දෙකක් තම දරුවන් සමග, තමන්ගේ බිරිද සමග, ඇවිදලා, සංතෝෂ වෙලා, වන් දතා ගමනක් ගිහිල්ලා, සතුටු සාම්ච්ච ඉන්න මේ ක්‍රමය නිසා පුළුවන් වෙනවා. ඒ විධියට ගත කරන්න දවස් දෙකක් යොදා ගන්න අවස්ථාව ලැබෙනවා. ඕනෑම මන්ත්‍රී වරයෙකුගෙන් තැත්නම් ඇමතිවරයෙකුගෙන් මා අහනවා, ඕනෑම ලිපියක සෙනසුරාදා දිනය යොදා තිබෙනවාද, සෙනසුරාදා දිනය යෙදු ලිපියක් ලැබී තිබෙනවාද කියා. සෙනසුරාදා දිනය යොදා ආණ්ඩුවේ කන්තෝරුවකින් ලිපියක් ලැබී තිබෙනවා නම් ඒක මහ පුදුමයක්. සෙනසුරාදාට කිසි කෙනෙක් වැඩ කරන්නෙ නැහැ. උසස් නිලධාරීන් සියලු දෙනාම වගේ එදාට දකින්නත් නැහැ. එය දන්නා නිසා මා

මේ රටේ වී ගොවිතැන දියුණු කිරීමට ආධාර දී මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ පදනම උඩ තමයි විවලට සහතික මිලක් දී තිබෙන්නේ. එමෙන්ම තවත් දේවල් මේ රටේ නිපදවීමට මෙතෙක් කිසි පියවරක් අරගෙන තිබුණේ නැහැ. මිරිස්, ලුණු, කොත්තමල්ලි, සුදුරු වැනි අපට අවශ්‍ය දේවල් පිටරටින් ගෙන්වනවා. මේ රටේ මුදල් පිට කරන්නට මාර්ගය සලසමින් එවැනි ද්‍රව්‍ය මේ රටට ගෙන්වීමට සිදු වී තිබෙනවා. එසේ තිබියදීත් ඒවා මේ රටේ නිෂ්පාදනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් මෙතෙක් කල් තිබුණේ නැහැ. මොන තරම් කරදර තිබුණත් අද එවැනි පියවරක් ගැනීම නිසා ජනතාවගේ උදෙසාගය ඇති වී තිබෙනවා. එයත් මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ එක්තරා වැඩ පිළිවෙළක්. කිසි සේත් පසු බසින්නේ නැති ස්ථිර ප්‍රතිපත්තියක් උඩ ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළක් හැටියට එය පිළිගන්න පුළුවන්.

ඊළඟට කුඩා ලමයින්ගේ බස් ගමන් පහසුව ගැන බලන්න. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩුකරන කාලයේදී සිටි මුදල් ඇමතිතුමෙකු විසින් මෙවැනි දෙයක් ඇති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.]

කිසිම ගැන අපි ඒ පක්ෂයටත් ස්තුතිවන්ත වෙතම. මේ අන්දමට සියයට 50කින් ගාස්තු අඩු කොට පාසාල් දැවන්ට බස් වල ගමන් කරන්න සැලැස්වීම ගැන මා සතුටු වෙතම. ජන්ද ගුණවක් හටියට නොවෙයි, ඉගනීමට පහසුකම් ඇති කිරීමේ පියවරක් හැටියට, මෙය කර ඇති බව ඇත්ත වශයෙන්ම අපි පිළිගන්න ඕනැ.

ඒ අතර මේ අලුත් ආණ්ඩුව, මෙපමණ කාලයක් අපේ ඇමතිවරුන්ට නොපෙනුණු දෙයක් කර තිබෙනවා. ගරු බණ්ඩාර නායක මහතා බලයට පැමිණියාට පසු ප්‍රජා තන්ත්‍රවාදී සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙලක් අනු ගමනය කරමින් මේ රට දියුණු කිරීම සඳහා ක්‍රියා කළ බව ගරු කථානායකතුමා දන්නවා ඇති. බණ්ඩාරනායක මහතා මේ රට දියුණු කිරීම සඳහා නොයෙකුත් ක්‍රියා මාර්ග ආරම්භ කළා. එතුමා ආරම්භ කළ වැඩ පිළිවෙලවල් අනුව මේ රට ප්‍රගතිය කරා ගමන් කරවීමට පුළුවන්කම තිබුණු නමුත් ඇත්ත වශයෙන්ම නියමාකාර යෙන් එම වැඩ පිළිවෙලවල් ක්‍රියාත්මක කිරීමට ආණ්ඩුවට බැරි වුණා. හැම තැනකම අලුතින් පටන් ගත් ව්‍යාපාර කඩාකප්පල් වන්නට පටන් ගත්තා. හොඳ වැඩ “කළ” කර පෙන්වීමට ප්‍රති ගාමීන් උත්සාහ ගත්තා. ප්‍රතිගාමීන්, නො එසේ නම් සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තිවලට එරෙහි වූ අය අලුත් සමාජවාදී වැඩ පිළි වෙලවල් “කළ” කර පෙන්වීමට ක්‍රියා කළා. සෑම ආයතනයකම උසස් තැන්වල වැජඹෙන නිලධාරීන් සමාජවාදී වැඩ කට යුතු “කළ” කර පෙන්වන්නට පටන් ගත්තා. එක සංයුක්ත මණ්ඩලයක්වත් හරියාකාර ලෙස ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. කිසිවකින් බලාපොරොත්තු වූ නියම ලාභය ලැබුණේ නැහැ. බස් සේවය ජනසතු කිරීමෙන් එහි සේවකයන්ට තැනක් දෙන්නට ක්‍රියා කළ අතර එයින් උපදින ආදායමින් මේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු කිරීමට බලාපොරොත්තු වූ නමුත් අපේක්ෂා කරන ලද ලාභය එයින් නොලැබී ගියා. නිතරම පාඩු සිදු වන්නට පටන් ගත්තා. අද පවා ලංගමයේ ටයර් පිට විකුණනවා. ලංගමයේ බඩු මුට්ටු කළුකඩයට යනවා. ධාවනය කළ හැකි හොඳ බස් ක්‍රියා විරහිත කරනවා. මෙවැනි කඩාකප්පල්කාරී ව්‍යාපාර නිසා ඌකෝටි ගණනක් මුදල්

රජයට නැතිව ගියා. ජාතික ධනය නැති වී ගියා. හිටපු ඇමතිවරුන්ට මෙවැනි දූෂණ වැඩ පැවැත්වීම ගැන කිසිවක් කරන්නට බැරි වූ නමුත් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ඒ සඳහා විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත් මක කරන්නට පටන් ගෙන තිබෙනවා. සෑම ආයතනයකම දෘඩය දමාගෙන වැඩ කරන දුප්පත් පිරිසගේ නියෝජිතයන් උපදේශක මණ්ඩල වශයෙන් පත් කොට හොර මාරුකම් දූෂණ පරීක්ෂා කර බැලීමට මෙන්ම උපදේශ ලබා ගනීමට විධිවිධාන යොදා තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය නිසා ලොකු ගණන්කාරයන් දැන් බිය වී සිටිනවා. මේ අලුත් ක්‍රමය නිසා යම්කිසි විධියකින් මේ ආණ්ඩුව නැති වී ගියත් ජාතික ආයතනය රැකෙනවා ඇති. ජාතික ධනය රැකෙනවා ඇති. නොයෙකුත් තැන් වල ළිං කපන අතර ඒවා සීමෙන්ති කොට්ටවලින් වසන බව අප දන්නවා. වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ කෝටි ගණන් වටිනා යන්ත්‍ර සූත්‍ර දිරා යනවා. කන්නලේ සිනි කර්මාන්ත ශාලාවට අමු ද්‍රව්‍ය වශයෙන් උක් ගස් වෙනුවට යකඩ පොලු දැමූ බව නමුත් නාන්සේ දන්නවා ඇති. නමුත් එවැනි කඩාකප්පල්කාරී ව්‍යාපාර මර්ධනය කිරීම සඳහා වැඩ පිළිවෙලක් අනු ගමනය කරන්නට ආණ්ඩුවට බැරි වුණා. නමුත් දැන් ඒ සඳහා යොදා ඇති වැඩ පිළිවෙල නිසා අනාගතයේදී එවැනි කඩා කප්පල්කාරී ව්‍යාපාර ඇති වන එකක් නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, මට වෙන් කර ඇති කාලය අවසන් වී ගෙන යන නිසා නව වචන තුන හතරකට වඩා මා කථා කරන්නේ නැහැ. පොල් ගස් මැදීමට ඉඩ දීම ගැන දැන් ලොකු මහජන මතයක් ඇති කරන්නට සමහරුන් උත්සාහ කරන බව පේනවා. රා සඳහා පොල් ගස් මැද ගැනීමට අවසර දීමෙන් අපේ ජාතික ධනයට නවත් කොටසක් එකතු වෙනවා. මෙය අපේ ආගම ධර්මයට, සදාචාරයට පටහැණි බව බොහෝ දෙනා කියනවා. මේ රට යටත් විජිතයක් වූ දා පටන්ම විදේශීන් විසින් මෙරට ජනතාවට මත්පැන් පුරුදු කළ අතර, මීට විරුද්ධව මේ රටේ යම් යම් ජන කොටස් කැගසුවත් මෙතෙක් කල් මත් පැන් නැති කිරීමට කිසිම ක්‍රියාමාර්ගයක් ගෙන ගියේ නැහැ. දවසින් දවස මත්පැන් පෙරීම දියුණු වුණා. අද නමුත් නාන්සෙලා

යාපනය ප්‍රදේශයට ගියොත් උතුරේ සම්පූර්ණයෙන්ම රා මදින බව පෙනී යනව ඇති. එතැන සිට මන්නාරම හරහා හම්බන්තොටට යන තුරු මුහුදුබඩ තීරයේ ඕනෑ තරම් රා තිබෙනව. ඊළඟට නැගෙනහිර බැඳුවොත් ත්‍රිකුණාමලය, මඩකලපුව ආදී ප්‍රදේශවල තිබෙනව. පුස්සල්ලාව, කුරුණෑගල, මාවතගම ආදී ප්‍රදේශවලත් ඕනෑ තරම් රා බොන්න තිබෙනව. මේ ගරු සභාවේ පල්ලයහ කාමරයේ ඕනෑ තරම් අඩි ගහන්න තිබුණා. ශ්‍රාවස්තියේ කන පැලෙනකන් ගහන්න තිබුණා. රට බිම ඕනෑ තරම් මේ රටට ගොන්නුව. ඒ විතරක් නොවෙයි, ඒ කාලයේ තිබුණු ආණ්ඩුවලින් මේ ආණ්ඩුවෙන් ඕනෑ තරම් සුරුව නිෂ්පාදනය කරන කොට, ජනතාවට ඕනෑ විධියට බෙදා හරින කොට, උඩරට ප්‍රදේශවල සිටින, බොන්න කිසිම දෙයක් නැති, මුදල් නැති දුප්පත් සාමාන්‍ය ජනතාවට අවස්ථාවක් ආප්‍රවාම, පොඩි වාන්ස් එකක් ආප්‍රවාම, මේ අමද්‍යප විරයන් හැටියට ඉන්න පුද්ගලයන් කැ ගහනව.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
 (கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
 (An hon. Member)
 කවුද ඒ පුද්ගලයෝ!

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.
 (திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
 (Mr. N. H. A. M. Karunaratne)
 තමුන්නාන්සෙම දන්නවනෙ. කියන්න ඕනෑ කරන්නෙ නැහැ.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.
 (திருமதி விவியன் குணவர்தன)
 (Mrs. Vivienne Goonewardene)
 තුරුම්පු කාරයෝ!

එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.
 (திரு. என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
 (Mr. N. H. A. M. Karunaratne)
 ඇත්ත වශයෙන් ඒ විධියට පොල් ගසක් මැදගන්නට දීමෙන්—හොඳ විට මින් වර්ගයක් හැටියට සලකන රා බිමෙන් ඇලදිව ඉදිමෙන්නෙ නැතිව, ලේ අඩුකමක් ඇති වෙන්නෙ නැතුව, නිරෝගිව, ඉන්නට පුළුවන් වන නිසා, කසිප්පු ගහන්නෙ නැතුව, බුතාන්සි නැතුව, දෙහි සුදිය ගහන්නෙ

නැතුව, පොල් ගසක් මැදගෙන රා බිමෙන්—හොඳින් ජීවත්වන හොඳ ජනතාවක් ඇති කරන්න පුළුවන් වෙනවා පමණක් නොවෙයි, ආරෝග්‍යශාලාවල ලෙඩුනුත් අඩු කර ගන්නට පුළුවන් වන බව තමුන්නාන්සෙ පිළිගන්නවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, ඔය අමද්‍යප විරයන් ගැනත් වචනයක් කියන්න කැමතියි. බොහොමයක් හැටියට හොඳට කුකුල් මස් කාලා පන්සල් යන පිරිසක් සිටින බව, හොඳට අඩි ගහලා යන පිරිසක් සිටින බව, තමුන්නාන්සෙ පිළිගන්නව. මෙහෙ ඇවිදිත් පානාතිපාතා වේරමනි සික්බාපදං සමාදියාමි කියල ගෙදර ගිහින් කුකුලන් මරනව. සුරා මේරය මජ්ජපමා ද්‍රව්‍යානා කියනව; ඇවිදිත් බෝතලේ ගහනව. මෙවැනි පිරිසක් ඉන්ද්‍රදිසි අප අමද්‍යප ව්‍යාපාරය ගැන කථා කරන්නෙ. මේ රටට පිටරටින් ඕනෑ තරම් බිම ගොන්නවනට ලැබුණු අවස්ථා වලදි ඒවා ගැන කැගහන්නෙ නැතුව, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සාමාන්‍ය ගම්බද මිනිහාට පොල්ගසක් මැද ගන්න දුන්නාම සංස්කෘතිය ආගම සියලු දේම නැති වෙනවාය කියල කියනව. පොල් ගසක් මදින්න දුන්නු පමණින් මේ රටේ සදාචාරය ආදි සියලු දෙයක්ම නැති කලාලු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා. මේ රටට වුවමනා තරම් පිටරටින් ජින්, බ්‍රැන්ඩ්, විස්කි, මේ ආදී සෑම දෙයක්ම ගොන්නවනට ඉඩපුස්ථාව දීමේදි අද ලොකුවට කැ ගහන අපේ හාමුදුරුවරුන් වචන් ඒක පෙනුණෙ නැහැ; අද අමද්‍යප විරයන් හැටියට කැගහනව.

ගරු කථානායකතුමනි, මට එක් අවස්ථාවක් ගැන මතකයි. මේ කාරණය ඉදිරිපත් කිරීම ගැන තමුන්නාන්සෙ මට සමා වෙන්න. මම කුඩා කාලයෙදි, නිවාඩු වෙන් පස්සෙ මගේ ට්‍රන්ක් පෙට්ටියක් අරගෙන ආපසු ඉස්කෝලට යන්න කෝච්චියෙන් යන අවස්ථාවකදි සිදු වුණු එක්තරා සිඩියක් මට අද වගේ මතකයි. ඒ කාලයෙදි මට වයස අවුරුදු දහ තුනක් පමණ ඇති. අමද්‍යප විරයෙක් තුන්වැනි පංක්තියේ කෝච්චි පෙට්ටියක ගිටිය. මේ පුද්ගලය ලඟ අවිචුගහපු කොල ගොඩක් තිබුණ. ලොකු දේශනාවක් කලා. එයා හොඳ කපිකයෙක්. ඔහු කෙනෙ කුට කරුණු අවබෝධ කර දෙන්නට

விசர்ப்பன கெடுதிலன் பண, 1964-65

—உலக வர் கியவீத

[பன். பி. சீ. பி. கர்ணரன் மய.]

புலவன் மக்தியக் ஈழி னொடி டக்தி
 பூடி ஙலயெக். இது கெடுதிலியே பிடு பிய
 டெனாபிம கெடுல ரெடல் டழ்ந. தீகெ
 திலென தர்ந விபாக ஙத பனீநா
 டழ்ந. டப ஙல் ஙகிலா கிடுய ஓபீபர்நப
 டப லெநீந பூர்ட வேடி கியல. லக்நு
 வெ புவீநகிந் திலுநு பூடு கெபீ பீக
 பிகக் லாடி நுவுடி டல்லெநெயி கெடு
 லெடுவெ. பீக மதுபயயெக் பீநுவீந் யந
 கெடு லிலேபேரெந்நு நுவீடு பீ பூடு
 கெபீ பீகெ லுடுநா. ஙபீபூநு ஙமந்
 பூடுகெபீ பீக ஈடுலா பீகெ திலுநு
 லெநலேகிந் வீடுடுலகிந் லிலடு லுடுநா.
 லுடுநீநதி பீ டர்நகி லெநலயக் பப
 பையி வீடுடுலக். டர்நகி லெநலயந்
 வீடுடுலந் லெடுநா. டமடயப வீடுடுல கலா
 கர்நந லுடுல யிய. தீநிபூந்ஙெந்
 லுடுநி டபலா டநிக் பீவெபீந் பீகெடி
 லுடுல யிய. இந்ந மிப லெந் டமடயப
 வீடுடுலயி டபே ரவெ ஓநீநெ. ஙடு கலா
 நாயகமுகி, பிம தியா மி கியநீநடு
 காமிநி, கெநெகிந் கர்டர் திலுநுந்
 டபடு பனீ யநலா, தீ மிடுல பியவீடு ஓநா
 மந்ந டமார லுடுலக் லிடு. ரடு படுபுணீ
 யடு ஙிய டபபீலாவேடி பிய நனா பிடுடு
 மடுலுந் லுடுல பிலெலெக் டபலயி.
 கெபீ பூநுந் பபாபலாடி லுடுல பிலெலெக்
 டப ரடு ஙமந் கர் திலென தியா, பீந
 நாடு பூநிந மிடுல கிடுடுல லுடுலக் பிடு
 டபகாரயெந் லுடுல கர்ந தியா தீ டபலய
 லேடுநய டபடு பிலெந்ந பூடுலி. மடு
 பிய நுநக் தலுந்நாந்பெ கலா
 கர்நந ஓடு டெநல தி மெடு டபலய
 லேடுநயெ திலெந்நாடு னொடி தர்ந
 பியலேடு விடுக கர் பனீலந்நடு
 திலுநா. கெபீ பூநுந் மெடு ஙெடுடுய
 பிடுடுலமீந், தலுந்நாந்பெடு பீநுநி
 லந்ந வெநிந் மெடு லலந பீலேபய
 பபாபீந கர்நல.

பு. ஙா. 11.11

ரபீடுரெடி மய.

(திரு. இராஜதுரை)
 (Mr. Rajadurai)

கெளரவ சபாநாயகரவர்களே, இந்த நாடு
 அதிக காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த, பொரு
 ளாதார விந்பன்னரொருவரால் தயாரித்தளிக்
 கப்பட்ட இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்

தைப் பற்றிப் பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்
 களை அரசாங்கக் கட்சியினரும் எதிர்க் கட்சி
 யினரும் கூறிக் கொண்டேயிருக்கின்றனர்.
 கெளரவ நிதி அமைச்சரவர்கள் தனது வரவு
 செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்துப் பேசு
 கையில் 'ஒரு தனி மனிதனுடைய வாழ்க்கை
 யில் 28 ஆண்டுகள் ஒரு நீண்ட கால எல்லை'
 எனக் குறிப்பிட்டார். இந்த நாட்டிலுள்ள
 பெரும்பான்மைச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்
 களிடத்திலும், சிறுபான்மைச் சமூகத்தைச்
 சேர்ந்தவர்களிடத்திலும் நல்ல மதிப்பைத்
 தற்போதைய நிதி அமைச்சரவர்கள் பெற்றி
 ருக்கிறார். கடந்த பல ஆண்டுகளை விட இந்த
 ஆண்டு வெளிவரவிருந்த வரவு செலவுத் திட்
 டத்தை நாட்டின் பொது மக்கள் அனைவரும்,
 வெளிநாட்டு மக்கள் அனைவரும் அதிக ஆவ
 லோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.
 கடந்த 25 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இந்த
 நாட்டில் சோசலிசத் தத்துவத்துக்காகப்
 போராடி வந்த ஒருவர்—ஒரு பொருளாதார
 விந்பனர்—கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக சீர
 பூந்து போயிருக்கின்ற நாட்டின் பொருளா
 தார வளத்தை என்ன மாதிரி மாற்றியமைத்
 துத் தரப்போகிறார் என்பதற்காகத்தான்
 இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மக்
 கள் மிகுந்த அக்கறை காண்பித்தார்கள்.

1956 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சீர்குலைந்து
 வரும் நாட்டின் பொருளாதார வளத்தை,
 கெளரவ நிதி அமைச்சரவர்கள் ஓரிடத்தில்
 கூறியதைப்போல, ஒரு ஆண்டுக்குள் சீர்
 செய்துவிட முடியாது என்பதை நானும் ஒத்
 துக் கொள்ளுகின்றேன். தேசிய நலத்தைக்
 கருத்திற் கொள்ளாது, தேசத்தின் முன்னேற்
 றத்தை மனதில் கொள்ளாது, ஒரு சாராரைத்
 திருப்தி செய்யும் நோக்கத்துடனும், ஒரு
 சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களுக்கு சலுகைகளை
 வழங்கும் கருத்துடனும் கடந்த ஏழு ஆண்டு
 களாக ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி நடத்திவந்த
 நிர்வாகத்தின் சீர்கேட்டினால் இந்த நாடு சீர
 பூந்திருப்பதை ஒப்புக் கொண்டுதான் தீர
 வேண்டும். ஏழு ஆண்டுகள் நோய்வாய்ப்பட்
 டிக் கிடந்த ஒருவனை ஒரு முறை மருந்துடன்
 எந்த வைத்தியனாலும் சுகப்படுத்திவிட முடி
 யாது. அதைப் போலத்தான் ஏழுாண்டு கால
 மாகச் சீர்குலைந்திருந்த நாட்டின் பொருளா
 தாரத்தையும் ஒரு நாளில் சீர்ப்படுத்திவிட
 எவராலும் இயலாது.

விசேஷக் கைப்பின்பு அனை, 1964-65

—தேவன உர கியிலே

ஏழு ஆண்டுகள் மிகவும் சீர்குலைந்து போயிருந்த இந்த நாட்டின் கஜானாவை நிரப்ப இந்தப் பொருளாதார விற்பன்னர் ஒரு சில வார காலத்துக்குள் பெரு முயற்சி செய்திருக்கின்றார். அந்த முயற்சியின் வெற்றியை அடுத்த ஒரு ஆண்டு காலத்துக்குப் பொறுத்திருந்துதான் நாம் பார்க்க வேண்டும்.

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடர் ஒத்திவைக்கப்பட்டதும் ஒரு பொதுத் தேர்தலை மக்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். அப்பொழுது அரசாங்கத்துக்கு நிர்வாகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டு போகமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. அதன் காரணமாகப் பாராளுமன்றக் கூட்டத்தொடர் நான்கு மாதங்களுக்குப் பின்போடப்பட்டது. வெகு விரைவில் பொதுத் தேர்தல் ஒன்று நடைபெறுவதற்கான அறிகுறிகள் தென்பட்டன. அதே நேரத்தில் கூட்டரசாங்கம் ஒன்றை அமைக்கும் முயற்சியும் இடம்பெறலாயிற்று. அந்த முயற்சி வெற்றிபெற்றிராவிட்டால் இப்பொழுது பொதுத் தேர்தல் ஒன்றை நாம் முன்னேக்கியிருக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கும். கூட்டரசாங்கம் ஏற்பட்ட காரணத்தால் பொதுத் தேர்தல் இன்னும் சிறிது காலத்திற்குப் பின்போடப்பட்டிருக்கின்றது.

புதிய நிதி அமைச்சர் சிறந்த வரவு செலவுத் திட்டமொன்றை தயாரித்தளிப்பதற்குக் காலம் காணாமற்போனது பற்றிப் பலரும் பல விதமாக விமர்சனம் செய்கின்றார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு சாதாரண பொது மக்கள்மீது எந்த விதமான வரிப் பழுவையும் சமத்தாமல் வரவு செலவுத் திட்டத்தை கௌரவ நிதி அமைச்சரவர்கள் தயாரித்திருப்பது கெட்டிக் காரத்தனமான செயல் என்றே சொல்ல வேண்டும். வரி செலுத்துவதற்குத் தகுதியும் வலிமையும் உள்ளவர்கள் மீதே புதிய வரிச்சமைகளைக் கௌரவ நிதியமைச்சர் அவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண பொது மக்கள்மீது எந்தவிதமான ஒரு வரியையும் அவர் கொண்டு வராதது வெற்றிகரமான ஒரு நடவடிக்கையேயாகும்.

பள்ளிப் பிள்ளைகளின் பஸ் கட்டணம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இலட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் பலனடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அடுத்ததாகக் கள் இறக்குமதி செய்யத் தாராளமாக அனுமதி கொடுக்கப்

பட்டிருக்கிறது. தவறணைகள் இருக்கும் இடங்களில் பத்து மைல் சுற்றளவிற்கப்பால் தென்னைகளில் கள் இறக்கலாமென்று அனுமதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கௌரவ நிதியமைச்சர் அவர்களின் இச் செயலானது நாட்டின் கலாசாரப் பண்பாடுகளை அடியோடு ஒழித்து விடுமென்று இச்சபையிலே பேசிய அங்கத்தவர்கள் பலர் குறிப்பிட்டார்கள். மனிதன் பாவிக்க முடியாத எத்தனையோ குடிவகைகளைப் பலர் இந்த நாட்டில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிகளில் பாவிக்கப்படும் ஸ்பிரிட் போன்றவைகளைக் கூடப் பலர் குடிவகைகளாகப் பாவிக்கிறார்கள். வீடுகள் கட்ட உபயோகிக்கப்படும் சீமேந்து போன்ற பொருட்கள்கூட இந்த நாட்டில் கள்ளக் குடிவகைகள் தயாரிக்கப் பாவிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் குடிவகையெல்லாம் பாவிக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் தினசரி இந்த நாட்டிலே நோயாளிகளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கசிப்பு என்னும் பேரபாயத்திலிருந்து கௌரவ நிதியமைச்சர் அவர்களின் மரவரி முறை மக்களை ஓரளவு பாதுகாக்கிறது. எனவே இந்த மரவரி முறையை நாம் ஆதரிக்கிறோம். அதே நேரத்தில் மரவரியைக் குறைப்பதும், கள் இறக்குவதற்கான கட்டுப்பாட்டு எல்லை பத்து மைலில் இருந்து ஐந்து மைலாகக் குறைப்பதும் நன்றாக இருக்குமென்றும் கௌரவ நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆலோசனை கூற நான் விரும்புகிறேன்.

அடுத்து உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் உப உணவுப் பொருட்களுக்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் காட்டியிருக்கும் சலுகைகள் வரவேற்கத் தக்கவை. உதாரணமாகச் சின்ன வெண்காயத்திற்கான உத்தரவாத விலையை அரசாங்கம் கூட்டியிருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே உற்பத்தியாகின்ற சின்ன வெண்காயத்திற்கு அரசாங்கம் உற்சாகம் அளிக்குமாயின் நாம் எவ்வளவோ வெளி நாட்டுச் செலாவணியை மிச்சப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். இதைப் போல மற்றும் உப உணவுப் பொருட்களுக்கும் அரசாங்கம் அளித்திருக்கக்கூடிய சலுகைகள் நன்மையானவையே எனலாம். இவற்றைத் தவிர அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுடைய

விசேஷண கைடுமீசன் பணை, 1964-65

—தேவன வர கியேமே

[உத்தரேசு மய.]

சேமலாப நிதிக்கு அளித்திருக்கின்ற இரண்டு சத விகித சொற்ப சலுகையையும் நாம் வர வேற்கிறோம். நடுத்தர ஊழியர்களும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தினால் ஓரளவு சலுகை களைப் பெறுகிறார்கள். தமது வரவு செலவுத் திட்டச் சொற்பொழிவிலே வாரத்திற்கு ஐந்துநாள் வேலைத் திட்டமொன்றையும் கௌரவ நிதியமைச்சர் அவர்கள் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். இப்போது அரசாங்க இலாகாக்களில் நாம் எதைக் காண்கிறோம். அரசாங்க இலாகாக்களில் வேலை நடப்பது மிகவும் மந்தமாக இருக்கிறது. சனிக்கிழமை நாட்களில் ஒரு சிலர்தான் வேலைக்குப் போகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். வாரத்திற்கு ஐந்து நாள் வேலை என்கிற திட்டமானது நல்ல பல விளைவுகளைக் கொண்டு வரும் என்பது எனது நம்பிக்கை. இந்த வேலைத் திட்டமானது அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கு மட்டும் என்று இல்லாமல் மலை நாட்டிலே வாழ்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளர்கள் விஷயத்திலும் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலே வேலை செய்கின்ற ஊழியர்கள் விஷயத்திலும் அமல் நடத்தப்பட வேண்டும். இதே நேரத்தில் வாரத்தில் விடுமுறைதினமாகவுள்ள இரண்டு நாட்களிலும் இந்த நாட்டுத் தேசிய வளத்தைப் பெருக்கக்கூடிய வகையில் அரசாங்க ஊழியர்களைச் சிரமதான அடிப்படையில் வேலை செய்யவும் அரசாங்கம் ஊக்குவிக்க வேண்டும். அரசாங்க உத்தியோகத்திலுள்ளவர்கள் அவ்விரு நாட்களிலும் ஒரு நாளைக்காவது சிரமதான அடிப்படையில் வேலை செய்வார்களானால் அதனால் பொது மக்களும் விவசாயிகளும் பெருமளவு ஊக்கமடைவார்கள்.

அடுத்ததாக, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பிடப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கின்ற சில விடயங்களைக் கவனிப்போம். விவசாய அபிவிருத்தி பற்றி இவ்வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கவனிக்கப்படாதிருப்பது ஒரு முக்கியமான குறை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். விவசாயிகள் தங்களுக்கு வேண்டிய உபகரணமாதிய பொருள்களைப் பெற முடியாமற் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இயந்திரக் கலப்பைகள், அவற்றுக்கான உதிரிப்பாகங்கள் ஆகியன அரசாங்கம்

கிடைக்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். மண்வெட்டி போன்றவற்றையும் அவர்களாற் பெற முடியாதிருக்கின்றது. விவசாயிகளின் இத்தகைய கஷ்டங்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கும் வகையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எதுவுமில்லாதது ஒரு பெரிய குறையாக இருக்கின்றது.

நம் நாட்டுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களைத் தொடர்ந்து நாம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதில் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. நம் நாட்டிலேயே உணவுப் பொருள்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் அதி அக்கறையுடன் மேற்கொள்ள வேண்டும். பெரும் பெரும் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலே கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கம், அதே வேளையில் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களிலும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். தூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலப் பிரதேசத்துக்கு நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெறுவதற்குப் பல ஆண்டு காலம் பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கின்றது. இந்த நிலையில் இந்நாட்டின் விவசாய உற்பத்தி எப்படிப் பெருக முடியுமென்று நான் உங்களைக் கேட்கின்றேன்?

எனது தொகுதியிலுள்ள உன்னிச்சைக்குள வலது கால்வாய் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது ஆரம்பிக்கப்பட்டு பத்து ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இதற்கான செலவு பதினொரு இலட்சம் ரூபாவாகும். பத்து ஆண்டுகளாகியும் இத்திட்டம் இன்னும் பூர்த்தியாக்கப்படாமலிருக்கின்றது. இதற்குக் காரணமென்ன? இத்திட்டம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டிருக்குமாயின் இதனால் 3,700 ஏக்கர் பிரதேசத்துக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கிடைத்திருக்கும். இந்நாட்டின் விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு எவ்வளவோ துணை செய்திருக்கக் கூடிய இந்தப் பிரதேசத்தில் விவசாய உற்பத்திக்கு பத்து ஆண்டுகள் காத்திருந்தும் இன்னும் இந்தத் திட்டம் பூர்த்தியாக்கவில்லையென்றால் நாம் எப்படி விவசாயத்துறையில் முன்னேற முடியும்? நமக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை நாமே உற்பத்தி செய்துகொள்ளக் கூடிய நிலையை நாம் எப்பொழுது அடையப் போகிறோம்? ஆகவே விவசாயத் துறையில் அரசாங்கம் போதிய உற்சாகம் காட்ட வேண்டும். விவசாயத்துறையில் அடைந்

விசேஷக் கைப்பிடிப்பு, 1964-65

—தேவன் வர கிண்பி

துள்ள புள்ளி விவரங்களைக் காட்டுவதற்குப் பிரயோசனமில்லை. கடதாசிகளில் தரப்படும் புள்ளி விவரங்களினால் நாட்டு மக்களின், விவசாயிகளின், தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆகவே, விவசாயத்தில் அரசாங்கம் காட்டும் மந்த நிலையைப் போக்கி நாட்டின் உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்கு ஆன அனைத்தையும் அவசரமாகச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்ததாக, மீன்பிடித் தொழிலைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இத்தொழில் பற்றிப் பெரும்பெரும் விமர்சனங்கள், சுற்று நிருபங்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. மீன்பிடித் தொழிலைத் தமது வாழ்க்கைச் சீவாந்தரத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் பல பேர் இந்த நாட்டிலிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அரசாங்கம் செய்துள்ள சலுகை என்ன? ஒரு வலையைத் தானும் இவர்களால் பெற முடியாத நிலை இன்று இருந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஏன்? இதற்கான காரணத்தை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து இம்மீன்பிடிக்காரர்களுக்கு நிவாரணமளிக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணம், மன்னார், முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகளிலெல்லாம் பிடிக்கப்படுகின்ற மீன்களை விற்பதற்கு ஏற்ற வசதிகளில்லாமலிருக்கின்றது. இவற்றை அரசாங்கம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்நாட்டின் முக்கியமான ஒரு விளைபொருளைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இத்தொழில் அதிக வருமானத்தை இந்நாட்டுக்குத் தேடித் தரக்கூடியது. அதுதான் முந்திரிகைச் செய்கை. இந்தியாவில் கேரளத்திலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பெறுமதியான முந்திரிகைப் பருப்புக்களை ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய அரசுக் குடியரசு போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள். இதனால் கிடைக்கும் வருமானத்திலே தான் அதிகமும் கேரளத்தின் வருவாய் தங்கியிருக்கின்றது. இத்தகைய வருவாயைத் தரும் ஒரு பொருளுற்பத்திக்கு ஏன் இந்த நாட்டில் உற்சாகமளிக்கப்படவில்லை? இந்நாட்டில் பல இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் முந்திரிகைச் செய்கைக்கு உகந்ததென வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அரசாங்கம் முந்திரிகைச் செய்கைக்கு ஊக்கமளிக்காமலிருக்கின்றது. இத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுக்கு முந்திரிகைச் செய்கை பண்ணக்கூடிய நிலத்தை அரசாங்கம் கொடுக்காமலிருக்கிறது. அவர்கள் செய்கை பண்ணும் முந்திரிகைப் பருப்புக்களுக்குச் சிறந்த மார்க்கட்டை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்துக் கொடுக்காமல் இருக்கின்றது. அவற்றை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சியெடுக்கவில்லை. இந்த நாட்டின் சிறந்த மூலப் பொருளான முந்திரிகைக்கு அரசாங்கம் பாரபட்சம் காட்டுவது ஏன் என்று விளங்கவில்லை.

அடுத்ததாக, இந்நாட்டுக்குத் தேவையான சீனியின் பொருட்டு ஏராளமான பணத்தை நாம் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகின்றோம். யாழ்ப்பாணத்திலே ஏராளமான பனை மரங்கள் இருக்கின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, பனைப் பொருள் ஆராய்ச்சி நிலைய மொன்றை யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவி, பனையிலிருந்து கிடைக்கின்ற பாணியினால் தயாரிக்கப்படுகின்ற சிறந்த பனை வெல்லங்களைப் பொதுமக்களது பாவனைக்குக் கொண்டு வரலாம். அவற்றை வெளிநாடுகளுக்கும் அனுப்பலாம். பனை வெல்லம், பனஞ் சீனி, பனம் பாணி ஆகியவற்றைப் பொதுமக்களது பாவனைக்குக் கொண்டு வருவதனால் இந்நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப் பெருக்கலாம். ஆனால், அரசாங்கம் இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை.

இந்நாட்டின் பொதுமக்களின் தேவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்பொழுது, விசேஷமாக தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் இந்த அரசாங்கத்தினால் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருவதைச் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. காலஞ்சென்ற திரு. பண்டாரநாயக்கா அவர்கள் இந்தக் கௌரவ சபையிலே பிரதமராய் இருந்த பொழுது, மட்டக்களப்புப் பகுதிக்கு ஒரு கடுகதிப் புகையிரதச் சேவையை ஆரம்பிக்க முடிவு செய்தார். அவ்விதம் செல்லும் கடுகதிப் புகையிரதத்துக்கு என்ன பெயர் வைக்கலாம் என்று அப்பகுதிப் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகளிடமும் பொதுமக்களிடமும் கேட்கப்பட்டது. ஆனால், கடந்த ஏழாண்டு காலமாக இந்தக் கடுகதிப் புகையிரதச் சேவை ஏன் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை. இதுபற்றி அமைச்சர்களைக் கேட்டோம்? புகையிரத இலாகா மேலதிகாரிகளைக் கேட்டோம். ஆனால், ஒரு பதிலும் கிடைக்கவில்லை. மட்டக்களப்புக்குச் செல்லும் ரயில் பாதைகள் ஒரு கடுகதிப் புகையிரதச் சேவையை ஆரம்பிக்கத் தகுதியற்றன என்று ஆரம்பத்திலே சொன்னார்கள்.

விசேஷண கெடுமென் பணை, 1964-65

—தேவன வர கியலீ

[அச்சுேடுகி மல.]

பின்பு, பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழித்து இப்பாதைகள் திருத்தப்பட்டன. பரிட்சார்த்தமாகக் கடுகதிப் புகையிரதங்களும் ஓடவிடப்பட்டன. சென்ற ஆண்டு கூறினார்கள், எல்லாம் முடிந்துவிட்டன; நேரகூசி மாத்திரம் தயாரிக்க வேண்டுமென்று. ஆனால், கடந்த ஒரு வருட காலமாகப் புகையிரத இலாகா நேரகூசி தயாரித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

அம்பாறைக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் போன்ற குடியேற்றத் திட்டங்கள் உருவானதன் பின் கிழக்கு மாகாணப் புகையிரதச் சேவை வருமானம் கூடிய ஒரு சேவையாக இருக்கின்றது. இவ்வாறிருந்தும் ஏன் இன்னும் கடுகதிப் புகையிரதச் சேவை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று கேட்க விரும்புகின்றேன்.

இதே சபையில் காலஞ்சென்ற பிரதமர்களும் பண்டாரநாயக்கா அவர்கள், கிழக்கு மாகாணத்திலே ஒரு தொழில் நுட்பக் கல்லூரியை ஆரம்பிப்பதாக உறுதி கூறினார். இன்று அரசாங்கம் இந்நாட்டிலே தொழிற்கல்வியை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று பல வகையிலும் முயற்சிசெய்து. ஆனால், எத்தனை தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளை இதுவரை அரசாங்கம் நிறுவியிருக்கின்றது? தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளை நிறுவாமல் தொழிற்கல்வியை எவ்விதம் வளர்க்க முடியும்?

அடுத்ததாக, தாதிமார் பயிற்சிக் கல்லூரியை எடுத்துக்கொள்வோம். முன்பு ஒரு பொழுது இந்தச் சபையிலே அங்கத்துவம் வகித்த திருமதி விமலா விஜயவர்தன அவர்கள் சுகாதார அமைச்சராக இருந்தபொழுது, மட்டக்களப்பிலே தாதிமார் பயிற்சிக் கல்லூரியொன்றைத் தொடங்குவதாக இந்தச் சபையிலே வாக்குறுதியளித்தார். கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாக இந்தக் கல்லூரிக்காக வரவு செலவுத் திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. சென்ற ஆண்டும், அதற்கு முந்திய ஆண்டும் அதற்கு முந்திய ஆண்டும்தொடர்ச்சியாக இதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டும் அதற்காக இந்த வரவு செலவுத்திட்டத்திலே பணம் ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். ஆனால், இதுவரை அந்தப் பயிற்சிக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. பத்தாயிரம் தாதிமார் சுகாதாரப் பகுதிக்குத் தேவைப்படுகின்றனர் என்று கௌரவ

சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்றார். அவ்விதம் இருந்தும் ஏன் இந்தப் பயிற்சிக் கல்லூரியைக் கிழக்கு மாகாணத்திலே இதுவரை ஆரம்பிக்காமல் இருக்கின்றார்கள்?

அடுத்ததாக, மூலிகை வகைக்கும் மருந்து வகைக்கும் பெயர்போன ஒரு சிறந்த இடம் கிழக்கு மாகாணம். அப்படிப்பட்ட ஒரு பகுதியிலே ஓர் ஆயுர்வேத ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அமைப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க ஒரு விஷயம். அத்துடன், அவ்வித ஆராய்ச்சி நிலையம் இந்நாட்டுக்கு மிகவும் பயன்தரக் கூடியது. அப்படியிருந்தும் அதையும் அரசாங்கம் புறக்கணித்து விட்டது.

அடுத்ததாக, கௌரவ நிதியமைச்சர் அவர்களின் கீழ் இருக்கின்ற மக்கள் வங்கியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். மட்டக்களப்பில் மக்கள் வங்கியின் கிளை ஒன்றை ஆரம்பிப்பதாக உறுதியளிக்கப்பட்டது. சென்ற ஆண்டு தொடங்குவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதே நேரத்தில் மக்கள் வங்கிக் கிளையைத் திறக்க கட்டடம் இல்லை என்றார்கள். அதற்குத் தேவையான கட்டடத்தை எடுத்துத் தருவதாக முன் இருந்த நிதி அமைச்சருக்கு நான் வாக்குறுதியளித்தேன். சரி என்றார். பின்னர் மட்டக்களப்பில் மக்கள் வங்கிக் கிளையை நடத்த உத்தியோகத்தர்கள் இல்லை என்றார்கள். இது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகின்றேன். கிழக்கு மாகாணம் விவசாயிகளையும், மீன்பிடித் தொழிலாளர்களையும் ஏராளமாகக் கொண்ட ஒரு பிரதேசமாகும். இங்கே ஒரு வங்கியை அமைக்க அரசாங்கம் ஏன் பின்வாங்க வேண்டும்?

நாட்டை வளப்படுத்துவதற்காகப் பிற நாடுகளிலிருந்து ஏராளமான நிபுணர்களை அரசாங்கம் வரவழைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. கடந்த ஏழாண்டு காலத்திற்குள் பலதரப்பட்ட நிபுணர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். காங்கேசன்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலை, பரந்தன் ரசாயனத் தொழிற்சாலை, இல்மனைட் தொழிற்சாலை, இலங்கையின் மீன்பிடித் தொழிற்சாலைகள் முதலியவைகளைப்பற்றிப் பலவிதமான ஆலோசனைகளை அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். நிபுணர்களை வரவழைப்பதற்காக மாத்திரம் அரசாங்கம் இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து வந்திருக்கின்றது. ஆனால் இங்கு வந்த நிபுணர்கள் செய்த

விசேஷக் கைவழிப் பணம், 1964-65

—தேவன வர் கிண்பி

சிபார்சுகளில் எதையாவது இந்த அரசாங்கம் அமுல் நடத்துகின்றதா என்றால் இல்லை யென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நிபுணர்கள் காங்கேசன்துறைத் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றார்கள். துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களில் குறைந்த விலைக்குச் சீமெந்தை விற்பனை செய்யலாம் என்றார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் செய்தது என்ன? சமீபத்தில் அக்ரூஸ்ஸப் பிரதிநிதி (வைத்திய கலாநிதி எஸ். ஏ. விக்கிரமசிங்க) அவர்கள் பேசுகையிலும் காங்கேசன்துறைத் துறைமுகத்தை அவசியம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றார். காலிக்கும் காங்கேசன்துறைக்குமிடையில் சிலிங்கரை கப்பல் மூலம் அனுப்புவது, புகையிரத மூலம் அனுப்புவதிலும் பார்க்கக் குறைந்த செலவில் முடியும் என்றும் அவர் சொன்னார். நிபுணர்களை வரவழைத்து, அவர்கள் அபிப்பிராயத்தைப் பெற்ற அரசாங்கம் காங்கேசன்துறைத் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்வதை ஏன் ஒத்திவைத்துள்ளது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அத்துடன் காங்கேசன்துறை சீமெந்துத் தொழிற்சாலையையும் ஏன் மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது என்றும் கேட்க விரும்புகிறேன். புல்மோட்டையிலுள்ள இல்மனைட் தொழிற்சாலை விஷயத்தில் என்ன நடக்கிறது? இத் தொழிற்சாலையை அபிவிருத்தி செய்தால், ஜப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு இல்மனைட் ஏற்றுமதி செய்து கோடிக்கணக்கான ரூபாவை இலாபமாகப் பெறலாம். இல்மனைட்டை புல்மோட்டைக்கு அருகில் இருக்கும் திருகோணமலைத் துறைமுகத்தின் மூலம் அனுப்பினால் என்ன? அதை விட்டு, புல்மோட்டையிலிருந்து 30 இலட்சம் ரூபா செலவில் புதிய ரேட்டுப் போடப்படுகின்றது. ஏன் இந்தப் பாரபட்சமான நடவடிக்கை?

மீன்பிடித் தொழில் பற்றி ஆலோசனைகளைப் பெற அரசாங்கம் நிபுணர்களை வரவழைத்தது. இலங்கையில் மீன்பிடித் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்தால், நாட்டு மக்களின் தேவைக்குக் கண்டுமிஞ்சிய மீனை வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யலாம் என்றார்கள். ஆனால் இன்று எங்கள் அரசாங்கமோ கருவாடு என்ற பெயரில் உரமாகப் பாவிக்கப்பட வேண்டிய பொருளை இலங்கைக்கு இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கின்றது. சுற்றிவரக் கட

லைக் கொண்ட இலங்கைத் தீவில் மீன்பிடித் தொழிலை மிகமிக இலாபகரமான ஒரு தொழிலாக நடத்தலாம் என்று நிபுணர்கள் ஆலோசனை கூறியும் கூட அரசாங்கம் போதிய நடவடிக்கை எடுக்காதது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகின்றேன். சிங்கள மாகாணங்களிலுள்ள மீன்பிடித் துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்படுகையில், கற்குடாத் தொகுதியைச் சேர்ந்த வாளைச்சேனை மீன்பிடித்துறை ஏன் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை என்றும் கேட்க விரும்புகின்றேன்.

அடுத்ததாக, மிகவும் முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அது தான் உப்பு. சாதாரணமாக, கறிக்குச் சுவைக்காகப் போடப்படும் உப்பு. இதனையும் வெளி நாட்டிலிருந்துதான் இறக்குமதி செய்கிறோம். மிகவும் வெட்கக்கேடான விஷயம். உப்பைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்த நிபுணர்கள் ஆனையிறவில் உப்பை ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சிபார்சு செய்தார்கள். ஆனால் இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. உப்பை இறக்குமதி செய்வதற்காக ஏராளமான பணம் எங்கள் நாட்டிலிருந்து வெளியே போய்க் கொண்டே இருக்கின்றது. இப்பொழுது வெளி நாடுகளிலிருந்து இங்கு இறக்குமதி செய்யப்படுவது உப்பு அல்ல. நாங்கள் உப்பு என்ற பெயரில் கெமிக் கலைத்தான் பாவிக்கின்றோம். ஆனையிறவு உப்பளம் திருத்தப்பட்டிருந்தால் எங்களுக்குத் தேவையான உப்புக் கிடைத்திருக்கும். அதன் மூலம் வெளிநாட்டுச் செலாவணியையும் கட்டுப்படுத்தியிருக்க முடியும்.

கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, இச்சபையிலே நான் நீண்ட நேரம் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால், இந்தப் பாரபட்சமெல்லாம் எதற்காக என்றுதான் கேட்க விரும்புகின்றேன். நிபுணர்களின் ஆலோசனைக்காக இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் இந்த நாட்டிலே இதுவரை செலவு செய்திருக்கிறோம். பல பல கொமிசன்களை நாம் இந்த நாட்டிலே நியமித்திருக்கின்றோம். ஆனால், அரசாங்கம் இந்த நிபுணர்களினதும் கொமிசன்களினதும் சிபார்சுகளையெல்லாம் அமுல் நடத்தியிருக்கின்றதா என்று கேட்க விரும்புகின்றேன். விவசாயப் பகுதிக் கென நியமிக்கப்பட்ட கொமிசன்களின் சிபார்சுகளைக் கௌரவ விவசாய அமைச்சர்

விசேஷண கெடுபென் பணை, 1964-65

—தேவன வர கிலே

[ஓசேரேடு மல.]

அவர்கள் இதுவரை அமுல் நடத்தியிருக்கின்ற ரூரா என்று கேட்க ஆசைப்படுகின்றேன். திரு. வில்மட் பெரேரா அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டு ஆசிரியர் பிரச்சினைகளுக்கு நியமிக்கப்பட்ட கொமிசன் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் அமுல் நடத்தியிருக்கின்றதா? சுயபாஷை ஆசிரியர்களுக்குச் சம சம்பளம் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை புதியதல்ல. சுதந்திரம் பெற்ற ஒரு நாட்டில் சுய பாஷை ஆசிரியர்களுக்குப் பாரபட்சமான சம்பளத்தை ஏன் கொடுக்கவேண்டுமென்று தான் கேட்கிறேன். பல்கலைக் கழகக் கொமிசன் சிபார்சுகளை அரசாங்கம் அமுல் நடத்தவில்லை. இந்த நாட்டுக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் போதாது, பல பல்கலைக்கழகங்கள் வேண்டுமென்று பல்கலைக் கழகக் கொமிசன் சிபார்சு செய்தது. ஆனால், இந்த சிபார்சுகளும் அரசாங்கத்தினால் கவனிக்கப்படவில்லை. எதற்கு எடுத்தாலும் கொமிசன்களை நியமித்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்திருக்கிறோம். ஆனால், இக்கொமிசன்கள் தருகின்ற புத்திமதிகளை நாம் அமுல் நடத்துகின்றோம் இல்லை. சமீபத்தில் நாம் இந்தியாவிலே என்ன கண்டோம்? திரு. லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பிரதமராக வந்த பொழுது நாட்டில் இருந்த இரண்டாயிரத்து ஐந்துறு கமிசன்களைக் கலைத்து விட்டார். இக்கொமிசன்கள் பிரயோசனமற்றவையென்ற காரணத்துக்காக அல்ல. இவற்றைச் செயற்படுத்த முடியாதென்ற காரணத்துக்காகவே. ஆனால் நாமோ கொமிசன்களை நியமித்துவிட்டு அவற்றின் ஆலோசனைகளையும் கேட்கவில்லை. நிபுணர்களின் ஆலோசனைகளையும் கேட்கவில்லை.

கடைசியாக ஒன்று கூற விரும்புகின்றேன். இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை ஒரு சோசலிச வரவுசெலவுத் திட்டமென்று பலர் விமரிசனம் செய்திருக்கின்றார்கள். சோசலிசத்தைப் பற்றி நானறிந்த வரையில் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தை ஒரு சோசலிச வரவுசெலவுத் திட்டமென்று சொல்ல நான் தயாராக இல்லை. 1947 ஆம் ஆண்டு நான் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலே இன்றைய நிதியமைச்சராக உள்ள டாக்டர் என். எம். பெரேரா அவர்களை மட்டக்களப்புக்கு வரவழைத்தவர்களில் முக்கிய பங்கு கொண்டவன் நான். அவரை அங்கே வரவழைத்து மாபெரும் ஊர்வலம் ஒன்றையும் பொதுக்கூட்டமொன்றையும் நடாத்தினோம். ஆனால், சிறுபான்மை மக்களைப் பாதிக்காதவாறு மதம் காரணமாகவோ

பொறுத்தவரையில் இன்றைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்திருக்கும் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியினர் அமுல் நடத்திய வரவுசெலவுத்திட்டங்களில் காட்டப்பட்டுள்ள பாரபட்சமும் புறக்கணிப்பும் இருக்கின்றதென்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு தனி மனிதனிடம் குவிந்திருக்கும் செல்வங்களுக்கு முதலாளித்துவம் என்று பெயர் என்றால், தனி மனிதன் பெரும் முதலாளியாக வாழ்வது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்—அது முதலாளித்துவம் என்று சொன்னால், அதே போல ஒரு சமூகம், ஓர் இனம், ஒரு நாட்டின் செல்வம் முழுவதையும் தனக்கு எடுத்துக் கொள்வதும் முதலாளித்துவமே யாகும் என்று நான் வியாக்கியானம் கூற விரும்புகின்றேன். ஒரு நாடு முழுவதிலும் உள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் சேர வேண்டிய சம உரிமைக்குப் பங்கம் விளைவித்து அதைப் பாரபட்சமாக ஒரு சமூகத்துக்கும் ஒரு பிரதேசத்துக்கும் கொடுப்பது அசல் வடிகட்டின முதலாளித்துவமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனெனில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்கள் இந்த அரசாங்கத்தினால் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. இந்த நாட்டின் தேசிய வளத்தைப் பெருக்க வேண்டிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாவற்றிலும் அரசாங்கம் பாரபட்சமாக வகுப்புவாத உணர்ச்சியோடு நடந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. சோசலிசம் பற்றி எனது அபிப்பிராயத்தை விட 1917 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதி ரஷ்யாவிலே வெளியிடப்பட்ட ஒரு அறிக்கையை நான் இங்கு வாசிக்க விரும்புகிறேன். அந்த அறிக்கையில் மனிதகுல மகாமேதைகள் லெனினும் ஸ்ராலினும் கையெழுத்திட்டிருந்தார்கள். இந்த அறிக்கை ரஷ்யா முழுவதிலும் அன்று பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்த அறிக்கையில் என்ன சொல்லப்பட்டிருந்தது? இந்த அறிக்கையின்படி ரஷ்யாவிலுள்ள சகல சாதியினருக்கும் ஒரேமாதிரியான உரிமைகள் உண்டு என்று அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அவரவர்களுக்கும் சுயநிர்ணய உரிமையளித்து—இஷ்டப்பட்டால் தனியான ஒரு நாட்டினராகப் பிரிந்து—தனியான ஓர் அரசாங்கம் அமைத்துக்கொள்ளலாமென்று கூறப்பட்டது. அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் சமஷ்டியில் சேரலாம். இல்லாவிட்டால் ஒதுங்கியிருக்கலாம்.

விசேஷக் கெடுபிணை பணை, 1964-65

—தேவன வர கிணை

யாருக்கும் எந்த விதமான உரிமையோ சலுகையோ கிடையாது. ஒவ்வொரு ஜாதியா ருடையவும் கலை தொழில் சம்பிரதாயம் நாக ரீக பரம்பரை முதலியன வளர்ச்சி பெறு வதற்கு எல்லா வசதிகளும் சந்தர்ப்பங்களும் அளிக்கப்பட்டன. 1917 ஆம் ஆண்டில் ரஷ்ய மக்களின் ஒற்றுமைக்கு வித்திட்ட இந்தப் பிரகடனத்தை சோசலிசப் பிரகடனமென்று சொல்லுகின்ற பொழுது நமது இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தையும் சோசலிச வரவு செலவுத்திட்டமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இங்கு என்னத்தைக் காண்கிறோம்? கௌரவ சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய பேச்சை அதிக நேரத்துக்கு நீடிக்க விரும்பவில்லை. இதற்கு அடுத்து, 1923 ஆம் ஆண்டு ரஷ்யா விலே சோவியத் சமதர்மக் குடியரசு நாடு களின் ஐக்கிய இராஜ்யம் உதயமாகியது. ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் பூரண பொறுப் பாட்சி உரிமை அளிக்கப்பட்டு எல்லா மாகாணங்களும் சேர்ந்த ஒரு சமஷ்டிக் குடியரசு அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு “சோவியத் சமதர்ம குடியரசு நாடுகளின் ஐக்கிய இராஜ்யம்” என்னும் பெயர் இடப் பட்டது. ஆனால், இந்த நாட்டில் குறிப்பிடப் படுகின்ற சோசலிசம் என்னவென்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

1937 ஆம் ஆண்டு சோவியத் ரஷ்யாவிலே உருவாக்கப்பட்ட அரசியல் திட்டத்தின் 123 ஆவது ஷரத்து என்ன கூறுகிறது?

“சோவியத் ரஷ்யாவிலுள்ள எல்லாக் குடி மக்களுக்கும் அவர்கள் எந்தச் சாதியினராக அல்லது எந்தச் சமூகத்தினராக இருந்த போதிலும், பொருளாதாரம், ராஜ்ய விவகாரம், கலாச்சாரம், சமுதாயம், அரசியல் முதலிய எல்லா வாழ்க்கைத் துறைகளிலும் சம உரிமை உண்டு. இதை யாரும் மாற்ற முடியாது. சாதி காரணமாக அல்லது சமூகக் காரணமாக எந்த ஒரு பிரஜைக்கேனும் நேர்முகமாகவோ மறை முகமாகவோ உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டாலும், அல்லது விசேஷ சலுகைகள் வழங்கப்பட்டாலும் அல்லது ஒரு சாதிக்கும் மற்றொரு சாதிக்கும் பிரிவினையோ துவேஷமோ, வெறுப்போ உண்டு பண்ணக் கூடியவிதமாக வாதம் செய்தாலும் இவை யாவும் சட்டப்படி தண்டனைக்குரிய குற்றங்களாகும்”

இவ்வாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றது 1937 ஆம் ஆண்டைய சோவியத் ரஷ்ய அரசியல் சட்டத் தின் 123 ஆவது ஷரத்தில். இது விஷயத்தில் இன்னுமெவ்வளவோ பேச முடியும். ஆனால், எனது பேச்சை நீடித்துக் கொண்டிருக்க நான் விரும்பவில்லை.

இந்நாட்டின் காணப்படுகின்ற சோஷலிசம் எத்தகையது? மாக்ஸ் உடைய சோஷலிசமோ, லெனினுடைய சோஷலிசமோ, ஸ்டாலினுடைய அல்லது மாசேதுங்குடைய சோஷலிசமோ, அல்லது நாலாவது சர்வதேசம் பேசுகின்ற ட்ரெட்ஸ்கியுடைய சோஷலிசமோ

—
சே. ஐ. சீவலீலை மை. (தஞ்சை மைலே பல்லுலை மன்தி)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

தொம்பே சோஷலிசம்.

சு.சீ.சீ. மை.

(திரு. இராஜதுரை)

(Mr. Rajadurai)

ஆம், எனது கௌரவ நண்பர் சொல்லுகிறார் தொம்பே சோஷலிசமென்று, அந்தச் சோஷலிசமோ என்று எனக்குத் தெரியாம விருக்கின்றது. இவை யாவுமில்லாமல், காலஞ் சென்ற பிரதமர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்கவுடைய சோஷலிசம்தான் இந்நாட்டில் நிலவுகின்றதென்றால், அவரே கூறியிருக்கிறார் “இந்நாட்டின் ஒற்றுமைக்கு, இந்நாட்டின் முன்னேற்றத்துக்கு, தேசிய வளத்துக்கு இந்நாட்டிலே ஒரு சமஷ்டிக் குடியரசுதான் சரிவரும்” என்று. இந்தச் சோஷலிசத்தையும் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை யென்றால் நீங்கள் சொல்லுவது என்ன சோஷலிச மென்று, அது தொம்பே சோஷலிசமா அல்லது வேறெச் சோஷலிசம் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது.

இந்த அரசாங்கம் வளர்த்திருப்பது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத்தான். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கு எவ்வெற்பாடு மிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்றுமில்லாதவாறு இன்று பெருகியிருக்கிறது. ஒரு இலட்சத்து ஐம்பதாயிரம் பேர், பொதுமக்களும் மாணவர்களும் இன்று வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே என்ன வழி வகுத்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் செய்ததெல்லாம் கசிப்புத் தொழிலையும் கள்ள மார்க்கட் தொழி

[காசுதரேஸி மஃ.]

மையும் வளர் தததுதான். கள்ள மார்க்கட்டுக்குத் தான் இந்த அரகாங்கம் பெயர் பெற்றதாக இருக்கிறது.

ஆகவே, நாங்கள் எந்த வகையைக் கொண்டும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரிக்க முடியவில்லை என்பதை ஆழ்ந்த துக்கத்தோடும் வெட்கத்தோடும் இச்சபையிலே கூறி எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

பு. ஸா. 11.45

வீவியன் ஸூனவர்டின மீச.

(திரமதி விவியன் குணவார்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

கரு கலாநாயகனாகி, மொ அயலய விவாடசேரீ ப்ரபமசென்ம கலா கலி திசுதன் திசுதிக பகசயே ரப நாயக துன்பன் தகூஆ ககாமி பபலுவந கரு மன்த்ரிகும (சே. ஈர். தயவர்டின மிய.) கருத திசுதன் திசுதிக பகசயெ அயன் அநிகுன் மன்த்ரிவரன், தி கியன்நே திமலுவே கரு மன்த்ரிகும (கிசன்ரின ப்ரநாத்ர மிய.) வந்நக கரு மன்த்ரிகும (தயசின மிய.) சக யபபுவே கரு மன்த்ரிகும (வந்நிநாயக மிய.) யநாதீ கரு மன்த்ரிவரன் சூம தேநாம ரந்ஈக கலே, அர் பூர்ணீ ககாடே தேமவிதீயன் நமன்நே க்ரும தீவன் நலுவநன, கிகரு கர் கன்ந கியந ரே “கேநிநிரி கநா” வநி கநா கியந்நலி. “கிந்ந ரிவெர் அரி தநலா” யநாதீ கருகாரயெ பூர்ணீ ககாடே தேமவிதீயன் நல க்ரும தீவன் நலுவே வனேதி அயன் ரந்ஈக கலா, தே பூந்நே அய நலவந்ந. “கிந்ந ரிவெர் அரி தநலா, மாக்ஈ நமன் துவ தநலா, சிரி ருமா கிரலநலா, கி கரு அப துக் வெநலா” யநாதீ கருகாரயெ ப்ரகாமககாடு ககாடே அரிந்ந தி மகந்நவரன் கலீபநா கலா தீச, மொ சகா கரிபய துலதீ அயலய ரேவநய திரிநடவ வடகந்ந யமக் கியந்நடு ரந்ஈக தீவெ நலா. தி கேநிநிரி கநா யுதய துன் ஓவரடி. தி கிவ திசுதன் திசுதிக பகசயே அயடு தே அலசலாவேதீ மநக் கர்ந்ந தி. து ருமா திதகாப பகசயன், ருமா சமசமாப பகசயன் தககூ தி சகா கருகாரயெ திரிடுவா கன்ந கடுதூ கர்ந அலசலாவேதீ தி சகா கருகாரயெ துநி வந்நடுந் பார மிய திமியே கேநிநிரி கநா கியா நிய கர் திசுதன் திசுதிக பகசயே அய தே பதநமீந்

கருகாரயெ, துன் தி சகா கருகாரயெ திரிடுவா கன்நகிந் பகசலன் திசு சிதூ கர் துமன்நடு துன் கிரிமேன் நலுந்நாந் தேலாடு கிசு ப்ரயோதயக் ருவெந்நே நலா கியந திசு மனே கலாவ காரதீபயே தீம நலுந்நாந் தேலடு ப்ரகாம கர்ந்ந காமிநி. திசும ம தி அயடு அலவாடயக் வகயேந் கியந்ந காமிநி, நமநமன்நே தீவந்நடு கிசுந் தே திமியே “கேநிநிரி கநா” கியநல நமீ திடு வலா காத ரிவ. அப கருந், து ருமா திதகாப பகசய கருந், தே திமியடு கியநலடு வலா காதடி, தே துவ கனே தந மாக்ஈலாதீ ரவதூர் கரு கனே “கேநிநிரி கநா” நலுந்நாந் தேலாகே தீவந்நடு கியந திசு. திசு மிவந்நே காரகதலடு காதடி.

கரு கலாநாயகனாகி, மொ “கேநிநிரி கநா” மாதலாத கியாந் அபி மாதகாதக் கலீபநா கர் கிரந்ந தி. மனே கநாலடு வடி வெலாவக் தீல நலா. மடு கநா கர்ந்ந தீல நிசெந்நே திநாசி 20க காரயக் பமகடி. திசு கேநிநிரி கநாலக் நமடி, தே கருகாரயெ துமதிவரன் அநர் திசுல வெநக்மீ திவெநலய, கடுடுந திவெநலய, திசு திசு அநடு கடி அநலய, யந்ந. திசு கிமேன் தே கருகாரயெ சிதூ கர்ந்ந ப்ரதவன் வெதீய கிய நலுந்நாந் தேல கலீபநா கர்நதே சிடுநல நமீ, கருகார கர் திசு அதகாப அந்நூர் கன்நய கிய ம தலுந்நாந் தேலாகேந் துலீல சிடுநல. துன் அப அநர் கிசு வெநக்மிக் நலா. கடு அநிதீடுடு மிய பூந்நே துந்ந அநிகுன் வாமுமக பக்ஈந் சமக மொ கிரவெகய தலன் தீயுதூ கர் நலுந்நாந் தேலா தல தூடுந் நலீடு கர் துமநலய கியந திசு தே அலதீலாவேதீ திசுதன் திசுதிக பக்ஈயடு மநக் கர்ந்ந தி. தலன் திசு தேயக் நலுந்நாந் தேலா கியா திவெநல. “து ருமா திதகாப பக்ஈயே பதநம காத திசுநாவடி; மாக்ஈ வாதீயகூ கடுயடு காத திசுநாவ வெநுவென் கரு மூதலீ துமதிநும கிசிடக் கர் நலா; கிர கடுதீ திதகாப கர் திவெந்நேந் யமீ யமீ வரபுசாத சலசா தீ திவெந்நேந் சமசமாப பதநமடு அநுவ தகர்நட தந்நலய கரு கலீபநா கர்நலி; திசு திசு து ருமா கருகாரயெ அய தே பதநமீந்

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ප්‍රවේසම් වෙන් න" කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂය අමුතු විධියට කිඹුල් කළ එ හෙලුව, මෙම සභා ගර්භය තුළදී එම ප්‍රකාශයට නියම පිළිතුරක් දෙන්න මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රච්චන් වේවිය කියා මා සිතන්නේ නැහැ, මට ලැබී ඇති කාල සීමාව මදි නිසා.

ගරු කථානායකතුමනි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය 1953 දී කළ දේ මේ මුදල් ඇමතිවරයාවත්, මීට කලින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සිටි මුදල් ඇමතිවරයාවත් කුමන අවස්ථාවකදී හෝ කළේ නැත යන්නත් එම හර්තාල් කාලය ගැනත් තමුන් නාන්සෙලාට මතක් කර දීම යෝග්‍ය යයි කියා මා සිතනවා. රුපියල් 12 සහතික මුදලවත්, හාල් වෙනුවට වියදම් කරන මුදලවත්, "එක්ස්ටර්" කියන විදේශික ඇමෙරිකන් කාර්යාලයේ කීම උඩ මහජනතාවගේ කර පිට පටවන්න අපි අදහස් කරන්නේ නැහැ. ශත 70ට හාල් අරගෙන කා ජීවත්වීමේ බර මහජනතාවගේ කර පිට දැමීමේ නැහැ, අපි. එසේ කටයුතු කරන්න අපේ කිසිම අදහසක් නැහැ. මෙම අයවැය ලේඛනය ගෝනිබිලි කතාවලින් තොරව විවේචනය කරන්න තමුන් නාන්සෙලා කල්පනා කළා නම් හොදයි. ගම්බද ජනතාවගේ ණය ගැනි භාවය නැති කිරීම පිණිස ප්‍රචල් ලෙස ණය දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කිරීමේ පරමාර්ථයෙන් නිසි විධිවිධාන සකස් කරගෙන යන බව තමුන් නාන්සෙලා දන්නවා. නියම විධියට ගොවීන්ට සහතික මිලක් ලබා ගන්න ප්‍රච්චන් වන හැටියටත්, අමතර වශයෙන් නිපදවන මිලිස්, ලුණු සහ අර්තාපල් යනාදී වගාවන්ට රාත්තලක් පාසා වැඩිපුර මුදලක් දීමටත්, ඒවා විකුණන සමුපකාර සමිතිවලට වැඩිපුර කොමිස් එකක් දීමටත්, තීන්දු කර තිබෙනවාය කියන එක ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. එවැනි දේවලින් ප්‍රයෝජන ලැබෙන්නේ කුමන කොටසටද යන්න නොදන්නා තමුන් නාන්සෙලා අයත් වන්නේ පෘථිවියෙන් පිටත සිටින කොටසකටද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබද අමාත්‍යාංශය යටතේ පවතින උඩ රට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී වචනයක් දෙකක් ප්‍රකාශ කළ යුතුව තිබෙනවා. උඩරට ගැමි

කොමිෂන් සභාව මගින් ඉදිරිපත් කරන ලද වාර්තාවේ අඩංගු නිර්දේශයන් ක්‍රියාත් මක කිරීමටයි මේ ආයතනය පිහිටුවා තිබෙන්නේ. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව 1949 අවුරුද්දේදී උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාව ගැන කොයි තරම් කථා කළත්, ඒ කොමිෂන් සභාවෙන් නිකුත් කරන ලද වාර්තාව හමස් පෙට්ටියට යැවූ බව මා හිතන හැටියට නම් ඔබතුමාට මතක ඇති. 1956 මහා මැතිවරණය ලං වන විට ඒ ගැන ඒ උදවියට මතක් වූ බව අපි දන්නවා. ඒ මහා මැතිවරණයට සුමාන දෙක තුනක් තැත්නම් මාසයක් පමණ කලින් නැවතත් එය එළියට අරන් ඒ ගැන කථා කරන්න පටන් ගත් බවත් ඔබතුමාට මතක ඇති.

1952 අවුරුද්දේ බලයේ හිටපු එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඒ වකවාණුවේ පැවැත්- වුණු මැතිවරණ කාලෙ හාල් සේරුවක මිළ කවදාවත්, ඉර හද පවතින තාක් කල්, ශත විසි පහකට වැඩි කරන්නේ නැහැයි කිව්වා වගේ, මහා මැති වරණයට යන්න ඔන්න මෙන්න කියා තිබුණු අවස්ථාවේ උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභා වාර්තාවත් අවිච්චි ගහලා ප්‍රසිද්ධ කළා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයේ සිටි කාල යේ ඒ ඒ අමාත්‍යාංශවලින් මුදල් කපා ගැනීමට කටයුතු කළා මිස උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමට උනන්දුවක් දැක්වූයේ නැහැ. එම කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ අනුව ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමයක් ඇති නොකර, ඒ සඳහා වැය ශීර්ෂයක්වත් ඇති නොකර, රට රවටන්න හැදුවා.

දිවංගත අගමැතිතුමා තමයි කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුකාරක සභාවක් ඇති කර, නිල ලත් නොලත් උපදේශක සභාවකුත් ඇති කර විධායක කටයුතු කිරීම සඳහා විධා යක මණ්ඩලත් ඇති කර එම නිර්දේශ විධිමත් ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීමට නියම විධියට කටයුතු කළේ. 1956 න් පස්සෙ බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා විසින් ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතේ විධිමත් වැඩ පිළිවෙලක් පටන් ගත්තේ.

එවකට බලයේ සිටි එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව 1953 දී ලිංවලටත් පාර වලටත් වෙනත් පොදු කටයුතුවලටත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[විවිසන් ගුණවර්ධන මිය.]

වෙන් කළ යුතු මුදල් කැපුවා. මුදල් හිඟ යක් නිබන්ධය, මුදල් සම්බන්ධයෙන් අර්බුදයක් නිබන්ධය කියා එදා ඔවුන් මුදල් කැපූ නමුත් ඒ කාරණය කියා ප්‍රශ්න යෙන් මග හරින්නේ නැතිව උඩරට ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය හැකි තාක් හොදින් ක්‍රියාත්මක කිරීමට අපේ අමාත්‍යාංශය උත්සාහ කරන බව මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. ඒ වැඩ පිළිවෙළ අනුව කටයුතු කිරීමට අපි අදහස් කරගෙන සිටිනවා.

මධ්‍යම ප්‍රදේශයෙන්, උඟව ප්‍රදේශයෙන් පාරවල් වෙනුවෙන් රුපියල් ලක්ෂ 34 ක් වැය කරන්න අදහස් කර තිබෙනවා. ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුගමනය කරන්න අප බලාපොරොත්තු වන බව උඟව-පරණගම ගරු මන්ත්‍රීතුමියටත් (කුසුමා රාජරත්න මිය.) වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමාටත් (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මිය.) මතක් කරන්න කැමතියි. එපමණක් නොවෙයි, එතුමන්ලා මෙතෙක් කල් ඉල්ලා සිටින ගුරු අභ්‍යාස විද්‍යාලය සඳහාත් ගැමි කොමිෂන් සභාවේ නිර්දේශ අනුව සලකා බලා මුදල් වෙන් කර තිබෙන බව ඒ දෙපොළට මතක් කරන්න කැමතියි. ගුරු විද්‍යාලය පටන් ගෙන වැඩ කර ගෙන යන විට උඟව ප්‍රදේශයේ දැනට පවතින ගුරු හිඟය ගැන—විශේෂයෙන්ම පුහුණු ගුරු හිඟය ගැන—වැඩි කල් නොගොස් සැහෙන සහනයක් ලැබෙනවා ඇති. ඒ බව ඒ දෙපොළ කිසිම තර්කයක් නොකර පිළිගන්නවා ඇත කියා මා විශ්වාස කරනවා. මේ කරුණු ගැන සලකා බලන විට නාගරික කොටස්වලට පමණක් මේ සහාය ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමති වරයා විශේෂ ලෙන්ගතුකමක් දක්වා ඇතැයි තර්ක කිරීම වැරදි බවත්, ගම්බද ප්‍රදේශවල සිටින කොටස්වල යහපත් පැවැත්ම සඳහා උනන්දුවක් දක්වා ක්‍රියා කරන බවත් පෙනෙනවා ඇති.

ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතට සබරගමුවත් ඇතුළත් කර ගැනීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් දැනටමත් අපේ අමාත්‍යාංශය මගින් ක්‍රියා පිළිවෙළක් කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. සබරගමුව ප්‍රදේශයේ වෛකාමි අර ඉහත කාලයේ කළ දූෂණකම්

පාරවල්, පාසැල් සහ මංමාවත් ආදිය පිළිබඳ ගැම වැඩ කටයුතුම පාහේ ගැමි පුනරුත්ථාපන යෝජනා ක්‍රමය යටතට ගැනීමට ක්‍රියා කරගෙන යන බවත්, වැඩි දුර අවශ්‍ය දේවල් දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධ කරන කාරක සභා මගින් සාකච්ඡා කරන බවත් සඳහන් කරන්නේ මේවා සියල්ලක්ම අප කරන්නේ ගම්බද ජනතාව වෙනුවෙන් බව පෙන්වා දීමටයි. වතුවල හදබදය නිසා හිරවෙලා වගේ ඉන්න ඉඩම් නැති ගැමි ජනතාව වෙනුවෙන් ගම් පළල් කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ ක්‍රියා කරන්නේ, ඒ අයට වුවමනා කරන පාරවල් ලීං සහ අනෙකුත් දේවල් ලබා දීම පිණිස උත්සාහ කරන්නේ විශේෂයෙන්ම ගැමි ජනතාව වෙනුවෙන් බව මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ සම්බන්ධයෙන් අපට ප්‍රච්චන් ගැම දෙයක්ම කිරීමට අප උත්සාහ ගන්නවා.

තවද ඇතැම් ප්‍රදේශවල මද සුළං පහර වලට පවා කඩාගෙන යන වහලවල් ගැන අපි දන්නවා. ඒ තැන්වලට රබරොයිඩ් රූපිං වැනි වහලවල් ඇති කරන්නට අදහස් කර තිබෙනවා. අපේ අමාත්‍යාංශය ඉඩම් සංවර්ධන අමාත්‍යාංශයත් සමග සාකච්ඡා කර තවත් මුදල් ලබාගෙන ඒ කටයුතු කරන්නට යන බවත් මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මිය.
(ති.රු. ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගුවනේ මාලිගාවල් සාදන්නට අදහස් කරනවාද?

විවිසන් ගුණවර්ධන මිය.
(ති.රු.ම. ක්‍රියා විවිසන් ගුණවර්ධන)
(Mrs. Vivienne Goonewardene)

ඒක මේ අමාත්‍යාංශයට අයිති නැහැ.

ඊළඟට දූෂණ වැඩ කරන පළාත් පාලන ආයතනවල සභාපතිවරුන් ගැන ක්‍රියා කරන ලෙස සෑම පළාත් පාලන ආයතනයක්ම වගේ ඉල්ලා තිබෙනවා. දූෂණ වැඩ කරන සභාපතිවරුන් ඒ පළාත් පාලන ආයතනවලටම නැවතත් තේරී පත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

වලට දඬුවම් පමුණුවන්න නීතියෙන් ඉඩක් නැහැ. ඒ නිසා නැවතත් තේරී පත් වන ඒ සභාපතිවරුන් ඉහතින් ගෙන ගිය දූෂිත ආකාරයටම තමන්ගේ පාලනය ගෙන යනවා. පාලන කාලය තුළදී පමණක් ඔවුන් කරන දූෂණකම් සම්බන්ධයෙන් දඬුවම් කරන්න පුළුවන්. නමුත් පළාත් පාලන නීතියේ තිබෙන අඩුපාඩුකම් නිසා, නියම විධියට හැම ප්‍රදේශයකම පළාත් පාලන උප කොමසාරිස්වරයෙකු නැති නිසා, ඒ දූෂණ වැඩ කරන පළාත් පාලන ආයතනවල සභාපතිවරුන් ඊළඟ මැතිවරණයේ දී නැවතත් තේරී පත් වුණත් දඬුවම් දීමට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ ගැන අපි පණත් සංශෝධනයක් සකස් කර ගැන සභාව ඉදිරියේ තබනවා. ඒවා ගේම “ඔබ්බි සර්වාර්ජස්” තිබෙන, එහෙත් ඒවා නොගෙවන සභාපතිවරුන්ටත් ඒ සංශෝධන යටතේම ඒ ආකාරයටම දඬුවම් කර ඉවත් කිරීම සඳහා නීති මාලාවක් සකස් කර ගැන සභාවේ අනුමැතිය ලබා ගැනීම සඳහා ඉදිරිපත් කරනවා.

ඊළඟට නගරබදව පමණක් නොවෙයි, මුළු ලංකාවේම, සිංහල, ද්‍රවිඩ, මුස්ලිම් සෑම ප්‍රදේශයකම, පළාත් පාලන ආයතන, ගම් කාර්ය සභා ආදිය තිබෙන බව අපි දන්නවා. ඒවායේ සේවයේ යෙදී සිටින අයට නියම විධියට පඩි ක්‍රමයක්, නිවාඩු සහ රජයේ අනිකුත් සේවකයන්ට තිබෙන වරප්‍රසාද නැහැ. එක පාලනයක් වෙනස් වී අලුත් පාලනයක් ආවත් මේ සේවකයන් නැවතත් අර අලුත් පාලනයට ගොදුරු වෙනවා. පළාත් පාලන ආයතනවල අවුරුදු 10, 15 සේවය කළ උදවිය කිසිම ගතමනාවක් නැතිව පාරට බස්වා තිබෙනවා. ඒ නිසා රජයේ සේවකයන්ට තිබෙන වරප්‍රසාද අනුව මේ අයටත්, එක සේවයට එක සමානව සැලකීමට නීතිරීති සම්පාදනය කරනවා. තව මාස තුනක් යන්ට පෙර ඒ නීතිරීති මේ ගැන සභාව ඉදිරියේ තබන බව අමාත්‍යාංශය වෙනුවෙන් මා මතක් කරනවා. ලංකාවේ ගම්කාර්ය සභා 200 කට 250 කට පමණ එසේ නියම විධියට පඩි නඩි ගෙවන්න බැරි විධියට මුදල් අඩුපාඩුකම් තිබෙනවා. ඒවාට රජයෙන් මුදල් දීමට එවැනි අවස්ථා ඉදිරිපත් වූ විට යෝජනා කරන බව මා මතක් කරනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම ආරම්භයේදී ම මේ පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාව ගැන මේ ගැන සභාවෙන්, පිට කමිකරු සමිතිවලත්, ඒ වාගේම ලංකාවේ සෑම පළාත් පාලන ආයතනයකමත් විවේචන අපට ලැබුණා. ඒ කොමිෂන් සභාවේ ලේකම් මණ්ඩලය මාරු කරන්නට බැරි විධියටයි නීති රීති සම්පාදනය වී තිබෙන්නේ. ඒ විධියට ස්වෛරී බලතල ඇතිව පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාව වැඩ කටයුතු කරන බව රහස්‍යක් නොවෙයි. ඒ නිසා ඒ අයත් අනිකුත් සේවකයන් මෙන් මාරු කරන්නට, ඇමතිතුමාටත් බලතල ලැබෙන විධියට පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාව ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමට අතුරු පණතක් තව තුන් මසක් ගත වන්න පුළුවන මේ ගැන සභාවට ඉදිරිපත් කරන බවත් මතක් කරනවා.

ගෙවල් ප්‍රශ්නය පිළිබඳව එක්සත් ජාතික පක්ෂය තවත් කථාවක් කිව්වා. අපේ දකුණු කොළඹ පළමුවැනි ගැරු මන්ත්‍රී තුමා (ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.) ප්‍රකාශ කළා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආරම්භ කරන ප්‍රතිපත්ති නියම විධියට ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ නැත, ඒවා වෙනස් කරනවාය කියා. එසේ සඳහන් කරමින් එතුමා මේ ආණ්ඩුව විසින් 1964 පෙබරවාරි මාසේ නිකුත් කළ අර්ථිප් කාරක සභාවේ වාර්තාවේ වගන්ති රාශියක් අප ඉදිරිපිට කියවන්නට යෙදුණා. ඒ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළ අදහස් සම්බන්ධව පැහැදිලි ස්ථිර පිළිතුරක් දෙන්න මට කාල වේලාව මදි. තව දුරටත් කථා කළ ඒ ගැන මන්ත්‍රීතුමා, පෞද්ගලික අංශයට ගෙවල් සෑදීමට භාර දී තිබෙනවාය, නමුත් දැන් මේ අලුත් ගෙවල් බද්ද සමග දඬුවම් බද්දකුත් තිබෙන නිසා, ගෙවල් සෑදීම නතර වෙනවාය ; එසේ නම් මේ විශාල ප්‍රශ්නය විසඳීමට මේ විධියේ කොමිටි පත් කරන්නේ කුමටද, පෞද්ගලික අංශය මරා දැමීමෙන් ගෙවල් ප්‍රශ්නය විසඳෙන්නේ නැත අද වශයෙන් දීර්ඝ අන්දමට ඒ වාර්තාවෙන් කරුණු කියන්නට යෙදුණා. මෙම වාර්තාවෙන් එය පැහැදිලි වශයෙන් කියා තිබෙනවා. රුපියල් 500 කට අඩුවෙන් ආදායම් ලබන සෑම කෙනකුගේම ගෙවල් සෑදීම සම්පූර්ණයෙන්ම රජය මගින් කෙරෙන්නට ඕනෑය කියා එම වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. ඒ අය සඳහා පෞද්ගලික අංශයෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[විවිධත් ගුණවර්ධන මිය.]

ගෙවල් සාදා නැති බව මෙම වාර්තාවෙන් හොඳ හැටි පැහැදිලි වෙනවා. එම වාර්තාවේ 85 වෙනි පිටුවේ සඳහන් වී තිබෙනවා, ආදායම රුපියල් 500න් අඩු කොටසගේ ගෙවල් රජයෙන් සහ පළාත් පාලන ආයතනවලින් තැනිය යුතුය කියා. ඒ කියන්නේ “ප්‍රයිවේට් සෙක්ටර්” කියන පෞද්ගලික අංශයෙන් නොව රජයෙන් සිදු විය යුතුය කියන එකයි. මෙය සම්පූර්ණයෙන් කියවා බැලුවොත් පෙනේවි, අපට වුවමනා කරන ගෙවල් 9,46,000න් තවමත් සෑදී තිබෙන්නේ ගෙවල් 28,500 ක් පමණක් බව. එහෙම නම් එහෙත් මෙහෙත් කැලී උපුටා ගෙන තමන්ගේ තර්කයේම ප්‍රයෝජනය සඳහා කරුණු දක්වන්නේ මේ ගරු සභාවත් රටත් රවටන්නද කියන එක මම එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් අහනවා. මේවා ගැන සොයා බලන්නේ නැතිව, මේවා කියවන්නේ නැතිව, තමන්ගේ තර්කය තහවුරු කිරීමට පමණක් කටා කරනවා. නමුත් 1960 දී මැතිවරණය සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් නිකුත් කරන ලද “Vote for the U.N.P.” කියන පත්‍රිකාවේ සඳහන් වී තිබෙනවා “A house for every family with ultimate ownership by the tenant” කියා. එතුමන්ලාගේ ප්‍රතිපත්තිය එය බවයි සඳහන් වන්නේ. ඒ ප්‍රතිපත්තිය තමයි මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ගෙවල් පිළිබඳව යෝජනා කර තිබෙන්නේ කියන එක මම මතක් කරන්න කැමතියි. නමුත් 1953 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂය මොකද කෙළේ? පෞද්ගලික අංශයෙන් ගෙවල් සාදන්නේ නැත කියා ගෙවල් කුලී සීමා කිරීමේ පණත ඉවත් කිරීමයි. 1960 දී සිරිමා බණ්ඩාරත්නායක රජය නැවත වරක් එය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් සාමාන්‍ය ගෙවල් කුලී ගෙවන්නාට සහනය සලසා දී තිබෙනවා. ගෙවල් කුලී සීමා කිරීමේ පණත ඉවත් කිරීමෙන් වුණේ නරියට කුකුලින් භාර දුන්න වාගේ ගෙවල් නැති දුප්පත් මිනිහා ගෙවල් හිමියන්ගේ තාබන පිඩන වලට ගොදුරු වීමයි. ඒ අය නිදහස් වුණේ 1960 දීයි. පණත ඉවත් කර තිබූ කාල සීමාව වන 1953 සිට 1960 දක්වා පෞද්ගලික අංශයෙන් ගෙවල් 6,000 ක් පමණ සාදා තිබෙනවා. ඒ සෑම කෙනෙක්ම ගෙවල් සාදා තිබෙන්නේ රජයෙන් මුදල් ණයට

ගැනීමෙනුයි. ඒ සංඛ්‍යාවෙන් ගෙවල් 1,319 ක් හැරෙන්න අනික් එක ගෙයක්වත්, තමුන්නාන්සේලා අපට පදිංචි වන නව පුළුවන් ගෙවල් නොවෙයි. රු. 750, 1,000, 1,500 යන ගණන්වලට කුලියට දීම සඳහා සාදා ඇති ගෙවල් බව මෙම ගරු සභාවට මතක් කරන්න කැමතියි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කාරක මණ්ඩලයේම කෙනෙක්, සෑම කෙනෙක්ම වාගේ දන්නා කෙනෙක්, තමන් විසින් සාදන ලද තමන්ගේ ගෙය විදේශීය තානාපති කායඝාලයකට කුලියට දී රුපියල් 3,750 බැගින් සම්පූර්ණයෙන් අවුරුද්දකම මුදල් ගන්න. මේ රජයෙන් ණය අරගෙන සෑම කෙනෙක්ම වාගේ සාදා තිබෙන්නේ ඒ විධියේ ගෙවල්ලයි. කොළඹ නගරාධිපතිතුමා මේතැන වෙහි කැඳාලා උගරෙක් වගේ ගැහසු කිව්වා, උන්නාහේ වැඩියෙන් මුදල් අරගෙන ගෙවල් සාදා තිබෙනවාය, සාමාන්‍ය කුලියට ඒ ගෙවල් පදිංචියට දී තිබෙනවාය කියා. බද්ද ගැන උන්නාහේ බොහොම අමාරුවෙන් කටා කළා. උන්නාහේට දරුවොත් නැහැ. ඒ හදපුව දෙන්න කෙනකුත් නැහැ. බදු වැඩියෙන් අය කරන නිසා පෞද්ගලික අංශයෙන් ගෙවල් සාදන්නේ නැත කියන තර්කය උන්නාහේ ඉදිරිපත් කළා.

මම විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමතියි, මුඩුක්කු සංහාර ව්‍යාපාරයක් දැන් අපේ අමාත්‍යාංශය යටතේ ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදහස් කර තිබෙන බව. අමාත්‍යාංශයේ නිවාස කොමිෂිය මගින් ඒ කටයුතු කරගෙන යනවා. රජය පැහැදිලි වශයෙන්ම කියා තිබෙනවා, මහජනයා වෙනුවෙන් සාදනු ලබන ගෙවල් වලින් ගෙවන්නට බැරි තරම් මුදලක් අය කරන්නේ නැති බව. මහජනයාට ගෙවන්න පුළුවන් ආකාරයට ආණ්ඩුව සලාක මුදලක් හෝ දෙන බව කියා තිබෙනවා. ඒ විදියටයි, ආණ්ඩුව ගෙවල් සාදන්නේ. හෙට අනිද්දාම ගෙවල් 4,000 ක් සෑදීමට “ස්ටේට් ඉංජිනියරිං කෝපරේෂන්” එකෙන් ටෙන්ඩර් බාරගෙන තිබෙනවා.

මුඩුක්කු සංහාරයත් අපේ අමාත්‍යාංශයට අයත් වන නිසා ඒ පිළිබඳවත් මම වචනයක් කියන්න කැමතියි. එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලයේ සිටින අපේ නගර නිර්මාණක ඔලිවර් විරසිංහ මහත්මයාගේ උපදෙස් ලබාගෙන මුඩුක්කු සංහාරය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. එක්සත් ජාතීන්ගේ මණ්ඩලය ඒ පිළිබඳ ව අපේ අදහස් විමසා බැංකොක් නගරයේත්, එක්සත් අරාබි ජනරජයේත් මුඩුක්කු සංහාරය කරන ආකාරයට අපටත් ආධාර දීමට කමැත්ත දක්වා තිබෙනවා. ඒ අනුව රජය මුඩුක්කු සංහාරය කොට එහි සිටින්නවුන්ට ගෙවන්න පුළුවන් ආකාරයේ ගෙවල් තනන බව මම එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කියන්න කැමතියි.

එක්සත් ජාතික පක්ෂය නිවාස පිළිබඳ ව මොකක්ද කියා තිබෙන්නේ? එදා නිවාස ඇමති වශයෙන් සිටි ශ්‍රීමත් වෛද්‍යනාතන් කන්දසියා මෙන් ම මේ විදියටයි, කියා තිබෙන්නේ: "A house-owning democracy is the object of my Ministry". "මගේ අමාත්‍යාංශයේ පරමාර්ථය ගෙවල් හිමිවන්නාවූ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් ඇති කිරීමය" යි එයින් කියනවා. නමුත් ඒ පරමාර්ථය කවදාවත් ඉටු කළේ නැහැ. ඔවුන් එදා ණය දුන්නේ විශාල ධනෝශ් වරයින්ටයි; මේ අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධ ව ගෙවල් හිමියන්ගේ සංවිධානයක් ඇති කරගෙන විශාල ප්‍රචාරයක් ගෙනයන ප්‍රොස්පර් මහත්මයා වැනි අයටයි. ඔවුන්ට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් පහර වදින බව ඇත්තයි. ඒ මහත්මයාගේ සංවිධානයෙන් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාට යවන ලද පත්‍රිකාවක පිටපතක් මටත් එවා තිබෙනවා. එයින් කියන්නේ බෝරකාර සින්, ධනපති ගෙවල් හිමියන් බේරා ගන්නවා කියායි.

සභාවේදී ප්‍රකාශ වී තිබෙනවා. තමාගේ නම ජන්ද ලැයිස්තුවක තිබෙනවා නම් ඒ අනුව ලියාපදිංචි කිරීමට ඉඩකඩ සලසා දෙන්නයයි අපි රිජිස්ට්‍රාර් ජෙනරාල් මහත්මයාට උපදෙස් දී තිබෙනවා. ඒ මහත්මයා ඒ අනුව සෑම අංශයකටම දන්වා යවා තිබෙනවා.

මුස්ලිම් කසාද සම්බන්ධයෙනුත් පණතක් මේ 18 වන දා අපේ ඇමතිතුමා විසින් සෙනෙට් මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කරනවා ඇති. එය ඉදිරිපත් කිරීම තරමක් පමණ වූයේ කානිවරු පත් කළ යුත්තේ කවුරුන්ද යන ප්‍රශ්නය නිසයි. අධිකරණ සේවා කොමිසම මගින් ඔවුන් පත් කළ යුතුයයි දැන් තීරණය කර තිබෙනවා.

ඒ වාගේම කොළඹ කවිවේරියේදී විවාහ වන අයට ඇති වන අවහිරකම් මඟ හැරවීම සඳහා ඒ අයට සුදුසු ශාලාවකුත් අනික් පහසුකමුත් ඇති කිරීමට අපි කටයුතු කරගෙන යනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා අපි භය කිරීම සඳහා රට පුරා දැන් ප්‍රචාරක රැස්වීම් තබා විශාල ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා, රා මැදීමට අවසර දීම සම්බන්ධයෙන්. ඊට නියම පිළිතුරක් දැන් රඹුක්කන මන්ත්‍රීතුමා (එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න මයා.) දුන්නා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා ඒ අවස්ථාවේදී මෙහි නොසිටීම ගැන මම කනගාටු වෙනවා. අපේ රටේ පෙරන අරක්කු, රා වාගේම, පිටරටින් විස්කි, ජන්, බ්‍රැන්ඩ් ආදිය ගෙන්වා මෙහි විකුණන බව මේ මහත් වරුන්ට නොපෙනීම කනගාටුවට කාරණයක්. අපි රා මැදීමට අවසර දීමෙන් අදහස් කරන්නේ මුදල් උපයා ගැනීම නොවෙයි. අපි අද අරක්කු ගැලුම් 24,96,954ක් බොනවා. රා සහ අරක්කු ගැලුම් 54,75,309 ක් බොනවා. නොයෙක් වර්ගවල වසින් ගැලුම් 7,424 කුත්, ධාන්‍ය වගිවලින් නිපදවන බියර් වැනි දේවල් ගැලුම් 14,50,020 කුත්, විස්කි 65,391 කුත් යනාදි වශයෙන් අපේ ජනතාව පාවිච්චි කර තිබෙනවා.

1945 සිට 1963 දක්වා මත්පැන් පාවිච්චිය පිළිබඳ වාර්තා මා ළඟ තිබෙන නමුත් කාලවේලා මදිකම නිසා ඒවා සියල්ලම කියවන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මේ අවස්ථාවේදී මා මතක්

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා. (දැදිගම)
(*කීරු. උඳුණි ජෙනෙරායක—දෙදිගම*)
(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)
ඒකට මම පලිද?

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.
(*කීරුමති බිබියන් ගුණවර්ධන*)
(Mrs. Vivienne Goonewardene)

මම කියන්නේ ඒ විදියේ ලියවිල්ලක් එවා ඇති බවයි. ඔබතුමාට එය ලැබී නැති නම් මම මගේ පිටපත එවන්නම්.

අපේ මුස්ලිම් හා ද්‍රවිඩ මහත්වරුන්ට ඉඩම් ලියාපදිංචි කිරීමේදී මහත් හිරිහැරයක් වන බව පසු ගිය දිනවල මේ ගරු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[විවිධත් ඉණවර්ධන මිය.]

කරන්ට කැමතියි, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා විසින් ගෙන යනු ලබන ව්‍යාපාරයට අප කොහෙන්ම හය නැති බව. මන්ද? ඔබ තුමා දන්නවා, අරක්කු වල මිල රුපියල් 10 සිට රුපියල් 8 දක්වා පහත දැමූ අවස්ථාවේදී කසිප්පු පාවිච්චිය 1/3 ක් අඩු වුණු බව. එය වාර්තාගත වී තිබෙනවා. අද අපේ තරුණ යන් කසිප්පු කාරයන්ගේ කසිප්පු බෝතල් එහා මෙහා ගෙන යන්ට ගොස් අමාරුවේ වැටෙනවා. ඒ උදවිය පොලීස් අත් අඩංගුවට අසුවී උසාවි ගොස් වරද කරුවන් වනවා, පමණක් නොව, ඊට පසුව ඔවුන්ට කිසිම රක්ෂාවක් ලබාගන්ටත් බැරිව යනවා. ඔවුන්ගේ නම් අයි. ආර්. සී. ලැයිස්තුවට වැටෙනවා. ඒ තරුණ යන් එම තත්ත්වයෙන් බේරා ගැනීමටත් මේ යෝජනාව උපකාරී වෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා පත්‍ර කියවනවා නම් දකින්න ඇති, ඉස්පිරි තාලවලට ඇතුළත්ව සිටින ලෙඩුන්ගෙන් තුනෙන් පංගුවක් පමණ කසිප්පු පානය නිසා ලෙඩ රෝගවලට භාජන වූ අය බවත් එම නිසා කසිප්පු මර්දනය කළ යුතු බවත් අනේක වාරයක් වෛද්‍ය වරුන් ප්‍රකාශ කර තිබෙන බව.

ඒ වගේම එතුමා දන්නවා, මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න ඇමරිකාවත්, ඉන්දියාවත් කටයුතු කළ බව. ඒ අවස්ථාවේදී නේරුතුමා ප්‍රකාශ කළේ—.....waving flag's or flashing lathis—සටන් පොල අරගෙනවත්, කොඩි වැනීමෙන් වත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න බැරිය කියන එකයි. එමෙන්ම ඇමරිකාවේ තෝරීන් ක්ලිප් සාම්වරයා ප්‍රකාශ කළේ, සුරා තහනම් කළොත් රට නිහින තත්ත්වයට භාජන වෙනවා පමණක් නොව පොලීසියත්, සුරා බදු දෙපාර්තමේන්තුවත් දූෂණ වලින් ගහන වෙනවාය කියයි. මේ අවස්ථාවේදී විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාට මතක් කරන්ට කැමතියි, අරක්කු බොන්න කැමති උදවියට ගෙදර ගෙන ගොස් තබාගෙන බොන්න පහසුවන පරිදි කාලේ ප්‍රමාණයේ අරක්කු බෝතල පිළියෙළ කරන්න අපි අදහස් කර තිබෙන බව. අරක්කුවල මිල රුපියල් 10 සිට 8 දක්වා අඩු කළ අවස්ථාවේ කලින්

අලෙවි වුණු අරක්කු ප්‍රමාණය 14,00,000 සිට 21,40,000 දක්වා වැඩි වුණා. වැඩි දෙනා අරක්කු බොන්ට පටන් ගත්ත. එමෙන්ම රා සුලභව තිබෙනව නම් මිනිසුන්ට කසිප්පු බොන්ට වුවමනාවෙන් නැහැ. කසිප්පු ඉතාමත් අපිරිසිදු අන්දමට සකස් කරන බව අපි දන්නවා.

රා තැබුරුම්වලට ගොස් රා බොන උදවියගේ පහසුව සඳහා සුරාසැල්වල පුටු, මේස ආදිය තැබිය යුතුයයි නියම කිරීමටත් අපි අදහස් කරනවා. තැබුරුම් පවත්වාගෙන යාමේ කොන්දේසිවලටත් එය ඇතුළත් කරනවා. දැනටම අපේ සුරා බදු කොමසාරිස්තුමා, නියෝග කර තිබෙනවා, මින්පසු සුරාසැල් ඒ අන්දමට පුටු, මේස තබා සකස් කළ යුතුය කියා. එයත් මත්පැන් ප්‍රචාරය කිරීමට කරනවා යයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා කියනවා නම් එය ඉතා භාස්‍යජනකයි. අද පවතින තත්ත්වය පිරිසිදු තත්ත්වයකට නගා සිටුවීමටයි, ඒ කටයුතු කරන්ට අදහස් කරන්නේ. එමෙන්ම අපි අදහස් කරනවා, මේ ගරා සභාව ඉදිරියට ඇවිත්, රා මැදීමට තවත් පිරිසක්—ලංකාවේ සිටින අයට ලයිසන්ස් දී, ඒ සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණවත් නො වුණොත්—ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වා ගන්න අවසර ලබාගන්න. මීට කලින් මේ ගරා සභාවට ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ ගරා මන්ත්‍රීවරුන් ඊට භාත්පසින්ම විරුද්ධ වී අපේ රටට ඉන්දියන්කාරයන් ගෙන්වන්ට යනවාය කියන ප්‍රශ්නයක් ඇති කරගෙන ලොකු බියක් ගෙනහැර දක්වා ඒක නැවැත්තුවා. ඒ අවස්ථාවේ අපේ සුරාබදු කොමසාරිස් මහත්මයා ඉල්ලා සිටිය, එසේ නම් කරුණා කර තමුන්නාත්සේලා අපේ රටේ සිංහල තරුණයන් එවන්නය, ඒ උදවිය අපි පුහුණු කර ගන්නම් කියා. හයිසෙන්ම කැ ගැසූ වැලිමඩ ගරා මන්ත්‍රීතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) කිසි කෙනෙක් එව්වෙ නැහැ. මන්ත්‍රීවරුන් අතරින් දෙනියාය මන්ත්‍රීතුමා (සුමනපාල දහනායක මයා.) පමණක් 3 දෙනකු එව්ව. ඒ 3 දෙනාත් කිව්ව, මෙහෙ ඇවිත් මදින්න අපට බැහැ ; අපේ ප්‍රදේශයේ නම්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

මදින්නම් කියා. ඒ හැරෙන්න මේ ප්‍රශ්නය ගැන කොක් හඬ ලා කැගැසූ උදවිය—මේ ප්‍රශ්නය ගැන විවේචනය කළ උදවිය—දඹදෙණියේ මන්ත්‍රිතුමා ඇතුළු කිසි කෙනෙක්—ලංකාවේ කිසිම කෙනකු රා මදින්න ලැස්ති කළේ නැහැ. රට රවටන්න වුවමනා නිසා ඉන්දියානු ප්‍රශ්නයක් මතු කරගෙන කැගැසුව. අප ඒ අය ඉන්දියාවෙන් ගෙන්වන්නෙ යම් යම් කොන්දේසි සහිතවයි. මාස 9 ක කාලයකට පමණක් ඒ අයට මේ රටේ ඉන්න අවසර ඇතිවයි, ඒ අය ගෙන් වන්නෙ. ඒ පිළිබඳ වැඩිදුර විස්තර පසුව තමුන්නාන්සෙල ඉදිරිපිට තබනව ඇති.

මට කාල වේලා නැති නිසා මේ ප්‍රශ්නය ගැන මා අවසාන වශයෙන් කියන්නෙ මෙයයි. මේ ප්‍රශ්නය මතු කරගෙන රට භය කිරීමට තැත් කරන ගරු ස්වාමීන් වහන්සේලා ඇතුළු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකතුමාටත් මා මතක් කරන්න සතු වූයි, එදා බුද්ධ ශාසනය බේරා ගැනීමට දුටු ගැමුණු රජතුමා ක්‍රියා කළ සැටි. තමුන් නාන්සෙලා මහා වංශය කියෙව්වෙ නැත් නම් කියවා බලන්න. එදා දුටුගැමුණු රජ තුමා එළාර රජතුමා සමග සටන් කිරීමට දස මහා යෝධයන් යැවුවෙ කෙසේද කියා මහා වංශයේ සඳහන් වෙනව. රා කළ ගෙඩි යක් පොවා, මොනර මස් කවා දුටුගැමුණු රජුටුවො එදා දස මහ යෝධයන් සුදානම් කළා. බුද්ධ ශාසනය බේරා ගැනීමට දුටු ගැමුණු රජුටුවන්ට එදා එහෙම කරන්න හොඳ නම්, කසිප්පු ව්‍යාපාරය නැවැත්වීමට රා මදින්න ඉඩ දීමෙන් බුද්ධ ශාසනය නැති වන්නෙ කොහොමද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්න කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේක බුද්ධ ශාසනය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි; ආගමික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි; සංස්කෘතික සහ සහස්ත්‍රවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. තමුන්නාන්සෙලාට අද ලොකු කැක්කුමක් ඇති වෙලා තියෙනව. තමුන් නාන්සෙල අද ලොකු විප්ලවයක් කරන්න ලැස්ති වෙනව. තමුන්නාන්සෙලාගෙ විප්ලවයට කසිප්පු කාරයන් ඕනෑ වෙලාද, කසිප්පු පොවා මේ විප්ලවය කිරීමට තමුන් නාන්සෙල ලැස්ති වන නිසාද මේ විධියෙ සාධාරණ යෝජනාවලට විරුද්ධ වන්නෙ, කියා මම අභන්ත කැමතියි. තමුන්නාන්

සෙලාගෙ ගෝතිබිලි කථාවලට අපි එදා බය නැතිව හිටිය වගේ අදත් බය නැති බව මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. මේ රටේ සමාජවාදී ක්‍රමයක් පිහිටුවීමට තවම අඩි තාලම දමා නැති බව අපි දන්නව. අපේ ආර්ථික ප්‍රශ්න, රැකියා නැති ප්‍රශ්න එක අවුරුද්දකින් විසඳන්න පුළුවන්ද කියා මම තමුන්නාන්සෙලාගෙන් අහනව. තමුන් නියම සැලැස්මක් ඇතිව, නියම ඉලක්කයක් ඇතිව රැකියා ප්‍රශ්නයත් ඒ බලාපොරොත්තු වන ආකාරයට විසඳන්න අප අදහස් කර තිබෙනව.

එක මන්ත්‍රිවරයෙක් කළුකඩකාරයන් ගැනත්, බඩු මිල ගැනත් කථා කළා. බඩු මිල පිළිබඳ පණත් සංශෝධනය කරල, කළුකඩකාරයන්ට දඩ ගහන්න නොවෙයි, ඔවුන් හිරේ යවන්න පුළුවන් පිළිවෙලට පණත් සංශෝධනය කරල හෙට අනිද්දා තමුන්නාන්සෙලාට ඉදිරිපත් වෙයි. රටේ නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩත්, පිටරටින් ගෙන්වන භාණ්ඩත් පිළිබඳ මිල නියම කර “විජ්ලන්ස් කොමිටි” නැත්නම් මහජනයාගේ කොමිටි මාර්ගයෙන් ඒවා නියම මිලට විකිණීම ගැන පාලනයක් ඇති කිරීමට කටයුතු කරගෙන යන බව මම තමුන්නාන්සෙලාට මතක් කරන්න කැමතියි. ඒ අනුව ඔබතුමන්ලගෙ විප්ලවයේදී කසිප්පු කාරයන් ඔබතුමන්ලාගේ පැත්තට හිටියත් අනික් මුළු මහත් ජනතාවම අපේ පැත්ත ගෙන සටන් කිරීමෙන් ඔබතුමන්ලාත්, ඔබතුමන්ලා සමග අන්වැල් බැඳගෙන සිටින අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ මෙතැනින් තුරන් කිරීමට පුළුවන් වන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනව.

අ. හා. 12.18

ගාමනී ජයසූරිය මයා. (හෝමාගම)
 (ශ්‍රී. ෆා. ගා. ඉ. ජයසූරියා—හොමාගම)
 (Mr. Gamani Jayasuriya—Homagama)
 ගරු කථානායකතුමනි, පසුගිය අවුරුදු දෙක තුනේ කාලය ගැන බැලුවම අයවැය වාර්තාව සාකච්ඡා කරන්න පටන් ගත්තට පස්සේ විශේෂයෙන් ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රිවරුන් සත්තෝෂ ගතියක් දැක්වීමත්, මාස 3ක්, 4ක්, 5ක් යන විට ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ජයසූරිය මයා.]

සන්නෝෂ ගතිය විකේන් වික අඩු වේගන
යාමත් අපේ රටේ ස්වභාව ධර්මයක් හැටි
යට පෙනෙනව.

විවියන් ගුණවර්ධන මිය.

(තිරුමති බිබියන් ඉනාචාරිතන)
(Mrs. Vivienne Goonewardene)

තවම මාස ගණනක් ගියේ නැහැනේ.

ජයසූරිය මයා.

(තිරු. ඉයජුරියා)
(Mr. Jayasuriya)

මාස ගණනක් යන විට ඒ තත්ත්වය
ඇති වෙයි. ඒ නිසා තව මාස 3ක්, 4ක් යන
විට මේ විධියේ නිර්භීත කථා බොහෝ දුරට
අඩු වෙනව; තවත් වෙනත් පක්ෂ සමග
සම්බන්ධකම් ඇති කර ගන්න උත්සාහ
දරණව; ප්‍රතිපත්ති කියන දේ අමතක
වෙනව. අවුරුදු 30ක් තිස්සේ සටන් කළ
දේ, මේවා තමයි හරි, මේවා තමයි ප්‍රති
පත්ති කියන දේ අමතක වේගන යනව.

මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාව දෙස බලවම
එක කාරණයක් නිසා උන්නාහෙට ප්‍රශංසා
කරන්න පුළුවන්. පිළිවෙලක් ඇතිව,
ව්‍යාකරණ අනුව පැහැදිලි හාෂාවෙන්
කථාවක් ඉදිරිපත් කිරීම ගැන උන්නා
හේට ප්‍රශංසා කරන්න පුළුවන්. ඇත්ත
වශයෙන්ම රචනයක් හැටියට අප ඒ ගැන
කල්පනා කළොත් උන්නාහේට හුඟක්
ලකුණු දෙන්න පුළුවන්. නමුත් ආණ්ඩු
වක 5 වැනි අයවැය වාර්තාව දෙස බලන
විට මහජනයා ඒ අයවැය මනින්නේ
කොහොමද? රටේ තිබෙන යම් යම් ප්‍රශ්න
විසදීමක් වන අන්දමට කරුණු ඉදිරිපත්
කර තිබෙනවාද, රටේ තිබෙන දුප්පත්කම
අඩු කිරීම සඳහා යම්කිසි ප්‍රයෝජනවත්
දෙයක් සඳහන් කර තිබෙනවාද, දුප්පත්
ජනතාවට යම්කිසි සහනයක් ඇති කර
තිබෙනවාද කියන එක අනුවයි, මෙම 5
වැනි අයවැය වාර්තාව හොඳ අයවැය වාර්තා
වක්ද නැද්ද කියන එක මහජනයා මනින්නේ.

ඩී. ජී. එච්. සිරිසේන මයා. (අකුරණ පළමු
වන මන්ත්‍රී)

(තිරු. ඩී. ජී. ඒ. ඒ. සිරිසේන—අක්‍රමයේ
முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. D. G. H. Sirisena—First Akurana)
එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කාලයේ 5
වැනි අයවැය වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කර
නමුත් නාන්සේලාට පළපුරුද්දක් අත්
දැකීමක් තිබෙනවද?

ජයසූරිය මයා.

(තිරු. ඉයජුරියා)
(Mr. Jayasuriya)

ඔය ආණ්ඩුවට 5 වැනි අයවැය ලේඛන
යක් ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්වීම ගැන
අකුරණ පළමුවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සිරි
සේන මයා.) සන්නෝෂ වෙනවා ඇති.
නමුත් මේ පාර්ලිමේන්තුව, කාටවත්
නොකියා, පැදුරටවත් නොකියා, කල්
තබන්න සිදු වුණේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස්
පක්ෂය කොයි තරම් බය වෙලාද, කොයි
තරම් දුර්වල වෙලාද, කියා ඒ සමගම ඒ
මන්ත්‍රීතුමාගෙන් මා අහන්න කැමතියි.
නමුත් නාන්සේලා කථා කරන්න කලින්
ඒ ගැනත් කල්පනා කරන්න.

මේ අයවැය වාර්තාව කියවීමට පසු පත්
තරවල අපේ වාර්තාකාර මහත්වරුන් කියා
හිටියා මෙය කම්කරුවන්ගේ අයවැය වාර්තා
වක්ය කියා. ඔව්, එවැනි බලාපොරොත්තු
වකින් තමයි හිටියේ. ගරු මුදල් ඇමති
තුමා අද මේ තත්ත්වයට පැමිණ සිටින්නේ,
එතුමාට දේශපාලනයට ඇතුළත්
වන්න පුළුවන් වුණේ, පාර්ලිමේන්තුවට
එන්නට පුළුවන් වුණේ, ඒ දුප්පත් කම්
කරුවන්ගේ කර උසින් ගමන් කරල
නිසයි එවැනි බලාපොරොත්තුවකින් හිටි
යේ. ඒ නිසයි මේ කම්කරුවන්ගේ අයවැය
ලේඛනය මොකක්ද කියන එක
දැන ගැනීමට සෑම දෙනෙක්ම
බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේ. අර ගිය අවු
රුද්දේ වගේම පත්තර වාර්තාකරුවන්
මහ ලොකු අකුරින් පළ කළා මෙය කම්
කරුවන්ගේ අයවැය වාර්තාවක්ය කියල.
මේ කම්කරු නායකයා කම්කරු ජනතාවට
දුන්නු සෙන මොකක්ද කියා බලන්න. 90
දහස් පමණ වූ රජයේ සේවය කරන කම්
කරු පිරිසකට පමණක් දවසකට සත 10ක
සහනයක් දීලා තිබෙනව. දවසකට එක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

“නැව්කට්” එකක් වත් වැඩිපුර බොත්ත තරම්වත් සහනයක් දීලා තිබෙනවාද කියා මා අහනව.

එකක් බොත්ත තරම් මුදලක් වත් ලබා දෙන්නට ඔහු වැඩ පිළිවෙලක් නොයෙදුවේ මන්ද?

සිරිසේන මයා.

(කි. ෆ. සිරිසේන)
(Mr. Sirisena)

තමුත්තාන්සෙලාගෙ කාලයේ බිඩියක් ගන්න තරමටවත් වැඩි කළේ නැහැ.

ජයසූරිය මයා.

(කි. ෆ. ඉයාසූරිය)
(Mr. Jayasuriya)

අපේ කාලයේ කොතරම් දුප්පත් කෙන කුට වුවත් දැනට වඩා බඩ පිරෙන්න කාලා ඉන්න පුළුවන්කම තිබුණා. හාල් සේරුවේ ගණන වැඩි වුණු දවස්වලත් එලවලු විකක් සමග දැනට වඩා හොදින් බත් විකක් කන්න පුළුවන්කම තිබුණාය කියා මා කියනව. අද තමුත්තාන්සේලා දී තිබෙන මුදලින් දවසකට එක “නැව්කට්” එකක් වත් බොත්ත පුළුවන්කමක් නැහැ.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ බලය තිබෙන්නේ ගම්බද ජනතාව අතර බව ඒ පක්ෂය හැමදාම ප්‍රකාශ කලා. තමුත් ඒ ගම්බද ජනතාවට “නැව්කට්” නොව “ඒප් එස්” එකක් බොත්ත තරම්වත් පිළිවෙලක් යොදා නැහැ නේද? ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ බලය තිබෙන්නේ ගොවියන් අතර නිසා කෙසේ හෝ ඒ බලය තමන් වෙත හරවා ගන්නට වුවමනා යයි සිතාගෙන සමහර විට සමසමාජ පක්ෂය කුට උපක්‍රම යොදනවාද කියන එක ගැන විකක් පරිස්සම් වන ලෙස මා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට අවවාද කරන්නට කැමතියි.

ගරු කථානායකතුමනි, පාසල් යන ශිෂ්‍යයන්ගේ බස් ගාස්තු අඩු කිරීම ලොකු වැඩක් හැටියට හුවා දක්වන්නට විරිය කරන බව පේනව. පුවත් පත් මාගීයෙන් මෙය ලස්සනට කියන්නට පුළුවනි. ඒ වගේම මේ කාරණය කියන විට අහගෙන ඉන්නටත් බොහොම මිහිරියි. තමුත් මේ දී තිබෙන වරප්‍රසාදය ගැන විකක් කල්පනා කර බැලූ විට මෙය නිකම්ම පස්සක් බව ඕනෑ කෙනකුට පෙනී යනවා ඇති. අවුරුදු 18 දක්වා ශිෂ්‍යයන්ට නියමිත මුදලින් භාගයක් ගෙවා “සිසන් විකට්ස්” ලබා ගන්නට දැනට පුළුවනි. මෙය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව විසින් ලබා දෙන ලද වරප්‍රසාදයක්. තමුත් සභාග ආණ්ඩුව ඇති වුණාට පසු ගරු මුදල් ඇමති තුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ක්‍රියාව ප්‍රමාණවත් නොවන බව දැක්වීම සඳහා මෙන්ම තමන් කරන වැඩේ ලොකු කර දැක්වීම සඳහා, වයස අවුරුදු 6 සිට 12 දක්වා ශිෂ්‍යයන් සඳහා දැනට ගෙවන මුදලින් භාගයක් ගෙවීමෙන් “සිසන් විකට්ස්” ලබා ගන්නට අවස්ථාව සලසන බව ප්‍රකාශ කලා. තමුත් මේ අලුත් යෝජනාවෙන් කීදෙනකුට ප්‍රයෝජන ලබන්නට පුළුවන්ද? පසුගිය දිනවල මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ පාසලක පැවැත්වුණු තැගී දීමේ උත්සවයකට ගිය මා, අවුරුදු 6 සිට 12 දක්වා වූ පාසල් ශිෂ්‍යයන් සඳහා අලුතින් ඇති කරන ලද බස් ගාස්තු

මුදල් ඇමතිතුමා ඇමති වෙන්න කලින්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටියදී, කම්කරුවන් ගැන කොයි අන්දමට කථා කලාද කියා මා අහනව. අද උඹලාට ලැබෙන පඩිය උඹලාට ලුණු වික ගන්නවත් මදිය කියා ලංගමයට ගොස් ඒ දුප්පත් කම්කරුවන්ට කිව්වාද නැද්ද? ඒ අනුවයි ඔය කොන්දේසි ඇති කළේ. ඔය කොන්දේසි එක වරම ඇති වූ ඒවා නොවෙයි. ඒ කම්කරුවන් මාස 4 ක් තිස්සේ කථා කරලයි, මේ ඉල්ලීම් 21 ඉදිරි පත් කළේ. දවසකට රුපියලක් වැඩි කරන්නට යුතුකමක් තිබෙනවාය කියා ඔය කම්කරු නායකයා එදා කිව්වේ නැද්ද කියා මා අහනව. ඒ කාලයේ එතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙහි සිටියේ. එදා ආණ්ඩුව කිව්වා මෙය ගෙවන්නට අපට සල්ලි නැහැ කියල. එවිට දුන් පිළිතුර කුමක්ද? මෙය කිරීම සඳහා ආණ්ඩුවට මුදල් නැති බව යම් යම් නිලධාරීන් විසින් ආණ්ඩුවට දැනුම් දී තිබෙනවා නම් එහි කිසිම සත්‍යයක් නැති බවත්, මේ කාර්යය කිරීමට ආණ්ඩුවට පුළුවන්කමක් තිබෙන බවත් එදා එතුමා කීවා. එදා එහෙම කී පුද්ගලයා අතටයි, අද හැන්ද ලැබී තිබෙන්නේ. හැන්ද තමන් අතට ලැබුණාට පසුවත්, “නැව්කට්”

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ජයසූරිය මයා.]

සහනය ඒ පාසලේ ශිෂ්‍යයන් කී දෙනකු විසින් ලබනවාදැයි එහි මුල් ගුරුවරයාගෙන් ඇසුවිට, ඔහු කීවේ ගමේ ලමයින් ගමේ පාසලට බස් එකකින් එනවාද, කියලයි. ඔව්, ගමේ ලමයින්ට මේ සහනය ලබන්නේ නැහැ. මෙයින් ප්‍රයෝජන ලබන්නේ වචනයෙන් පමණයි.

අමරනන්ද රත්නායක මයා. (පස්සර)

(ති.රු. அமரானந்த ரத்னாயக்க—பஸ்ஸறை)

(Mr. Amarananda Ratnayake—Pas-sara)

දවස් 33 ආණ්ඩුවත් සහනයක් දුන්නා නේද?

ජයසූරිය මයා.

(ති.රු. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ඔව්, නොමිලයේ බස්වල ගමන් කිරීමට අවසර දුන්නා. ඒ තීරණය නිසා මධ්‍යම පාඨශාලාවලට බස් රථවලින් ගමන් කළ බොහෝ ශිෂ්‍යයන්ට ප්‍රයෝජන සැලසුණ. [බාධා කිරීමක්] නමුත් ගමේ පාඨශාලාවට ගමේ ලමයින් බස් එකෙන් යන්නේ නැහැ. බස් රථවල ගමන් කරන්නේ 8 වැනි ප්‍රමාණයෙන් ඉහළ, මධ්‍යම පාඨශාලාවල ඉහෙන ගන්න ශිෂ්‍යයන්ය. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, පාර අයිතේ පාඨශාලා තිබෙන නමුත් ගමේ ලමයින් කෙටි පාර වලින් ගමේ පාසලට එනවා. සමහර විට මහ පාර දිගේත් පයින්ම එනවා. නමුත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් ප්‍රකාශ කර තිබෙන්නේ මෙවැනි වරප්‍රසාද ගැනයි. ටික කලක් යන විට මේ වරප්‍රසාදයේ තත්ත්වය මහජනයාට තේරුම් යනවා ඇති. එසේ තේරුම් ගොස් තමුත්තාත් සෙලාගෙන් ප්‍රශ්න කළ විටයි, තමුත්තාත් සෙලා විසින් ආණ්ඩු පක්ෂය ඇතුළේම විප්ලවය අරඹනු ලබන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ රත්රන් මොලයක් තිබෙන මුදල් ඇමතිතුමා අධ්‍යාපනය දියුණු කිරීම සඳහා කර තිබෙන්නේ කුමක්ද? දැන් පාඨශාලා වැඩි. පාසල් යන ලමයින්ගේ ගණන දිනපතා වැඩි වෙනවා. නමුත් පාඨශාලාවලට වුවමනා බංකු පුටු මේස වැනි උපකරණ ප්‍රමාණවත් තරම් නැහැ. ඒ වගේම ක්‍රීඩා

අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අඩුපාඩු සපුරාලනු වෙනුවට ඒ ඒ අඩුපාඩු සපුරාලීම සඳහා වියදම් කිරීමට වෙන් කරන ලද මුදල් කපා හැර තිබෙන බව මේ වර අයවැය ලේඛනය අනුව පෙනී යනවා. මේ අවුරුද්දේ වෙන්කර තිබෙන මුදල ගැන කල්පනා කර බලන විට ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කළ ප්‍රමාණයට වඩා—ප්‍රමාණය අතින්—අඩුයයි කියන්න පුළුවනි. ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කළ මුදලින් අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කරන්න බැරුව තිබේද්දී මෙතරම් අඩු මුදලකින් කරන්නේ කොහොමද කියා මම අහනව. කරුණු රාශියක්ම කියන්නට තිබෙන නමුත් කාල වේලා නොමැති නිසා කියන්නේ නැහැ.

පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරිය කියා සිටියා, ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරන පනතෙන් ගෙවල් සාදන අයට සහනයක් වෙනවා මිස කරදරයක් වෙන්නේ නැත කියා. නමුත් ප්‍රශ්නය නම්, ගෙවල් හැදීමට අනුබලයක් ලැබෙනවාද; මේ නිසා අලුතෙන් ගෙවල් හැදෙනවාද යන්නයි. මුලු රටටම බලපැවැත්වෙන යම් කිසි ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම් එය විසඳීමට කටයුතු කිරීම ආණ්ඩුවේ යුතුකමක්. නමුත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ කොහොමද? යම් කිසි පුද්ගලයන් සුදුනම් වී සිටියා නම් අලුතෙන් ගොඩනැගිලි හදන්න, ගෙවල් හදන්න, ඒ උදවිය කල්පනා කරයි මීට පස්සෙ ගෙවල් හැදීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැතැයි කියා. මෙයින් වෙන්වෙ ගෙවල් හැදීම සම්පූර්ණයෙන් නැවතීම නොවෙද? එයින් ප්‍රශ්නය විසඳෙනවාද? නැහැ. කවදාවත් විසඳෙන්නේ නැහැ.

රට ඉදිරියේ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනව. මෙම වැඩ පිළිවෙළ, එම ප්‍රශ්නය විසඳන්න ගත් පියවරක් නොවෙයි; ඡන්ද ගුණ්ඩුවක් හැටියට හරවාගැනීමක්. ගරු කථානායක තුමනි, ඡන්ද ගුණ්ඩුවක් යයි මම කියන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද කියා තමුත්තාත් සෙට පැහැදිලි කර දීම මගේ යුතු කමක්. මාක්ස්වාදීන් මෙපමණ කාලයක් තිස්සේ බලයට පත් වෙන්න උත්සාහ කළා. නමුත් මහජන කැමැත්තෙන් බැරි වුණා. දැන්, ආණ්ඩුවට ඇතුළත් වුණායින් පසු ලොකු ව්‍යාපාරයක් ඇරඹීමටයි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

කල්පනා කර තිබෙන්නේ. මොකක්ද ඒ ව්‍යාපාරය? පංක්ති හේදයක් ඇති කර එයින් ප්‍රයෝජනය ලබා ගන්නයි දැන් අදහස් කරන්නේ. නුමුත් ප්‍රශ්නය විසඳන්නේ නැහැ. ඔවුන් දුප්පත් මහජනතාවට කියන්න බලාපොරොත්තු වෙනව ඔන්න අපි ලොකු මිනිහට ගැහුවාය කියා. ඒකෙන් ඡන්දය ලබා ගන්න කල්පනා කරයි; නමුත් ප්‍රශ්න විසඳන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මම කියන්න කැමතියි, ඒ අන්දමින් ඡන්දය ලබාගත් කාලය ඉවර බව. මිනිසා තුළ ඊෂ්‍යාවක් ඇති කර—එය මැඩ පවත්වනුවා වෙනුවට වැඩි කොට—ඡන්දය ලබා ගන්නව හදනවා මිස, රටේ තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳන්න කිසිම ප්‍රයෝජනවත් දෙයක් කර නැති බව මා පෙන්වා දෙන්න ඕනැ.

ගරු කථානායකතුමනි, තවදුරටත් ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරිය කීව එක්සත් ජාතික පක්ෂය ආණ්ඩු කරන කාලයේදී ලොකු ලොකු උදවියට ගෙවල් හදන්න සල්ලි දුන්නාය කියා. මම ඒක නැතැයි කියන්නේ නැහැ. ඒ කාලයේදී රටේ ප්‍රශ්න යක් තිබුණා. නගරවල ලොකු ගෙවල් හිඟ යක් තිබුණා. අද, පිටරටින් පැමිණ සිටින තානාපති නිලධාරීන් සිටින්නේ මොන නිවාසවලද? එදා ඒ අයට ගෙවල් තිබුණේ නැහැ. තිදහස ලැබෙන විට ඒ ඒ රටවලින් මෙරටට ආ උදවියට—තානාපතිවරුන්ට—අවශ්‍ය නිවාස තිබුණේ නැහැ. එම නිසා එය ඒ කාලයේදී හදිසියෙන් විසදිය යුතු ප්‍රශ්නයක්ව තිබුණා. එහෙයින් ඉඩම් තිබෙන උදවියට ඒ ආණ්ඩුව කියා සිටියා ඉක්මනින් ගෙවල් හදන්නය, මෙතරම් පිරිසක් බලාගෙන සිටිනවාය කියා. ඉක්මනින් එසේ ගෙවල් හදනවා නම් ඒ සඳහා රජයෙන් ආධාරයක්ද දෙනවය කියා කීව. රජයෙන් දෙනවාය කී ආධාරය මොකක්ද? තැන්ගක් දුන්නා නොවෙයි. ඉඩම් තිබෙන උදවිය ඒ ඉඩම්වල ගොඩ නැගිලි හදන විට ඒ අයට තවත් ණය මුදලක් දුන්නා, ඒ අයගේ ඔප්පු තිරප්පු උගසට බදවා ගෙන. එපමණක් නොවෙයි, ලබා ගන්නා ණයවලට පොළියක් ගෙවන්නට ඕනැ.

එදා තිබුණේ අද වාගේ බංකොලොත් ආණ්ඩුවක් නොවෙයි. ඕනැ තරම් මුදල් තිබුණා. බැංකුවේ තබාගෙන පුස්තකාන

නියා ගන්නවාට වඩා මුදල් වැඩි කර ගන්න මාර්ගයක් වශයෙන් ගෙවල් තැනීම සඳහා ණය මුදල් දුන්න. බණ්ඩාර නායකතුමා ගැන ඉහළින් කථා කරන, හැම තිස්සේම බණ්ඩාරනායක නම පාවිච්චි කරන, තමුත්තාන්සෙලාගෙන් මම අහනව බණ්ඩාරනායකතුමන් කළේ ඒ වාගේ දෙයක් නොවේද කියා. අද පත්‍රයේ වාර්තාවක් තිබෙනව ඒ රජයෙන් ස්ටැන්ලි සොයිසා මහතාගේ සහෝදරයකුට දුන්නු ණය මුදලක් ලබා ගන්න බැරි වී තිබෙනවාය කියල. මම අහනව බණ්ඩාර නායකතුමාගේ රජයේ මුදල් ඇමතිවරයකු වශයෙන් ස්ටැන්ලි සොයිසා මහතා සිටියේ නැද්ද කියා. මේ කරුණු කල්පනා කර බලන ලෙස මා ඉල්ලනව. පැන නැගී තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳන්න වැඩ කරනවා මිස මහජනතාව මුද්‍රා කර බොරුවෙන් ඡන්ද ලබාගැනීම සඳහා කටයුතු කළ යුතු නැහැ. එසේ කළොත් ඒවායේ විපාක තමුත්තාන්සෙලාට වැඩි කලක් යන්න පෙර ලැබේවි.

ගරු කථානායකතුමනි, තේ වතු වලින් බද්දක් අය කරන්න යනව. අසාධාරණ ලෙස පහත රට තේ වතු වලින් අය කරන්න යන බද්ද ගෙවන්න ගියොත් එම ව්‍යාපාරය හරියාකාර කර ගෙන යන්න පුළුවන් වෙයිද? මේ රටේ හපන්කම් කරන්න පුළුවන් වී තිබෙන්නේ, තේ, රබර් සහ පොල් වලින් සියයට 81ක පමණ ආදායමක් උපදින නිසාය කියා ගරු මුදල් ඇමතිතුමන් කීව. එම ආදායම වැඩි දියුණු කර ගන්න වැඩ පිළිවෙලක් යොදනව නම් අපි ඊට විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. ප්‍රතිපත්තියක් අනුව තේ වතු රජයට ගෙන වැඩ කරන්න තමුත්තාන්සෙලා කල්පනා කරනව නම් ඊට අපි දොස් කියන්නේ නැහැ. තමුත් මෙවැනි වැඩ කිරීමෙන් වන්නේ තේ කර්මාන්තය සම්පූර්ණයෙන් නැති වීමයි. අද මේ පළාත්වල තේ රාත්තලක් හදන්න රුපියල් 1.47ක් විතර යනව. ඒව විකුණන්න පුළුවනි, රුපියල් 1.52 ට නැතිනම් 1.54 ට විතර. ඉතින්, අක්කරයකට රුපියල් 60 ක් බද්ද වශයෙන් ගන්න ගියාම වැඩ කටයුතු කරන්නේ කොහොමද? ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අදහසට සම්පූර්ණයෙන් එකඟ නොවී තව දුරටත් මේ ගැන කල්පනා කරන බව කීම ගැන ගරු කෘෂි ඇමතිතුමාට අපි ස්තූතිවන්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ජයසූරිය මයා.]

වෙනව. මුදල් ලැබෙන මෙවැනි ව්‍යාපාර නැති කරන්න එපා. මාක්ස්වාදී ප්‍රති පත්ති අනුව මේ තේ වතු රජයට ගන්න වුවමනා කරනව නම්, එසේ කරන්න. නමුත් මේ තේ කර්මාන්තය නැති කරන්න හදන්න එපා. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) කෘෂිකම් ඇමතිවරයා හැටියට කට යුතු කළ අවස්ථාවේදී කියා තිබෙනව, ලංකාවේ පමණක් නොවෙයි මුළු ලෝකයේම නියම පිළිවෙලක්, පාලනයක්, ඇති හොඳ වැඩ පිළිවෙලක් අනුව ගෙන යන කර්මාන්තයක් හැටියට තේ කර්මාන්තය හැදින්විය හැකිය කියා. ඒ බව වාර්තා ගත වී තිබෙනව. එවැනි අදහස් තමුත් නාන්සෙල කල්පනාවට ගන්න ඕනෑ. බොරු ප්‍රචාරයට විතරක් මේ වැඩේ කරන්න ඒපා.

ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන පක්ෂයක් හැටියටයි, තිබුණේ. එම නිසයි අපි තමුත් නාන්සෙලට එක්තරා ප්‍රමාණයකට වත් සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ. ගිය මාසේ 5 වනදා රාත්‍රී 7 ට ගුවන් විදුලියේ කථාවක් තිබුණ, “අනික් පැත්ත” යන නමින්. මහජනය මුලා කරන්න “අනික් පැත්ත” ය කියනව අයවැය ලේඛනය සම්බන්ධවයි කතා කළේ, එදා. “අනික් පැත්ත” යන මාතෘකාව යටතේ සාමාන්‍ය ගම්බද අය සිතනව මේ කථාව, මෙම අය වැය ලේඛනයේ නියෙන අඩුපාඩු පෙන්වා දෙන, එහි “අනික් පැත්ත” පෙන්වා දෙන කතාවක් කියා. නමුත් මේකෙන් කළේ මොකක්ද? මෙම අයවැය ලේඛනයට පුළුවන් තරම් ප්‍රශංසා කළා. ඕව වැඩි කල් කරන්න බැහැ. ඕව නිසා අද ගම්බද ජනතාව තමුත් නාන්සෙල සමග තව දුරටත් කිපිලයි ඉන්නේ.

සිරිසේන මයා.
(ශ්‍රී ල. සිරිසේන)
(Mr. Sirisena)

ගරු කථානායකතුමනි, මට ඊනි ප්‍රශ්නයක් තගන්න තියෙනව. දින දෙකකට ඉස්සෙල්ල මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරයෙක් කළ කථාවක් ගැන “දවස” පත්‍රයේ එක්තරා සදහනක් කර තිබුණ. තමන්ගේ පක්ෂයේ අයවත් අනික් අයවත් නැතිව

එතුම තනියෙන් කතා කළාය කියා “දවස” පත්‍රයේ තිබුණ. දැන් මේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් තමන්ගේ පක්ෂයේ කිසි කෙනෙක් නැතිව කතා කළාය කියා “දවස” පත්‍රයේ පළ වෙයිද?

ජයසූරිය මයා.
(ශ්‍රී ල. ඉයාසූරියා)
(Mr. Jayasuriya)

ගරු කථානායකතුමනි, පාරවල් ගැන කියන්න තියෙනව. ඒ වගේම සෞඛ්‍ය ප්‍රශ්න ගැන කියන්න තියෙනව.

කාසල් ස්ට්‍රීට් එකේ මාතෘ නිවාසය ගැන මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි. මීට ප්‍රථම දුප්පත් ජනතාවට එහි ඉඩකඩ තිබුණේ නැහැ. දුප්පත් මව්වරුන්ට බිම නිදා ගන්නයි, සිදු වී තිබුණේ. අද කරන්න යන්නේ මොකක්ද? එයින් කොටසක් අද ගෙවන වාට්ටු බවට පරිවර්තනය කරන්න පටන් අරන් තියෙනව. වුවමනා තරම් ගොඩ නැගිලි සාදා අවසන් කළාට පස්සේ එසේ කරනවා නම් ඒ ගැන අපි විරුද්ධත්වයක් දක්වන්නේ නැහැ. දුප්පත් මිනිහට ඉඩක් නැති නැත ඒ මිනිහට තවත් පහරක් ගහන එක සමාජවාදයට විරුද්ධ නැද්ද?

තමුත් නාන්සෙ මීට වඩා කථා කරන්න වේලාවක් මට දෙන්නේ නැත්නම් මගේ කථාව මෙනෙකින් තවත්වනවා මිස වෙන කරන්න දෙයක් මට නැහැ. ඒ නිසා අවසාන වශයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටින්නේ මෙවැනි රැවටීම්වලට ඔය තරම් ලෙහෙ සියෙන් අසුවෙන්නේ නැතුව වැඩ කරන ලෙසයි. ඔය තරම් ලෙහෙසියෙන් රැවටෙන්නට එපා. ගිය අගෝස්තු මාසේ තමුත් - නාන්සේලා රැවටුණු හැටි එතුමන්ලට දැනුත් මතක ඇති. ඒ නිසා ඕනෑවට වඩා අත්පොළසන් ගහන්නේ නැතිව ඉන්න මෙන් මතක් කරනව.

සේනපාල සමරසේකර මයා. (අක්මීමන)
(ශ්‍රී ල. සේනපාල සමරසේකර—අක්මීමන)
(Mr. Senapala Samarasekara—Akmeemana)

තමුත් නාන්සෙ අපට ඔය තරම් ආදරේ මොකද?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ජයසූරිය මයා.

(කීරු, ඉයාසූරිය)
(Mr. Jayasuriya)

ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලනයට මා ආදරය කරන නිසයි.

අ. හා. 12.42

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (දඹදෙණිය)
(කීරු. ඡූර්. ඉ. ජේනත්‍රායඝ්ඝ—දාම්පදෙනිය)
(Mr. R. G. Senanayake—Dambadeniya)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේ අලුත් අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ සභාග ආණ්ඩුව එක් පක්ෂයක් වශයෙන් වැඩ කරනවද කියන අදහස අප කා අතරත් මතු විය යුතු අදහසක් හැටියට මට පෙනෙනව. මන්ද, රටක් පාලනය කරන විට ඒ කටයුත්ත කරන ආණ්ඩුව කොටස් දෙකක් හැටියට තිබෙනවා නම් එයින් කොයි කොටසින් මේ අදහස ඉදිරිපත් කර තිබෙනවද යන්න තෝරා ගන්න ජනතාවට ඉතාමත්ම අමාරු දෙයක් වෙනව. මේ කතාව, මේ ප්‍රකාශය කෙරෙහි ආණ්ඩුවේ කොයි කොටසින්ද කියන ප්‍රශ්නය ඉබේම මතු වෙනව. ආණ්ඩුවක් යම් ප්‍රකාශයක් කරන විට එය මුළු ආණ්ඩුව විසින්ම කරන ප්‍රකාශයක් හැටියට පිළිගන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් තිබෙන්නට ඕනෑ.

සභාග ආණ්ඩුවක් ඇති කිරීම ගැන කතා බස් ඇති වූ විට සභානායකතුමා වන ගරු සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමා ඊට විරුද්ධව විශාල සටනක් ගෙන ගියා. ඒ ගැන අපි එතුමාට විශේෂයෙන් ගරු කරන්න ඕනෑ. එතුමා එවැනි සටනක් කළේ බණ්ඩාරනායක ප්‍රතිපත්තිය රැක ගන්නයි. එතුමා ගෙන ගිය ඒ සටන නිසා තමයි මේ සභාග ආණ්ඩුවට බැඳුණු පිරිස දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය අබමල් රේණුවක ප්‍රමාණයක්වත් වෙනස් නොකර සහමුලින්ම ගෙන යන්න පොරොන්දු වී සිටින්නේ. ඒක අපි පිළිගන්න ඕනෑ.

එක්තරා කාලයක දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමා නොමරා මැරූ මිනිසුන් සමග එකතු වී පිහිටුවන ලද මේ සභාග

ආණ්ඩුව ගරු බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අබමල් රේණුවක තරම්වත් වෙනස් නොකර ගෙන යන්න කොහොමද කියන එක වැදගත් ප්‍රශ්නයක් වශයෙන් අහන්න සිද්ධ වෙනව. තවත් එකක් තියෙනව. ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් කිසිම වෙනසක් නොකර ක්‍රියා කරන අතර තමන්ගේ පක්ෂයේ—ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ—ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කළාය කියන පිළිගැනීමක් රටේ තිබෙනව. ඒ ආකාරයට එතුමන් ලා මේ ආණ්ඩුවට බැඳුණාය කියනවා නම්, අය වැය ලේඛන කථාව රතුපාටින් අවිච්ඡිත නියෝග ඇයි, කියන ප්‍රශ්නයට ලැබෙන පිළිතුර මොකක්ද කියන්න දන්නේ නැහැ.

සේනපාල සමරසේකර මයා.
(කීරු. ජේනපාල සමරසේකර)
(Mr. Senapala Samarasekara)
කවරය පමණයි.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(කීරු. ඡූර්. ඉ. ජේනත්‍රායඝ්ඝ)
(Mr. R. G. Senanayake)

ඔව්, කවරය පමණයි. ඒ වුණාට පොත ඇතුළෙන් නැහැ නිල් පාට. රතුපාටිනුයි අයවැය කථාව ගහල තියෙන්නේ. ප්‍රතිපත්ති වෙනස් කළාට මොකද පාට නම් වෙනස් කරල නැහැ. පාට, රතුපාට, එහෙම මයි.

සේනපාල සමරසේකර මයා.
(කීරු. ජේනපාල සමරසේකර)
(Mr. Senapala Samarasekara)
හිත වෙනස් කර තිබෙනව.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
(කීරු. ඡූර්. ඉ. ජේනත්‍රායඝ්ඝ)
(Mr. R. G. Senanayake)

පිටකවරය පමණක් කියල කියනව නම් හොඳයි. පිට ඉන්න සාමාන්‍ය මහජනයා බලන්නේ තමන්ට පෙනෙන දේ පෙනෙන ආකාරයට නේද? තමුත්තාත් සෙලාගෙ පාට රතුද නිල්ද කියන එක මහජනයට දැන ගන්න ඕනෑ. ඒක දේශපාලන පක්ෂය පාවිච්චි කරන පාට නේද? එත කොට අයවැය ලේඛන කථාව මුද්‍රණය කර තිබෙන්නේ රතු පාටින් නේද? ඒ මොකද

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මහ.]

කියල ආහුළුවෝ ඊට දෙන උත්තරය මොකක්ද? ආණ්ඩුවේ පාට නිල් නම් ඇයි නිල් පාටින් ගහල නැත්තේ? අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මහ.) ආණ්ඩුවේ ඉන්න කාලේ එතුමගේ දේ පොලන පක්ෂයේ පාට රතු වුණත්, නිලයි රතයි දෙකම තේද එකට සම්බන්ධ කර පාවිච්චි කළේ ඒ කාලේ? නිල් පාට අස් කළොත් දිවංගත බණ්ඩාරනායක අගමැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තියක් අහක් කර දැමීමය කියන හැඟීමක් ඇති වෙනව. තනි රතෙන් ගහල තියෙන්නේ මොකද කියල හිතෙන්නේ නැද්ද? මේක ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තිය අනුව නම්, මොකද අමුතු පාටක් කියා අහන්න ඉඩ තියෙනව. එහෙම තේද?

මේ සභාග ආණ්ඩුවට එකොළොස් දෙනෙක් බැඳුණා. ඒ බැඳුණේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගණන අඩු වුණු නිසාද? මා දන්නව, ඔය බැඳුණු උදවියත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අය සමග එකට වැඩ කරන කාලයේදී, ආණ්ඩු පක්ෂයට විරුද්ධව ඡන්දය දෙන අවස්ථාවලදී, ඒ හැම දෙනාම, ඒ කියන්නේ ලංකා සම සමාජ පක්ෂයත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයත්, පෙඩරල් පක්ෂයත් එක ගොඩට ගත්තත් ඒත් තමුන් නාන්සේලාට වැඩිපුර 8 ක් තිබුණා. එසේ නම් මේ සභාග ආණ්ඩුව ඇති කළේ තමුන් නාන්සේලාගේ පිරිසගේ අඩුවක් නිසා නොවෙයි; තමුන් නාන්සේලාගේ ඇමතිවරුන්ගේ දුර්වල කම් නිසා වෙන්න පුළුවන්.

ඊළඟට අමාත්‍යවරුන් 11 දෙනෙකුට ඊප ඇමතිවරුන් 5 දෙනෙක් පත් කළේ. මහ මැතිවරණ දෙකකට 75 දෙනෙක්ම දුක් වින්ද. ඒ අය මහජනයා ඉදිරියට ගොස් සටන් කළා. තමුන් ඒ අයගෙන් තෝරා ගෙන ඉන්නේ 5 දෙනෙයි. ඡන්දයට ඉදිරිපත් නොවූ, සෙනෙට් සභික ඇමතිවරුන් 3 දෙනෙක් ඉන්නව. මේක මහ පුදුම ආණ්ඩුවක් නොවේද? මහජනයා ඉදිරියට ගොස් සටන් කර ප්‍රතිපත්ති තෝරා දුන් උදවියට ඉස්සරහ පුටුවල ඉඩ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් සටන් කළ අයට මැති ඇමතිතුමා 5 යි දීල තියෙන නොකව්ද?

වත් මහජනයාට මුහුණ නොදුන් සෙනෙට් සභිකයන් 3 දෙනෙක් ඇමතිවරුන් වශයෙන් පත් කර තිබෙනව. මේ අනුව තමුන් නාන්සේලාගේ ඇමති මණ්ඩලය පුදුම විධියට සකස් කර තිබෙන බව පිකක් කල් - කල්පනා කළොත් පෙනී යනව.

සාමාන්‍යයෙන් විශේෂ දෙයක් නිසා අය වැය ලේඛනයකට නමක් තබන සිරිතක් තිබෙනව. මේ වර අයවැය ලේඛනයේ රටට ප්‍රභේදිකාවක් වී තිබෙන්නේ මේ රා ප්‍රශ්නයයි. අපේ මුදල් ඇමතිතුමා එතුමාගේ නම තියන්න නම් අයවැය ලේඛනයක් සෑදුව. “පෙර, රා” අයවැය ලේඛනය. ඒක සාමාන්‍යයෙන් “පෙරපත් රා” කියල ආව නොවෙයි. රදල නියෝගයක් හැටියට, “වර, මෙහි” කියනව වගේ “පෙර, රා” කියනව. ඒ නිසා මෙය රා ප්‍රශ්නය උඩ සෑදුණු අය වැය ලේඛනයක් කියා කියා කියා කල්පනා කරන්නට පුළුවන්.

ඒ කෙසේ වුවත් ගස් මැදිල්ල සීමා කර තිබෙනව. තැබූරුම් අවට සැතපුම් 10 ක් ඇතුළත ගස් මදින්න බැහැ. ඇයි? තැබූරුම් කාරයාට පහරක් වදින නිසයි. මේ තැබූරුම් කාරයාට පුදුම ගෞරවයක් දක්වා තිබෙනව. ගෙවල් හිමියන්ට, කථිමාන්ත ශාලා හිමියන්ට, වතු හිමියන්ට එවැනි සැලකිල්ලක් දක්වා නැහැ. මේ රටේ වෙළෙන්දාට නිතරම ලැබෙන්නේ හොර කඩකාරයාය කියන අපහාසයයි. එක් අවස්ථාවක අපේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් විවියන් ගුණවර්ධන මහත්මිය කීව්ව මේ ගෙවල් අයිතිකම් නැත්තටම නැති කරන්න ඕනැය කියා. බොරුවට පිටරට වලට සල්ලි යවනවාය කියා කථිමාන්ත කාරයන්ගේ බලපත්‍ර සීමා කිරීම නිසා දැන් ආරම්භ කර තිබෙන කථිමාන්තත් ගෙන යන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනව. ඒ වාගේම මෙපමණ කලක් මේ රටේ වත්කම රැදී තිබුණු වැවිලි කම්මාන්තයටත් රජයෙන් දෙන ආධාර නැති කර තිබෙනව. ඒ විධියට හැම අංශයකටම—වැවිලි කරුවාටත්, වෙළෙන්දාටත්, කම්මාන්ත කාරයාටත්, ගෙවල් සාදන්නාටත්, ආදී වශයෙන් හැම දෙනාටම—මේ ආණ්ඩුව පහර ගසා තිබෙනව. තමුන් අපේ සමාජයේ ආරක්ෂා කළ යුතු තැනැත්තා කව්ද? තැබූරුම්කාරය. ඔහුගේ තැබූරුම් අවට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

භූතප්‍රම් 10 ක් තුළ ගස් මැදීම තහනම් කර තිබෙනව. පුදුම කාරණාවක් නොවේද මෙය ?

goods more than it actually did if the prices of imports had not gone up ; or the external assets instead of declining by Rs. 42 million would have risen by Rs. 135 million.”—[OFFICIAL REPORT, 30th July, 1964, Vol. 56, c. 1606.]

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(ශ්‍රී ල. ජී. ඒ. ඒ. පී. කෙනමන්—කොළඹ මහජන මන්ත්‍රණ මණ්ඩලය)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

භූතප්‍රම් 20ක්. ඒ පැත්තට 10කුත් මේ පැත්තට 10කුත් වශයෙන් භූතප්‍රම් 20ක් වෙනව.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා. (ශ්‍රී ල. ජී. ඒ. ඒ. ජී. සේනානායක) (Mr. R. G. Senanayake)

ඒ විධියට මත් පැන් බහුල කිරීමක් කළා පමණක් නොව, තැබුණු කාර්යාල කැණීමටත් ආණ්ඩුව බැඳී සිටිනව. ගෙවල් හඳුනා තැනැත්තට එවැනි ආරක්‍ෂාවක් නැහැ. කට්ටාන්ත කරන තැනැත්තට එවැනි ආරක්‍ෂාවක් නැහැ. වැවිලි කරුවට එවැනි ආරක්‍ෂාවක් නැහැ. මේ “පෙර රා” බජ්ටි එකෙන් තැබුණු කාර්යාල ආරක්‍ෂාව දී තිබෙනව.

එක අතකින් මුදල් ඇමතිතුමාට ප්‍රසංසා කළ යුතුව තිබෙනව. බෙහෙන කොහොම වුණත් ලෙඩේ නියම විධියට තෝරා ගන්න ඕනෑ. එහෙම තෝරාගෙනයි වෛද්‍යවරු බෙහෙත් දෙන්නෙ. නමුත් වරදින අවස්ථා වලින් අනන්තයි. ලෙඩේ නියම විධියට තෝරා ගන්න තැනැත්තාට දැනීමකුත් තිබෙනව, ඒ ලෙඩේට නියම බෙහෙන දෙන්න. ඒ ක්‍රමය අනුව බලන විට අද රටේ තිබෙන මුදල් තත්ත්වය ගැන මුදල් හිඟය ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට හොඳ අවබෝධයක් තිබෙනව. ඒ බව එතුමාගේ වාතාවේ හොඳ හැටි විස්තර කර තිබෙනව. මෙන්න ඒ කොටස :

“The decline in the terms of trade in 1963 was about the biggest in the last ten years. The actual loss of foreign exchange to Ceylon as a result of this decline in the terms of trade is about Rs. 177 million. What this really means is that if there was no increase in the prices of imports in 1963, Ceylon would have saved Rs. 177 million or, to put it in other words, Ceylon would have been able to import Rs. 177 million worth of

මේ වෙළඳ පරතරය ඇති වී තිබෙන්නෙ කොහොමද කියා එතුමා පැහැදිලිව විස්තර කර තිබෙනව. මේ රටට ගෙන්වනු ලබන බඩුවල මිල තැග තිබීමත් මේ රටින් පිට රට යන බඩුවල මිල වැටීමත් නිසාය මේ රුපියල් කෝටි 17 පරතරය ඇති වුණේ කියා එතුමා විස්තර කරනව. ඒ වාගේම මෙපමණ කාලයක් වෙළඳ ඇමතිවරයාට වත්, වෙනත් ඇමතිවරයකුටවත් සොයා ගැනීමට බැරි වුණ ඒ හේතුව මෙතුමා සොයාගෙන තිබෙනව. මේ සම්බන්ධයෙන් කමිකරු නායකතුමාට වැදගත් දැනීමක් තිබෙන නිසා එතුමාට පුළුවන් වුණා ඒ ගැන හේතුව සොයා ගන්න. ඊළඟට එතුමා තවදුරටත් මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනව :

“According to production figures, the exports, both tea and rubber, particularly tea, should have been markedly higher than in the previous year, but the unsettled conditions which prevailed in the port of Colombo towards the end of 1963, as mentioned earlier, led to a slowing down of the exports of these products. The volume of exports in December, 1963, in fact, was 42 per cent. less than that of the average of the preceding three months, September to November, and the value of exports shows a decline of Rs. 46 millions....” — [OFFICIAL REPORT, 30th July, 1964, Vol. 56, c. 1599.]

වරායේ පැවතුණ වැඩ වර්ජන ආදී කරදර නිසා 1963 දී කෝටි 4 1/2ක මුදලක් මේ රටට නැති වුණාය කියා ඒ කමිකරු නායකතුමා වාර්තා කර තිබෙනව. පිට රට යවන බඩුවල මිල නියම විධියට ලැබුණ නම් මිට වඩා 4,06,00,000 ක මුදලක් ලබා ගන්න තිබුණලු. ඒ වාගේම ඒ මුදල නැතිව ගියේ වරායේ පැවතුණ කරදරකාරී සවහාවය නිසාලු. ඊ ඊළඟට තව දුරටත් එතුමා කියනව :

“The increase in the price of imports was partly the result of the increase in the freight surcharge by the Conference Lines on goods consigned to Colombo to which I have already made reference. Surcharges are imposed on existing freight rates when the Conference Lines are not satisfied with the time taken to turn round their vessels by any port. They are intended partly to induce the port to put its house in order and partly

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මය.]

to recoup losses incurred by vessels having to stay longer at a port. It is unfortunate that there has been a surcharge on goods consigned to Colombo in recent years. Freight surcharge on goods carried by ships of U. K. and Continent Conference Lines which was 7½ per cent. was raised to 12½ per cent. in February 1962. This was further increased to 25 per cent. in December 1963 as a result of the port strike and the consequent slowing down in the rate of unloading of ships. In March 1964, the freight surcharge was raised further to 50 per cent.—the highest on record. While the U. K. and Continent Conference Shipping Lines raised the freight surcharges in this manner, the shipping lines of other countries also imposed or raised their surcharges on goods consigned to Colombo. Thus, at present, there is a surcharge of 35 per cent. on goods consigned to Ceylon from Australia and New Zealand, 50 per cent. on goods from India, Pakistan and Burma, 25 per cent. from the United States, 30 per cent. from Singapore and 10 per cent. from Japan. It has been estimated that on the basis of 1963 imports the extra payment in foreign exchange as a result of all these surcharges would be in the region of Rs. 36 million per annum.”—[OFFICIAL REPORT, 30th July, 1964; Vol. 56, c. 1605.]

වරායේ කරදර තිබුණු නිසා මෙරටට ගෙන්වන ලද බඩු සඳහා කෝටි තුනහමාරක මුදලක් වැඩිපුර ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ රටින් පිටරට පටවන ලද බඩු සඳහා කෝටි හතරහමාරක් අඩුවූ බව මම කලින් පෙන්වා දුන්නා. එතකොට වැඩ වර්ජන නිසා ලංකාවට වූ අලාභය කෝටි 8 යි. වරායේ තුබුණු වැඩ වර්ජන නිසා පාඩු වූයේ එපමණක් නොවෙයි. මෙහි එන නැව් පමා වීම නිසා නැව් කොම්පනි “ඩෙමරේජ්” වශයෙන් වන්දි මුදලක් අය කළා. ආණ්ඩුව විසින් ගෙන්වන ලද බඩු වලට රුපියල් ලක්ෂ 130ක් වන්දි වශයෙන් වැඩි පුර ගෙවන්න සිද්ධ වුණා. රජය ගෙන්වන ප්‍රමාණයට සමාන බඩු ප්‍රමාණයක් පෞද්ගලික ආයතනත් මේ රටට ගෙන්වනවා. ඔවුන්ටත් රුපියල් ලක්ෂ 130ක් වන්දි වශයෙන් නැව් සමාගම්වලට ගෙවන්න සිද්ධ වුණා. ඒ මුදලත් ලංකාවේ මුදල්. එතකොට නැව් සමාගම්වලට වන්දි වශයෙන් ලංකාව ගෙවා තිබෙනවා, කෝටි දෙකහමාරක්. කොළඹ වරායේ තිබුණු අසතුටුදායක තත්ත්වය නිසා—වැඩ වර්ජන නිසා—කෝටි දහයමාරක මුදලක් ලංකා

වෙන් පිට වී තිබෙනවා. මම මේ ගණන් කියවීමේ වෙන කාගේවත් වාර්තාවලින් නොවෙයි; මුදල් ඇමතිතුමාගේම වාර්තාවලිනුයි. එතුමා පරීක්ෂා කර බලා අපට කියනවා, වරායේ තත්ත්වය නිසා අපේ රටට කෝටි දහයමාරක මුදලක් පාඩු වුණාය කියා. කවුද මේ වරද කළේ? දිවංගත අගමැතිතුමා ආණ්ඩුව භාරගෙන වැඩ කරගෙන යන්ට උත්සාහ කළ කාලයේදී එක අවුරුද්දක වැඩ වර්ජන තුන් සිය ගණනක් තිබුණ. 1963 දී ඒ තරම් භයානක අන්දමට වැඩ වර්ජන තිබුණේ නැහැ. එහෙත් 1963 එතරම් කරදරකාරී වැඩ වර්ජන නොතිබුණත්, මුදල් ඇමතිතුමාම කියනවා, ඒ වැඩ වර්ජනවල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් රුපියල් කෝටි 10 ක පාඩුවක් සිදුවුණාය කියා. එතුමාගේ වාර්තාවෙන්මයි, එසේ කියන්නේ. එයින් තමුන් නාත්සේට පෙනී යනවා ඇති, අපේ වරායේ කම්කරු නායකයින් පිරිස මේ රටට කර තිබෙන හානිය කොතරම්ද කියා. මේ අන්දමට විදේශ වත්කම රුපියල් කෝටි 10 කින් අඩු වී තිබෙනවා.

මා කලින් සඳහන් කළා වගේ මේ වාර්තාවේ 13 වැනි පිටුවේ තිබෙනවා, අපට තවත් රුපියල් කෝටි 11.7 ක වැඩි ආදායමක් තිබුණා නම්—විදේශ වත්කම තිබුණා නම්—කිසිම සීමාවක් නොකර බඩු මෙරටට ගෙන්වන්නට ඉඩ තිබුණාය කියා. කෝටි 11 ක හිඟයක් තිබෙන නිසාලු, බඩු ගෙන්වීම සීමා කරන්නට සිදු වුණේ. බඩු සීමා කර කරදර ඇති වන විට අපි දොස් කියන්නේ කාටද? මුදල් නැති නිසා සීමා කරන විට බඩුවල මිල නගිනවා. ඉතින් දොස් කියන්නේ කාටද? කළුකඩකාරයට. ඔවුන් තමයි, බඩු මිල නග්ගන්නේ කියනවා. බඩු හිඟවන විට මිල නැගීම ස්වභාව ධර්මයයි. ස. තො. සෙ. මගින් බඩු බෙදා හැරීමේදීත් නියම උදවියට නොවෙයි බඩු ලැබෙන්නේ. බඩු හිඟ වන විට මිල නැගීම ලෝක සිරිතක්. බඩු ගෙන්වීම සීමා කරන්නට කරන්නට මිල නගිනවා. කොයිතරම් පාලන නීති ඇති කළත්, කොයි තරම් නිලධාරීන් පත් කළත් මිල නැගීම වළක්වන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. බඩු නැත්නම් මිල නැගීම සිකුරු බව මුදල් ඇමතිතුමාත් දන්නවා. පිටරටින් බඩු ගෙන්වීම සීමා කරන්නට මූලික හේතුව නම් කෝටි 11 ග හිඟයක් තිබීමයි. ඒ කෝටි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

11න් කෝටි 10ක් කාබොසිනියා වුණේ වැඩ වර්ජන නිසයි. දැන් බඩු මිල වැඩිවීම ගැන වැරදි කාරයා වෙළෙන්දාය කියනවා; අපේ කම්කරු නායකයන් නොවෙයි. දැන් එය වෙළෙන්දාගේ කර පිට තබා බේරෙන්නට උත්සාහ කරනව.

1963 දී එන්ගලන්ත නැව් සංගමය නැව් ගාස්තුව සියයට 50ක් වැඩි කර තිබෙනව. 1963 දී ඔවුන් මේ විධියේ පියවරක් ගැනීමට හේතුව කුමක්ද? 1957 සහ 1958 යන කාලවල, දිවංගත අගමැතිතුමා ආණ්ඩුව භාර ගත් කාලයේ, වැඩ වර්ජන තුන්සිය ගණනක් පැවති නිසා නැව් ගාස්තු 100 ට 100 කින් නගින්නට ඉඩ තිබුණි. මීට වඩා බරපතල යුගයක් එය. ඇයි, ඒ කාලයේදී නැව් ගාස්තු වැඩි නොකළේ? ඒ කාලයේ ලංකාවේ ආණ්ඩුවට, සමාගම්වලට හා පුද්ගලයන්ට හිමි නැව් 11ක් තිබුණු නිසා ඔවුන් තුළ හයක් තිබුණි. ඒ කාලයේ ඒ උදවිය ගාස්තු නැග්ගුවා නම් අපේ නැව් තිබුණා, පාවිච්චි කරන්න. එහෙත් ලංකාවේ නැව් කොමිෂනරී ගැන විශේෂයෙන් ලංකා සමසමාජ පක්ෂය නොයෙක් විධියේ චෝදනා ඉදිරිපත් කර, කොමිෂන් සභා ඇති කර, ලංකා නැව් සමාගම් සිලිමක් වැඩි කළා නම් එය මහා වංචාවක් හැටියට ලෝකය පුරා පතුරුවා හැර ලංකාවේ නැව් සමාගම් සියල්ලම නැති කර දැමීම. අද අපට එක නැවක්වත් නැහැ. ලංකාවට හිමි වී තිබුණු අන්තිම නැවත් 1962 දී වෙන් දේසියේ දැමීම. ඒකෙ විපාකය දැන් අපට තේරෙනව. එදා සියයට 10ක් වත් නැව් ගාස්තු නංවන්නට ඉදිරිපත් නොවූ කොමිෂනරී කාරයෝ අද සියයට 50ක් නංවනව. මොකක්ද ඒකට හේතුව? එදා අපේ බඩු අදින්න තිබූ නැව් කොමිෂනරී මේ මුදල් ඇමතිතුමා ඇතුළු වත් අය විනාශ කළා. රටේ දියුණුවට මේ තරම් අවශ්‍ය දෙයක්— රටේ බඩු ගෙන යාමට වුවමනා කරන නැව් ව්‍යාපාරය—විනාශ කරන්න උත්සාහ කළා මිසක් නැව් කීපයක්වත් ඇති කරන්න කිසියම් මහන්සියක් දරා තිබෙනවද, මුදලක් වෙන් කර තිබෙන වද කියා මම අහන්න කැමතියි. වෙනත් ව්‍යාපාරවලට අත තිය තියා, ඒවා විනාශ කරන්නෙ නැතිව තියෙන ව්‍යාපාරය රැක ගන්න කටයුතු කළා නම් හොඳ නේද කියා මම අහන්න කැමතියි.

අපේ නැව් 10ක් 15ක් තිබුණ නම් අපට විදේශික බලපෑම්වලට හිස නැමීමට සිදු වන්නෙ නැහැ. නමුත් අද ඒ ගැන කිසිම කල්පනාවක් නැහැ; කිසිම කථාවක් නැහැ. ඇයි? නැව් කොමිෂනරීයක් ඇති කරන විට අපට සුද්දොත් සමග හැප් පෙන්න සිදු වෙනව. මේ අළුත් බදු ගැන කල්පනා කරන විට අපේ සමසමාජ පක්ෂයේ නායකයා ඇතුළු ඒ පක්ෂයේ උදවිය ඒ තරම්ම අධිරාජ්‍ය විරෝධී නොවේය කියන හැඟීමක් මා තුළ ඇති වෙනව. ලංකා සමසමාජ පක්ෂය අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග එකට යන බවත් එක්තරා අවස්ථාවක අපට පෙනෙනව. අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පහර වදින විධියේ ව්‍යාපාරයක් ලංකාවේ පටන් ගත් නව නම් ඒ ලාංකික ව්‍යාපාරය නැති කිරීමට සමසමාජ පක්ෂයෙන් උදව් ලැබෙනව. නැව් කොමිෂනරී නැති කළේ සමසමාජ පක්ෂයේ උදවියයි. එයින් ප්‍රයෝජන ගන්නෙ විදේශික කොමිෂනරී කාරයෝයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ තේ බද්ද ගැන බැලුවම උඩ රට තේ සම්බන්ධයෙන් අක්කරයකට රුපියල් 300 ක බද්දක් දමා තිබෙනවය, මැද රට සහ පහත රට තේ වලට දමා තිබෙන්නෙ අක්කරයකට රුපියල් 60 ක බද්දක්ය, ඒ නිසා වැඩි බරක් පටවා තිබෙන්නේ සුද්දන්ටය කියා අපට බැලූ බැල්මට පෙනෙනව. මම මේ බදු ක්‍රමය ගැන යමක් දන්නව. අඩු බද්දට තේ පට වන්න සුදුනම් වුණු නිසා, සෑම විටම බදු බර ලක් වැසියාගේ කර උඩ තබන්න සුදු නම් වුණු නිසා, තේවල වටිනාකම අනුව වැටෙන බද්ද දැමීමේ මගේ කාලයේදීයි. ඒ අනුව පිටරට පටවන තේවලට ඇඩ්වලෝ රම් බද්ද නමින් බද්දක් ගෙවන්න තියම වුණා. අද මුදල් ඇමතිතුමා මේ ක්‍රමය වෙනස් කරල තියෙනව. ඒක වෙනස් කරල අක්කරයකට රුපියල් 300 ක බද්දක් තියම කරල තියෙනව. ඒ අනුව අධිරාජ්‍ය වාදී සුදු කොමිෂනරීවලට අමුතු බද්දක් දැමීමාය, වැඩි බරක් පැටවීමාය, ලාංකිකයන්ගේ වතු වලට වැටෙන්නෙ අක්කරයකට රුපියල් 60 ක බද්දක්ය කියා රටේ රාවයක් අරින්නට ඉඩ තියෙනව. නමුත් තේ වෙන්දේසිය පිළිබඳව පත්‍රයේ තිබෙන විස්තර අනුව මේ බදු වලින් වාසිය ලැබෙන්නෙ කාටද යන්න මා තමුත්තාත්සෙට විස්තර කර දෙන්න ඕනැ. අද අක්කරය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මහා.]

කට රුපියල් 300 බැගින් අය කරන විට තේ රාත්තලකට වැටෙන බද්ද ශත 25 ටත් 30 ටත් අතර ගණනක් වෙනව. සුද්දන්ගේ තේවලට ඊට වඩා බද්දක් අය වන්නේ නැහැ. නමුත් වටිනාකම අනුව බද්ද අය වන විට රාත්තලකට ශත 70 අය වන තේ වතු නියෙනව. ශත 50, 60 අය වන තේ වතු නියෙනව. වතු ගණනාවක් පිලිබද විස්තර මා අතේ නියෙන මේ ලැයිස්තුවේ නියෙනව. මේ බද්දෙන් ප්‍රයෝජන ලැබෙන වතු මොනවාද, නිදහස් වන වතු මොනවාද කියා මෙයින් බලා ගන්න පුළුවන්. මට අවස්ථාව දෙනවා නම් මම කියන්නම්. සැහෙන වෙලාවක් යාවි. ඒ නිසා මම සාමාන්‍යයෙන් කියන්නම්.

වතු 45 කින් අගෝස්තු මාසයේ 3 වැනි දා මේ බදු ක්‍රමය නිසා විශාල මුදලක් නැතුව ගියා. බඹර කැලේ තේ වලට රුපියල් දෙකකුත් ගණනක් වැටි තිබෙනව. 2.50 කට වැඩි ගණනක් වැටි තිබෙනව. ඒ උදවිය ගෙවන්නේ සත 30යි. එහෙම නැත්නම් ඔවුන්ට ශත 40ක් දෙන්න වෙනව. ඔය ආකාරයට බඹර කැලේ බණ්ඩාරඑළිය, කෝටි ලොජ්, ක්‍රෝග්මෝ, දරවල යනාදි වතු වලට අඩු බද්දකුයි ගෙවන්න වෙන්නේ. ඊළඟට ඩෙවොන් වත්ත. ඒ අපේ තොණ්ඩමන් සහෝදරයාගෙ වත්ත. එතුමා මේ බද්ද නිසා ගෙවන්නේ සත 30ක් පමණයි. නමුත් සාමාන්‍යයෙන් එතුමාට සත 40ක් නැත්නම් සත 50ක් මේ පරණ බද්ද අනුව ගෙවන්න සිදු වෙනව. උඩරට වතු වලින් බේරෙන්නේ සුද්දන් ගෙ වතු පමණයි. මේ වතාවේ සුද්දන් ගෙන් බදු අඩු කර තිබෙනව. සිංහල මිනිහ ගෙ, මේ රටේ වැසියගෙ, වතු වලට කවදා වත් නැති බද්දක් මේ වතාවේ දමා තිබෙනව. ඒ විධියට වැඩ කටයුතු කර, අපි අධි රාජ්‍යවාදීන් සමග සටන් කරන මාරයෝ ය කියා රටට පෙන්වන්න හදනව. නමුත් ඒ වෙස් මුහුණු බැද ගෙන නැටුවාට යටින් කරන්නේ වෙන දේවල්. ලංකාවේ නැව් කොමිෂනරියක් සාදාගෙන එන විට ඒ අය ඒක කඩා දමනව, සුද්ද සමග හැප්පෙන කොමිෂනරියක් කියල. ඒ උදවිය සුද්ද ගේ වතු රකින්න අඩු බද්දක් දමා තිබෙනව. මෙරට වැසියාගෙ වතු වලට වැඩි බද්දක් දමා තිබෙනවා; නොතිබුණු බද්දක් දමා තිබෙනවා.

මේ රටේ තේ නිෂ්පාදනය සඳහා ආණ්ඩුව එක්තරා මුදලක් වෙන් කර තිබුණා. මේ රටේ අනාගතය ගැන වැඩි බලාපොරොත්තුවක් සුද්දන් තුළ නැහැ. ඔවුන් පුළුවන් තරම් මේ රටින් ධනය අර ගෙන යනව. නැවත වගා කිරීමේ අදහසක් ඔවුන් තුළ නැති බව මා නමුත් නාන්සේට කරුණු සහිතව ඔප්පු කරන්නම්. නුවර එළිය සහ බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කවල තේ වල නව වගාවන් සඳහා විශේෂයෙන්ම සුදු කොමිෂනරියට හිමි ප්‍රදේශවල නව වගාවන් සඳහා රජය වෙන් කළ මුදලින් දමා තිබෙන්නේ අක්කර 1,191ක් පමණයි. නමුත් එම අවුරුද්දේම මැද රට සහ පහත රට, එනම්, සිංහලයින්ට නැත්නම් මේ රටේ වැසියන්ට හිමි ප්‍රදේශයේ අක්කර 4,575 ක නව වගාවන් පටන් ගෙන තිබෙනවා. නැවත, 1964 දී සුදු කොමිෂනරියන් මුදල් ඉල්ලා තිබෙන්නේ අක්කර 2,635 ක නව වගාවන් සඳහා පමණයි. පහත රට සහ මැද රට පළාත්වල අක්කර 5,390 ක නව වගාවන් සඳහා අපේ රටේ අය මුදල් ඉල්ලා තිබෙනවා. මේ අනුව මේ රටේ නව වගාවන් ඇති කරන්න වැඩි උත්සාහයක් දරන්නේ කවුද? සුද්දද? අපිද?

මෙය අපේ රටය, මෙය අපේ වස්තුවය කියා අපි මෙය රැක ගන්න ඕනැ. අපට යන්න වෙන තැනක් නැහැ. මේ පරම්පරා වට පමණක් නොවෙයි, අනික් පරම්පරා වටත් මේ තේවලින් පිහිට තිබෙන්න ඕනැ. ඒ නිසා වස්තුව සුරාගෙන යන්නට මේ රටේ අය මාගී යොදන්නේ නැහැ. අපේ දරු පරම්පරාවටත් මේවා තිබෙන්න ඕනැය කියන අදහසින් වැඩි වගාවක් ඇති කරන්න පහත රට සහ මැද රට උදවිය මහන්සි ගන්නා බව මේ වාර්තාව අනුව පෙනෙනවා. සුද්ද නම් අද පුළුවන් තරම් ප්‍රයෝජන අරගෙන හෙට තමන්ගේ වත්කම් ඇදගෙන යන්න මිසක් ඊට වැඩිය කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා නව වගාවන් දමන්නට ඔවුන් තුළ කිසිම ආසාවක් නැහැ. නමුත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කර තිබෙන්නේ මොකක් ද? නව වගාවන්ට දෙන ආධාර මුදල නවත්වා තිබෙනවා. කාටද මෙයින් පාර වදින්නේ? සුද්දන්ට නොව අපේ රටවැසියන්ටයි. අපේ අනාගත පරම්පරාවටයි. නව වගාවන් ඇති කිරීමෙන් අපේ රටේ ජාතික

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

නිෂ්පාදනය දියුණු වෙනවා නේද? අපේ ජාතික ධනය ලබා දෙන තේ පොල් සහ රබර් යන තුන් වර්ගයේ වැවිලි සඳහා නව වගා ක්‍රමයන් හැමදාටම ක්‍රියාත්මක කිරීම යුතුකමක් හැටියට සැලකිය යුතුයි. අපේ තේ වතුවලින් බොහොමයක වයස දැන් අවුරුදු 50 කට වැඩියි. එම නිසා තේ නැවත වගා කිරීම අවශ්‍යව තිබෙන බවට සැකයක් නැහැ. නමුත් මේ අවශ්‍යතාව අවබෝධ කරගෙන තිබෙන්නේ අපේ රට වැසියන් පමණයි. නැවත වගා කිරීමේ ක්‍රමවලින් ප්‍රයෝජන ගෙන තිබෙන්නේ අපේ රට වැසියන් පමණයි. සුද්දන් එයින් ප්‍රයෝජන ගැනීම ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වන බව සංඛ්‍යාලේඛන අනුව පෙනී යනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, රබර් වගාව පිළිබඳව මා හොඳින් දන්නවා. එදා සී. එස්. සේනානායක යුගයේදී අපේ රබර් කර්මාන්තයට අනාගතයක් නැති වන තරමටම රබර්වල මිල පහළ බැස්සා. පසුගිය යුද්ධ කාලයේදී ලංකාව පමණයි ඇමෙරිකාවට සහ එංගලන්තයට රබර් සැපයුවේ. ඉන්දුනීසියාව, මලයාව යන රබර් නිපදවන රටවල් ජපනාව යටත් වුණාට පසුව, යුද්ධය සඳහා මිත්‍ර ජාතීන්ට රබර් දෙන්නට සිදු වුණේ අපටයි. “නුඹලාගේ රබර් ගස් මිරිකා හෝ පුළුවන් තරම් අපට රබර් දීපල්ලා. යුද්ධය අවසාන වුණාට පසුව නව වගාවක් සඳහා අපි උඹලාට මුදලක් දෙනවා” යනුවෙන් එදා ඇමෙරිකාවත්, එංගලන්තයත් අපට කී නිසා ඒ කාලයේ දී ලංකාව පුළුවන් තරම් රබර් නිෂ්පාදනය කොට ඔවුන්ට දුන්නා. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් යුද්ධය අවසාන වන විට අපේ රබර් අක්කරයකින් රාත්තල් 200ක් වත් ගන්න බැරි තත්ත්වයක් ඇති වුණා. නව වගාවක් සඳහා ආධාර දෙන බවට එදා වූ පොරොන්දුව ගැන සිහි කරමින් ඒ පොරොන්දු වුවන්ගෙන් අප ආධාර ඉල්ලු නමුත් “ඒ ගැන අපි දන්නේ නෑ” කියලයි, ඔවුන් කීවේ. නව වගාවක් සඳහා ඔවුන්ගෙන් තුවටුවක්වත් ගන්නට ලංකාවට බැරි වුණා. මේ ප්‍රශ්නයේදී එංගලන්තය නිසොල්මන් වුණා; ඇමෙරිකාවත් නිසොල්මන් වුණා. එදා සර් ඔලිවර් ගුණතිලක එංගලන්තයට මෙන්ම ඇමෙරිකාවටත් ගොස් පෙන්සම් පෙන්ව මින් ආධාර මුදල් ඉල්ලු නමුත් එයින්

වැඩක් වුණේ නැහැ. අන්තිමේදී අපේ රබර් කර්මාන්තය අතහැර දමන්නට තරම් තත්ත්වයක් ඇති වුණා. මේ අවස්ථාවේදී චීනයත් සමග ගනුදෙනුවක් ඇති කොට නව වගාවක් සඳහා චීනයෙන් විශේෂ මුදලක් ලබා ගන්නට අපට හැකි වුණු නිසා අත්හරින්නට සිටි රබර් කර්මාන්තය නැවත දියුණු කරගෙන යන්නට පුළුවන් වුණා.

ලංකාවේ තිබෙන රබර් අක්කර 6,60,000 ත් දැනට අක්කර 2,08,000 ක් අලුතින් වගා කර තිබෙනවා. මේවා වචන ලද්දේ චීනයෙන් ලැබුණු ආධාර මුදලෙනි. මේ ආධාර ක්‍රමය නව ටික කලක් තබා ගතහොත් ලංකාවේ අලුත්ම රබර් වගාවක් ඇති වන නිසා රබර් සම්බන්ධයෙන් ලෝකයේ ඕනෑම රටක් සමග තරඟ කරන්නට අපට පුළුවන් වෙනවා. එවිට නිෂ්පාදන ගාස්තුව ගැන 20 ට, 30 ට බසින්නට පුළුවනි. අස්වැන්න වැඩි වන නිසා නිෂ්පාදන ගාස්තුව අඩු වෙනවා. දැනට රාත්තල් 200ක් ලබා ගන්නා රබර් අක්කරයෙන්, එහි නව වගාවක් ඇති කළ හොත් රාත්තල් 1,500 ක්, 2,000 ක් ගන්න පුළුවන් වෙනවා ඇති. එහෙම වුණොත් රබර් කර්මාන්තයෙන් ලංකාවට විශාල ආදායමක් ලබන්නට පුළුවන් වෙනවා. එම නිසා නව වගාව නව දුරටත් අවශ්‍යයි. එහෙත් මේ ආණ්ඩුව ඒක නැවැත් තුවා. මේ සඳහා චීනයෙන් දෙන කෝටි දෙකේ ආධාර මුදල කොහොට යනවාදැයි අප දන්නේ නැහැ. චීනයෙන් ආධාර දෙන්නට පොරොන්දු වුණේ නම් රබර් නැවත වගා කිරීමටයි. නමුත් මේ ආණ්ඩුවේ ක්‍රියා පිළිවෙළ අනුව එම ආධාර මුදල යන්තේ සුද්දන්ගේ බදු බර අඩු කිරීමටයි. මේ මුදල දුන්නේ රබර් නිෂ්පාදනය වැඩි කරන්නයි. නමුත් දැන් දෙන්න යන්නේ සුද්දන්ගේ තේ වතුවල බදු බර අඩු කරන්නයි. මම අභියෝගයක් කරනවා; පුළුවන් නම් කියන්න සුද්දන්ගේ තේ වතුවලින් ලැබෙන බද්ද අඩු කිරීම සඳහා නොවෙයි මේ මුදල යොදවන්නේ කියා. ගරු කථානායකතුමනි, චීනයෙන් මේ ආධාර මුදල දුන්නේ සුද්දන්ගේ බදු බර අඩු කරන්න නොවෙයි. රබර් කම්මාන්තය, රබර් නිෂ්පාදනය නවතවත් දියුණු කරන්නයි. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බැම්මෙන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මය.]

මිදෙනේ නයි. නමුත් මුත්තාහෙල කරන්නෙ අධිරාජ්‍යවාදය තව තවත් තහ වුරු කිරීමයි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

කරුණාකර නිශ්ශබ්ද වෙන්න. රැස්වීම අ. භා. 2 වන තුරු තාවකාලිකව අත්සිටුවනව.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන්, අ. භා. 2 ව තාවක පමණක් වන ලදී.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)
(Mr. R. G. Senanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, විවේකය සඳහා විසිර යන අවස්ථාවේදී මා සඳහන් කරමින් සිටියේ, රබර් නැවත වගා කිරීම සඳහා ඒතයෙන් දෙන ලද රුපියල් ලක්ෂ 150 ක, 200 ක ආධාර මුදල ඒ කටයුත්තට නොයොදවා උඩරට ස්ටර්ලින් කොමිෂනි ගෙවන—සුදු වතු හිමියන් ගෙවන—බදු මුදල අඩු කරලීම සඳහා පාවිච්චි කරන බවයි. “ඇඩ් වැලෝරම්” ක්‍රමය අනුව ඇති වන බදු ක්‍රමය මේ ආකාරයට පිළියෙල කරන්නේ. රු. 1.65 වනතුරු කිසිම බද්දක් අය කරන්නේ නැහැ. ඊට වැඩි මුදලක් ගෙවුවොත් එයින් භාගයක් ආණ්ඩුවට දෙන්න ඕනැ, අනික් භාගය වැවිලිකරුවා භාර ගන්න ඕනැ. නමුත් ඉදිරියට ඔය ආකාරයට බද්දක් නොගන්න පුළුවනි. එම නිසා උඩරට විදේශිකයන්ගේ ස්ටර්ලින් කොමිෂනිවලින්—සුදු වතු හිමියන්ට අයත් වතුවලින්—ලැබෙන බද්ද අඩු වී යනව.

දැනට “ඇඩ් වැලෝරම්” බද්දෙන් සිය යට අනුවක් ගෙවන්නේ ස්ටර්ලින් වතු හිමියනුයි. නමුත් මේ අලුත් ක්‍රමය අනුව ශත 70 ක් ගෙවන්න සිදු වුණු පිරිසගේ බද්ද ශත 25කින්ම අඩු කර තිබෙනව. රාත්තල රු. 5, 6, 7 සහ 8 ආදී ගණන් වලට විකිණෙන තේ ඇත්තේ ස්ටර්ලින් කොමිෂනිවලට අයත් විදේශිකයන්ගේ වතුවලයි. ඒ බදු මුදල ශත 25කින් අඩු කළත් ඒ වෙනුවට මෙරට වැසියන්ගේ තේ වතුවලින් අමුතු විධියේ බද්දක් අය කරන්න අදහස් කර ඇති බවක් පෙනී යන බව මේ ගරු සභාවට

මතක් කරනව. ගරු කථානායකතුමනි, මේ විධියේ අමුතු බද්දක් දැමීමට මූලික හේතුව අප සොයා බලන්න ඕනැ. ඇත්ත වශයෙන්ම “ඇඩ් වැලෝරම්” ක්‍රමය නිසා මේ රටේ තේ නිෂ්පාදනය දියුණු වුණය කියා කියන්න පුළුවනි. මේ විධියට හොඳ වර්ගයේ තේ නිෂ්පාදනය අඩු වෙන්න පුළුවනි. නමුත් එම තර්කය උඩයි, උඩරටට අඩු බද්දක් වැටෙන්නටත් පහත රටින් අමුතු බද්දක් අය කරන්නටත් ක්‍රමයක් යොදා තියෙන්නේ. තේ වර්ග මිට වඩා හොඳ කරන්නලු, තේ හදන්න මිට වඩා උනන්දු කරන්නලු, මේ ක්‍රමය යොදා තියෙන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, ඒක පුදුම තර්කයක්. රුපියල් 300ක් ගෙවන අක්කරයකින් තේ රාත්තල් 1,000ක් හදා ගන්නව නම් බද්ද වශයෙන් රාත්තලකට ශත 30යි වැටෙන්නේ. රාත්තල් 1,500ක් තේ හැදුවොත් බද්ද වශයෙන් ශත 20යි, වැටෙන්නේ. විශාල ලෙස තේ නිෂ්පාදනය කරන්න කරන්න බද්ද අඩු වන බවයි, මේ අනුව පෙනෙන්නේ. එම නිසයි, මේ බදු ක්‍රමය අනුව හොඳ තේ නිෂ්පාදනය අඩු වෙනවාය කියා මා ප්‍රකාශ කරන්නේ. මෙය හොඳ තේ සෑදීමට උපකාරයක් වෙන ක්‍රමයක් නොවෙයි. රාත්තල් 1,000ක තේ නිෂ්පාදනය කළොත් රාත්තලට ශත 30යි, බද්ද වශයෙන් යන්නේ. රාත්තල් 1,500 වුණොත් ශත 20යි; රාත්තල් 2,000 වුණොත් ශත 15යි. ඔය ආකාරයට බද්ද අඩු වෙනව. මේ බද්ද නිසා හොඳ තේ හැදීමට වඩා තේ රාත්තල් ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමට උනන්දු කෙරෙන බවත්, උසි ගැන්වෙන බවත් කියන්න ඕනැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ කාරණය ගැන හොඳට දැනගෙන තියෙන්න ඕනැ.

එතුමා අවුරුදු 25ක පමණ කාලයක් තිස්සේ මේ තේ කොමිෂනිකාරයන් සමග, තේ බ්‍රෝකර්ල සමග කිව්වු ආශ්‍රයකින් කටයුතු කළ බව කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) කීව. කොටස් ගැනීමේ සිරිතක් එතුමට තිබුණලු. එතුම මේ සුදුවට සම්බන්ධ වෙලා කටයුතු කර තිබෙනව. එතුම “ෂෙයාර් මාකට්” එකට සම්බන්ධ වෙලා, ඊට මුදල් යොදවා තිබෙනව. එතුම කොටස් ගන්නව; විකුණනව. ඔය ආකාරයට අවුරුදු 25ක් තිස්සේ ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

පිළිබඳව පළපුරුද්දක් ලබා තිබෙන බව කොට්ඨාසවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව. එතුමා උදේ වැසිකිළියට යන්නේ “ ඡෙයාර් මාකට් ” පොත අතේ තියාගෙනලු. එසේ කටයුතු කරන කෙනෙක් මේ ආකාරයට යම් වැඩක් කරනකොට තේ කොම්පැනි කාරයන් හොදින් හඳුනා ගෙන සිටින්න ඕනෑ. අපේ වත්තෙන් මේ අවුරුද්දේ මෙව්වර ලාභ ප්‍රයෝජන ලැබෙන්න පුළුවනි කියා වෙලපහින්ම ඒ අයට කියන්න පුළුවනිකම තියෙනව. එම රහස දැනගත්තොත් හරි. ඒ කොම්පැනියේ කොටස් අවුරුද්ද අන්තිමේදි ඉහළ යනව ඇති. මෙම ආරංචිය ඉස්සෙල්ල දැන ගන්න තැනැත්තා ලබා ගන්න කොටස්වලට අවුරුද්ද අන්තිමේදි මුදල් වැඩියෙන් වැටෙනව ඇති. විශාල ආදායමක් බෙදන්න සිදු වන නිසයි, එසේ වන්නේ. මිල ඉහළ නගින විට තැවත වරක් එම කොටස් විකුණන්න පුළුවනි. එම කොටස් විකුණන බ්‍රෝකර්වරුන් එහෙම ආශ්‍රයේ තබාගෙන සිටින තරමටයි, ලාබ ලැබෙන්නේ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා, කොට්ඨාසවෙ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සමග කිව්වු ආශ්‍රයක් තබා ගෙන සිටි කෙනෙක්. එතුමගේ විශේෂ කිව්වු ආශ්‍රයක් තිබුණලු, “ ස්ට්‍රීම් ” කොම්පැනිකාරයන් සමග. මේක නොදැන කළ දෙයක් නොවෙයි. “ ස්ට්‍රීම් ” කොම්පැනියේ සුද්දන්ගේ බදු ක්‍රමය අඩු කරන්න හේතුව මොකක්ද? එතුමගේ නොතේරුම්කම නිසා එතුමව නොමග යැව්වාය කියන්න බැහැ. එතුමට අවුරුදු 25ක දැනීමක් තියෙනව. එතුම අධිරාජ්‍ය වාදීන්ට පක්ෂවයි, මේ බදු ක්‍රමය සකස් කර තියෙන්නේ. අධිරාජ්‍ය විරෝධියකු බව පෙන්වන්න රටට හඬ නගා කියන අතර යටිත් ඔවුන්ට පක්ෂව, වැවිලිකරුවන්ට පක්ෂව, සුද්දන්ට ප්‍රයෝජන වන අන්දමට වැඩ කර තිබෙන බව පෙනෙන්නේ ඔවුන්ගෙන් අය කර ගෙන ආ බද්ද අඩු කර ඒ අඩුව මෙරටවාසීන්ගෙන් අය කරන්න වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙන බව පැහැදිලි වන විටයි. අපට එය පැහැදිලි ලෙස පෙනෙනව. ඒක තරයේම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි.

තවත් කාරණයක් මතක් කරන්න කැමතියි. මේකයි ඒ කාරණය. එන්. එම්. පෙරේරා සහෝදරයා මේ රටේ මුදල් ඇමති

වෙන්න යනවය කියන කතාව පැතිර යන අවස්ථාවේ විශේෂයෙන් බය විය යුතුව තිබුණේ යම් පිරිසක්ද, ඒ පිරිස අනෙක් පිරිසටත් වඩා සතුටක් දැක්වූ බවක් පෙනෙන්නට තිබුණා. අපට බලය ලැබුණොත් අපි මේ රටේ බැංකු ජනසතු කරනවය, වතු ජනසතු කරනවය, යනාදි වශයෙන් කී තැනැත්තකුට මුදල් ඇමති තනතුර ලැබෙන බව ඇසීමෙන් තමන්ට එතකොට මොනව කරුවද කියා බිය විමට සාධාරණ යුක්තියක් තිබෙන්න ඇත්තේ අධිරාජ්‍යවාදීන් හැටියට එතෙක් කල් එතුමා හැදින්වූ සුදු කොම්පැනිකාරයින්ට තේද? එහෙත් එතකොටම නැව් කොම්පැනිකාරයෝ ඊට කලින් ඔවුන් විසින්ම වැඩ කර තිබුණු නැව් ගාස්තු පවා සියේට දහයකින් අඩු කළේ තැද්ද?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (ති.රු. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)
 ඒ බයට.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.
 (ති.රු. ආර්. ජී. සේනානායක)
 (Mr. R. G. Senanayake)

එහෙම කළේ බයටද සන්තෝසෙටද කියන එක තෝරා ගන්න ඕනෑ. මෙතෙක් කල් අධිරාජ්‍ය විරෝධී වෙස් මුහුණ බැඳගෙන හිටපු යකාගෙන් වැඩ ගන්න අපට දැන් පුළුවනිය කියා හිතුවද දන්නේ නැහැ. වරායේ ඉස්සර තිබුණු තත්ත්වය හොඳ අතට හැරුණට පස්සේ ඒ ගැන සන්තෝෂ වෙලා එවැන්නක් කලා නම් අපට ඒක පිළිගන්න පුළුවනි, ඒ නිසා එසේ කලාය කියල. සභාග ආණ්ඩුව පිහිටු වන්න ඔන්න මෙන්න කියා තියෙද්දි ඒ ගැන ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කරන අන්දමේ රෙකමදරුවක් “ ෆිනැන්ෂල් ටයිම්ස් ” පත්‍රයේ පළ කර තිබුණා තේද? ලංකාවේ තේ වෙන්දේසිය එංගලන්තයේ පවත් වන්න පටන් ගන්නේ මොන කාරණයක් නිසාද? මේකෙ කොහේ හරි හොරයක් තිබෙනවා තේද? උත්තැහේ මුදල් ඇමතිකමට පත් වුණාට පස්සේ එතෙක් කල් ලංකාවේ තිබුණු තේ වෙළඳපොළ කඩා දැමීමා තේද? එයින් වාසි ලැබෙන්නේ කාටද? ලාබ මුදල් පිටරට යැවීම තහනම් කරන නීතියක් දැමීමා. ඇයි, ඒක දැමීමේ? සුද්දන් ලබන ලාභ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

ප්‍රයෝජන මේ රටේ ඉතිරි වන බවක් පෙනී
වන්නයි. මේ රටේ උපදවන තේ විකිණීම
සුද්දන් අතේ.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒ වැඩේ කළේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා
නොවෙයි, වෙළඳ ඇමතිතුමා.

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා. (රත්නපුරය)

(ති. උ. ඩී. ඒ. ආර්. වීරසේකර—රාජකීය
පුරි)
(Mr. D. P. R. Weerasekera—Ratna-
pura)

ඔව් ගණන් ගන්න එපා.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

තමුත්තාන්සේත් දන්නවා ඒ වැඩ
කළේ ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා මිස මුදල්
ඇමතිතුමා නොවන බව. ඒක කලින්
කියල තියෙනව.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති. උ. ඩී. ඒ. ආර්. ගුණවර්ධන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)
ඒ වුණොට වෙළඳ ඇමතිතුමාට එහෙම
කරන්න බැහැ, මුදල් ඇමතිතුමාගෙන්
කැමැත්තක් ගන්නෙ නැතුව. එහෙම
තේද?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(ති. උ. ආර්. ජී. සේනානායක)
(Mr. R. G. Senanayake)
තමුත්තාන්සේලාගෙ ආණ්ඩුවෙ ඇමති
මණ්ඩල කීයක් තියෙනවද? කැබිනට්
මණ්ඩලයේ සාමූහික වගකීම කීයා දෙයක්
තියෙනව තේද?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

තමුත්තාන්සේ මුදල් ඇමතිතුමාට දෙස්
කිව්ව තිසයි මම ඒක කිව්වේ. මේ වෙනස
මුදල් ඇමතිතුමා කළ දෙයක් නොවෙයි.

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(ති. උ. ආර්. ජී. සේනානායක)
(Mr. R. G. Senanayake)
වෙළඳ ඇමතිතුමා එහෙම දෙයක් කළා
නම් ඔහු වහාම අස් කර දමන ලෙස ඉල්ලා
සිටින්න තිබුණා තේද?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරව යු. සොය්සා සිරිවර්ධන)
(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒක කැබිනට් මණ්ඩලයේ වගකීමක්.

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.

(ති. උ. ඩී. ඒ. ආර්. වීරසේකර)
(Mr. D. P. R. Weerasekera)
No one takes notice of him. Why do
you take notice of him ?

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(ති. උ. ආර්. ජී. සේනානායක)
(Mr. R. G. Senanayake)
කැබිනට් මණ්ඩල ගැනයි මම කිව්වා
කරන්නෙ. වෙළඳ ඇමතිතුමා ගැන කතාව
අමතක කරමු. කැබිනට් මණ්ඩලයට
වර්තමාන මුදල් ඇමතිතුමා බැඳුණු වහාම
ලංකාවේ මෙතෙක් කල් තිබුණු තේ වෙළඳ
පොළ කැඩුවා. සුද්දන්ට දැන් තේ
පටවන්න ඉඩ දෙනව. මොකක්ද මේ
කළේ? අද වතු හිමියන් කියන්නෙ
මේකයි. අපේ තේ එංගලන්තට අරන්
යනව. ඒ රටේදී වෙන්දේසි කරනව.
ලැබෙන මුදලක් දීපත් කියන්න වෙනව.
මේ රටේ තේ පිට කළාට පස්සෙ ඔය දෙන
මුදල මදිය කීයා ඒවා විකුණන්නෙ නැතුව
ආපසු ගෙන්වන්න පුළුවන්ද? “ මට තියම්
මිලක් ලැබුණෙ නැත ” කීයා කියන්ට
පුළුවන්ද? විකුණපු මිල භාර ගන්න ඕන.
භාර අරගෙන, බ්‍රෝකර් ගාස්තු මෙපමණය,
නැව් ගාස්තු මෙපමණය කීයා ඒ ගණන
කපනව. එපමණක් නොවෙයි. සමහර විට,
මාස ගණන් වතුරේ—මුහුදේ—තිබුණු තිසා
තෙත් ගතියක් තිබෙනවාය, අසුරා තිබෙන
පෙට්ටිවල දුර්වලකම් තිබෙනවාය, එංගලන්
තයේ වරායේ වැඩ වර්ජනයක් තිසා බැම
ප්‍රමාද වුණාය, ආදී නොයෙක් දේවල් කීයා
අර ලැබෙන්න තිබෙන මුදල තවත්
කපනව. ඒ කපන හැම ස්ටර්ලින් එකක්ම
මේ රටෙන් ඇදෙන ස්ටර්ලින් එකක් හැටි
යට සලකන්න පුළුවන්. තමුත්තාන්සේලා
දැන් ලාභ මුදල් පිටරට ගෙන යාම තහනම්

කර තිබෙනව. නමුත් මේකෙන් බඩු මගින් මුදල් යැවීමේ හොර මගක් සලසා තිබෙනව. දැන් බලන්න, අපේ විදේශීය ධනය කොතරම් බැස තිබෙනවාද කියා. ස්ට්‍රීලින් කෝටි 29 යි තියෙන්නෙ. ඒ වැනි තත්ත්වයක් තිබියදී මෙසේ පිටරට මුදල් යැවීමට ඉඩ දීම යතුද කියා මා ප්‍රශ්න කරනව. අද එක මිනිහෙකුටත් පිටරට යන්න දෙන්නෙ නැහැ. දරුවෙක් එංගලන්තයේ මලක් දෙමව්පියන්ට යන්න දෙන්නෙ නැහැ. මේ රටේ දෙමව්පියන්ට පුතෙක් ආපසු ගෙන්වා ගෙන නැවත යවන්න විධියක් නැහැ. වෙදකම් ගන්න, බෙහෙත් වර්ග ගන්න, විධියක් නැහැ. හැම දේම සීමා කර තිබෙනව. මොකද, විදේශීය වස්තුව රැක ගන්නයි. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති කර දැන් තමුන්තාත් සේලා සුද්දාට කියනව, “ උඹලාගේ තේ උඹලාගේම රටට ගෙන ගොස් විකුණ පන් ” කියා. “ උඹලාගේ ස්ට්‍රීලින්, උඹලාගේ ලාභ ප්‍රයෝජන, දැන් බඩු මගින් පිට කරපන් ” කියා සුද්දාට කියනව. මෙ පමණ කාලයක් තුළ ඉන්දියන්කාරය කළේ ඒකයි.

අද මේ රටේ බඩු ගන්න ඕනෑ නම් කොළඹ නොවෙයි යන්න ඕනෑ යාපනයටයි. මම දන්නව, සමහර තානාපතිවරුන් පවා බඩු ගන්න ඕනෑ වුණාම යාපනේට යනව. ඔය රේසර් බ්ලේඩ්ස්, ලාම්පු, ටෝව් බැටරි, රෙදි, සාරි, රත්තරන්, මුතු මැණික් හැම දේම යාපනේ නම් තිබෙනව. යාපනේ මේ තරම් බඩු තොගයක් එකතු කර තිබෙන්නෙ ඒවා ඉන්දියාවට යවන්න වුවමනා නිසයි. අද ඉන්දියන් කාරයින්ට පඩි වශයෙන් විශාල මුදලක් ලැබෙනව. බැංකු මගින් මේ මුදල් ඉන්දියාවට යැවීම දැන් තහනම් කර තිබෙනව. ඒ නිසා වතු කරයේ ඉන්දියන්කාරයෝ ටික, දෙමලු ටික, මේ මුදල් කොමිස් කාරයෙකුට දෙනව. දීල, මේ මුදල අපේ රටේ, ඒ කියන්නෙ ඉන්දියාවේ අසවල් තැනැත්තාට ගිහින් දෙන්නය කියනව. ඊට පසු අර කොමිස් ඒජන්ත ඒ මුදලින් බඩු ගන්නව. ඒ බඩු යාපනයට යවනව. ඊට පසු අවසථාවක් ලැබුණු හැටියේම ඒ බඩු ඉන්දියාවට පිට කරනව. ඒ බඩු ඉන්දියාවේ විකුණා ලබා ගන්න මුදල් අර මෙහෙ ඉල්ලුම්කාරයා සඳහන් කළ අය අතර බෙදා දෙනව.

මෙහෙත් දෙන ලැයිස්තු අනුව අර බඩු විකුණා ලබා ගත් මුදල් ඒ ඒ ගම්වල කරාපත්ලාට බෙදා දෙනව.

පිටින් එන බඩු කෙසේ වෙතත් ලංකාවේ නිපදවන වී, හාල් පවා අද ඉන්දියාවට යැවීම රහසක් නොවෙයි. මෙතන සිටි ඒපඩරල් මන්ත්‍රීවරයෙක් එක්තරා අවසථාවක කියා සිටියා අපේ සලාක හාල්වලින් ගත 2 ක් වැඩිපුර අය කරනව, එහෙම අය කරන්න එපා, එහෙම අය කරන්නෙ නුඹලාගේ ප්‍රදේශයේ සිට අදින නිසා ලොරි කුලී වශයෙනුයි, නමුත් අපට වුවමනා නැහැ නුඹලාගේ හාල්, උතුරේ අපේ කුඹුරුවල අපි හාල් නිපදවනව, අපේ ප්‍රදේශ හාල්වලින් සවයංපෝෂිතයි, ඒ නිසා අර ගත 2 කපා ගත 25 ගණනේ අපට හාල් දෙන්නය කියා. එහෙම නම් යාපනේ ප්‍රදේශය හාල්වලින් සවයංපෝෂිතයි. ඒ මොකද? යාපනේ ප්‍රදේශයේ නියෝජිත මන්ත්‍රීවරයකුම ඒ බව මෙහිදී ප්‍රකාශ කළ නිසයි. එහෙනම් මම අහන්න කැමතියි, අනුරාධපුරය, කුරුණෑගල, මඩකලපුව, හලාවත, ආදී ප්‍රදේශවල අස්සක් මුල්ලක් නැර ගිහින් එකතු කරගෙන එන වී හාල් තොග ඇදෙන්නෙ කොහොටද කියා. තමුන්තාත්සෙලාගෙ ප්‍රදේශය හාල් දී අතින් සවයංපෝෂිත නම් ඒවා ගෙන යන්නෙ මොකටද? ඔය වී පටවන අවසථාවකදී මම ඒ ගැන ඇසූ විට මට දැන ගන්න ලැබුණ, ඒවා ගෙනියන්නෙ යාපනේටයි කියා. මුතුර්වලින් විශාල බෝට්ටුවල පටවා ගෙන යනව. කවුද දන්නෙ ඒවා යාපනේට යනවද කියා? රුවල දැමීමට පස්සෙ යාපනේට යනවද ඉන්දියාවට යනවද කියා අපි දන්නෙ නැහැ. ඒ අනුව අපට පෙනී යන්නෙ, අපේ හාල් ටික වී ටික පවා—පිටරටින් මෙහාට ගෙනෙන බඩු පමණක් නොව අපේ රටේ උපදින හාල් ටික පවා—ඉන්දියාවට ඇදී යන බවයි.

වෙළඳ ඇමතිතුමා උදන් අනනව දැන් ලෝකයේ සෑම තැනම සෑම රටක් සමගම වෙළඳ ගිවිසුම් ඇති කරගෙන තිබෙනවය කියා. අධිරාජ්‍ය වාදයට යට වී අපේ ආර්ථික ක්‍රමය ඊට යට කිරීම සාධාරණ නැත, ඒ නිසා අතික් රටවල් සමගත් වෙළඳ ගිවිසුම් අත්සන් කළාය කියා උදන් අනනව. එහෙම නම් තේ වෙළඳාම එංගලන්තයට හාර දී ඇත්තෙ ඇයි? වෙළඳ ගිවිසුම් ඇති

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ආර්. ජී. සේනානායක මයා.]

කරගෙන රුසියාවට, චීනයට, යුගෝස් ලෝවියාවට, බල්ගේරියාවට ඔය ආදී සෑම රටකටම ආරාධනා කරනව අපේ බඩු ගන්නය කියා. හැබැයි, ඒ අයට දීම සඳහා තේ වෙළඳ පොළේ තිබෙන හොඳම තේ මෙහෙ නැහැ. එතකොට ඒ උදවිය අපේ බඩු ගැනීමට සතුටු වේවිද? එම නිසා මූලික ප්‍රශ්නය ව ඇත්තේ අපේ රටේ අපි නිපද වන බඩු සඳහා අපේම වෙළඳ පොළක් ඇති කිරීමයි. නමුත් අවුරුදු ගණනාවක්ම ආරක්ෂා කළ ඒ මූලික ප්‍රතිපත්තිය ආවර්ජය එන්. එම්. පෙරේරා මුදල් ඇමති කමට පත් වුණාට පස්සෙ කැබිනට් මණ්ඩලය විසින් වෙනස් කළා. මම ඒ ගැන මුදල් ඇමතිතුමාට දොස් කියන්නෙ නැහැ. එසේ වෙනස් කෙළේ අපේ බඩු විකත් මුදල් විකත් සුද්දන්ට දෙන්නයි. දැන ගෙන හෝ නොදැන හෝ සුද්දාට අවස්ථාව දෙන්නයි. මම ඒ ගැන පුදුම වන්නෙ නැහැ.

මුදල් ඇමතිතුමා මේ පැත්තෙ සිටිද්දී කැ ගැසුවා නොවේද බැංකු ජනසතු කරන වය, සුද්දන්ගෙ කොම්පැනි ජනසතු කරනවය කියා? ආණ්ඩුවට බැඳුණට පස් සෙ මොකද වුණේ? කොම්ස් මුදලක් ගන්නවලු. ඒ වාගේම මෙහි සිටිද්දී කැ ගැහැව්ව පුවත්පත්වලට අත තබන්න එපාය කියා; පුවත්පතේ නිදහස තිබෙන්නට ඕනැය කියා. එහාට ගියාට පස්සෙ කියනව, අද රුම ජනසතු කරන්න ඕනැය කියා. සුද්දන්ගෙ දේ ජනසතු කරන්නෙ නැත්තේ ඒවා සුද්දන්ගෙ නිසාද? පුවත් පත් ජනසතු කරන්න හදන්නෙ ඒවා මේ රටේ ජනතාවගෙ නිසාද කියා මම අහනව. උඩින් මොනව කලත් හැම විටම යටින් සුද්දන්ට උදව් කරන බවයි එයින් පෙනෙන්නෙ.

එම නිසා වෙස් මුහුණක් බැඳගෙන අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පක්ෂව කරන නැටුම ගැන විශේෂයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් විකක් සෝදිසියෙන් සිටිය යුතුය කියා මම මතක් කරනව. මගේ කථාව අවසන් වන විටයි මුදල් ඇමතිතුමා පැමිණියේ. ඒ ගැන මා කතාගාටු වෙනව. කථානායකතුමා මට දී තිබෙන වේලාව දැන්

අවසාන නිසා මුදල් ඇමතිතුමාගේ දැන ගැනීම පිණිස මට නැවත ඒ කරුණු කියන්නට අවස්ථාවක් නැති වීම ගැනත් කතා ගාටුවන අතර මගේ කථාව මෙයින් සමාප්ත කරනව.

අ. හා. 2.23

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
(ක්‍රි. 12. 19. 9. ජ්‍ය. ශ්‍රී. උණචාරිතන)
(Mr. D. B. R. Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, නව මුදල් ඇමතිතුමා විසින් මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ මේ රටේ ඉතාමත් වැදගත් යුගයකයි. වැදගත් යුගයකයි මම කියන්නේ අවුරුදු 30 කට අධික කාලයක් මුළුල්ලේ ධනෝත්චර ක්‍රමයට විරුද්ධව දේශනා කළ මූලික පුද්ගලයෙක් ඒ පත් තියේ සිට එපමණ කලක් වැඩ කොට ඉන් ඉවත් වී ධනපති රාජ්‍යයක් අස්වැද්දීම පිණිස ඒ පැත්තට ගොස් මුදල් ඇමති ධුරය භාරගෙන තිබෙන අවධියක් නිසයි.

වැඩි දුර යන්න පෙර මම මූලික කරුණයක් කියන්න ඕන. මේ මැති ඇමති වරුන්ගේ වත්කම් හා ණයතුරුස් පිළිබඳව වහාම මේ ගරු සභාවට වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ යුතුයි. Assets and Liabilities of the present Ministers and Members of Parliament should be submitted forthwith to this House. මම විශේෂයෙන්ම එසේ කියන්නේ මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන අයවැය ලේඛනය ගැන අපට විශාල බියක් තිබෙන නිසයි; අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ කියන ලද, කරන ලද, වැඩවලට විරුද්ධව කටයුතු කරන්න පුළුවන් පුද්ගලයකු රජයට බැඳී වැඩ කරන විට කොයි කොයි ආකාරයෙන් ගමන් කරුවිද කියා කියන්න අපහසු නිසයි. මම අභියෝගයක් කරනවා නව මුදල් ඇමතිතුමාට, අනික් සියලු දෙනාටම පෙර තමන්ගේ වත්කම් හා ණයතුරුස් මොනවාද කියා වහාම ඉදිරිපත් කරන ලෙස.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරමින් මූලික කිව්වා, මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය බොහොම හොඳය කියා. "The economy is sound", කියලයි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

එතුමා කිව්වේ. මුදල් ඇමතිතුමා මීට පෙර මේ පැත්තේ සිටින කාලයේදී ඒ විදියේ වචනයක් කී වතාවක් ප්‍රකාශ කර තිබෙනවාද? කවදාවත් කියා නැහැ. නමුත් එතුමා ඒ පැත්තට ගියා විතරයි, රටේ මුදල් තත්වය හොඳලු. පසුගිය වර්ෂයේ අයවැය වාර්තාව සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී දැනට සිටින මුදල් ඇමතිතුමා මොන විදියේ වචනද පාවිච්චි කළේ කියා මම අහනවා. පිළිතුරු දෙන විටවත් ඊට උත්තරයක් දෙනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා රටට බලාපොරොත්තු වක් දීලයි—ඒ අනුව සම සමාජ පක්ෂ සම්මේලනයේදී අවසර ගෙනයි—ආණ්ඩුවට ඇතුළු වූයේ. මම නම් ඒ අන්දමට එකතු වන්නට යාම ගැන 1960 දීත් විරුද්ධ වුණා. මේ වතාවේ අවසර ලබාගෙන ඇතුළු වුණා. එතුමා පමණක් නොව තවත් කීප දෙනෙකු ඇතුළුවන්නට ගියා. මහජන එක්සත් පෙරමුණේ නායකතුමාත් ඇතුළු වන්නට ගියා. කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ නායකයන් දුන් ඇතුල් වුණු ගණනයි, වෙනසක් නැහැ. එහෙත් ඇතුල් වන්නට ගිය උදවිය අද මේ පැත්තේ ඉදගෙන චෝදනා නගන එකයි මට තිබෙන කනගාටුව.

ගරු කථානායකතුමනි, මා මුලින් කියන්නට අදහස් කළ කරුණක් දඹ දෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී සේනානායක මය.) සදහන් කළා. එනම්, මේ අයවැය ලේඛනයෙන්, අධිරාජ්‍යවාදී සුද්දාට විශාල සහනයක් දී තිබෙන බවයි. මුදල් ඇමතිතුමාට හිතාවන්නට කරුණක් නැහැ. ඉතිහාසය ටිකක් මතක් කරන විට එතුමාට අඩන්න සිද්ධ වෙයි. එක් දහස් නවසිය පණස් ගණන්වල මුදල් ඇමතිතුමා ඕක් පිල්ඩ් වන්න ගත්ත. එංගලන්තයට ගිහින් සුද්දෙන් සමග කථා බහ කරල ඒක ජෝඩු කර ගත්ත. රුපියලට තිබුණු රබර් රාත්තල එකල යුද්ධ තත්ත්වයක් ඇති වී තිබුණු නිසා රුපියල් 2 ට නගිසි කියා කල්පනා කර ලීප්ටන් සමාගමෙන් ඒ වන්න මිල දී ගත්ත. මා පුද්ගලික අංශයෙන් කියන්නේ හිතාවෙන නිසයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
 (கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)
 (An hon. Member)
 කවුද ගත්තේ?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

දැනට සිටින මුදල් ඇමතිතුමා. මේ කරුණු ඉදිරිපත් නොකර බැහැ. මේ සම්බන්ධකම අද ඊයේ එකක් නොවෙයි. අධිරාජ්‍යවාදී ස්ට්‍රික් කොමිෂනි සමග ඒ කාලේ ඉදල සම්බන්ධකම් තිබුණ. හිතාවෙන් බොහොම වැසිය හැකියි. නමුත් පුද්ගලයා මා හොඳ හැටි දන්නවා, අවුරුදු 30 කට අධික කාලයක් තිස්සේ.

ජෝර්ජ් රාජපක්ෂ මයා. (මුල් කිරිගල)
 (திரு. ஜோர்ஜ் ராஜபக்ஷ—முல்கிரிகல)
 (Mr. George Rajapaksa—MulKirigala)
 එව්වර කල් පිටිපස්සේ හිටියේ ඇයි, එහෙ නම්?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

ඒ බැම්ම උඩ ආරක්ෂා කළා, දුවන්නට බැරුව. එහෙත් ඒ බැම් කඩල අද පැන තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්]—ඔව්. රත්තරන් මොළේ. රත්තරන් කොමිෂනි එක්ක තමයි ආශ්‍රයන්. අධිරාජ්‍යවාදියාට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සහනයක් නැද්ද? තේ වත්තකින් ගන්නේ රුපියල් 300 ක් නම්, 800 ගන්න එක අඩු වුණේ නැද්ද? ඒක වහන්ට බැහැ. තේවතු අක්කර දහස් ගණන් තිබෙන ස්ට්‍රික් කොමිෂනි, අධිරාජ්‍යවාදීන්ටයි අයිතිව තිබෙන්නේ. මුදල් ඇමතිතුමාත් නිතර ඒ කාලේ ජෙයා මාර්කට් එකේ කොටස් ගන්න අද ගන්නවා, හෙට විකුණුව, බ්‍රෝකර් එකතු කරගෙන. ඒක වහන්ට බැහැ; ඒව කොයි විධියට ආදායම් බදු දෙපාර්තමේන්තුවට වසන්කර තිබුණත්. මෙය පුද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි; රටට බලපාන එකක්. ඒකයි, මම මුලින්ම කීව්වේ, තමන්ගේ තිබෙන වත්කම් හා ණය තුරුස් වහ-වහා ඉදිරිපත් කරන්නට කියා. පුද්ගලයෙක් හිතා වුණොට, පුද්ගලයෙක් ඉරට්ට ආචාරි යෙක් වුණොට, පුද්ගලයෙකුට අමුතු පදම් ලැබුණොට මම ඒව ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ; පුද්ගලයන් විවේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මහා.]

චනය කරන්නේ ඔහුගේ ක්‍රියාවලීන්. කොයිතරම් ලොක්කෙක් මුදල් ඇමති වුණත්, මහවල තැන්නේ කෙනෙක් වුණත්, මා ඔහු මනින්නේ ඔහුගේ ප්‍රතිපත්ති හා ක්‍රියාකලාපය උඩයි. කොමිෂනි වලට ඒ වාසිය ලැබී තිබෙන බව පැහැදිලියි. මීට පෙර ස්ටර්ලිං කොමිෂනිවලින්, මේ රටේ තේ මගින් කොයි තරම් වස්තුවක් මේ රටට ලැබුණද, අද ඒ වස්තුව අඩු වෙලා තියෙනව. තේ වෙන්දේසි කරන්න එංගලන්තයට යැවීමට පසු ඊට වඩා වැඩි දෙයක් වෙලා තියෙනව. එදා මුදල් ඇමති තුමා ඒ ගැන දන්නේ නැහැ කීව. එතුමා දන්නේ නැත්නම් මොන හේතුවක් නිසාද එතුම මුදල් ඇමති හැටියට ඉන්නේ? එතුමා නොදන්න අනික් ඇමතිවරුන්ට ඕනෑ හැටියට කරන්න දෙනවද? දන්නේ නැතොයි කියන්න බොහොම ලෙහෙසියි. දිව දෙකකින් කපා කරන්න, බඩේ බිජු තියාගෙන ඕනෑ එකක් කියන්න බොහොම ලෙහෙසියි. දිව ඕනෑ අතකට නැවෙන නිසා කපා කරන්න ලේසියි, දිවේ මයිල් එන්නේ නැති එක තමයි, වැරද්ද. කොයි තරම් ලොක්කෙක් වුණත්, කොයි තරම් ආචාර්ය වරයෙක් වුණත්, ඩබල් ආචාර්යවරයෙක් වුණත්, මේ කරුණු අපි පැහැදිලි කරන්න ඕනෑ.

ගරු කපානයකතුමනි, එදා හර්තාල් එකේදී කවිචන් එකට එකතු වෙලා වැඩ කලා. ඊයේ හර්තාල් රැස්වීමට ගිහින් කපා කරල අවසානයේදී කීවලු, මට එක දෙයක් අමතක වුණය, හර්තාල් එකේදී 9 දෙනෙක් මළාය, ඒක දැන්වත් සිහි කරන්න ඕනෑය කියල. ඒ වගේ අමතක වන දේ බොහොමයි. මා දැන් කීවේ ස්ටර්ලිං කොමිෂනි සම්බන්ධව සහ ඡෙයාර් මාර්කට් එක සම්බන්ධවයි. ඊ ළඟට තේ වෙන්දේසිය ලන්ඩන් නුවරට ගෙන යාම සම්බන්ධවයි. ඒවා ගැන සඳහන් කර මින් මා කීවේ, අධිරාජ්‍යවාදී සම්බන්ධකම් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අමුතුව විධියකට පරිවර්තනය කර තිබෙන බවයි. මේව හිතා වෙන් වහන්න බොහොම ලෙහෙසියි. හුඟක් දෙනෙක් කල්පනා කරනව, බොහොම අවංකයි, වැඩ හොඳට කරයි, හිතේ මුකුත් නැහැ, වංචා සහගත නැහැ,

කියා. නමුත් මා මේවා කියන්නේ රටට ඉදිරියට කල්පනා කරන්නයි. වත්කම් ආදිය පිළිබඳ විස්තර එළියට දැමීමෙන් තවත් තියෙන ඒව ඉදිරියට එයි.

මුදල් ඇමතිතුමා මේ රටේ ගොවි-කම් කරු ජනතාවගේ ව්‍යාපාරයට සහභාගි වී කටයුතු කලා. ඒ ව්‍යාපාරයේ මූලිකයෙක් වශයෙන් දැනට මාස කීපයකට පෙර කම් කරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධව ඉල්ලීම් 21 ක් ඉදිරිපත් කලා. ඒ ව්‍යාපාරයේ මූලිකයා වශයෙන් ක්‍රියා කළ එතුමා ඒ ඉල්ලීම් 21 සම්බන්ධ ලියකියවිලි භාර ගත්ත. නමුත් මේ අයවැය ලේඛනයේ ඒ ඉල්ලීම් 21 ට අදාළ වන මොනවද තියෙන්නේ? ඒ ඉල්ලීම්වලින් ප්‍රධාන දේවල් තමයි, පඩිය දවසකට රුපියලකින් වැඩි කිරීම; රජයේ සේවකයන්ට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් දීම. සිංහල ගුරුවරයාටත් ඉංග්‍රීසි ගුරුවරයාටත් සමාන වැටුප් දෙන්නය කියා ගුරුවරුන්ගේ විශේෂ ඉල්ලීමක් තිබුණ. ඉංග්‍රීසි සිංහල භාෂා දෙක උඩ පඩිය වෙනස් කරන්න එපාය කියන ඉල්ලීම තිබුණ. නමුත් මුදල් ඇමති ධුරය භාර ගත්තයින් පස්සේ ඒ එක කාරණයක් සම්බන්ධයෙන්වත් සහනයක් ලැබෙන පිළිවෙලට මේ අයවැය ලේඛනය සකස් කලාද? නැහැ. හැබැයි, ආණ්ඩුවේ සේවකයන් 90,000 කට වාසියක් කලාය කියා මේකේ කියනව. මා කලින්ම කියනවා ඒක පට්ටපල් බොරුවක්ය කියල. මුදල් ඇමතිතුමාගේ ඒ ප්‍රකාශය පට්ටපල් බොරුවක්. මොකද ඔහොම බොරු කියන්නේ? කම්කරු සංවිධානවල වැඩ කළ කාලයේදී, එමෙන්ම ආණ්ඩුවේ සේවකයින් පිළිබඳවත් කරුණු ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවලදී කම්කරුවන්ගේ පඩිනඩි පිළිබඳ විස්තර දැන ගැනීමේ අවස්ථාව ලැබුණා. පඩියේ “මැක්සිමම්” එකට ගොස් සිටින අය කී දෙනෙක් සිටිනවද කියල එතුමා දන්නව. මේ ක්‍රමයෙන් ඒ අයට සනයක්වත් ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ විධියට මේ වැඩි කළ මුදල නොලැබෙන අය කී දෙනෙක් සිටිනවද? ඒ සමගම, according to the Financial Regulations කියා මෙහි තිබෙනව. ඒ අනුව දවස් 218 ක් සම්පූර්ණ වුණේ නැත්නම් ඒ අයටත් වැඩි වෙන් නැහැ. එහෙත් මෙයට අසු වෙන් නේ කී දෙනාද? මේවා රටට වසං කරන්නේ ඇයි? කම්කරුවාට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

මේවා වහල, අනු දහකට දෙනවාය කියන්නේ ඇයි? පඩියේ “මැක්සිමම්” එකට ගිහින් සිටින අයට ලැබෙන්නේ නැහැ; අර “රෙගුලේෂන්” එක උඩ දවස් ගණන සම්පූර්ණ නොකළ අයට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒ විධියට වංචා සහගතව, වසංකර, කම්කරුවා රවටා, ඔවුන්ගේ මුහුණට වැලි ගැසීමට, අසත්‍ය බොරු ප්‍රචාර මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව කම්කරු වාගේ අංශයෙන් ඉල්ලීම් 21 ට සහනයක් නැහැ.

ඒ සමගම ඉදිරියට රටේ පාවිච්චි කරන්න යන ආයුධ පිළිබඳවත් උන්නැහේ කියනව. එතනත් සහනයක් නැහැ. පොලිසිය ඉන්නවා; ඒක රජයේ පළමු වැනි ආයුධය. හමුදාව ඉන්නවා; ඒකත් රජයේ පළමුවැනි ආයුධයක්. ඒ අනුව පොලිසියටත් හමුදාවේ සෙබලාටත් සහනයක් දීලා තිබෙනවද? නැහැ. “එස්ටිමේට්” එක බැලුවත් සහනයක් පෙනෙන්න නැහැ. ඒ අයගේ පඩිය එහෙමමයි. ලොකු අය නම් පත් කර තිබෙනව. ලෙප්ටිනන්ට් ලා, කොමාන්ඩර්ලා නම් පත් කර තිබෙනව. උදේ සිට රූ වන තුරු ආයුධ පාවිච්චි කරන, “සිග්නල්” එක දෙන, තැනැත්තාට මොකවත් නැහැ. හමුදාවේ තිබෙන්නේ ඔය තත්ත්වයමයි. මිලිටරියේ සාමාන්‍ය හේවායාටත්, පොලිසියේ සාමාන්‍ය හටයාටත්, ඔය බෙදීම නැහැ. හැමදාම බෙදන්නේ ඉහළ අයටමයි. ලෙප්ටිනන්ට්ලා, කොමාන්ඩර්ලා, එස්. පී. ලා, ඒ. එස්. පී. ලා, යන අයත් සාමාන්‍ය අයත් අතර මුදල් අංශයෙන් තිබෙන පරතරය විකක් අඩු වේය කියා අපි බලා පොරොත්තු වුණා. නමුත් ඒක සිදු වී නැහැ. ඉහළ එක්කෙනා තවත් ඉහළට නගිමින් දහස් ගණන් පඩි ගන්නව. රුපියල් 70 සිට පඩි ගන්නා සෙබලාගේ තත්ත්වය පෙනෙන්නේ නැහැ.

අලුත් කැබිනට් මණ්ඩලයට ඒවා පෙනෙන්නේ නැහැ. අලුත් මුදල් ඇමති තුමන්, ඉස්සර ගෙන ගිය විධියට මහවල තැන්තේ වැඩ පිළිවෙළම ගෙනියනව. ඊටත් එහා අධිරාජ්‍යවාදී සම්බන්ධකමක් මේ තේ ප්‍රශ්නය උඩ ලැබී තිබෙනව. එතකොට කම්කරුවාට ලැබෙන්නට දෙයක් මෙහි නැහැ. රජයේ සිටින අනික් හේවායාට තැන්තම් පොලිස් හටයාට ලබා ගත්

නට දෙයක් මෙහි නැහැ. ඒ සමගම ගොවි යාටත් මොකවත් මෙහි නැහැ. හැබැයි ඊයේ පෙරේදා අර කුඹුරු පණතට සංශෝධනයක් ගෙනාවා. එය අමුත්තක් නොවෙයි. කුඹුරු පණත සංශෝධනය කර තව දුරටත් සකස් කිරීම ගැන සතුවුයි. නමුත් තවමත් එහි රදළ බැම් තියෙනවා. රදළ බැම් සහිතව සමාජවාදය කරා යන්නට හැකියයි හිතෙන්නේ හිතන්නට බැහැ. කුඹුරු පණතින් ලොකු සහනයක් ලැබෙන වාය කිව්වට තවමත් එහි රදළ බැම් තිබෙනවා නේද? ඇයි තවමත් රදළයින්ට හතරෙන් එක දෙන්නට ඕනෑ නේද? කුඹුරු පණත ගැන පුරසාරම් දෙඩුවාට තවමත් එහි තත්ත්වය ඒකයි. මහවලතැන්තේ කුඹුරුවලින් තවමත් රදළ කොටස ලැබෙනවා නේද? කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා මහ ලොකුට පුරසාරම් දෙඩු තිසයි, මා මේ ටික කීවේ. කෙසේ වුවත් කුඹුරු පණත නිසා ලැබෙන සහනය ගැන අප සතුවු වෙනවා. හැබැයි, මේකත් නියම සමාජවාදී පියවරක් නම් නොවෙයි. අපේ ගුරුවරයා අපට ඉගැන්නුවේ, “Land to the tillers of the soil” කියලයි. වැඩ කරන මිනිසුන්ට කුඹුරුවල සම්පූර්ණ අයිතිය දෙන්නට ඕනෑ.

ගරු කථානායකතුමනි, මිලිස්, ලුනු ආදී දේ මෙතෙක් කල් පිටරටින් ගෙන්වන ලද නමුත් තව දුරටත් එය ඔරොත්තු නොදෙන නිසා දැන් ඒවා මෙහිම වටන්තට මේ රටේ ගොවින් ලැස්ති විය යුතුයයි ආණ්ඩුව කියනවා. ඔව්, මේක බොහොම හොද කියමනක්. ගොවියා වැඩ කරන්න බොහොම සතුවුයි. නමුත් උපදෙස් දෙන අතරම වැඩ කිරීමේ මාර්ගයන් පාදා දෙන්නට ඕනෑ නේද? ඉඩම් නැතිව ඉන්න ගොයියාට ඉඩම් දෙන්න ඕනෑ. උදාල්ල දෙන්න ඕනෑ. දැන් කිඹුලා උදාල්ලක මිළ රුපියල් 15.50 යි. අපේ රටේ ගොයියා වැඩ කරන්නේ අමුඩය ගසාගෙනයි. ඔහුට අමුඩ ලේන්සුව ගන්න පහසුකම් සලසන්න ඕනෑ. නමුත් දැන් අමුඩ ලේන්සුවක මිළ රුපියල් 3.25 යි. මේ ආණ්ඩුව කිව්වත් නොකිව්වත් මේ රටේ ගොයියා වැඩ කරන්න ලැස්තියි, ගොයියා වගා කරන ලුනු, සමුපකාර කඩයට ගෙනා විට ගත 3½ ක් වැඩියෙන් දී ඒවා ගන්නා වාලු. ගොයියා වචන මිලිස් ගන්නෙත් ඒ විධියටලු.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා. (කල වාන)

(ති.රු. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகரா—களவான)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera—Kala-wana)

“ගොයියා” නොවෙයි, “ගොවියා”.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

නමුත් තාත්සේ වගේ කලවම් වුණු කෙනකුට නම් මේකෙ වෙනසක් තියෙන්න පුළුවනි. නමුත් අපට නම් මේ වචන දෙකම එකයි.

ගොවියාට වුවමනා කරන මූලික උප කරණ වික සපයන්නට මේ ආණ්ඩුව ලැස්ති නැ. හොඳට වැඩ කරන්න පුළුවන් ආයුධ ගොයියාට ඕනෑ. නමුත් කිමුලා ලකුණ දරන උදලු රුපියල් දහහතාමාරේ සිට රුපියල් විස්ස දක්වා ඉහළ නැග තිබුණා.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

රුපියල් 8.50යි.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(ති.රු. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

රුපියල් 8.50 ට නියෙනවයි කියනව. නමුත් නමුත් තාත්සෙලා මහජනතාවට දුන්නද 8.50 ට. කී ලක්ෂයක් බෙදා දී තිබෙනවාද කියා මම නමුත් තාත්සෙ ගෙන් අහනව. ගොවි ජනතාවට කියක් ලැබුණාද? පොත්වල නම් ගණන් හිලවි හදල පෙන්නයි, මෙපමණ ගණනට විකුණනවාය, මෙපමණ ප්‍රමාණයක් ගෙනාවාය කියල. නමුත් කොහොමද මේව පිළිගන්නේ? ඇතැම් සංයුක්ත මණ්ඩලවලින් ඉදිරිපත් කරන ගණන් වාර්තාවල් පිළිගන්න බැහැ කියල ඇමතිතුමාලම කියල තියෙනව. එහෙම නම් මේවා පිළිගන්නේ කොහොමද? අද ගොවි ජනතාවට අවශ්‍ය උදලු නැහැ. වෙනත් අවශ්‍ය උපකරණ නැහැ. ඔන්න ඔය විධියේ තත්ත්වයකුයි අද තිබෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, ගොවි ජනතාව ගේ ප්‍රශ්න ගැන බොහොමයක් කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙනව. අද ඊයෙ නොවෙයි, අපි බොහෝ කාලයක සිට ඉල්ලා සිටියා ගොවියාට ඉතාමත්ම අවශ්‍යව තිබෙන පෝර ලබා දෙන්නටය කියා. නමුත් අද වනතුරු පෝර කර්මාන්තය ආරම්භ කර පෝර සපයා දෙන්න වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළේ නැහැ. පෝර කම්හලක් අරඹන්නට කල්පනා කලත් තවම පෝර නිෂ්පාදනය කර නැහැ. කෘෂිකම් අංශයට අවශ්‍ය හැම දෙයක්ම පිටරටින් ගෙන්වන්නයි අපට සිදු වී තිබෙන්නේ. එපමණක් නොවෙයි, මෙරට නිෂ්පාදනය බෙදා හැරීමටත් නමුත් තාත්සෙලට මේ වනතෙක් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ගන්න බැරි වුණා.

ගරු කථානායකතුමනි, බැංකු සම්බන්ධ යෙහුත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. විදේශ බැංකු සම්බන්ධයෙන් අමුතු සංවිධානයක් ඇති කරන්න යනවලු. මේකෙ කියා තිබෙනවා “Control of foreign Commercial Banks” කියල. මේ අමුතුවෙන් සංවිධානය කරන්න යන දෙයක්. එදා කීවෙ බැංකු සියල්ලක්ම ජනසතු කරනවාය කියලයි. නමුත් ඒ අදහස පැත්තකින් තබා, එහෙම නැත්නම් සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කර දමා අමුතු විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් අනුගමනය කරන්න යනව. මේ අයවැය කථාවෙ තිබෙනවා :

“The Government, therefore, proposes the creation of a new Export-Import Banking Corporation which will be jointly owned by the Government and the foreign banks. 51 per cent. of the capital of this corporation would be subscribed by the Government and 49 per cent. by the 9 foreign banks.”

එහෙම කියා ගෙන ඇවිත් කියනවා, “If they accept this proposal.....” කියල. ඒකෙන් ඔක්කොම ඉවරයි. “බැන්කින් කොපරේෂන්” එකක් පිහිටුවන්න කල්පනා කරන නමුත්, එය ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ ඒ අයගේ පිළිගැනීම උඩයි. බණ්ඩාරනායකතුමාගේ වචනවලටත් එහා ගිහිල්ල; ආදා රිංගන්න වගේ රිංගලා ලිස්සල ගිහිල්ල. [බාධා කිරීම] එහෙත් නේ වතු, මෙහෙත් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බැංකු. මේ කාරණා දෙකින්ම පෙනෙනවා කොයි විධියේ ගමනක්ද යන්නේ කියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග එකතු වී ඒ අයත් සමග හවුල් වී ඒ අයගේ අයිතිවාසිකම් රකින්න කටයුතු කරන්න ලැබුණිත්ව සිටින බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ වැඩ පිළිවෙලින් පෙනී යනව. අධිරාජ්‍යවාදී ඇවිරැඹිය. මීට ඉස්සෙල්ල මට ඔය වචන දෙක පාවිච්චි කරන්න සිදු වුණා, ඔය පැත්තෙ වෙනත් පුද්ගලයන් හඳුන්වා දෙන්න. අද මට සිදු වෙලා තියෙනව, ඒ නමින් මෙතුමා හඳුන්වා දෙන්න. කෙළින්ම මෙතුමගෙ ඉතිහාසය දෙස බලා, මෙතුම ක්‍රියාවෙ යොදවන වැඩ පිළිවෙල දෙස බලා, දේශපාලන පක්ෂවලට යටින්, එම පක්ෂ වලට හොරෙන්, එම පක්ෂ ගෙනිව්ව ව්‍යාපාරවලට පහර වදින විධියට, වංචා සහගත ලෙස, මෙතුම ක්‍රියා කරන ආකාරය දෙස බලා මා එසේ කියනව. මෙතුම ධන පති ක්‍රමය සමග, අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග සම්බන්ධ වෙලා වැඩ කරන නිසයි, මා එහෙම කියන්නෙ. අද මෙතුම බලවත් විධියට ගමන් කරනව, මේ ධනපති රදල රජයට එකතු වෙලා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මෙම වැඩ පිළිවෙල සම්බන්ධයෙන් කිසි බියක් වෙන්න වුවමනා නැහැ. තමුත් තාත්සෙල කියන්නෙ, මාක්ස්වාදී, ඒකාධි පතිවාදී බලයක් අරගෙන එනවය කියාද? නැහැ. තමුත් තාත්සෙල සතුවු වෙන්න ඕනෑ. මේ පුද්ගලයා අධිරාජ්‍යවාදයට ඇවිරැඹියෙක් වෙලා තමුත් තාත්සෙලත් සමග අත්වැල් බැඳගෙන ගමන් කරන නිසා තමුත් තාත්සෙල සතුවු වෙන්න ඕනෑ. තමුත් තාත්සෙල බිය වෙන්න කිසිම හේතුවක් නැහැ.

අයවැය ලේඛනයක් කෙරෙහි අප සතුව පළ කරන්නෙ එමගින් රටේ ජන තාවට ඇති වන සහන ගැන සලකා ගෙනයි. අද මේ අනුව ගමට සහනයක් නැහැ; ගමේ ගොවියාට සහනයක් නැහැ; වැඩ පොළේ කම්කරුවට සහනයක් නැහැ. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සෙ වරාය කම්කරුවන් සම්බන්ධයෙන් මූලික ඉල්ලීම් වගයක් ඉල්ලුව. වරායෙ වැඩට එන දහස් ගණන් කම්කරුවන් සඳහා ගෙවල් පිළියෙල කර දෙන්නය කියා අපි කීව. හැම ඇමතිවරයෙක්ම වාගෙ ඒ ඉල්ලීම් ඉටු කර දෙන බවට පොරොන්දු වුණා. හැතැප්ම දහය පහළොහ ඇත සිටයි ඒ කම්කරුවන් වැඩට එන්නෙ. කම්කරුවන් තමන්ගෙ දුක්ගැනවිලි ඉදිරි

පත් කරමින් තර්ජනයක් කරන විට නම් ඇමතිවරුන් අගමැතිවරුන් එනව. එදා, දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. සී. බණ්ඩාර නායක මැතිතුමන් ආව. ගිවිසුමක් අත් සන් කර දීල ඉක්මන් කර ඒ ඉල්ලීම ඉටු කර දෙන බවට එතුම පොරොන්දු වුණා. හැබැයි අර මැතිතුමා නොවෙයි, එම සකාවිච්චට සහභාගි වුණේ; මායි. එදා මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්චාවක් පවත්වා අවසානයෙදී දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. සී. බණ්ඩාරනායක මැති තුමාගෙන් මා අත්සන් ලබා ගත්ත. තමුත් ඉල්ලීම් ඉටු වුණේ නැහැ.

අර මැතිතුමා වාගෙ මම අත්සන් තබන්නෙ නැතුව යන්නෙ නැහැ. රජය සමග වුණත්, පෞද්ගලික ආයතන සමග වුණත් යම්කිසි සාකච්චාවක් කලාම ඒවට අත්සන් තබලයි, මා යන්නෙ. එතුමට නම් එ සම්බන්ධයෙන් එක්තරා ගතියක් තියෙනව. ඒක තමයි, මේ හැම දාම ලිස්සන කාරණේ. හැමදාම කම් කරු ව්‍යාපාරවල යෙදී ඉදල ඒ වෙනුවෙන් යම් කිසි ගිවිසුමක් ගහන විට ඒකට අත් සන් කරන්න ඉස්සෙල්ල කම්කරුවන් සමග නොවෙයි එතුම සාකච්චා කරන්නෙ; වෙනත් අය සමගයි. අපට දැන් බියක් නැහැ. අපේ ක්‍රියා මාර්ගය පැහැදිලි ලෙස ඉදිරියට ගමන් කරන විට, යම් කිසි ගහක් ශක්තිමත් වෙලා යන විට ඒ ගසේ පොතු පුපුරා විසි වී යන්න වාගේ මේ කුණු කන්දල් අයිත් වෙලා යනව. අද ඒ දෙය සිදු වී තිබෙනව. ඒ ගැන අප බොහොම සතුවුයි. ඒ ගැන කම් කරු පන්තිය, තිර්ධන පන්තිය ප්‍රිති වෙනව. පිටරටවලට ගිහින් ආචාර්ය වරුන් හැටියට උපාධි ලබා ගෙන ඇවිත් මෙම ව්‍යාපාරවලට බැහැල වැඩ කරල දුන් ඒවයිත් විසි වෙලා යන එක ගැන කම් කරු පන්තිය ප්‍රිතියි.

ජනතාවගෙ ජීවන වියදම බස්සන්න වැඩ පිළිවෙලක් මේ අයවැය ලේඛන යෙන් අරන් නැති බව පැහැදිලියි. ගොවි ජනයගෙන් කම්කරුවගෙන් ජීවන වියදම බස්සන්න කිසිම වැඩ පිළිවෙලක් අරන් නැහැ. ගෙවල් හත්දාස් ගණනක් හදන වය කියල පොරොන්දු වන තමුත් ඒ සඳහා සැලැස්මක් තියෙනවද? පරණ වැඩ පිළිවෙලම නේද මේ නිවට ආණ්ඩුවට තව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.]

මත් නියෝජන? මේ ආණ්ඩුවට ගෙවල් වැඩ කිරීමට ශක්තියක් නැහැ. රක්ෂාවල් නැතිව ඉන්න අයගේ ගණන පන් ලක්ෂය නොවෙයි, දශ ලක්ෂයටත් අධිකයි. ඒ අයට යම් රැකියාවක් ලබා දෙන්න මොන ක්‍රියා මාර්ගයක්ද මේ අය වැය ලේඛනයේ නියෝජන? ගමකට යන්න. ගමේ ඉන්න උදවියගෙන් හතරෙන් පංගුවකටත් රැකියාවල් නැහැ. රැකියාවල් නැති තරුණ තරුණියන් කොපමණ ඉන්නවාද? ඔවුන්ට රැකියාවල් දෙන වැඩ පිළිවෙලක් කොහෙද නියෝජන? අධිරාජ්‍යවාදයට පන්දම් අල්ලන මේ අයවැය ලේඛනය උඩ රැකියාවල් නැති අයගේ ගණන දිනෙන් දිනම වැඩි වෙනව නේද? ඉගෙනීම අවසන් කළ තරුණ තරුණියන් දහස් ගණනින්, ලක්ෂ ගණනින් පිට වෙනව නේද? ඒ අයට රැකියාවල් දෙන වැඩ පිළිවෙලක් යොදා නියෝජනවාද? නැහැ. කන්වල ගෝන ආට නියෝජන හින්දද ආහේන් නෙ නැත්තේ? රැකිරක්ෂා නැති අයගේ ප්‍රශ්නය උග්‍ර වෙනවය කියල රැස් විම්වලට ගිනිල්ලා කොච්චර කිව්වත් මේ ධනපති ක්‍රමය යටතේ විසදන්න බැහැ. ඔය කතාව ඉස්සර ගරු මුදල් ආමති තුමන් කිව්වේ නැද්ද? දැන් ඊට විසඳුමක් හොයන්නේ නැද්ද? ඕනෑම රක්ෂාවකට දහ දෙනෙකුට එන්නෙයි කිව්වොත් ඒක ඉල්ලන්න විසි පන්දාහක් ඉල්ලුම් පත්‍ර අරන් එනවා නේද? රා බෝතලයක් බොන්න විතරයි ගැමි ජනයාට අවසර දෙන්න යන්න. එව්වරයි. ගම්බද ගොවියට රා බෝතලයක් බොන්න ලැබුණට එයාගෙන් කාටවත් කිසිම කරදරයක් වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා රා බොන්න ඕනෑ අයට ඊට ඉඩ දීම මාත් අනුමත කරනව. ඕක අද ඊයේ නොවෙයි, අවුරුදු තිස් ගණනක ඉඳලයි ඉල්ලුවේ. ලයිසන්ස් නැතුව ගොවියට ගහක් මැදගෙන බොන්න ඉඩ දෙන්න කියල කාලයක ඉඳලයි අපි ඉල්ලුවේ.

මත්පැන් පානයෙන් වළකින්න කියා බුද්ධ නීතියේ තිබෙනවා නමයි. බුදු හාමුදුරුවන්ගේ කාලයෙන් මත්පැන් පානය කරපු නිසයි එවැනි ශික්ෂා පදයක් ඇති කළේ; පුළුවන් තරම් දුරට මත්පැන් පානය වළකින්න. එක්සත් ජාතික පක්ෂය

බොහොම අමුතු දේශනයක් කරගෙන යනව මේ ගැන. එතුමන්ලා නම් බොන්නේ නැතිව ඇති. නමුත් මේ රටේ ගොවි ජනතාව බොන්න පුරුදු වූයේ අද ඊයේ නොවෙයි. අවුරුදු දහස් ගණනක් තිස්සේ ගොවි ජනතාව රා බිව්ව. ඉස්සර යුධ කාලයෙන් රා බිව්ව. දුටුගැමුණු මහ රජතුමාගේ යෝධයින් දහ දෙනාත් රා බිව්ව. දුටුගැමුණු රජතුමාගේ ආතාත් රා බිව්ව බවයි ඉතිහාසයෙන් පෙනෙන්නේ. එළාර රජුරුවන්ගේ සේනාධිපතියන් රහසේ සාකච්ඡා කළේත් රා තැබූරුමට අල්ලපු ගෙදරලු. ඔහොමයි ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙන්නේ. ඉතින් සමාජය නියම විධියට හැඩගැසෙන තුරු, මේක එක පාරටම කරන්ට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. මූලික ආර්ථික ප්‍රශ්න විසදන්න ඕනෑ. සියලු දෙනාම රැකිරක්ෂාවල යොදවන්න ඕනෑ. එහෙම කළොත් ඔය මූලික ශික්ෂා පදවලින් කීපයක්ම අපේ ගොවි ජනතාව රකිනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එම නිසා එයින් මේ රටේ ගොවි ජනයා රවටන්න බැහැ. ගස් මැදගන්න අවසර දුන්නට අපි සතුටු වෙනව.

ඊළඟට මැණික්වලින් මුදල් සොයනවාය කියා අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනව. ඒ ගැනත් මා බොහොම සතුටුයි. අවුරුදු 15ක් තිස්සේ මා මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කළ කරුණක් මේක. මොකද, මේකෙන් රුපියල් කෝටි ගණනක් පිටරට යනව. නමුත් මම පුදුම වෙන්නේ මේ එක පාරට මෙපමණ ආදායමක් ලැබෙනවාය කියා සඳහන් කර තිබීම ගැනයි. ඒකත් අර ගුවනේ මාලිගාවල් සෑදීම වගෙයි. කිසිම සැලැස්මක්, පණතක් නැතිව මැණික්වලින් මෙපමණයි, වතුවලින් මෙපමණයි, ගෙවලින් මෙපමණයි කියා සඳහන් කර තිබෙනව. නමුත් මේවා ක්‍රියාත්මක කරන්ට තවත් හතර පස් මාසයක් ගත වෙයි. නමුත් ඒ කාලය තුළ තව මොන මොන දේවල් වේවිද කියා මා දන්නේ නැහැ. සර්වජන ජන්ද බලය මේ රටේ පාවිච්චි නොකරන්ට වැඩ පිළිවෙලක් සැලසෙයිද? අගමැතිනිය කොතරම් කිව්වත් මා පිළිගන්නේ නැහැ. මේ කැබිනට් මණ්ඩලය කොයි විධියට කිව්වත් අපට පිළිගන්ට බැහැ. මොකද, අමාරුවේ වැටුණාම පිදුරු ගහෙන් එල්ලෙනවලු. ඉදිරි කාලයේදී එහෙම අමාරුවේ වැටෙන්නට බැරි නැහැ. එතකොට පණතක් ඇතිව වෙනස් මගක ගමන් කරන්ට ලැස්ති වෙන්න පුළු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

වන්. ඒ මොකද, මේ පැත්තේ සිටියදී පුවත්පත් ගැනීමට විරුද්ධව කථා කළා. අද බොහොම තදින් කියනව පුවත්පත් ගන්න කියා. මුදල් ඇමතිතුමා ආපු හැටියෙම කථා මිනිත්තු 20 කට සීමා කිරීමෙන් අපේ කටවල් වහන්න තැත් කළ හැටි තමුත්තාත්සේට මතක ඇති. ඒවා අපට අමතක වෙන්නේ නැහැ. එතුමා උගත් කමින් වැඩිය කියනව. තමුත් උගත්කම වැඩි වුණාම පෙළක් අය කපටිකමින් වැඩි වෙනව; අවංක ගතියත් තැනිව යනව. උගත්කම පාවිච්චි කරන්නේ කපටිකමින් ඊංගා යාමටයි. උගත්කමත් සමග අවංක ගති තිබෙනවා නම්, අවංක මිනිහෙක් වශයෙන් කටයුතු කරනවා නම්, හොඳට රට පාලනය කරන්න පුළුවන්.

කර්මාන්ත ගැන මේ අවස්ථාවේදී මම විස්තර කිරීමට අදහස් කරන්නේ නැහැ. කර්මාන්ත සම්බන්ධව මේ ගරු සභාවේ සාකච්ඡා වුණා. හෙට අනිද්දා වන විට සමහර කර්මාන්ත වැසි යාවි. රටට ප්‍රයෝජනයක් නැති කර්මාන්ත වැසුණාට අපට කමක් නැහැ. ඒවා ඇති වී තිබෙන්නේ දූෂිත අන්දමට කර්මාන්ත ඇමති වැඩ කර තිබෙන නිසයි. කර්මාන්ත ඇමති කර ඇති දූෂණකම් ටික අද වසාගෙන සිටින්නේ අග මැතිනිය විසිනුයි. මම කෙළින්ම කියන්න ඕනෑ, අගමැතිනිය ඒවා වසාගෙන ඉන්න බව. ඒවා අපට වහන්න බැහැ. පසු ගිය කාලයේ ඇති දූෂණකම් වසන් කිරීමටත් මේ අයවැය ලේඛනය අදාළ වෙනවට කිසිම සැකයක් නැහැ. එසේ අදාළ වෙන්න වෙන්නම මේ රටේ සිටින නිර්ධන පංක්තියේ— ගොවියාගේ කම්කරුවාගේ—කැක්කුම දිනෙන් දිනම වැඩි වෙනව. ඒ කැක්කුම වැඩි වී ගොස් ඉවසීමේ සීමාව පැත්ත දාට තමුත්තාත්සේට එක්කෙනෙක්වත් ඔය තැත්වල ඉන්නේ නැහැ.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා. (හගුරන්කෙත)
 (ති.රු. எம். டி. பண்டா—ஹங்குரான்கெத்த)
 (Mr. M. D. Banda—Hanguranketa)
 ඇයි මුදල් ඇමතිතුමා?

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.
 (ති.රු. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)
 (Mr. D. B. R. Gunawardena)

මුදල් ඇමතිතුමාට දැන් බැහැ. අධිරාජ්‍ය වාදී ඇට්ටර්නියෙක් වුණාට පස්සේ බැහැ. මම කියන්නේ මේ රටේ එදා සිටම කි

කරුණු සම්බන්ධයෙන් අපි වෙනස් වුණේ නැහැ. රට වෙනස් වෙනව. සමාජය වෙනස් වෙනව. තමුත් මූලික සිද්ධාන්තය වෙනස් වෙන්නේ නැහැ. මූලික සිද්ධාන්ත වෙනස් කරන්න බැහැ. එතුම ඉරට්ට ආවාය්‍යී වුණත් බැහැ. ලෝකයේ නීතියක් තිබෙනව. ඒ ලෝක නීතිය අනුව මූලික සිද්ධාන්ත අනුව අපි ගමන් කරන්න ඕනෑ. සමාජවාදී ප්‍රතිපත්ති උඩ මේ රට සමාජවාදී අරමුණක් කරා ගමන් කරවා ගොවියාටත් කම්කරුවාටත් සමාජවාදී නිදහස භුක්ති විදීමට සැලැස්වීම ඒ ගමනේ පරමාර්ථය නම් ධනපති රාමුවේ ඉදගෙන ධනපති අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පන්දම් අල්ලමින් ඒක කරන්න බැහැ. මහවල තැන්නේ නායකත්වය උඩ ඇති කැබිනට් මණ්ඩලයට ඒක කරන්න බැහැ. ඒක විහිළු වක්. “සමාජවාදී” කියන වචනයට කරන අගෞරවයක්. මේ කපටි ධනපති රැළ කරන විහිළුවක්. ඒ වචනයට නින්දා කරන්න එපා. මේ රටේ පමණක් නොව ලෝකයේ කුමන රටක වුවද වැඩ කරන ජනතාව වේගයෙන් ඉදිරියට ගමන් කර ධනපතින්ගේ රජයන් පොඩි පට්ටම් කර ගොවි-කම්කරු රජයන් පිහිටුවනවා ඇති. එම නිසා මේ කපටි ධනපති රැළට මම කියනවා, සමාජවාදී කියන වචනයට අගෞරව කරන්න එපාය කියා. අධිරාජ්‍ය වාදයට ඇට්ටර්නියෙක් කරන ධනපති රදල රජයට මම කියනව, ඒ වචනයට නිග්‍රහ කරන්න එපාය කියා. නියම වස්තුව උපද්දවන ඒ මූලික ශක්තියට නින්දා කරන්න එපා. ඒ වස්තුවේ ශ්‍රමය සහ ශක්තිය ධන පති රදල අධිරාජ්‍යවාදීන් භුක්ති වින්ද නිසයි අද තමුත්තාත්සේ ඔතන ඉන්නේ. අවංක වස්තුව උපදවන ඒ ශක්තියට නිග්‍රහ නොකර කරුණා කර ඔතැනින් තුරන් වෙන්න.

තවත් කරුණු කීපයක් ගැන සඳහන් කිරීමට තිබෙනව. මම ඒවා කාරකසභා අවස්ථාවේදී සඳහන් කිරීමට බලා පොරොන්තු වෙනව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

අ. ස. 3.13

කෙනමත් මයා.

(කීරු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Mr. Speaker, the Hon. Minister of Finance is a serious person and the Budget he has introduced is entitled to more serious consideration than has been accorded to it so far.

I intended to attempt a somewhat detailed consideration of some of the more fundamental questions concerned with the Hon. Minister's Budget, namely, the structure of the Budget, the basic assumptions on which it has been constructed, the possible impact of the Budget on the economy and on the central question, the problem of rate of economic growth, as well as the possible changes or otherwise in social relations as a result of the Budget. However, Sir, my time is limited and I shall not be able to do all I hoped to do. I shall confine myself to a few of the most important questions.

The Hon. Minister's Budget was awaited with keen interest. As the Minister himself admits, he has been a foremost and notable critic of all Budgets introduced over the past 28 years. In such circumstances it is only natural that there should be a keen interest about what the Hon. Minister himself would place before us.

Well, Sir, the Budget has been appraised in various ways by Members on different sides of the House. Some Members hailed it as a Budget which ushers in socialism. Other Members, notably from the United National Party, have condemned it as a Budget which introduces a Marxist dictatorship. Some others with a newly acquired moral sense called it a "toddy Budget". The hon. Member for Dambadeniya, (Mr. R. G. Senanayake) called it a "pere-ra Budget". Certain other Members

called it an "election Budget", while yet others called it "no-election Budget".

All these are somewhat superficial descriptions, for this Budget deserves to be treated more seriously. The Hon. Minister did not, of course, make any of these claims in his speech. He spoke much more modestly. Listening to the somewhat apologetic note on which he began, the strongest impression that I received was that this Budget would have a unique place in the history of Ceylon in that it will be the first Budget introduced by a Minister of Finance, for which Dr. N. M. Perera will vote.

It is quite clear that the Hon. Minister has put in a lot of hard work under special and difficult circumstances. He told us that when he assumed office on 11th June, the Estimates had already been prepared. The Hon. Minister found himself in the position, if I may say so, of a man called on to father a child which had been conceived in his absence. In this respect the Hon. Minister has my sympathy. We would have been better able to judge his capacity and performance if he had been present right through the entire process of begetting, conception and delivery.

The Budget itself is, in a way, a product of the special circumstances in which the Hon. Minister found himself placed. I do not refer only to the time factor. I also refer to circumstances connected with political alignments and the relation of forces within the S. L. F. P.—L. S. S. P. Government. I shall elaborate this point a little later on. But, how can one otherwise understand the somewhat curious admixture of revenue proposals and non-revenue proposals, of hard concrete proposals and suggestions thrown out for consideration?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

The Budget itself consists of a number of detailed proposals. Some of them are new, some of them are adjustments of what existed earlier. The details are so numerous that there is a tendency sometimes to get lost and not to see the shape of the wood as a result of an intensive study of the way in which the individual branches of the trees have sprouted. There has been much discussion of certain revenue proposals, especially the more striking ones: the acreage tax and house property tax. But it is also necessary to assess the Budget as a whole from the point of view of its basic assumptions and, objectively, from the viewpoint of its likely impact on the economy and social structure of Ceylon.

There are some obviously good features in the Budget. First of all, the Hon. Minister has shown that it is possible in conditions of dwindling external assets to finance a budget deficit of a high order without cutting subsidies or social services. Mr. T. B. Ilangaratne also set out to do this last year, but he relied very largely on the device of Treasury Bill financing in order to do so. Even now the limit of Treasury Bill borrowings is to be raised by a further Rs. 250 million in order to make the adjustments of the 1963-64 Budget.

Dr. N. M. Perera, as Minister of Finance, hopes not to resort to these devices. In fact he told us quite categorically that he would seek to avoid having to resort to Treasury Bill financing. It is a feature of his Budget that, despite the decline in our foreign assets which have reached the lowest point since the end of the Second World War, he has sought to bridge the Budget deficit by other means. I do not propose to go into the somewhat theoretical and book-keeping question about surpluses and deficits on current account, and whether interest on sinking funds and loans should be in the capital budget or the current account budget. I think the Hon. Minister of Finance is

theoretically right when he says that this should be in the capital Budget. But it does not matter because there is an overall deficit and the Hon. Minister has tried to finance it by some means or other.

First of all, he has indulged in what he called "systematic pruning of expenditure". Then, Sir, he has produced new tax proposals, including adjustments on old proposals. For the first time, he anticipates financing the deficit through the profits of a number of State corporations, and also, as Finance Ministers before him did, through foreign aid. He has produced a Budget in which the deficit is sought to be financed in this way and also without seeking to leave a section of the deficit unfinanced. This is certainly a new departure. It is certainly something that should be seriously noticed. If the Hon. Minister intends to avoid resorting to Treasury Bill financing, I certainly wish him luck. I am personally not so worried about Treasury Bill financing provided it does not become a permanent feature and does not exceed certain limits. It can be a perfectly legitimate way of dealing with financial problems from a short-term point of view.

The Hon. Minister has told us that he would avoid resort to Treasury Bill financing. I hope he will equally try to avoid what has been the curse of previous Finance Ministers, and that is the series of Supplementary Estimates whose total effect completely distorts the Budget which we debate every year in Parliament.

The Budget of the Hon. Minister of Finance also follows the 1963-64 Budget in that it does not place any additional burdens on the mass of the people. Of course, this has been done once before. It was done by Mr. T. B. Ilangaratne last year. Mr. Ilangaratne's Budget followed a period when taxes had been piled upon taxes, and his decision not to add any further burdens on the people produced a momentary exhilaration and even euphoria. Everybody expected the worst and they

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කෙනමත් මය.]

were relieved that it did not happen. My hon. Friend the Minister of Finance does not have the benefit of such surprise. One is rarely surprised when a thing happens a second time. Nevertheless, in view of the fact that there has been steady and insistent propaganda not merely from the hon. Members of the United National Party, not merely from the many so-called economists and experts but also from the Central Bank hierarchy, that the only way in which we can deal with the problem of dwindling external reserves is to put burdens on the people by way of limitations on subsidies and social services, it is necessary to be thankful that at least a different policy is being continued.

The third merit I see in the Budget—I am mentioning the merits before I come to the demerits, and there are quite a number of them too—is that it places the burden of new taxes on sections which are better able to bear them. I notice that the Hon. Minister, who was a distinguished student of the London School of Economics, has also tended, quite correctly, to hit unearned incomes harder than earned incomes. That seems to be one of the central ideas of his Budget, because he keeps going at rents and various other forms of unearned income, wealth, and so on, far more than he does at earned income.

So far as the structure of the Budget is concerned, it has these merits. Some of them, I must admit, are of a negative character. The main point is that the reliefs which the Budget gives the mass of the people are small. I know that it is not possible to make big, sweeping changes at one shot. It is necessary to gather your harvest before you distribute it. But I think it is necessary that we should consider these reliefs in perspective.

The Hon. Minister, speaking at column 1610, admitted that in 1963 there was a rise in the cost of living, which meant that the real wages of

workers declined by about Rs. 7 per month. We are not dealing with the problems of the period prior to 1963 but the period 1963. In that period, according to the Hon. Minister's own statement based on the cost of living index fluctuations, there was a decline in the real wages of workers of Rs. 7 per month.

අ. ආ. 3.30

කමානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! The Deputy Speaker will now take the Chair. I should like to see the Leaders of Parties in my Chambers at 4 o'clock to discuss the arrangements for tomorrow and for the Committee stage of the Appropriation Bill next week.

අනතුරුව කමානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් නියෝජ්‍ය කමානායක තැන්පත් ඩී. ඒ. රජ පත් මහතා මූලාසනා රැස් විය.

කෙනමත් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

The Hon. Minister, faced with the fact that the existing wage freeze policy has still not been amended, has tried to see what he can give in the way of relief, and he has granted an increase of Re. 1.50 per month in the increments of unskilled and semi-skilled Government workers. This, of course, as the Hon. Minister says, is not an increase in salaries but an increase in annual increments. It means that these people will reach their maximum faster than they did in the past. The Hon. Minister makes the estimate that 90,000 workers in the public sector will gain by this change. I do not think that figure is quite correct. There may be 90,000 workers of that type in the categories envisaged, but, if the Hon. Minister follows this matter up, he will find that a fair number of them have been stagnating at the maximum or are very near to the maximum. The evidence before the Wilmot Perera Commission brought out this fact.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

So far as the rest of the working class is concerned, they are expected to wait for the promised reduction in prices. Private sector workers are not given any relief at all.

There is another point about these increments. The Hon. Minister will find that it is bound to create certain anomalies. I myself have had certain examples quoted to me which show that the increase will be such that the increment of the lower grades of workers will be greater than the annual increments of workers in higher grades. If this stimulates a general demand for a complete change in the wage structure, so much the better. That is all I would like to say on that matter.

Teachers have got a 2 per cent. reduction in their payments to provident funds. I must say that it would have been a much more substantial relief for them if their main demand had been granted, namely, that teachers in the Sinhala and the Tamil media should receive the same rate of pay as their counterparts teaching in the English media. The Sri Lanka Jatika Guru Sangamaya ran a very successful campaign for a number of demands, but this was really the main demand. The demand for the write-off of the 2 per cent. excess contribution to the provident fund was one of the smaller and subsidiary demands.

As a corollary to bringing subsidiary foodstuffs under import licence, the Hon. Minister has increased the guaranteed prices of certain subsidiary foodstuffs. We welcome this step. Up to now guaranteed prices operated far more in favour of the paddy producers than other types of farmers. But the benefit, even though it is quite a substantial one, will be received by the subsidiary food producers alone, who comprise only about 4 to 5 per cent. of all farmers in this country.

Actually, if you look at the nature of the concrete reliefs given, you will find that it is the upper middle-class who have

most relief in this Budget. Mr. Ilangaratne in his Budget gave certain relief to the lower middle-class. He knocked off the N. D. T. and raised the slab at which income tax begins. The Hon. Minister has made a further adjustment by reducing the rate of taxation of the first Rs. 1,000 of taxable income from 15 to 5 per cent., thereby giving a grant of about Rs. 100 a year to a person in these income brackets.

Actually when I analyse the House Property Tax, you will see that the persons who will be benefited immediately will be upper sections of the middle-class. These upper middle-class sections have undoubtedly got some real benefit from the Minister. But, basically, the point remains that although the Budget has the merit of not placing any new burdens on them, the actual relief that is given to the mass of the people is insubstantial.

I know the Hon. Minister did not have much time to prepare his Budget, and I am sorry that he was not able to address his mind to some of the more fundamental questions such as the reform of the tax structure and other matters about which he very often spoke when he was on this side of the House. This is extremely urgent and needs early adjustment. It is not a thing you can do overnight. You cannot change the present tax structure of Ceylon overnight, but some of the examples that are now coming to light show how urgent the matter is.

I was recently reading the Survey of Ceylon's Consumer Finances for 1963 prepared by the Central Bank of Ceylon. It is a very interesting document. I want to ask the Hon. Minister how it is that this document is not available to the public. I do not know whether he knows about this.—[Interruption.] This document was printed and ready a month or so ago. Hon. Members of the House have not officially been given a copy of this document. I managed to borrow one from a friend. Nor is it available for purchase at the Central Bank or at the Government Publications Bureau. It

විසර්ජන කෙටුම්පත් පහත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කෙනමත් මය.]

would have been helpful to hon. Members if this document was available for the purpose of the Budget Debate, because it gives a very interesting study of the actual conditions of the people of Ceylon in 1963.

I was reading the portions of that report dealing with the question of indirect taxation and direct taxation. A number of very striking and vivid points are brought out regarding the basic nature of the tax structure. I shall not go into all of them—I have not the time—but let me mention just one matter.

The Table at page 115 shows that the lowest income groups pay nearly 17 per cent. of their income in sugar tax alone. It shows again at page 75 that persons with incomes of Rs. 1,500 per month spend only 19.27 per cent. of their income in direct income tax. That is a fantastic situation. The poorest of the poor have to pay 17 per cent. of their income in sugar tax alone while people having Rs. 1,500 a month pay only 19 per cent. of their income in direct income tax. I do not have to give further examples of this because these are matters which are generally known. They require urgent redress.

I know that the wealthier people in this country always shout whenever direct taxation is increased. They begin by shouting and end by avoiding these taxes where they can. It is not surprising, therefore, to hear certain Members of the United National Party howling about the direct taxes introduced by the Hon. Minister. It is equally not surprising to hear the anguished, frenzied, and panicky screams of the various associations and chambers of the capitalists. They scream before a Budget and they scream after a Budget.

The Central Bank's survey of consumer finances is very interesting about what some of these people pay. Table 48 shows an analysis of the total tax payment in regard to income tax in 1962-63. I should like to remind you that this is the period when Mr. Felix Dias Bandaranaike

was Minister of Finance and had the reputation of being an ogre who taxed everything he set his eyes upon. This break down of figures shows that on an average income tax payers paid Re. 1.28 per month as tax. This supports the conclusion of an international publication that I was recently reading on an economic survey of Asia and the Far East that the share of direct taxes in Ceylon's tax and regular revenue is lower than in most countries in South-East Asia. In fact, I want to say that my criticism of the Hon. Minister is that he could have been a little sterner with these people. He has been far too lenient with some of them. In particular, he could have been much sterner with the British and other foreign companies.

I welcome the fact that the Hon. Minister has resorted more to direct taxation in this Budget. But what he has done is not comprehensive enough. I hope he will reconsider some of these matters from the point of view of strengthening what he has done in the course of the year.

I tried to follow with some care the Hon. Minister's speech in order to discover the logical and fundamental assumptions on which it was constructed. It was a rather difficult task. I could not detect any consistently worked out or logically developed theme or themes in the speech. It is very much in the nature of a patch-work quilt or a mosaic with the various fragmentary proposals stuck together. It looked to me as though the Hon. Minister, working under pressure, and finding that the Estimates had already been framed, had certain notions of his own and certain other proposals put up to him, some of which he was able to evaluate in time while some of which could not be evaluated in time, and it looks to me as though the Minister selected those which he found acceptable, added those which he thought he could get past the other Members of the Cabinet, and stuck them together in the best way he could. That is why, in summing up the general feeling and general reaction of the progressive forces on the Budget, I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

should like to say that there is nothing in the Budget that is bad ; there are some things that are fairly good ; but there is nothing that is really substantial.

At various points in his speech the Hon. Minister quite frankly brings out the dilemma in which he found himself. Take the question of planning. Everybody knows that the Hon. Minister is a long standing advocate of economic planning. In his speech at column 1624 he has some caustic things to say about all previous plans—the Six-Year Plan, the Ten-Year Plan and the Three-Year Implementation Programme. He calls them “theoretical”, and says that they are not “really well-conceived and co-ordinated”. He also tells us that in his opinion a really effective and co-ordinated plan should be worked out at least for a period of five years. I agree with him, but he found this impossible to do because he had only one year before the elections. Therefore, the Coalition Government decided to introduce what the Minister calls a One-Year Implementation Programme for 1964-65.

The Hon. Minister has tabled this programme along with the Budget. I read through this document because Government programmes and plans are among my favourite light reading. I intended to make some sort of an analysis of this plan, but once I re-read what the Hon. Minister himself has said about the plan, I could not imagine why he tabled it or why it had been given such a high-sounding name as a One-Year Implementation Programme.

Let us see what the Hon. Minister himself has got to say about this plan. At column 1591 he says ruefully :

“...instead of working the Budget into the plan, I have had to reverse the process and fit the plan into the Budget.”

That is actually what has happened. What has been called a plan is the Budget Estimates of 1964-65 which had been prepared before he became the Minister of Finance and

subsequently modified and pruned by him. On this basis, every Budget has been a One-Year Plan !

The Hon. Minister goes on at column 1630 to caution the hon. Members of the House that “the figures there”—that is, in the programme—“must be considered to a great extent tentative.” Then again, in the same column, he says : “We might have to modify these targets as we go along.” If that is so, I do not see why the Hon. Minister tabled this plan, unless he thought of helping us with some light reading and treating us to some nice ideas and figures. I decided that it would not be worthwhile making a serious analysis of this programme, if, on the very statement of the Hon. Minister himself, the figures are tentative and the targets may be modified. And he himself is not satisfied with some of the figures. I will be glad if the Hon. Minister in his reply will enlighten us on the difference between his One-Year Programme and the previous plans which he calls “theoretical,” ill-conceived and uncoordinated.

Mr. Deputy Speaker, we were very glad to have the Hon. Minister's statement that there will be no under-spending next year on the Votes on Capital Account. Let us hope that that will be so. But what I should have really liked to have seen assessed—and what is somewhat difficult to assess from the so-called “tentative” figures that the Hon. Minister has provided—is the likely total impact of the budgetary proposals, and particularly its capital outlays, on the economy.

As I said earlier, the fundamental weakness of Ceylon's economy is its extremely low rate of economic growth. The average rate of increase of the National Product from 1959 to 1962 was 3.8 per cent. as compared with the annual increase in population of 2.8 per cent. In other words, the rate at which the National Product is increasing is only barely in advance of the increase in population. At this rate it will take us about another 400 to 500

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කෙතමන් මග.]

years to catch up with the present level of development of some of the more advanced countries of Western Europe.

Now, the Hon. Minister told us—what has already been revealed in the Central Bank Report—that in 1963 there was actually a decline in the rate of growth. The rate of growth in 1963 was 0.8 per cent. It was less than 1 per cent. In other words, it was one of the lowest rates of growth in recent years. The Hon. Minister, in referring to this in his speech, called it “somewhat disappointing.” Well, I can think of somewhat stronger words to use. The dismal and graphic picture he painted of our economic misfortunes in 1963 and the first part of 1964 was something more than “somewhat disappointing”.

The Minister showed us that in 1963 production had either declined or fallen short of the increase of previous years. The most striking increases have been in the field of private industrial production. Having said that, the Minister went on, quite rightly, to point out the hollowness of that development.

The deficit in the balance of trade, as the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) reminded us, and as the Minister himself pointed out, was the worst in the last ten years. I think it was Rs. 129 million. The deficit in the balance of payments was Rs. 144 million. Export earnings were Rs. 38 million less; import earnings were Rs. 52 million less than the previous year. External assets had come down to the record rock-bottom figure of Rs. 290 million in June 1964. That is one aspect of the economy in 1963. That aspect was dealt with in the Central Bank Report and also brought up by the Hon. Minister, but there are also other aspects that we should keep in mind.

The Central Bank report on Ceylon's consumer finances shows that, in 1963, 13.8 per cent. of the total

work-force was unemployed. That is to say, a little over one out of every ten persons in the potential work-force was out of job last year. It shows us some other very striking facts, namely, that 63 per cent. of these unemployed persons were those who had a secondary education or who had passed the S. S. C. or G. C. E.—77.8 per cent. of the unemployed were people under 25 years of age. No wonder that some of these young people are being misled by the U. N. P. These were some of the striking facts of what was happening in our economy in 1963 not merely in economic but in human terms.

There is another aspect which you do not get either in the Central Bank Report or in the Minister's speech or even in the Survey of Ceylon's Consumer Finances, and that is, that although there were undoubtedly what the Hon. Minister called “economic difficulties” for the country and the people, the capitalists and, particularly the foreign monopolists, did not do too badly in 1963. The stories they tell their shareholders are somewhat different from the horror stories they tell the press.

I do not want to waste time, but I have here the Manual of Tea Producing Companies compiled by de Zoete & Gorton and published by Gresham House, 24, Old Bond Street, London E. C. 2, circulated on the Stock Exchange. It is for private circulation only. The Hon. Minister may be aware of this publication. It sets out after-tax profits made by the sterling companies in 1962 and some in 1963. I prepared a whole list of them, but I am not going to weary the House by reading them all; it is a list of 60 or 70 companies. I shall mention some after-tax profits in 1963. Some of the striking ones are:

Anglo-Ceylon and General Estates (Ceylon) Ltd. made an after-tax profit of £. 391,391.

Bogawantalawa Tea Holdings Ltd. 40,819.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

Consolidated Estates Co., Ltd.,
£. 36,252.

Ceylon Tea Plantations Holdings Ltd.,
£. 99,257.

Eastern Produce Holdings Ltd.,
£. 196,728.

Nuwara Eliya Holdings Ltd., £. 50,463.

Ragalla Tea Holdings Ltd., £. 41,323.

Rajawella Produce Holdings Ltd.,
£. 40,354.

I have given some of the more striking examples to show that although the country and the people went through a dismal experience which the Hon. Minister so graphically described, these sterling companies did not do so badly in 1963. Some of them have made larger profits than in 1962; and others have kept up their rate of profit.

High after-tax profits were not confined to the foreign plantation companies. Some of our big foreign Colombo firms also have not done so badly, particularly some of the managing agency houses. I have not got figures in respect of all of them but I spent some time collecting their reports. Next to reading reports from Ministers on plans and programmes I like to read reports from company managing directors to their shareholders. They are very informative. I do not want to spend a long time on these reports of managing agency houses because many of them have branches in more than one country. Take, for instance, Brooke Bond Ltd., which is represented in several countries. In 1963 it has made an after-tax profit of £.2,406,492. It does not give the profit that was made in Ceylon alone. Colombo Commercial Company Ltd. (which operates only in Ceylon) had an after-tax profit of £.41,371, Harrisons & Crosfield Ltd., made £.712,360; James Finlay & Co., Ltd., made £.258,604. All these are after-tax profits, so we see that big agency houses and Colombo firms have done reasonably well.

I have here the prospectus of Chemical Industries (Colombo) Ltd. That is the new name under

which Imperial Chemical Industries operate, in Ceylon since 12th May, 1964. According to this prospectus, they made an after-tax profit of Rs. 331,144 in 1963.

I see that the hon. Appointed Member (Mr. Singleton-Salmon) is here. I read with great interest his report to the shareholders of British Ceylon Corporation Limited—B.C.C. This very distinguished hon. Member is its Chairman. His review for the year 1963 has many interesting statements: I will quote some of them. He says:

“Compared with the year 1959 the Soap Department shows an increase of profit of 146 per cent. an average yearly increase of 36.5 per cent.”

Lower down he says:

“The dividend received by the parent company from the Milling Company is 25 per cent. as against 20 per cent. in 1962”.

The hon. Appointed Member was in the happy position of being able to tell his shareholders that apart from the interim dividends that had already been paid he was going to pay a further dividend of 10 per cent. on preferential and 14 per cent. on ordinary stock for the year.

I think it is necessary that this part of the picture of what happened in 1963 should also be made known to hon. Members of the House.

What impact, therefore, is the Budget of the Hon. Minister of Finance likely to have on this situation which I described, including the factors which I myself mentioned? I think that is a more serious way of looking at the Budget than just talking about toddy, whisky and various other things which are better drunk than talked about.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

The hon. Member has taken almost 50 minutes now.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පසක, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

කෙනමත් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I shall finish soon. I am not talking irrelevancies; nor am I speaking on matters that anybody else has spoken on.

To what extent will the total impact of the Hon. Minister's Budget either arrest the decline in the rate of growth in the national product in 1963 or go further and even increase it? It is somewhat difficult to assess the figures that the Hon. Minister has given. He has given certain figures about the expected production of paddy, tea, rubber and other products, but the total picture is difficult to sum up. Some of the figures that he gave are more or less the normal increases from year to year in a period of good weather. The Hon. Minister of Finance himself is somewhat cautious about making a prophecy. This is what he says:

"...it can be assumed that the rate of growth in 1964 will be higher than in 1963."—[OFFICIAL REPORT, 30th July, 1964; Vol. 56, c. 1598.]

I certainly hope so: 1963 had the lowest rate of growth on record. It was 0.8 per cent. If the rate of growth falls any lower, we shall have no rate of growth to speak of at all.

I must say that I was astonished to hear the Hon. Minister of Finance assert that despite temporary difficulties our economy is basically sound. He said that not once, but twice. Once at column 1592 and again at 1621. When the first made this remark, I thought he had made a slip of the tongue. It was so different from what he had said when he was on this side of the House. I am not going to engage in the pastime that the Minister anticipated, namely, to throw his own past statements back at him. But surely, the objective state of the economy does not change merely because the Ministers of Finance change.

The Hon. Minister went on to elaborate his thesis of a basically sound economy. That is what made

me wonder what has happened to him. You will find his argument in column 1592 of the HANSARD. According to him the present difficulties do not arise from causes inherent in the nature of the economy so much as from three other causes, namely, bad weather, nationally and internationally; "faulty deployment of our resources;" and "failure to utilize some of our resources at all".

Are we to understand that what we have lacked up to now is not a better economy, but a better Minister of Finance? I do not deny that bad weather played a part in the decline of production and other economic difficulties last year. I know that the Minister was trying to rebut some of the arguments of the United National Party which drew the picture of a Government tottering on the verge of financial collapse. I do not think any Government will collapse easily for purely financial reasons. But the argument of the Hon. Minister as to the basic soundness of the economy, is something astonishing and unacceptable. On the contrary, the very facts that the Minister mentioned in his speech are symptoms of the sickness of the economy rather than a sign of fundamental health—the low rate of growth, the high incidence of unemployment, etc. How can he talk about the soundness of an economy whose commanding heights are still dominated by foreign monopolies; when feudal relations still impede paddy production; when we still depend very heavily on the capitalist world market?

We cannot forget that, in spite of all the talk about socialism, in 1963 only 11 per cent. of our exports and 17 per cent. of the imports were with the socialist countries. The Hon. Minister knows that our economy is thoroughly vulnerable to the pressures and manipulations of foreign capitalist monopolies and cartels. I do not want to expand on this. I am not going to talk about the basic unsoundness of capitalism itself. It is well known. It used to be A.B.C. to the Hon. Minister of Finance.

Why does he then speak now about the "basic soundness" of the economy? Unfortunately this false assumption has coloured what he tried to do in the Budget. The assumption of the fundamental soundness of the economy leads the Minister to the conclusion that the main solution is, what he calls, "hard and consistent work", and which he calls further, the "socialist miracle". Socialism certainly cannot be built or continue without hard and consistent work. But hard work alone, as the Minister knows, does not bring socialism. We have also to win our economic independence; uproot the foreign monopolists from their dominant positions; end feudal relations; build a powerful public sector in industry and agriculture; and restrict and finally oust private capital from the sectors where it had been allowed to develop so far. This is the road to socialism as far as our economy is concerned. The Minister's unstated assumption seems to be that, after the 11th of June and the new S. L. F. P.-L. S. S. P. Government, the fundamental political conditions for socialism have been established and that all that remains is to work hard in order to bring it about.

I am afraid that this theory of a fundamentally sound economy has left the Hon. Minister of Finance in the Budget to act like a masseur, when what was needed was a surgeon. This is the real fault in the "masseur Budget" he presented. He has sought to rub off some surplus fat in the economy and to tone up some sagging muscles. He has prescribed regular exercise in the form of hard and consistent work. But our economy needs more than a masseur. It needs a surgeon who will cut out its gnawing and spreading cancers. That is why I said it requires a surgeon and not a masseur.

The Hon. Minister's Budget certainly makes an attempt to increase direct taxation on the Ceylonese vested interests of various types. That is a good thing. I am not

against it. This is one of the main reasons for the anguish we hear from the U. N. P. across the aisle. In fact, their speeches showed that, in spite of their tall talk of socialism, the United National Party Members, when it comes to the defence of vested interests and private property, are prepared to rise as one man.

My criticism of the Budget proceeds from a different direction. I think the Hon. Minister of Finance has let the foreign interests off much too lightly. Sir, I can see that the Hon. Minister is in the unenviable position that he has to operate within the general framework of Government policy and the 14 Point Agreement. I also see that the Hon. Prime Minister while in England gave certain assurances to the principals of the British firms here regarding their future position in this country. But the policies of the Coalition Government and the vital interests of a country are two different things and must not be confused.

Now, how do the Finance Minister's proposals hit the foreign monopolists, especially the most dominant of them, the British companies? He has not announced what the Government intends doing concretely about the managing agencies. I shall reserve comment until I get more concrete details.

The Minister proposes to create an Export—Import Banking Corporation jointly owned by the Government and the foreign commercial banks in the proportion of 51 and 49 per cent. shares and with a mixed directorate. He also says at column 1693 of the Budget speech that there will be no interruption of the normal business of the foreign banks. Under present conditions, the proposal for an Export-Import Banking Corporation between the Government and the foreign banks will be a backward step. It will perpetuate the position of the foreign commercial banks at a time when all the conditions exist to get rid of them. These banks operate mainly on Ceylon deposits; they have not brought much capital to Ceylon

විසර්ජන කෙළමපත් පණත, 1964-65

[කෙනමත් මය.]

and they hardly played any role in financing economic development. They are mainly concerned with short-term financing of the import and export trade. Today the Bank of Ceylon, the People's Bank and other state finance and banking institutions are more than capable of carrying out all our banking transactions. So, why do you want now, when the main task is to stop the operations of these foreign banks, to introduce a proposal which will perpetuate their existence in this country?

The Hon. Minister of Finance says that the Government wishes "to utilize the experience, expertize and international connections" of the foreign banks. But I say that the Government should seriously consider in what way their "experience, expertize and international connections" have been used so far.

The Hon. Minister of Agriculture, Food and Fisheries, Mr. F. R. Dias Bandaranaike, yesterday said that the Government's main task is that of conserving foreign exchange. The Hon. Minister of Finance also gave this matter very high priority. I want to ask the Hon. Minister and his advisers to look at the most curious position that emerges from a comparison of Tables 30 and 32 of the Report of the Central Bank for 1963. Look at Tables 30 and 32. This needs a little study. If the Hon. Minister looks into it he will find something that needs explanation. Regarding the figures at Tables 30 and 32, one table deals with the c.i.f. value of physical imports into Ceylon and the other with the actual exchange remitted abroad, through the banks, to pay for these imports also at c.i.f. rates. Normally these figures should more or less correspond. The total value of imports is declared at the customs and are known to the Import Control Department, and it should be more or less the same as the amount remitted through the banks to pay for these imports. Of course, there may be slight variations, and slight variations have their place in early years. If the Hon. Minister studies these figures he will find that

—දෙවන වර කියවීම

was the position up to 1960. After 1960, when exchange control began to be imposed in a serious way, discrepancies have become much more remarkable. If you look at the comparative figures for 1960, the total c.i.f. value of physical imports was Rs. 1,960 million, but Rs. 2,006 million was remitted abroad through the banks to pay for the same goods. In 1961 the value of imports was Rs. 1,703 million but Rs. 1,794 million was remitted through the banks to pay for the same goods. In 1962 the value of imports was Rs. 1,660 million but Rs. 1,906 million was remitted abroad through the banks to cover the same goods. In 1963 the discrepancy assumes Himalayan proportions. The total c.i.f. value of imports was Rs. 1,500 million but Rs. 1,854 million—nearly Rs. 354 million more—was remitted abroad through the banks to pay for the same goods. Can the Minister give any other explanation for these huge discrepancies than that some of the banks have been assisting illegal remittances abroad? The commercial banks are the main agents and are vested with the responsibility and the authority under the Exchange Regulations to guarantee the authenticity and genuineness of these transactions. A small discrepancy here and there can be explained, but how can the Minister or the Central Bank or anybody else explain the fact that there is a discrepancy of Rs. 713 million in these figures in the period 1960-1963?

I had a discussion with some of the officers of the bank and they said, "we may have made mistakes in the calculations". But can there be miscalculations of the order of Rs. 713 million? There is no other explanation, Mr. Minister, than what I suggested and I hope you will see that this matter is gone into very thoroughly. I know that in the Central Bank when investigations began about a certain foreign bank, the investigating officer found after his first inspection that mysteriously the documents were lost from his own safe overnight. I want this matter to be gone into much more seriously. How did the Central Bank allow this? How do the commercial banks explain this? What are your measures

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

of control? I ask the Hon. Minister, is this the “expertize” you want to acquire from the foreign commercial banks?

The time is ripe to finish the operation of the foreign banks—as you finished the activities of the foreign insurance companies and, internally, of the foreign oil companies—and allow the State banks to take over all banking operations.

One of the main proposals of the Minister is the abolition of the *ad valorem* duty and the introduction of an acreage tax instead. I do not often agree with the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake) but I agree with one or two of his remarks. I am not against the acreage tax. I know there is a big howl against it. There are certain marginal cases of hardship which obviously must be adjusted. But the main point is that the abolition of the *ad valorem* duty and the introduction of the acreage tax at the rates fixed by the Hon. Minister certainly hits the sterling foreign companies far less than the Ceylonese capitalists and in actual fact most of the non-resident sterling companies get considerable relief. They will benefit by this change. We know they rarely produce less than 1,000 pounds of tea per acre—many of them produce very much more—and on an average, according to figures I have ascertained from Ministerial officials and from my own sources, they have been paying as an average about 50 cents a pound as *ad valorem* duty. Even on the basis that they are producing 1,000 pounds of tea per acre, the substitution of the *ad valorem* duty by an acreage tax of Rs. 300 per acre will save them at least Rs. 200 an acre. The Hon. Minister would have seen the reports of the most recent tea auctions. The hon. Member for Dambadeniya referred to it. Under the tax, anybody who gets more than Rs. 2.45 a pound for his tea benefits. There are over 40 company estates that got well over Rs. 2.45 per pound at the most recent auction and all of them,

everyone of them without exception, are owned by non-resident sterling companies. I have already showed that these sterling companies still make very big profits. Taxing the Ceylonese capitalists is correct, but why should you allow the foreign capitalists to get off more lightly? To be fair by the Hon. Minister, I should mention that he has added a further 4 per cent. in lieu of wealth tax on the non-resident companies. Formerly they paid 6 per cent. in lieu of death duties. Now they are paying 4 per cent. extra in lieu of wealth tax. Actually this is a levy on income rather than a tax on wealth.

I do not want to go into details, but if the Hon. Minister will go into this matter—I am prepared to show him, if he wishes, the way in which I worked it out—he will find that the non-resident companies get off lighter than the Ceylonese capitalists even in this respect. After all, the extra 4 per cent. levy has been made, not to cover discrepancies brought about by the abolition of the *ad valorem* duty, but to meet the situation created by the Hon. Minister's new changes in the slabs of wealth tax. And you will find that the foreign companies will pay a tax of about 1 per cent. of their wealth as compared with about 3 per cent. which a resident individual would have had to pay if he had owned the same property.

I want to say that the Hon. Minister, in fixing the rates of tax, should not create a position in which the big sterling companies are allowed to get off lightly and actually to benefit. I want to suggest to him that he increases the acreage tax in the case of non-resident companies or else increases the new levy—one of the two. I want the Hon. Minister and his officials to go into this question much more carefully.

There has been a curious theory about socialism in government circles since the days of Mr. Bandaranaike, namely, that the establishment of socialism in Ceylon

විසර්ජන කෙටුම්පත් පහත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කෙතමන් මඟ.]

requires living with the British capitalists and allowing them to co-exist, while only taking action against the Ceylonese capitalists and sometimes the Indian capitalists. It is the theory that if you are not brave enough to hit the big boy, hit his small brother. I am for hitting all the capitalists—the bigger the fellow, the bigger the blow. I cannot accept the position that this Budget will usher in socialism when the basic positions of the foreign monopolies are left untouched. The Hon. Minister has dealt more sternly with some of the Ceylonese capitalists than they have been dealt with in the past. But I do not see that his proposals will do anything serious against the foreign, particularly the dominant British vested interests in this country. I should like to see the position changed.

The Hon. Minister has taken some useful steps to plug some of the leaks in exchange control. I am sorry, however, that he did not take steps in the matter of the import of so-called infant and invalid foods, particularly condensed milk, where racketeering is tremendous. I shall speak about this matter in further detail during the Committee stage of the Budget. Anybody can import almost anything into Ceylon today provided it says on the label that it is infant food or invalid food and on the back there is the formula as to how it should be used. I am surprised that some of the liquor importers have not started to import brandy as invalid food! The Hon. Minister will find, if he goes into this question, that a very considerable leakage of foreign exchange is taking place in this way.

Talking about the rise in the cost of living, the Hon. Minister said that the increase in prices in the beverage group was largely due to the increased price of condensed milk in made tea. This is due to the manipulation in the prices of condensed milk, whose import is controlled by a few big firms. Tins of condensed milk worth 45 cents are being sold at 95 cents. This must be stopped.

The last point I want to make is about the House Property Tax. This tax has caused a tremendous howl. I must say that it has its good features and it also causes some confusion. I cannot follow the Hon. Minister's logic in this matter, though I agree with his proposal. The limitation on landlordism in the matter of the house property is a good thing. It has our full support. Landlordism that existed earlier was further encouraged by our friends of the United National Party, who, under the slogan of "a house-owning democracy," helped to extend the class of private landlords by giving selected persons housing loans. I do not want to give all the names; they were all published in HANSARD of 11th August, 1960. I notice that the Mayor of Colombo, the hon. Member for Colombo North (Mr. Sugathadasa) who spoke with great vigour against this tax, was lucky enough to receive Rs. 352,000 in order to extend his activities as a landlord. Sir Cyril de Zoysa, Mr. Tarzie Vittachchi, Mr. R. L. Gunasekera of the Labour Department and Mr. W. A. D. Ramanayake, M. M. C., of the United National Party—these are some of the persons who benefited. I also find that Mr. M. S. Alif, my neighbour, whom Mr. Mahanama Samaraweera appointed as Chairman of the Housing Committee that issued a report weighted in favour of the landlords, also received three loans amounting to a total of Rs. 314,500.

We are prepared to support your measures which restrict landlordism, even if they do not wipe it out. But the Hon. Minister has sought to explain this tax on another basis as well. If his purpose was to restrict landlordism, that is one thing. But at column 1667 of HANSARD of 30th July, 1964, the Hon. Minister states, "This is not a revenue measure but an effort to divert investment from real property to productive industries."

I must confess I do not follow this argument. The Hon. Minister expects the landlords to sell off their

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

house property in excess of what he permits, but those who buy the houses will also be investing in real estate. So although the landlord or investor may change, the investment in real estate really continues.

On top of this, the Hon. Minister also proposes a scheme of financial assistance to people to buy houses, that is, either through some Government loan or through the banks. This means that Government funds and bank funds will also be diverted into real estate. I do not see how this measure, though it definitely restricts landlordism and is therefore welcome in that respect, is going to make any appreciable change in investment in real estate.

The Hon. Minister seeks, quite rightly, to discourage investment in real estate. But if that is so why has he restricted the penal tax to house property only? There is nothing to prevent investment in cinema houses. Do you call that productive investment?

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා (මුදල්
ආමනි)

(කෙළරව කලාතිනි ගන්. ගම. පෙරේරා—
තිනි ආමෙස්සර්)

(The Hon. Dr. N. M. Perera—Minister
of Finance)

There is a law coming in respect
of that.

කෙනමන් මයා.

(තිරු. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

I am glad to hear that. I hope there will be restrictions on that. Shops, stores, business premises—these are open to investment under the present set-up. In my own constituency a large number of residential houses are being bought up and converted into stores.

The House Property Tax is accompanied by a Government announcement about changes in the rent law whereby all residential premises are

going to be brought under rent control, and the grounds on which a landlord may evict a tenant are to be restricted to the non-payment of rent for three months, misuse of the house for immoral or illegal purposes, unauthorized sub-letting or wilful damage. These amendments are very welcome. I ask the Government to introduce these amendments to the Rent Act as early as possible because otherwise one of the effects of the House Property Tax will be a mass eviction of tenants.

The Hon. Minister should also realize that the introduction of these new amendments to the Rent Restriction Act will not merely restrict future private investment in house property but also restrict the free market in the sale of house property itself. Once the new amendments are made, it will be the tenant only who will want to buy the house. No one else will buy a house unless he gets vacant possession. That is very desirable. But it is very necessary that sufficient and adequate financial provision should be made by the Government to assist tenants to buy houses because only a restricted number of tenants will be in a position to buy them, themselves. The Government itself will have to shoulder the whole responsibility for housing. In this case you must provide more than the Rs. 40 million you have provided in the Budget. Controls on the rents of business premises and shops should also be introduced.

There are a number of other matters that I wanted to refer to, but, Mr. Deputy Speaker, as you have pointed out, I have not the time. If my time was extended I would have spoken on the 33 1/3 per cent. “no questions asked” offer to hoarders. It might work in the case of persons who have hoarded cash—I think the Hon. Minister has given them too much time—but I am rather sceptical about it working in the case of gold and jewels unless you have something up your sleeve which nobody else knows. I do not want to discuss it in greater detail because I am

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[කෙනමත් මයා.]

not at all anxious to give these hoarders tips on how to get away with it.

I wish to make one last suggestion and that is in regard to the advertisement tax. I shall send in my proposal. In respect of the tax on advertisements (other than excepted advertisements), which exceed over 20 per cent. of the total space, I think you will find that very few of these papers will have to pay the tax. The few who may have to do so can double the advertisement rates and avoid the tax. Their advertisers are mainly big firms who enter into annual contracts. Instead of this tax, it will be far better for the Minister to introduce a 20 per cent. flat rate tax on all advertisement revenue other than excepted advertisements.

I am sorry it was not possible to make the somewhat larger analysis that I intended to, but I thank you very much for the indulgence which you have shown.

අ. ආ. 4.29

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.

(ශ්‍රී ලං. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

It is my privilege in this Budget Debate to follow three old Members of this House, the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake), the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) now representing by himself the United Left Front in this House but an erstwhile Colleague of the Hon. Minister of Finance—

කෙනමත් මයා.

(ශ්‍රී ලං. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

He represents both the front and the back.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.

(ශ්‍රී ලං. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

I think the hon. Second Member for Colombo Central should tell him directly what he thinks of the United Left Front.

කෙනමත් මයා.

(ශ්‍රී ලං. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

I have already done so.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.

(ශ්‍රී ලං. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

—and thirdly, the hon. Communist Member who preceded me.

It is quite natural that, in a Budget Debate of this nature, various points of view from various political parties as well as individual Members should be made on the Floor of this House. This is the first Budget of the Coalition Government, and we were also told that there is going to be another Budget. The Hon. Minister of Communications stated that the Coalition Government would go to the country to seek a mandate afresh after they present another Budget. Well, that is to be seen. And in presenting the Budget of the Coalition Government the Hon. Minister of Finance has certainly presented one which could be interpreted in the way in which one examines it.

The Hon. Member for Yatiyantota, the Minister of Finance, when he was on this side of the House was a notable critic of the Budgets presented not only by the United National Party Government but also by the Sri Lanka Freedom Party and the M. E. P. Governments of the past era. If one had followed those eloquent contributions of the Hon. Minister of Finance when he was in the Opposition, I think one could get the best reply or the best criticism of the Budget that he himself has placed before the House. He has anticipated all that because he says in his Budget speech that he is quite aware of the fact that many of the pronouncements that he made while he was in the Opposition would be flung across at him and that many of the proposals he urged and the criticisms he made were relevant then and are adequately relevant now. But he says he does not mind all that, it is part of the political

game, that he is concerned more with doing a job of work, namely, cleaning this Government of the utter corruption into which it has sunk, making the economy grow a little faster, introducing certain measures of socialism and trying to give a better deal to the citizens of this country through his Budget. I said—and practically all the Opposition speeches have made note of the fact—that this is a Coalition Budget, a Budget of the Coalition Government. Now, the Hon. Minister of Finance earned the congratulations of both sides of the House for the very comprehensive and very clear exposition he gave with regard to the state of the economy. He had a thorough grasp of it; and I say that if we are to understand the real burden and purport of this Budget, one has to read the Finance Minister's speech, not so much the beginning, but, I think, the conclusion; one should read the end first and, having read the end of the Budget Speech, the conclusion of the Finance Minister in his Budget speech, we will be in a much better position to understand the significance of the Budget—what he had attempted to do, what state of economy existed for him he became the Minister of Finance, what he wanted to do, what he wanted to achieve, the means he adopted in achieving that objective and whether that objective will be achieved in the future.

Now, I said that the best way, as I felt, to understand this Budget and what would be the outcome of this Budget more in economic terms than in political terms, is for one to read the conclusion. What is the conclusion of the Hon. Finance Minister's Budget speech? He says:

“With the formation of the Coalition Government the way was made clear for quickening the pace towards socialism. In this Budget I have endeavoured to give that direction and set the pace of that direction.”

He says:

“I have endeavoured to control the economic hold that foreign capitalist interests still maintain over this country,”

—I do not think anybody will disagree with him if he achieves that purpose—

“and to channel those resources to serve the needs of our economic development.”

Then he says:

“There may be some who quite naturally are impatient of such slow devices. There may be those who will say that we have not at one fell stroke taken over all foreign and local capitalist property lock, stock and barrel, forgetful of the mass upsurge that must accompany it.”—[OFFICIAL REPORT, 30th July, 1964; Vol. 56, c. 1697.]

That shows that the mass upsurge is not there in the country. The mass upsurge that the Finance Minister says is necessary for the taking over, lock, stock and barrel, of the capitalist property both of the foreigners and the local people—that mass upsurge of the people—is not there.

It is a necessary condition or situation that should exist for achieving that particular purpose. The Minister of Finance further says:

“Such a mass upsurge must be generated by the heightened class-consciousness of the toilers, born of the social inequalities and wrongs of the capitalist system.

We are confronted today with increasing permeation of the awareness of the need for radical changes among the masses both in the rural as well as the urban areas. It is from the felt needs of the people that these changes are coming. Our task today, therefore, is to create the atmosphere and the conditions conducive to evolving this response from the masses. This is what I have striven in implementing the aim of the Coalition Government.”—[OFFICIAL REPORT, 30th July, 1964; Vol. 56 c. 1697.]

That is the aim, that is the objective, that is the direction which the Hon. Minister of Finance has had in his mind in preparing this Budget and presenting it to this House and the country. How does he propose to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ඇම්. ඩී. බණ්ඩා මය.]

achieve it? If the Finance Minister hoped to create a sense of contentment, a sense of well-being, a sense among the people that this Coalition Government would do something for the betterment of their economic conditions, something which they had hoped for, that does not appear to have been achieved by the Budget. His proposals are a violation or a contradiction of the aims towards which he has fashioned the Budget.

If one examines the Budget and some of the proposals in it, one cannot but draw the irresistible conclusion that a Budget which has been prepared to create a sense of well-being in the country, a Budget which is an instrument for achieving far-reaching political and economic consequences, has created among people in every sector of this country a sense of insecurity, a sense of despair, a sense of disillusionment arising from its failure to satisfy their high aspirations and hopes. It will be my endeavour, and no doubt of other hon. Members, to point out that fact.

Mr. Deputy-Speaker, we heard the speech of the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena). He was a member of the Lanka Sama Samaj Party until my hon. Friend, the Minister of Finance, wanted to support the election campaign of the Sri Lanka Freedom Party by entering into a no-contest pact immediately after March 1960. Until that time my good Friend, the hon. Member for Kottawa, was a loyal and trusted member of the Lanka Sama Samaj Party. He felt aggrieved at the step the Lanka Sama Samaj Party took at that time. Today, from the Opposition Benches he accuses the Minister of Finance not only for taking that step in 1960 but also for crossing the Floor and joining the S. L. F. P. Government in a coalition. To him, but not to me, it appears to be a betrayal of 28 years of political activity in this country. To him the Finance Minister has betrayed the workers for whom his party had been fighting for twenty-eight long years. The Finance Minister himself spoke of this twenty-

eight long years of his political career in this country, a notable career.

I agree with the hon. Member for Kottawa on one thing. He pointed out to this House that this Budget does not, in fact, give anything substantial to the workers for whom the Finance Minister has been agitating all these twenty-eight years; he does not grant any of the 21 demands. The one rupee per day which has been advanced as a minimum demand in the 21 demands is not conceded.

The hon. Member for Kottawa pointed out that in the rural sector the village people have not received anything in this Budget; they have not received anything to be contented with. An examination of the Budget bears out that fact. In the organized workers' sector they have not received anything substantial, he said. In the rural sector, the hon. Member for Kottawa pointed out, the rural people have received nothing to solve unemployment that has kept rising every year. My hon. Friend characterized unemployment by stating that if there are five persons required for a job there will be 25,000 people applying for it. Nothing has been done by the Finance Minister to solve unemployment, which is not only a rural problem but also an urban problem obtaining among the educated youth of this country. When that is the position, when those are the results of this Budget, then I say that this Budget is fashioned to achieve one purpose, the purpose which the Finance Minister has stated in his conclusion.

My hon. Friend, the Member for Kottawa, draws a different conclusion from the one I have drawn. My hon. Friend who just came in, the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) of the Revolutionary L. S. S. P., also accuses the Finance Minister for betraying the workers and betraying the revolutionary approach that he had earlier adopted all these twenty-eight years. He also thinks that the Finance Minister has betrayed the trust placed in him.

But I draw a different conclusion. Hon. Members have, no doubt, read the Budget Speech and the conclusion

විසඳින්න කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

at the end of it. I say that the Budget has been fashioned to achieve that purpose. My hon. Friend for Bulathsinhala has been told that he is still in 1917. The tactics are different now. The Finance Minister has adopted a tactic, perhaps not appreciated by my hon. Friends of the Revolutionary L. S. S.P., in joining a Government within a democratic socialist framework or, as they say, within a capitalist framework. He has joined this Government as a tactical move and he is using the Budget as an instrument to achieve the purposes that my hon. Friends desire. Their accusation is that the Finance Minister should not have joined this Government but should have assisted in the creation of a mass upsurge that would have resulted in confronting the State prior to capturing the State power. Either the Hon. Minister is adopting a tactic—I think it is a tactic—or, as my hon. Friend from Wattegama (Mr. A. Ratnayake) said, he has broken loose from the political ideas which kept him prisoner. He is not a slave to his past. I cannot believe—however much my good Friends from Bulathsinhala and Kottawabera berate the Hon. Minister of Finance—that he has betrayed the revolution and gone over to the capitalists. That is difficult to believe.

What are the limitations under which the Hon. Minister of Finance is labouring? He has agreed to a 14-point programme and now he has to stick to that 14-point programme and work within it. The 14-point programme is a programme which is not repugnant to the Members of the S. L. F. P. The Members of the S. L. F. P. agreed to that 14-point programme and they keep on saying on every possible occasion that the middle-path policy of the late Prime Minister has not been deviated from at all. Then you get persons like the Hon. Minister of Communications (Mr. Anil Moonesinghe) who say equally vociferously that the L.S.S.P. has not deviated from their political creed either. So you get these two propositions side by side and in the

middle you have got this 14-point programme—the present “middle-path” of both parties.

Sticking to this 14-point programme the Hon. Minister of Finance has looked at the economy of the country from an angle different from the angle he looked at it when he was in the Opposition. What is his pronouncement now? That the economy is sound. He says:

“It is wrong for us to pretend that this country is not going through a difficult period. Basically, however, the economy is sound. Our national resources still remain intact to a considerable extent . . .”

Mark those words “still remain intact”. In spite of all these things happening during the last 7 or 8 years our national economy is still intact.

“... Our three major agricultural industries maintain a good level of productivity. With a fairly high level of education, our human resources still await full utilization. Generally speaking, our infra-structure is of an order that bespeaks a much higher level of production.”—[OFFICIAL REPORT, 30th July, 1964; Vol. 56, c. 1592.]

And now he wants all the people to work harder and harder because he is there in the Government to usher in socialism.

එඩ්මන්ඩ් සමරකෝඩි මයා. (බුලත්සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புளத்திங் ஹால்)

(Mr. Edmund Samarakody—Bulathsinhala)

Do you object to their working hard?

එම්. ඩී. බන්ඩා මයා.

(திரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

No, no, I do not object to that. I am not in the least objecting to hard work by anybody. I wish he works a little harder.

Let us now see the state of the economy. I think the entire House will agree that the economy which he says is sound still and from which he hopes to build socialism, through which he hopes to give employment to all the unemployed and increase the per capita income—national income—is based upon the private

විසර්ජන කෙටුම්පත් පහත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[එම්. ඩී. බණ්ඩා මය.]

sector economy mainly. 60 to 70 per cent. of the national income of this country, Mr. Deputy Speaker, is derived from the agricultural, organized export sector of the economy and the paddy cultivating rural sector of the economy. In fact, the Hon. Minister of Agriculture pointed out that 92 per cent. of the foreign exchange we earn for the country is based on tea, rubber, coconuts and coconut oil. Otherwise, I think it would be about 80 per cent. That is the state of our economy. That is the life-giving aspect of the economy.

Industries in this country have not contributed more than 6 per cent. to the growth of the economy. We have just started industries and there is a general shift taking place, perhaps from the agricultural to the industrial sector. But it is still in a very early stage and is not perceptibly and substantially felt. So, while progress has to be made in industrial development, there is a great divergence of opinion as regards the part played by industries for ushering in an industrial revolution. The Hon. Minister of Rural and Industrial Development said it is a miracle. He called the ushering in of the industrial programme of this country a miracle. There is a dispute as to whether the right industries have been chosen and the right resources expended on those industries. Be that as it may, by and large the contribution made by the industrial development of the country is only 6 per cent.

Apart from this contribution of 6 per cent. by industries, nearly 70 to 80 per cent. is contributed by the agricultural sector of the economy.

Now, the Hon. Minister says that the economy is still sound. It may be so. It may be that it is possible for him to prove that. Maybe it is also possible to achieve some of the goals towards which a socialist Government following democratic precepts can reach over the next few years. For the Hon. Minister to say that the economy of the country is sound there are certain reasons. The

general growth of the economy has been very slight. A few points—3.5. That too we must understand in the face of deteriorating terms of trade and also in the face of a 2.6 or 2.8 per cent. increase in population. Now it has been possible by two methods, I think, to keep this country proceeding on this level of development. One method was by the increase in the volume of production of tea, rubber, coconut and paddy. That is the main contribution that the private sector of this country has made towards the growth of the national economy. Mr. Deputy Speaker, there was also another factor which enabled this advancement in social terms and productivity terms over the past so many years from 1956 to 1964. The Hon. Minister says that the economy is sound. There was another big factor and that factor was the heritage that the Bandaranaike Government received in external assets of about Rs. 1,200 million. The hon. Members of the Government, including the Ministers, went round the country declaring that the United National Party Government accumulated and reserved external assets and stockpiled them in foreign banks and asked what was the use of that money? They said that that money should be brought and spent here. They blamed us year in and year out for having done that. They did not seem to understand that these external assets would come to the help of the Government at a time when the country's primary products start to fetch low prices. It was these external assets that helped you to carry on this Government till 1964.

නියෝජ්‍ය කමාන්‍යකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

It is almost time that the hon. Member finished.

එම්. ඩී. බණ්ඩා මය.

(திரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

Sir, I must say that my Friend of the Communist Party, the hon. Second Member for Colombo

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

Central (Mr. Keuneman), was given half an hour but he went on almost for an hour. All that while I waited here waiting for my turn to speak.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා. (කඹුරුපිටිය)

(තිரு. පෝර්ණි වික්‍රමසිංහ—කම්පුරුප්
පිටිය)

(Mr. Percy Wickremasinghe—Kamburupitiya)

Why are you worrying about the Communist party? It is a matter for you and the Deputy Speaker.

එම්. ඩී. බන්ඩා මයා.

(තිரு. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

I am worried because my time is going to be restricted. I am not addressing you. I am addressing the Deputy Speaker.

පර්සි වික්‍රමසිංහ මයා.

(තිරු. පෝර්ණි වික්‍රමසිංහ)

(Mr. Percy Wickremasinghe)

Why are you worried about the Communist Party? You should settle it with your party and the Speaker.

එම්. ඩී. බන්ඩා මයා.

(තිරු. எம். டி. பண்டா)

(Mr. M. D. Banda)

Mr. Deputy Speaker, it is these external assets that made it possible for this Government to go on—the external assets as well as extra productive capacity that had been brought about by certain measures adopted in the past, such as replanting of tea and rubber and, so far as the rural peasantry is concerned, the guaranteed price of Rs. 12 which has led to an increase in paddy production and which now we were told by the Minister of Finance is 50 million bushels. So that when you examine the economy of the country you will find it is the private sector that has sustained this country in the rural sector as well as in the organized and developed export sector of the economy. If you take the Hon. Finance Minister's measures one by

one you will find that some of them do not tend to encourage that sector. He has to depend on it but the measures adopted are such that it does not help in the development process. The mid and low-country tea owners, Ceylonese themselves, complain that they cannot bear this additional Rs. 60 acreage tax. The development subsidy that has been granted is to be added to the income of the receiver of that subsidy and that will go to discourage further advances in the production of tea as well as rubber, to put the argument in short.

In the paddy areas there is nothing additional given to the paddy cultivator. The Rs. 12 he receives for a bushel as subsidy introduced by my hon. Friend here, as Minister of Finance in the U. N. P. Government, perhaps blamed much subsequently, is the one thing that has gone to raise the living standards of the rural masses. I think the Paddy Lands Bill, if properly implemented, should be able to add to it.

The questions of under-employment and unemployment have not been solved. It was pointed out that the housing problem would be solved Except for a re-allocation of houses among people who are already living in those houses, no steps have been taken towards building houses. That would not only result in a lack of houses, a most essential need, but also affect those engaged in house construction.

You say my time is short. Mr. Deputy Speaker, if you examine many of these proposals one by one, you are led inexorably to the conclusion that the Hon. Minister of Finance, within the 14 Point Programme limits, is trying to achieve the very purpose for which my hon. Friend, the hon. Member for Bulathsinhala (Mr. Edmund Samarakkody) stands and my hon. Friend, the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena) stands.

ශ්‍රී ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

He has just repudiated this.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

එම්. ඩී. බණ්ඩා මයා.

(ශ්‍රී ල. ගම. ඔ. පණ්ඩා)

(Mr. M. D. Banda)

I am saying that if you have not, as my hon. Friend the hon. Member for Wattagama (Mr. A. Ratnayake) put it, broken away from being a slave to your political past or ideas—I say you have not, although he says you have—you have adopted a tactic and from your vantage point there as Finance Minister you will be able, by using this very Budget as the instrument, to create the conditions which you, Mr. Finance Minister, have expressed in the concluding paragraph or two of your speech. I believe that this is a very sincere expression of your views and a goal towards which you want the country to move and towards which you are moving. Of course that is your path—I have no quarrel with it—but that is how I have understood your Budget Speech.

Mr. Deputy Speaker, I have many more things to say but I will not take any more time. I would also just refer to a couple of phrases in this Ceylon's Consumer Finance Survey referred to by my hon. Friend there, commenting on the unemployment position. I wish to bring out one fact. It is stated here that the employment rate has dropped by 6 per cent. from 1953. When the survey was taken in 1953, there was a certain figure. That employment figure has dropped. That is, there is more unemployment now. The Ceylon's Consumer Finance Survey says that it may be that the people of that working-age grouping are more in schools and other institutions, and points out that it may also mean that thereby the individual worker has to support a larger number of persons who are not working. All that is because there is unemployment. Even in the employed sector, that means they have to support a larger number of persons who are in schools and who are not in employment. That accounts for the cost of living rising, one individual having to carry a

larger burden in 1964 than in 1953. That is the position in regard to the cost of living rising.

If the unemployment problem is not solved, the rural people can do nothing about it except have a drink of toddy and forget about all the worries in the world, knowing that they have nothing else to do other than that—[Interruption]. No, let us forget *kasippu* for a moment. Let us not use these arguments of *kasippu* and so forth because it is quite possible that readily available toddy can be converted into shoddy toddy and made available faster than *kasippu*. That is quite possible. So, the argument that it is to drive out *kasippu* may not hold good. On moral grounds it is a different thing. On all those grounds, I would say that this country may possibly, as a result of this Budget and the further steps that my hon. Friends propose to take, reach a point where the control of ownership of the means of production, distribution and exchange will be in the hands of the State. That is the goal of my hon. Friends and that is what they are trying to attain.

We stand for something else. We believe in an economy which has to be built up on the democratic process. We subscribe to the principle that certain sectors of the economy should be publicly owned. Where it is necessary, we certainly say they should be publicly owned, but we would leave a large field for private initiative, to participate on a profit sharing basis so as to give them a sort of inducement to respond towards the attainment of a socialist goal, namely, to control the economy in such a manner as to leave a certain initiative in the hands of the people and make them responsible to meet the needs of the people. We believe, Mr. Deputy Speaker, in such an economy, and such a political structure. The choice before the Government and before us is which road we should choose. That is the purport of my speech and I firmly believe that the Hon. Finance Minister, on a reading of his speech, seems to be driving this country towards the establishment of State capitalism.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

අ. හා. 5.12

පී. ආර්. රත්නායක මයා. (ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. பி. ஆர். ரத்னாயக்க—போக்குவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. P. R. Ratnayake—Parliamentary Secretary to the Minister of Communications)

ගරු නියෝජ්‍ය කලානායකතුමනි, වෙලාව සීමා කර තිබෙන නිසා අපේ අද හස් නිසියාකාර මේ සභාව ඉදිරියේ තැබීමට නොහැකි වීම ගැන මම පළමුවෙන්ම කනගාටු වෙනවා. මේ විවාදයේදී අපට එල්ල කරන ලද චෝදනාවලට පිළිතුරු දෙන්නට ගියොත් මේ අයවැය ලේඛනයේ තිබෙන වැදගත් කරුණු ගැන සුළු වශයෙන්වත් කලා කිරීමට ඉඩක් ලැබෙන්නේ නැහැ. බොහෝ ගරු මන්ත්‍රීවරු—අවුරුදු ගණනක් තිස්සේ මේ සභාවේ සිට ලොකු පළපුරුද්දක් ඇති මන්ත්‍රීවරුන් පවා—ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පෞද්ගලික වශයෙන් පහර ගසා යම් කිසි ප්‍රීතියක් ලබාගැනීමට උත්සාහ කළ බව මට නොකියාම බැහැ. ඒ පැත්තේ සිටියදී එතුමා විසින් කරන ලද කලා ගෙනහැර දක්වා නොයෙකුත් විවේචන කළා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරු ඒ පැත්තේ සිට ගෙන අද විවේචනය කරන්නේ ඒ මන්ත්‍රීවරුන් මේ පැත්තේ සිටගෙන ආණ්ඩු කළ කාලයේදී කරන ලද වැඩ ගැන මතක තබා ගෙනදැයි ඇසීමට කෙනෙකුට සිතෙනවා. උත්තර හේලා මේ පැත්තේ සිටියදී තුනෙන් දෙකක පමණ ජන්ද බලයක් තිබියදීත් මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් කරන ලද වැඩ ගැන බොහෝ දුරට අමතක කරමි නුයි, විවේචනය කළේ.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අපේ රටේ ඇති මුදල් තත්ත්වය පිළිබඳ විස්තරයක් අයවැය කලාවේදී කළා. අපේ ආර්ථික තත්ත්වයෙහි ඇති අමාරුකම් ගැනත්, ඒ තත්ත්වය ඇති වීමට හේතුවූ කරුණු ගැනත් එතුමා විස්තර කළා. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් මේ රටේ ඇති රැකියාහී හිඟය, නිවාස හිඟය ආදී සියලුම ප්‍රශ්න විසඳන්නට පුළුවන්ය කියා එතුමා කිව්වේ නැහැ. එතුමාගේ කලාව හොඳින් කියවා බැලුවොත් පෙනේවි, ඒ සියලුම ප්‍රශ්න

විසඳීම සඳහා අවුරුදු 5 ක 6 ක වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කළ යුතු බවත්, තව ඉතිරි වී තිබෙන්නේ අවුරුද්දක් නිසා ඒ අවුරුද්ද තුළදී කරන්නට පුළුවන් වැඩ පමණක් ඉදිරිපත් කරන බවත්, එතුමා ප්‍රකාශ කර ඇති බව. මේ අවුරුද්ද තුළදී කිරීම සඳහා සැහෙන වැඩ පිළිවෙලක් මේ අයවැය වාර්තාවෙහි සඳහන් කර තිබෙනවා.

මේ අයවැය වාර්තාවෙන් මුදල් වැය කරන පිළිවෙලත්, මුදල් අරපරිස්සම් කරන පිළිවෙලත්, මුදල් සොයන පිළිවෙලත් පැහැදිලි ලෙස ඉදිරිපත් කිරීමට ගරු ඇමතිතුමා සැහෙන මහන්සියක් ගෙන තිබෙනවා. අපේ රටේ ඇති ආර්ථික තත්ත්වය අනුව අළුත් සංවර්ධන වැඩ සඳහා මුදල් සොයා ගැනීම පිණිස මොන විදියේ බදු බර පටවාවිදැයි ලංකාවාසීන් බලා සිටිනවා, අයවැය ලේඛනයක් ඉදිරිපත් කරන විට. ගරු ඉලංගරත්න ඇමති තුමා මුදල් ඇමති වශයෙන් සිටි අවුරුද්දේදී—ගිය අවුරුද්දේදී—බොහෝම දෙනෙක් බයෙන් පසු වුණා, රටේ ආර්ථික තත්ත්වය නරකය, ඒ නිසා මොන විදියේ බදු බර පැටවේදෝයි කියා. නමුත් ගිය අවුරුද්දේ අයවැය වාර්තාවෙන් ඔවුන්ගේ බය දුරු වූවා පමණක් නොවෙයි, සුළු වශයෙන් හෝ සහනයක් ලැබුණා. මේ අවුරුද්දේ මොන විධියේ තත්ත්වයක් රටේ ඇතිවේදැයි ජනතාව බලාපොරොත්තුව සිටියා. රටේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන කලා කරන විට බොහෝ දෙනා සඳහන් කළා, වී මිල කපන්ට ඕනැය, වෙනත් දේවල් අඩු කරන්ට ඕනැය යනාදී වශයෙන්.

ගැමි ජනතාවට හෝ රටේ සාමාන්‍ය පොදු ජනතාවට හෝ කිසිම පහරක් නොවදින අන්දමට මෙම අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අපි සන්තෝෂ වෙනව. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පාලන කාලයේදී සෑම අවුරුද්දේම වගේ අයවැය හිඟය පිරිමසා ගත්තේ, සාමාන්‍ය මහජනයා පිට බදු බර පටවලයි. ඇතැම් අවස්ථාවල තමන් කලින් දුන්න පොරොන්දු පවා කඩකරමින් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩු කටයුතු කළා. එහෙත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සාමාන්‍ය ජනතාවට ලබා දී තිබෙන සහන ගැන මන්ත්‍රීවරු බොහෝ දෙනෙකු සඳහන් කළ නිසා ඒවා එකින් එක නැවත මා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පී. ආර්. රත්නායක මයා.]

මතක් කරන්නට යන්නේ නැහැ. රටේ පැන නැගී තිබෙන ප්‍රශ්න විසඳීමට නම් දේශීය නිෂ්පාදනය වැඩි කළ යුතුයයි අය වැය කළාවේදී මුදල් ඇමතිතුමා මතක් කළා. මේ රටේ කෘෂිකාර්මික නිෂ්පාදන හා කාර්මික නිෂ්පාදන කටයුතු දියුණු කළ යුතු බව එතුමා මතක් කළා. එමෙන්ම අපේ රටේ වැඩි වන ජනගහනයට සැහෙන අත්දැමින් රටේ නිෂ්පාදන වැඩි කිරීමෙන් පමණයි, මෙරට ඇති විගෙන යන ප්‍රශ්නවලට මුහුණපාන්නට හැකි වන්නේ කියන එක අපි කවුරුත් වගේ පිළිගත යුතුව තිබෙනව. ඉදිරි වර්ෂීය සඳහා පමණක් පිළියෙල කළ මේ අයවැය ලේඛනය වුවත්, යම්කිසි සංවර්ධන සැලැස්මක් ඇතිව, යම්කිසි ඉලක්කයක් ඇතිව සකස් කර තිබෙනව. මෙයින් මහජනතාවට සුළු සුළු සහන ලැබෙන අතර රටේ නිෂ්පාදන කටයුතු වැඩි කිරීමට අවශ්‍ය මූලික පියවර කීපයකුත් ඇති කර තිබෙනව. සහතික මිල ක්‍රමයක් ඇති කිරීමෙන් ගොවියාට සහනයක් සැලසෙනවා පමණක් නොව ඒ නිසා සහතික මිල ක්‍රමයට ඇතුළත්වන ද්‍රව්‍යයන්ගේ නිෂ්පාදනයන් වැඩි වන බව අපට විශ්වාස කරන්නට පුළුවනි. යම්කිසි බලාපොරොත්තුවක් ඇතිව මුදල් ඇමතිතුමා ඒ සහතික මිල ක්‍රමය ඇති කළා නම් ඒ බලාපොරොත්තුව ව සාර්ථක වනවා පමණක් නොව ඒ නිසා අපේ ලංකාවෙන් පිටරට ඇදී යන කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක්ද ඉතිරි කර ගැනීමට පුළු වන්නකම ලැබෙනව. වියලි මිරිස්, රතු ලුනු, බොම්බයි ලුණු, අර්තාපල්, ඉරිඟු සහ මුං ඇට වැනි බොහොම පහසුවෙන් අවුරුද්දකදී හෝ දෙකකදී සම්පූර්ණයෙන්ම ලංකාවේ නිපදවා ගන්නට පුළුවන්නකම තිබෙන ද්‍රව්‍ය කීපයක් සඳහායි, එතුමා සහතික මිල ක්‍රමයක් සකස් කර තිබෙන්නේ. මෙතෙක් කල් අපේ රටේ එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් නොතිබුණු නිසා ඉතා පහසුවෙන් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කර ගත හැකි ද්‍රව්‍ය පිටරටින් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා අවුරුදුපතා කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් පිටරට ඇදී ගියා. අපේ රටේ ඉතා පහසුවෙන් නිෂ්පාදන කරගන්න පුළුවන්නකම තිබෙන අර්තාපල් සඳහා රුපියල් 2,60,00,000 ක් 1963 අවුරුද්දේ පිටරට ඇදී ගොස් තිබෙන බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ කළාවේ ඇතුළත්

සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් පෙනී යනව. එසේම කිරි ආහාර සඳහා රුපියල් කෝටි 7කුත් බොම්බයි ලුණු සඳහා රුපියල් කෝටි 2කුත්, මිරිස් සඳහා රුපියල් තුන් කෝටි අසූ ලක්ෂයකුත්, මුං ඇට සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 50 කුත්, ඉරිඟු සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 10 කුත් ආදී වශයෙන් සියල්ල එකතු කළ විට 1963 අවුරුද්දේ රුපියල් 15,50,00,000 ක පමණ මුදලක් ඉතා පහසුවෙන් මෙරට නිෂ්පාදනය කරගත හැකි ද්‍රව්‍ය වෙනුවෙන් පිටරට ඇදී ගොස් තිබෙනව.

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, අපේ රටේ නිෂ්පාදනයට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කිසිම උදව්වක් ලැබී නැත කියා සමහරු ප්‍රකාශ කළා. ඒ වගේම මේ අය වැය ලේඛනයෙන් ගැමි ජනයාට කිසි ප්‍රයෝජනයක් ලැබී නැත කියා සමහරු ප්‍රකාශ කළා. නමුත් සහතික මිල යෝජනා ක්‍රමය යටතේ පමණක් මා කලින් කී පරිදි යම් යම් දේ නිෂ්පාදනය කරන ගොවි ජනතාවට ස්ථිර මිලක් ලැබෙන අතර ඒ ගොවි ජනතාවගේ උදව්වෙන්, සැහෙන අත්දැමට මහන්සි වෙලා ගොවිතැන දියුණු කර ගන්නට ඒ ගොවි ජනතාවට පුළුවන් වුණොත්, අපට අවශ්‍ය ලුනු, මිරිස් ආදී සුළු සුළු ද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කිරීමෙන්ම අවුරුද්දකට අපේ රටින් පිටරට යන කෝටි 15 ක පමණ ධනයක් ඉතිරි කර ගන්න පුළුවන් වෙනව. ඒ නිසයි, මා මතක් කළේ එතුමාගේ සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙල යටතේ, ඒ සහතික මිල ක්‍රමය යටතේ, අපට සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගන්නට පුළුවන් බව.

කර්මාන්ත පිළිබඳවත් නොයෙකුත් චෝදනා ඉපිරිපත් කළා. කර්මාන්තවලට ආධාර දීමට පමණක් නොව කර්මාන්ත මගින් නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමටත් එතුමා වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙනව. අප බොහොම මහන්සි වෙලා ඇති කර ගත් කර්මාන්ත අද තිබෙනව. ඒ කර්මාන්ත වලින් නියම අත්දැමට නිෂ්පාදනය කරන්නේ නැහැ. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගේ කළාවේදී ඒ ගැන දීර්ඝ වශයෙන් කරුණු දක්වා තිබුණ. සමහර කර්මාන්ත කරුවන් අමු ද්‍රව්‍ය පිටරටින් ගෙන්වා ගැනීමට විදේශ ධනය වෙන් කර ගත්තව. නමුත් එසේ ලබා ගන්නා මුදලෙන් ගෙන්වන අමු ද්‍රව්‍ය ඒ කර්මාන්ත ශාලා වල නිෂ්පාදනය වැඩි කර ගැනීම සඳහා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

යොදවන්නේ නැතිව කළ කඩය මගින් විකුණනව. ඒ තත්ත්වය නැති කිරීමට කර්මාන්තශාලාවල නිෂ්පාදන කටයුතු ගැන මාස්පතා පරීක්ෂා කර බලා ඒ අනුව අමු ද්‍රව්‍ය ලබා ගැනීමට විදේශ ධනය දීමට වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබෙනව. ඒ විධියට කටයුතු කිරීමෙන් කර්මාන්ත හිමියට පුළුවන්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ, ගෙන්වන අමු ද්‍රව්‍ය කර්මාන්තවලට යොදවන්නේ නැතිව ඒවායින් වෙනත් විධියට අයුතු ප්‍රයෝජන ගැනීමට. පසුගිය දවස් වල වෙලෝනා කර්මාන්තශාලාව ආදී තැන් වලින් කළ දේවල් අපි දන්නව. කමිස මහන්තය කියා ආණ්ඩුවෙන් විදේශ ධනය ලබාගෙන රෙදි වර්ග ගෙන්වා, කමිස මහන්තේ නැතිව බිලාක් මාර්කට් මගින් ඒවා විකුණනව. ඒ අනුව පසුගිය කාලයේ බලපත්‍ර ඇති කර්මාන්තශාලා හිමියන් කර්මාන්තවලට මුවාවෙලා ඒ කර්මාන්ත මාර්ගයෙන් මේ රට ගසා කැමේ ව්‍යාපාර ගෙන ගොස් තිබෙනව. ඒ නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඇතිකර තිබෙන ප්‍රතිපත්තියෙන් ඒ විධියට ගසා කැමට තිබෙන ඉඩ නැති වෙනව. ඒ වගේම එතුමාගේ කථාවේදී සඳහන් කළා, ඒ කර්මාන්තශාලාවල නියම විධියට අපට අවශ්‍ය ප්‍රමාණය නිෂ්පාදනය කරන්නේ නැත්නම් මහජනතාවගේ එදිනෙදා ජීවිතයට අවශ්‍ය සුළු සුළු දේ ගෙන්වීම සඳහා විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් වෙන් කිරීමට එතුමා සූදානම් කියා. එතුමා ඒ අන්දමට ක්‍රියා කර තිබෙන නිසා මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ප්‍රශ්න අමතක කර තිබෙන වය, ජීවන වියදම අඩු කිරීමට පිළියම් යොදා නැත කියා අපට කියන්න කිසිසේත් පුළුවන්කමක් නැහැ.

ගැන නියම අන්දමට කථා කරන්න අවස්ථාව නැති වීම ගැන මම ඉතාමත්ම කනගාටු වෙනව. ජීවන වියදම ගැන පමණක් වචනයක් කථා කරන්නට කැමතියි. ජීවන වියදම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය අපට අමතක කරන්න බැහ. ඒ ප්‍රශ්නය අප සිතන තරම් ලෙහෙසියෙන් විසදන්නට පුළුවන් එකක් නොවෙයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අදහස් කරන පරිදි බඩු පිටරටින් ගෙන්වීම මහජන සන්තක කර ඍම බඩුවක්ම එක්තරා නියමිත මිලකට විකිණීමට—පිටරටින් බඩු ගෙන්වීමත් නොග වෙළඳාමත් ආණ්ඩුව අතට ගැනීමට—කටයුතු කළ විට ජීවන වියදම අඩු වේය කියා අපට බලා පොරොත්තු වන්න පුළුවන්. අද අපේ ලංකාවේ බඩුවක මිල නියම කරන්නේ මුදල් ඇමතිතුමාවත්, වෙළෙඳ ඇමතිතුමාවත් නොවෙයි. බඩු ගෙන්වන නොග වෙළෙන්දයි, ලංකාවට ගෙන්වන බඩුවක මිල නියම කරන්නේ. වෙළෙන්දන්ට ඕනෑ ගණනක් ලාභ අරගෙන ඒ අනුවයි මිල නියම කරන්නේ. ඒ නිසා අපේ රටට අවශ්‍ය දේවල් ගෙන්වීම රජයට ගත්තොත්, මහජනයාගේ ප්‍රශ්න ගැන කල්පනා කර බලා ලංකාවේ ඍම තැනකම වෙළඳ සැල්වලට පුළුවන් තරම් අඩුවෙන්, එකම මිලකට, බඩු බෙදා හැරීමේ අවස්ථාවක් ඇති කර ගන්නට ආණ්ඩුවට පුළුවන් කම ඇති වෙනව. මෙවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීමෙන් ඒ ප්‍රයෝජනය ලැබෙනවා. ඒ නිසා සැහෙන අන්දමකින් බඩු මිල පහත දැමීමට, ජීවන වියදම අඩු කිරීමට, ඒ විධියේ පියවරවල් අවශ්‍ය වෙනව.

එකකින් දෙකකින් පමණක් ජීවන වියදම අඩු කරන්න බැහැ. යම් කෙනෙකුට බස්එකේ ගමනක් යන්න තිබෙනවා නම්, එහි තදබඳය නිසා ටැක්සියකින් නැත්නම් කාර් එකකින් යන්නටත් සිදු වෙනව. ඒ නිසා අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් පැහැදිලි විස්තරයක් මේ ගරු සභාවේ තැබීම ගැන මා සතුටු වෙනව. ඒ නිසා ගමනාගමන අපහසුව විසඳීමට කෝටි 2 ක පමණ මුදලක් ගමනාගමන මණ්ඩලයට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් වෙන් කර තිබීම ගැන මම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙනව. එයත් ජීවන වියදම බැස්ස වීමට එක් හේතුවක් වේවි. කාටත් බස් එකේම ගමන් කරන්න ප්‍රමාණවත්

නියෝජ්‍ය කථානායක තුමා

(பிரதீப சபாநாயகர்)
(Mr. Deputy Speaker)

ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගේ කාලය අවසානයයි.

පී. ආර්. රත්නායක මයා.

(திரு. பி. ஆர். ரத்னாயக்க)
(Mr. P. R. Ratnayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුත් නාන්සෙගෙ නියෝගයට අකීකරු වන්න මම උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. මේ ප්‍රශ්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[පී. ආර්. රත්නායක මයා.]

සංඛ්‍යාවක් බස් දුන්නොත්, ටැක්සිවලට කාර්වලට දෙන මුදල පවා ඉතිරි කර ගැනීමෙන් ජීවන වියදම අඩු කරන්න පුළුවන් වෙනව. එක කාරණයකින් පමණක් නොවෙයි ජීවන වියදම වැඩි වන්නේ. බෙහෙතක් ගන්න ගියාම රුපියල් 21 ක් ගෙවන්න සිදු වන පැරණි ක්‍රමය නැති කර, දැන් අළුත් ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙනව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලුමිසින් හත් අට දෙනෙක් පාසැල් යන පවුලකට පොත් වික ගන්න ගියාම එක්කෝ ඉඩමක් උගස් තියන්න ඕනෑ, නැත්නම් ණයක් වෙන්න ඕනෑ. නමුත් ආණ්ඩුව මගින් ආණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලයේ පොත් මුද්‍රණය කර, අඩු මිලට ලබා දීමට වැඩ පිලිවෙලක් සකස් කරගෙන යන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කීවිවා. ඔය අන්දමින් මේ අවුරුද්ද තුළ ජීවන වියදම පහත හෙලීමට පුළුවන් වේය කියා විශ්වාස කරන්න අපට පුළුවන්. මා මුදල් ඇමති තුමාට ස්තූති කරනවා. එතුමා අදහස් කරන දේවල් සෑම අතින්ම ක්‍රියාත්මක කිරීමට එතුමාට ශක්තිය ලැබේවා. ඒ සඳහා අපේ සහයෝගය සෑම අවස්ථාවකම එතුමාට දෙන්නට අපි බලාපොරොත්තු වන බව කියමින් මගේ කථාව අවසාන කරනව.

අ. හා. 5.30

බර්නාඩ් සොයිසා මයා. (දකුණු කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பெர்னாட் சைய்ஸா—கொழும்புத் தெற்கு இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. Bernard Soysa—Second Colombo South)

Mr. Deputy Speaker, the Budget Debate this year, apart from the novelty it has on account of the fact that it has been presented by my Hon. Colleague, the Minister of Finance, who for many years has been one of the sternest critics of Budgets presented in this House, has also another novelty, and that is, that, in regard to the critics of the Budget, there has been a considerable disorientation among the critics as the result of the manner and the skill with which this Budget has been presented.

Having listened to this Debate since its inception on the 6th of August by the speech of my hon. Colleague, the First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene), to the last contribution made by the United National Party, by the hon. Member for Hanguranketa (Mr. M. D. Banda), it would appear from their remarks that this Budget is everything except a Budget! According to one school of thought it is something diabolically conceived for the purpose of ushering in a Marxist dictatorship. According to another it is a betrayal of the Marxist movement in this country. According to one critic it is a Budget which fosters and helps the imperialists. According to another it is a Budget which is directed against our very good friends—in their words—the British interests in this country. According to one this is a Budget that is directed at fattening the capitalist class in this country. According to another, a spokesman of the capitalist class, this is a Budget which contemplates the piecemeal elimination of the capitalists. This Budget apparently betrays the country to the Indians, to the Russians, to the Chinese, to the British and to the Americans! There is hardly anybody that felt that this country cannot be betrayed to by this Budget. If you go through all this criticism it would appear that this Budget is anything that anyone in this House dislikes; if there is anything that anybody dislikes then this Budget is described in those terms. It is everybody's pet aversion. It is anything but a Budget.

Now, having listened to all this criticism, it is time to criticize the critics; it is time to evaluate the meaning of these criticisms; and the meaning is that most of these critics have either partially understood this Budget or have not understood the Budget or have not been able to appreciate it, or, that in regard to the politics of the Budget they are suffering from a grave disorientation, each in regard to his own stand. That is the plain meaning of all these diverse criticisms that have been

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

launched against this Budget. I could sympathize with my Friend, the Hon. Minister of Finance, if he should echo the statement that is attributed to the philosopher Kant, when he said that "he could understand and accept a refutation of his philosophy, but he could not abide a misunderstanding of it."

Now, it would appear that the Hon. Minister of Finance in this House at this moment is under the grave disability of not being understood. I shall now deal with a number of critics who have taken specific proposals of this Budget and subjected them to detailed criticism.

There is first this question of whether this Budget is a deficit Budget or a surplus Budget. According to some of the hon. Members of the U. N. P., this is a deficit Budget: there is in fact a concealed deficit. According to others, there is no deficit, but the fact that there is no deficit is, in fact, a black mark against the Budget! According to still other critics, this Budget has been made to balance by some sleight-of-hand on the part of the Hon. Minister of Finance, not as a result of an actual bridging of any kind of deficit. In other words, by some sleight-of-hand, by some measure of accounting that had been adopted, this deficit has been made to vanish.

අ. හා. 5.35

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(பிரதிச் சபாநாயகர்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! The Deputy Chairman of Committees will now take the Chair.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තැන්පත් අයි. ඒ. කාදර් මයා. මූලාසනාරූප විය.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Deputy Chairman, the hon. Member for Wattegama (Mr. A. Ratnayake) is my old teacher. He taught me Latin.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා (දෙහිවල-ලේකිස්ස)

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா—தெகிவலை-கல்கிசை)

(Dr. Colvin R. de Silva—Dehiwala Mt. Lavinia)

He talked Greek here!

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I remember his reciting very sonorously from the book those lines of Virgil, "Conticuere omnes intentique ora tenebant inde toro pater Aeneas sic orsus ab alto—" "When Aeneas was telling his story, everybody held his peace and concentrated his gaze upon the speaker."

Having concentrated my gaze upon the hon. Member for Wattegama on this occasion and having listened very anxiously to what he had to say, I must say that, while I appreciate the witticisms in which he indulged, namely, the comparison of this Budget to the bridging of a deficit, the creation of a surplus Budget to that of a previous colonial civil servant of this country, I am afraid I cannot appreciate the logic of his argument.

What did the Hon. Minister say in regard to this surplus? All he contended was, in the first part of his speech, that on the recurrent expenditure there is a surplus of Rs. 14 million. According to the hon. Member for Wattegama, this is just sleight-of-hand, this is brought about as a result of taking over the sinking fund interest, not paying that interest, and accounting it as part of your recurrent revenue. In that way it is possible for you to balance it, he said. According to the hon. Member for Wattegama, if others had done it before, they also would have had surplus budgets.

But the slickness of the reasoning on the part of the hon. Member for Wattegama becomes evident. In regard to those Budgets, he applies to the entire Budget what was mentioned by the Hon. Minister of Finance in regard to the recurrent Budget alone. I will not accuse any

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මයා.]

hon. Member of dishonesty, but the sleight-of-hand which he accuses the Hon. Minister of Finance of practising has really been resorted to by the hon. Member for Wategama himself.

The principle of budgeting adopted by the Hon. Minister—is it wrong? What was the accounting mistake that had been made? Where is this grave error in accounting that had been committed? That was not demonstrated. If previous Ministers of Finance had not adopted this measure for the purpose of balancing the recurrent Budget, so much the worse for them. Why did they not do it? Is it wrong to do now that which is correct because others had erred in the past—that appears to be the burden of the hon. Member's argument!

Now let us come to the question of overall surpluses and deficits. I am one of those persons who happen to hold the point of view that there is nothing specially virtuous in having a surplus and nothing specially vicious in having a deficit. It is all a question of how your surplus or your deficit is related to the economic problems of the country. If you are in fact engaging in major-scale development, your moneys are invested in the correct way, and those moneys are producing substantial returns, then there is nothing wrong in a deficit Budget. What has been wrong all these years in deficit budgeting is that there has been a deficit without development; there has been a deficit that has introduced more money into circulation in the country without a consequent development which one had a right to expect; there has been deficit budgeting which has caused a draining away of our external assets; there has been deficit budgeting which has caused an inflationary situation in the country which tended to become intolerable. That had to be stopped some time, and all honour to the Hon. Minister of Finance that he has at last arrested the process by introducing a Budget this year without a deficit.

The Hon. Minister, as a critic on this side, used to mention that, but for the fact that there was hoarding of currency in this country, we would be facing a galloping inflation. That still remains true.

There was recently a scare which was not set going either by him or any other governmental source and was sought to be killed by a statement made by the Hon. Minister himself. Despite all that, the scare regarding demonetization that existed as soon as the Coalition was formed produced a sum of Rs. 56 million of hoarded currency. That is an index of the extent to which there has been hoarding. Now, in regard to that matter there are certain measures proposed in this Budget.

But the immediate effect of recurrent deficits, year after year, and the impact it has upon the inflationary situation in this country and on our external assets—that is the problem the Hon. Minister first addressed his mind to, which he has to some extent solved.

Mr. Deputy Chairman, there is the question of our foreign exchange difficulties. Hon. Member after Member berated the Hon. Minister for giving a false picture of the situation. The Hon. Minister did not give a false picture of the situation. He said, quite correctly, that our external assets position is very bad, that it is in fact bad, and that certain remedial measures will have to be adopted for that and it is for that purpose that he has declared a moratorium on the export of dividends for one year. He has also declared a moratorium on expenditure on furlough, expenditure on furlough by officers both European and Ceylonese—Ceylonese who decide to visit their "mother-country", Great Britain, on the basis of their holding posts which were once occupied by Europeans.

Mr. Deputy Chairman, this moratorium has evoked the criticism from my Colleague, the hon. First Member for Colombo South

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

(Mr. J. R. Jayewardene), that poor widows and orphans are going to starve, poor widows and orphans in Great Britain.

Now, Sir, in regard to those widows and the wives of retired Anglo-Indian Colonels who spend their time at Tunbridge-wells or some such place and who derive a small dividend from investment in Ceylon, I have often wondered whether these old ladies really know what lies at the bottom of their cup of tea—the blood and sweat of the plantation worker; the toil of the worker in the packing trade in the city of Colombo; all the exploitation that has gone on; the ruthless expropriation of the property of a rural peasantry in the nineteenth century for the purpose of growing the plantations. I have often wondered whether these old ladies are really aware that all this lies at the bottom of their cup of tea.

No, Sir, there may be a few orphans, a few widows, who will perhaps have their incomes delayed for one year. I am sure the Government of Great Britain will have the resources to be able to deal with any such situation should it arise. When my hon. Friend, the First Member for Colombo South, sheds tears on behalf of those poor widows and orphans, one would imagine that Great Britain, the power that once controlled a vast empire—it is true we all agree that this empire is now no more—has been converted overnight into a country of widows and orphans, into a refuge for widows and orphans! It would appear, according to the hon. Member, that 300 years of British colonial exploitation has only left Great Britain a land of widows and orphans. Sir, for the widows and orphans they produced in the colonial countries—in India, in Ceylon, in Burma and in that quarter of the world which Britain dominated—the hon. Member shed no tears yesterday nor is he capable of shedding a tear today.

No, Mr. Deputy Chairman, we have no desire to cause any kind of grief to any of the persons mentioned. We

are not bothered really about that problem. We are quite sure that, if there are such cases, the extended social services of Great Britain are quite capable of dealing with that situation. We have a duty by this country to stop the drain on our external assets, to see that we do not arrive at bankruptcy on that front, and for that purpose this drastic measure, whatever the consequences may be, has to be embarked upon and it has been embarked upon with the courage and resolution that it requires.

On the question of foreign exchange a number of hon. Members can be very virtuous today. What happened in regard to this matter? The hon. Members of the United National Party should remember what they did in this matter as far back as 1948. When my hon. Colleague, the First Member for Colombo South, was the Finance Minister, he had the very good fortune to inherit a tremendous surplus in the form of external assets. There were the Sterling balances that had accrued to this country during the war years and there were the profits of the Korean boom.

When the Korean boom and the high prices of our tea, rubber and coconut started increasing the profits that flowed into the pockets of the Ceylonese capitalist class, the hon. First Member for Colombo South said, "Behold, U. N. P. prosperity! Under the beneficent rule of the United National Party this country is now growing prosperous." That, Sir, is a tenable hypothesis only on the footing that the hon. First Member for Colombo South was responsible for starting the Korean war.

The hon. First Member for Colombo South as Finance Minister, representative of the class that felt that it was getting its day in 1948 with the transfer of political power, reduced the import duties on a number of articles. Here is a quotation from his Budget speech of 1951-52, at column 35 :

"Further reduction of import duties are made on an Order under the Revenue Protection Ordinance which I have made today."

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ඉරිතාඩි සොයිසා මයා.]

On the basis of these reductions, not merely those that required easy import duties for the purpose of helping industries in this country but other things like natural silk, toilet and smokers' requisites were assisted. He said that it was going to cost Government something in the neighbourhood of Rs. 5,500,000. That was his contribution towards the improvement of external assets.

Then, after the election of 1952, when the hon. First Member for Colombo South again became Minister in the next Government what happened? Our foreign assets situation dropped to Rs. 663 million. The Hon. Minister and the Government panicked. They felt that they had to stop this drain on external assets. And what did they do? They slashed the rice subsidy by increasing the price of rice. It is the boast of the hon. Member's party that their Government of that day remedied that situation thereafter in the following year and left a surplus for the Hon. Stanley de Zoysa. That is correct in the sense that as a result of a slightly favourable change in rubber and tea prices our foreign assets rose again. There is no doubt about it. But that does not absolve these people of the responsibility for the frittering away of all the Sterling balances that accrued during the war years and during the period of the Korean boom. And on what was this frittered away? On expensive and useless trips abroad, on the import of luxury articles into this country which should never have been allowed; and as a result of this those who thought that they were the inheritors of independence, that the period of rule of British imperialism was over and that their day had arrived, they and their supporters and the class they represented indulged in a very heavy spending spree to build houses, to import luxuries of all sorts; they spent their money on luxurious living, on conspicuous spending, on useless trips abroad, on the creation of flats and the like, and frittered away the assets of this country. The period that they ushered in—for them and their

supporters—is described by Dr. E. F. C. Ludowyke in his book on Ceylon, in a passage which I have quoted before on the Floor of this House. This is how he describes it:

“More money was being spent, now that Britain and the U. S. A. could export them, on consumer goods of all kinds. It was an era of conspicuous private spending by rich—the bus tycoons in their preposterous American cars with pennants flying; the war profiteers buying and taking over anything which could still be turned to profit. In Colombo a new type of social life for the oligarchy with cocktail parties and receptions produced a gilded swarm whose doings the English newspapers doted on. It was a brash and brittle era that the ‘nobodies’ had inaugurated, with its synthetic culture as bright and lifeless as the artificial lights which made the night hideous at the wedding receptions of the new rich.”

Mr. Deputy Chairman, that is the era that they inaugurated. And all—they and their class—received the shock of their lives when in 1953 the external assets dropped. The Hon. Minister of Finance introduced a deficit budget, and even on the basis of that deficit budget he had to resort to an increase in the price of rice. It comes ill from them who behaved in that manner when they had power in their hands to talk about the fact that the Hon. Minister is not solving the problem of our external assets in one year. He has just taken office. The whole situation has been bedevilled for nine years; it has been handed over like that, and the Hon. Minister is expected to say, “Hey presto, I have ended the problem of external assets; we are now a rich country in regard to all our foreign holdings.”

I should be the last person to quarrel with the unconscious tribute that is paid to my Colleague by those who have advanced that particular argument. But while we may accept that compliment, the compliment of being a magician, with thanks, it is not possible to pat ourselves on the back by saying that we have got the ability to deliver the goods in one year which only a reconstitution of the economy of this country can do.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

The next attack that came from this side was directed against the tax on tea. Now, I have read the "British Investors Gazette". There is an article in it entitled "Ceylon, the last straw." Apparently, the Hon. Minister has placed the last straw on the camel's back and the British camel is about to sink under it, namely the acreage tax. The acreage tax is being criticized by them on the basis that the trade cannot bear it.

Criticism in regard to this particular tax came in different ways. According to the hon. Member for Kankasanturai (Mr. Chelvanayakam), it is a tax that should never be imposed. According to the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene), it is a tax that hit the entire tea industry, more particularly the low-grown tea. But he objected to the entire tea industry being penalized in this way. Various spokesmen of the Ceylon Chamber of Commerce, the Tea Traders Association, ending up with my good Friends the hon. Member for Weligama (Mr. Montague Jayewickreme) and the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake)—all these people complained that it only hits the medium and low-grown tea owners.

Now, every year, at Budget time on the Floor of the House we hear persons wailing about the imposition of a tax on tea. If we go back to those who shed tears on behalf of the British investor, the minority in this country, we have to go as far back as 1936. In 1936, the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) will remember that, after the late Rt. Hon. D. S. Senanayake had removed the death duties came the Budget of 1936. Those who criticized the Government of the day demanded the re-imposition of death duties and one of those who came to the defence of the Government was no less a person than the Leader of the Opposition today. This is what he said :

"'Reintroduce the death duties' was the slogan, the cry, the panacea, that they have put forward."

Who? Those who criticized the Government.

"Honourable Members seem to imagine that the reintroduction of death duties is going to bridge all the deficits that confront us. Do honourable Members of this House realize that the average revenue derived from death duties is nothing more than 1½ million rupees?"

In the words of the Hon. the Financial Secretary himself—our great financial expert—there are only 16,000 people in this country who have a taxable income, and out of that 16,000 I would like to say that a good many of them are foreigners. What a bankrupt country? And still we have honourable Members of this House advocating measures to impose a further burden on this negligible minority."

The minority that owns the tea estates!

"In the same voice they say—'Make the rich poor, but do not tax the poor.' Ultimately we will have nobody to tax. Kill the geese that lay your golden eggs and only expect hens and ducks to remain."—[STATE COUNCIL DEBATES; August 25, 1936, c. 1167.]

Now, Sir, this goose is a remarkable bird. Let us follow the peregrinations of this goose a little. This goose of 1936 flew from the hand of the hon. Leader of the Opposition and found refuge with the hon. Nominated Member, Mr. H. E. Newnham, in 1939. This is what he says in regard to the tea tax of that year.

"I now come to the other phrase about the 'golden goose'. Two of my colleagues have already referred to the concentration of taxation upon the tea industry. They have pointed out that the tea industry has to bear the brunt of the taxes and also the cost of its own control and research scheme, medical facilities and propaganda. Also the hon. Member for Matale has twice pointed out within recent weeks, although he did not actually emphasize it, that the planting industry has paid for many roads which have opened up the districts in which estates are situated, roads which have now been handed over for the use of the public.

Instead of treating gently this fertile and altruistic bird, the Government is continually ruffling its feathers by restrictive legislation, immigration quarrels and in various other ways. On top of all that, it clips both its wings by imposing double taxation. I admit that a modicum of relief was granted some

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[බර්තාඩ් සොයිසා මයා.]

eighteen months ago. But I do suggest that the granting of more substantial relief is a matter not only of justice but also of expediency. The present burden placed on the tea industry cannot be borne indefinitely"—[STATE COUNCIL DEBATES; August 22, 1939; c. 3151.]

But, Sir, this goose has survived. This goose in 1956, if I remember right, in the hands of a Parliamentary Secretary, became a hen in the Sinhala language when he said "රත්තරං බිත්තර දාන කිකිලි මරන්න එසා." Then it got transformed once again into a goose. That time it flew from here to the roof of that building behind St. Andrew's Scots Kirk's—the headquarters of the Ceylon Employers' Federation—and there the goose was flapping its wings while the members of that federation tried to persuade the Government of the day not to nationalize the tea industry. And still that goose is there flapping its wings, only occasionally making an entry into this House when we find hon. Members inspired by the goose voicing the authentic voice of the goose and stating that the present burden on the tea industry cannot be borne indefinitely.

What exactly is the truth regarding this matter? We had a 70 cents per pound tax collected as a Customs duty up to 1958. In those years when my good Friend, the hon. Member for Dambadeniya, was Minister of Trade and Commerce they said that the medium and low-grown teas could not stand that tax and on that basis relief had to be given. A system of relief was devised depending on prices fetched at the auctions and the relief itself became a racket. Some scheme of taxation had to be devised which would do away with the racket and provide this country with the necessary revenue while at the same time giving the necessary relief.

After much cogitation the Minister of Trade and Commerce produced the *ad valorem* scheme. In the *ad valorem* scheme there is a fixed duty of 35 cents which is paid by the shipper. He pays it but he quotes

at the auction such a figure for the tea as will include the duty he pays. In addition to that, depending on the price tea fetches at the auctions, there was a sliding scale of taxation with an upper limit and a lower limit. This *ad valorem* scheme which the Hon. Minister devised, what did it result in? The disproportionate increase of the profits of the big estate owners and companies both foreign and Ceylonese. It comes ill from the hon. Member for Dambadeniya today—those criticisms he made of the Hon. Minister of Finance, the insinuations that he permitted himself to make, insinuations which were adopted by my good Friend and an ex-colleague in the party, the hon. Member for Kottawa (Mr. D. B. R. Gunawardena).

If we go back to the Dambadeniya-Kottawa axis—I will come later to the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman)—apparently, the relief that is being given to the high-grown teas, to the imperialists, is very great. Now this is entirely a question—the adjustment of the rate of tax.

The Minister of Finance on the basis of the advice tendered to him has suggested a certain rate. What we are really talking about is the principle of the abolition of the *ad valorem* duties and the substitution of a fixed duty and an acreage tax. With regard to the rates of acreage tax I am sure the Hon. Minister of Finance, on the basis of the experience gained in working it, can always adjust the rate in order to suit the requirements of our economy.

Apart from that what is the basis of these criticisms? The hon. Second Member for Colombo Central made it quite clear in his speech that while he had a quarrel regarding the particular rates of tax imposed, he was a supporter of the abolition of the *ad valorem* duties and that is why I do not include the hon. Second Member for Colombo Central in the Dambadeniya-Kottawa axis. That is why I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

left him out. But the hon. Member for Dambadeniya was merely making a plea for the retention of the *ad valorem* taxes ; and what is the result of his scheme of *ad valorem* taxes ? On the present basis the loss to this country's revenue was Rs. 71,236,000 as opposed to the 70 cents duty. In 1961 the loss was Rs. 86,973,000 ; in 1962 the loss was Rs. 86,291,000 ; in 1963 the loss was Rs. 103,723,000. That is what the hon. Member for Dambadeniya gifted to this country.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙளරව அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Shame ! Shame !

ආර්. ජී. සේනානායක මයා.

(திரு. ஆர். ஜி. சேனநாயக்க)

(Mr. R. G. Senanayake)

What is the loss in 1964-65 ?

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Those figures are not yet available.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

Face up to your sell out ; it is much

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

I have always restrained myself from making any sort of personal remarks but the kind of insinuation which the hon. Member for Dambadeniya permitted himself to utter today must not pass without comment.

Mr. Deputy Chairman, it comes ill from the hon. Member for Dambadeniya who, today, in the alleged interest of saving the Sinhalese people, finds himself in association with men like C. A. S. Marikar on the same political platform.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

And Thalgodapitiya.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

අනුමත හොරයි අනුවෙන හොරයි එකතු වෙලා.

බර්නාඩ් සොයිසා මයා.

(திரு. பெர்னாட் சொய்ஸா)

(Mr. Bernard Soysa)

Mr. Deputy Chairman, we can assess his insinuations in the light of that behaviour as well as his professions in regard to other matters. It is therefore not surprising that the *ad valorem* scheme which was sponsored and introduced in 1959 has produced these disastrous consequences to the revenue of this country.

To go back from that dismal subject, what is now proposed in regard to this tax ? Rs. 300 on each acre that exceeds 100 acres of high-grown tea, and Rs. 60 on each such acre of medium and low-grown tea. I want to mention once and for all that there has been a lot of argument about this tax on the basis that, when you pay income tax and this tax together, there will be no profit left. Why, Sir, these people seem to forget that just as the *ad valorem* tax that was paid earlier was an allowable deduction from your income for the purpose of computing taxable income, this tax too will be an allowable deduction. This is an allowable deduction for the purpose of computing taxable income. So what really are they talking about ? In

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[බර්තෘච්ඡ සොයිසා මයා.]

fact, what these hon. Members fail to realize is that, even in regard to mid and low-grown teas, the tax actually paid to Government will not be Rs. 60, quite apart from the marginal relief that the Hon. Minister has promised, quite apart from the adjustment of rates which he says, on the basis of experience, he is prepared to introduce.

Apart from that, this tax has been criticized also on the basis that, linked up with the tax upon replanting subsidies, this will prove to be disincentive. Why, Sir, a fixed amount in taxation surely means that every pound you produce beyond the saturation point of this tax is, in fact, a clear profit for you, other than the 35 cents you pay by way of duties. No better incentive could have been given, and that it is an incentive is recently shown by the Central Bank's own report on the situation created by the hon. Member for Dambadeniya (Mr. R. G. Senanayake). What happened as a result of the *ad valorem* duty? There was a premium upon poor quality teas, upon quantity as against quality, and this is what the Central Bank says, at page 41 of its report for 1963 :

"The fall in the average prices of each grade of tea in the third and fourth quarters of the year reflects in some measure the increasing pressure of local supplies as well as seasonal variations in quality. Nevertheless, there does appear to be evidence that the entry into the market of plain teas, of poor leaf appearance or unattractive liquor and not sufficiently well made, has also had on occasion a depressing effect on prices."

The hon. Member for Dambadeniya introduced a system that resulted in the sacrifice of quality for quantity.

Mr. Deputy Chairman, one has the right to expect from my good Friend? the hon. First Member for Colombo South, even if one does not agree with his political position, a certain degree of consistency. What does the hon. Member say in regard to this matter? It is appropriate to switch over from the hon. Member for Dambadeniya to the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene).

The hon. First Member for Colombo South referring to this tax says :

"I would far prefer it if the Government would implement the programme laid down by the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) when he was a Minister in Mr. Bandaranaike's Cabinet, and included in his Agricultural Plan, where he intended over a period of years, with payment of compensation, to take over tea and rubber lands. That would not mean closing down; that would mean the running of those estates in an efficient manner, with ownership vested in corporations."—[OFFICIAL REPORT, 6th August, 1964; Vol. 56, c. 1722.]

Now, the hon. First Member for Colombo South said this same thing in the course of a speech in March 1960. This principle is embodied in a special Committee Report submitted to the United National Party before the Anuradhapura congress of the U. N. P. And the Anuradhapura congress of the United National Party effectively and definitely rejected that perspective. Apart from that the hon. First Member for Colombo South has the following comments to make on corporations in column 1741 of HANSARD of 6th August, 1964, when he accuses the Hon. Minister of Finance by saying :

"You want to create a National Housing Corporation that will own every house in this country; you want to create a National Tea Corporation that will own all the tea estates in this country; and I ask, are you going to add to the losses that are being incurred by these corporations up-to-date?"

In column 1726 he says implement the programme of the hon. Member for Avissawella to take over the estates and adds :

"That would not mean closing down; that would mean the running of those estates in an efficient manner, with ownership vested in corporations."

In column 1741 he says that corporations have failed and are a colossal loss and in column 1726 he says that the corporations could run the estates efficiently.

Sir, I would have expected consistency from the hon. First Member for Colombo South even if

I do not agree with him. There are little confusions of thought when one has to attack a Budget on a political basis without sufficient reason. The hon. Member goes on to discuss corporations and forgets his own mathematics. I will come to that point a little later. The hon. Member's criticism of the tea tax directed on a political or financial basis does not bear examination. Let us take this acreage tax. On the basis of experience, we will learn it has at least this merit: that it is incapable of being used for purposes of running rackets, for tax evasion on the scale that has hitherto been practised. That, Sir, is at least the single merit that would recommend it.

Now, I come to the tax on houses; the tax on houses evoked a lot of tears on the part of hon. Members. The hon. First Member for Colombo South had this criticism to make in regard to the intention of this tax, that is, the intention of the State is to divert investment to other uses. Undoubtedly this is intended to be a disincentive to investment in houses but why is it necessary to do so? It is because the private sector in regard to housing has failed to play its part; its efforts in regard to solving the housing problem have been negligible.

The hon. First Member for Colombo South and his party removed rent control in respect of new houses on a celebrated occasion. Now, Sir, I do not have the statistics in regard to the country as whole but the statistics in regard to Colombo should sufficiently reveal the position. Here are the figures relating to new buildings, both commercial and residential put together:

1952-408	1958-490
1953-329	1959-373
1954-767	1960-518
1955-555	1961-541
1956-450	1962-497
1957-878	1963-512

Now with all the inventives that have been given, the loans that have been given and the various forms of aid given this is the grand record of the *entrepreneur*. And taking into account the period in which there was no rent control on new houses—that experiment too was carried out—the *entrepreneur* has not come up to scratch and as a result of the limits of exempted premises in the Rent Control Act all residential houses have tended to be those that produce an annual value of over Rs. 2,000. What is the result of that?

In the city of Colombo the population in 1951 was 363,000; the population today is in the neighbourhood of 6 lakhs. If you take the increase of population and you multiply the number of shanties in the city today by five, you will find that the increase in population in the city is reflected in the number of shanties that have grown up in the city of Colombo. That is the *entrepreneur* that has solved the housing problem in the city today—the shanty dwellers. Therefore, it is useless expecting the *entrepreneur* to come to the rescue of the Government or anybody else in solving the housing problem. That has to be done by State action. I am sure the Hon. Minister of Finance will tell his hon. Colleagues that with this step, while it is entirely in keeping with the removal of that myth once and for all from our conception that the *entrepreneur* is going to solve the housing problem in this country, that with that death-blow to that myth which has been created so far it behoves this Government to set apart the necessary funds and undertake building on a large scale. That is a duty that we cannot avoid.

There have been so many other criticisms of these budget proposals of various kinds which I have no time to deal with, but one of the criticisms that has been made is on the curb on the private sector in this country. Apparently hon. Members were anxious to see that there was a conflict of philosophies as between the Lanka Sama Samaj Party and the Sri Lanka Freedom Party. Now,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[බර්තාඩ් සොයිසා මයා.]

whenever you have a coalition it is always entertaining, if not, necessarily politically advantageous to pose the question, "Who has destroyed whom" or "Who is going to destroy whom"? For the U. N. P., that is a question that entirely falls within their conceptions. The U. N. P. went into coalition at a certain stage of its history with an organization known in this country as the Labour Party and the Labour Party ceased to exist thereafter. The U. N. P. went into coalition with a party formed by my good Friend, Mr. Iriyagolle. He had a separate party of his own. That party has ceased to exist today. The U. N. P. went into coalition with a certain section of a party started by my hon. Friend from Galle. That party ceased to exist. So, on its record, the U. N. P. has a giant maw that swallows any political party which comes within its tentacles and upon the basis of its own experience it begins to wonder whether the coalition between the Sri Lanka Freedom Party and the Lanka Sama Samaj Party is of the same kind.

These are philosophical and hypothetical possibilities to which I do not want to address my mind. Political parties change. As my good Friend, the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) quoted the other day, *Omnia mutantur nos et mutamur*—All things change and we change with them. The Sri Lanka Freedom Party itself is in the process of evolution. We ourselves on the basis of our programme and principles, though there are those who disagree with us, have evolved into a new position in regard to our work and practical politics in this country. The end result as far as we are concerned remains the same. We are out for the purpose of a change in this country, yes, a revolutionary change in this country, a revolutionary transformation of the economy of this country on the basis of building socialism. To that objective there are some who seem to shudder at the thought of the word "revolution". What is a revolution? A revolution is the taking into its own hands of

the fashioning of its own destiny by a people. That is our objective.

On the role of the private sector, the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) shed tears. The hon. Member for Kankasanturai (Mr. Chelvanayakam), my good Friend, rose to the defence of the private sector. He said this tax, the wealth tax, the removal of the 80 per cent. limit on income tax and the higher rate of the wealth tax amount in fact to expropriation by degrees. The Ceylon National Chamber of Commerce, through its spokesman, Mr. J. L. M. Fernando, said something more or less on the same lines. He said it is a slow death for the private sector. He also said:

"In the words of the Latin author Suetonius, we should address the Finance Minister: *Ave imperator, morituri te salutant*, which means, 'Hail Emperor, those about to die, salute thee'."

Mr. J. L. M. Fernando, I think, has forgotten his Latin a little bit. This was the statement made by the gladiators entering the arena in the old days when saluting the Roman Emperor; "*Ave imperator, nos morituri salutamus*" meaning, "Hail Caesar, we who are about to die, salute thee".

When Mr. J. L. M. Fernando, in quoting, changes from the first person to the third person, if you apply the psychopathology of everyday life, it is quite obvious that whoever perishes or does not perish, Mr. J. L. M. Fernando intends to survive!

The hon. Member for Kankasanturai said this was piecemeal expropriation, and that this was being done for the first time. Why, the hon. Member for Kankasanturai has forgotten Kaldor. He has forgotten the levy of death duties. When you levy death duties, you are taking away from the capital assets of a person who dies, before the others inherit his wealth. That is also contemplated in the Kaldor system of taxation.

When the Hon. Minister introduced a wealth tax for the first time, he in fact proposed the same thing in a different way. The Hon. Minister of Finance is to be congratulated on the

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

basis that for the first time in the history of this country, he has made the wealth tax a wealth tax. It was earlier named a wealth tax, but it was only an income tax because of the 80 per cent. limit. It was a tax upon income. Wealth tax and income tax together could not exceed 80 per cent. and, therefore, although it was called a wealth tax, it was an income tax, using wealth as an index. For the first time, with the removal of the 80 per cent. limit and with the increase of the rates of wealth tax, the Hon. Minister of Finance has introduced a wealth tax in reality.

Mr. Deputy Speaker, there was a criticism of the tax on the tea subsidy. That was a disgraceful position that had arisen in this country. From the tea subsidy, you get Rs. 3,750 per acre. When you spend that, and when you spend a certain proportion of your money in alliance with that money for the purpose of replanting, you gain a tax exemption upon that money too. On the basis of uprooting and replanting you get a further exemption, if you spend Rs. 3,750 and you get your subsidy of Rs. 3,750. In other words, you get Rs. 3,750 and you get tax relief in respect of the Rs. 7,500. In addition to that, the Board of Review in the Inland Revenue Department is in fact today faced with the case where the twenty per cent. rebate is also being claimed by these people.

If a person has an income of Rs. 10,000 and he gets Rs. 3,750, instead of being taxed on Rs. 13,750, there is really a tax on only Rs. 6,250. That was the extent of the relief he got, and in addition to that, they are claiming a twenty per cent. rebate on the footing that this represents "expansion of business." In other words, you had not merely relief in respect of taxation on the subsidy, you had double relief in respect of the amount you spent, and now they are seeking treble relief in the very exemption on the basis of the expansion of business.

This is a disgraceful state of affairs and it is time that it ended. Why all this weeping and wailing and gnash-

ing of teeth, Sir, about the disincentive effects? Rs. 3,750 in one's hands will attract a tax. It is the most equitable manner in which you can subsidize so that those in the higher income groups will pay more out of that portion by way of revenue to the Government once again. It is as if no other relief is being given to these people. That portion that they spend out of their own money will still not attract a tax, because it is still an exemption; you still get an exemption on that. And not merely that, in the past exemption in respect of what was called the maintenance of immature areas was given at the highest limit of 15 per cent. Today, that 15 per cent. has been removed and you are given tax exemption in respect of the total expense over the maintenance of immature areas. What more relief do these people want? What are they asking for? Do they ask that they shall not be taxed at all? It is an estimable word that has come through the mouth of their friends in the United National Party, that the taxation on tea is "intolerable".

On the role of the private sector, there is a feeling on the one side that it is going to be liquidated, and on the other that it is going to be curbed by bureaucrats. Surely, those who stand for nationalization, like my good Friend, the hon. First Member for Colombo South, who stands for nationalization of the plantations today, admit that it means bureaucratization in the sense that the bureaucrats will be in charge of it. The real answer to the charge of bureaucratization is to de-bureaucratize the bureaucracy, not to avoid nationalization. It is to curb the bureaucracy that, in line with the 14-point programme adopted by this Coalition Government, we shall be setting up the necessary workers' councils. It is for the purpose of de-bureaucratizing the bureaucrats.

Apart from that, in the old days the hon. Member had his own comments to make about the private sector. He defined the role of the public sector as providing the infra-structure, the ancillary machinery, for the purpose

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩ් සොයිසා මය.]

of developing capitalism and allowing the private sector to develop. Here is what he said :

“So long as we accept the principle of private enterprise, a great contribution to economic development can come from the private sector. The Government's function is to create the necessary conditions that favour economic development, including the provision of satisfactory utility services. This the Government has done”—

He is referring to the U. N. P. Government.

“It is also the function of the Government to create the necessary atmosphere that will attract foreign capital if such capital is required. The Government has fulfilled its task, but private enterprise is still lacking.”

The private sector had failed.

That was the confession of the hon. First Member for Colombo South in 1950. Today he says, “You must allow the private sector full opportunity to develop”.

In 1963, a Minister of Finance said—I am quoting from the Short-Term Implementation Programme :

“This is particularly true of the post-independence era in Ceylon. In that period there were unrestrained opportunities for the private sector to forge ahead on its own terms and conditions. There is hardly any valid excuse for the failure on the part of the private sector to make use of these opportunities and the private sector has, thus, by its own conduct, placed itself, so to say, on probation.”

The private sector has failed despite the new industrialists.

I am not worried about any of these other theories mentioned here—the theories of the mixed economy. We are all “mixed economists”. We all stand for mixed economies. The question is the proportion of the mixture. That is the first question. The second question is, where does political power reside? Those are the two questions in regard to mixed economies, not whether your economy is mixed or not. That is something which those on the right forget, something which those in the centre forget; and there are those who call

themselves revolutionaries, who disguise their own sectarianism in a revolutionary cloak—they also tend to forget that.

In addition to all the financial and other criticisms levelled against this Budget, there was a criticism levelled on moral and ethical grounds. In a moral afflatus, which was foreign to his genuinely realistic nature, the hon. First Member for Colombo South (Mr. J. R. Jayewardene) attacked the tree tax. I know that he does not believe that you must legislate for the enforcement of morals, but he attacked the tree tax. A number of other hon. Members also permitted themselves to attack the tree tax on the Floor of the House. Apparently, we are on the verge of doom if we permit a little toddy to be drunk in this country. If we permit a little more toddy to be drunk in this country we shall be heading for moral damnation. Some of those who criticized this tax forgot the changing of the water into wine at Cana. There were others who forgot the other uses to which one can put the toddy, that toddy has been the source of jaggery as well as treacle in this country, and that their manufacture has been a source of income to the villagers of this country for centuries. Those facts are forgotten. Here is a convenient political argument because the fifth precept of the Buddhists says, “I shall not take intoxicants.” It will be possible to exploit politically the tree tax system and the granting of licences for the purpose of tapping toddy; this may be used to belabour the Government, to attack this Coalition—saying “Here is a serious departure from our ethical codes, from our traditional culture; here is open the road to doom”.

Mr. Deputy Chairman, we have to be realistic in this matter. If you see the *kasippu* menace and the manner in which it is growing, then any experiment in the direction of curbing it should be welcome.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

The hon. Members of the United National Party, before political expediency drove them in the direction of hypocrisy, were realistic enough to adopt such suggestions. I made similar suggestions as a member of a committee that investigated this problem in the City of Colombo, together with my good friend, the hon. Second Member for Batticaloa (Mr. A. H. Macan Markar); and he and I were signatories to a report which recommended the provision of cheap forms of liquor which were not so deleterious as *kasippu* for the purpose of abolishing the *kasippu* menace.

It is not only that. In 1961, my good friend in the Municipal Council, Mr. D. S. Mallawaratchi, who was then the member for Kollupitiya in the Municipal Council, brought a motion in the Municipal Council, recommending several things: (1) that more taverns should be opened and run by the Municipal Council; (2) that the matter should be looked at from the point of view of getting more revenue to the Council and also from the point of view of combating the *kasippu* menace; and (3) that $\frac{1}{4}$ bottles of arrack must be supplied. That motion was adopted unanimously by the U. N. P. dominated Council. And now, Sir, they are talking as if the proposal of the Hon. Minister is going to open the road to damnation.

Mr. Deputy Chairman, who started the State distillery in this country? Who started earning revenue from arrack in this country? Why, Sir? Have times changed? Or is it that they, like Cleopatra, say, Those were their salad-days when they were green in judgment. Now they know better.

Let us hope that despite any uses or abuses that may be made of toddy by those who have traditionally used liquor as an electoral weapon, let us hope that the members of the United National Party and we may be permitted to indulge in an innocent pastime, not for the purpose of getting drunk, but that we shall be

able to sit together and enjoy a little bit of toddy before the financial year is over.

Mr. Deputy Chairman, I have many good friends in the U. N. P. with whom I have sat and drunk in the old days, and I am aware of the fact that lots of us lay claim to virtues; lots of us lay claim to virtues in public which we do not necessarily possess. That is a weakness of human character. As something that fits this situation aptly, I have to go back to the 17th century, to Samuel Butler, who talked about men who:

“Compound for sins they are inclin’d to, By damning those they have no mind to.”

Mr. Deputy Chairman, when I remember my good Friend, the hon. Member for Wattegama (Mr. A. Ratnayake), my former teacher, when I know of the private habits of a large number of my Friends on the other side, then I have to repeat those lines, that they are persons who:

“Compound for sins they are inclin’d to, By damning those they have no mind to.”

Mr. Deputy Chairman, I have exceeded my quota of time by very many minutes. I have no intention of going through this Budget for the purpose of showing how much has been granted to the common man. We have not pretended that this is a socialist Budget, nor do we pretend in any way this Budget is going to introduce socialism in one year. We never took it upon ourselves to do so; we have never pretended to be able to do so.

What do we claim for this Budget? What is the perspective in which we are fighting? The measures that we have proposed are certain benefits to the common man who is faced with price rises and the deteriorating standard of living which was aptly described by my good Friend, the hon. Second Member for Batticaloa, “This is the heritage we have inherited. Our economy is certainly sound, but it has a large number of diseases. It is not a rickety or useless economy; it is not an economy that has been exploited to a finish and has

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[බර්නාඩි සොයිසා මය.]

got to be discarded. A number of diseases have got to be cured. But this is the state of the economy as stated by the hon. Second Member for Batticaloa, at column 1865 of HANSARD of 6th August, 1964 :

“The Hon. Minister of Finance, in the face of opposition, even among his own ranks, elected to bat on a tricky wicket when he accepted the portfolio of Finance. The finances of the country are the worst ever since Independence. The external assets have shrunk to a new low of Rs. 263 million, the lowest since 1939. Unemployment, while remaining endemic, has assumed epidemic proportions. The cost of living has sky-rocketed to fantastic heights though grossly under-rated by the official cost of living index.”

That is the heritage that we have. It is on that basis that we have got to build. They tried to do so before us. They had the Six-Year Plan.

In regard to unemployment my good Friend, the hon. Member for Kottawa, (Mr. D. B. R. Gunawardena), asked what we have done about the problem? We cannot liquidate the unemployment problem—150,000 persons unemployed—in one year. We never undertook to do that even in our best days before anyone parted from our party.

In March 1960, we went to the country on the basis that it would take three years to liquidate unemployment. But those who separated from us demand that we should do it now, immediately. No, we never undertook that task. We have tried to gear a plan to this Budget and this Budget to a plan. There has not been much time to reconsider all the problems. Instead of anything very ambitious, on the basis of a one-year implementation programme, we hope to provide 40,000 new jobs. Not to speak of 40,000, I should be happy if we could provide 20,000 jobs. That would be a significant impact upon the unemployment that exists today.

Let them in the United National Party not forget that in the year when they inaugurated the Six-Year

Plan the unemployment figure registered in this country stood at 40,000 persons, but at the conclusion of the Six-Year Plan in 1956, when they gave up or rather were forced to give up the reins of power, the unemployment figure in this country had risen to 84,000—after six years of planning!

That is the situation we are faced with. We have given our people certain benefits—tax relief in certain forms and wage increases in a certain sector. That it is confined to the public sector is untrue. Just as the Rs. 17.50 was passed on from the public sector to the private we expect this also to be passed on.

Yes, we have not granted all the 21 Demands. We tell the working class of this country, you have to struggle for those demands. We have granted certain things. But the mere fact that we have joined a Coalition Government or that we are now a part and parcel of the Government Party has not altered in one iota our attitude towards the struggle of the working class for the betterment of their lot and the achievement of socialism.

That is the perspective in which we are functioning, and on the lines of that perspective we have given an anti-imperialist and anti-capitalist direction politically. In that direction we must proceed. All these problems are to be solved only on that basis.

The march to socialism is not on the basis of a budget that is cast overnight, not on the basis of solving all problems through certain budgetary figures. No. The march to socialism is on the basis of giving our toilers in this country—the working class at the head and the rural masses and the middle class following the lead of the working class—that self-confidence, the confidence which we sought to engender for them through the United Left Front, that which we have sought to engender through the Coalition. We have to march

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

towards the heights of power on the basis of breaking the economic hold of imperialism on this country, by the transformation of the economy away from imperialism, away from capitalism, on the anti-imperialist and anti-capitalist road, in the direction of socialism.

අ. ආ. 6.40

ශ්‍රීමත් රසීක් ෆරේඩ් (මැද කොළඹ ප්‍රදේශයේ මන්ත්‍රී)

(ශ්‍රී ජාතික පාර්ලිමේන්තුව—කොළඹ මධ්‍යම මන්ත්‍රී)

(Sir Razik Fareed—First Colombo Central)

I will be as brief as possible because time is limited. I propose to name this Budget, "Never-mind-let-us-have-a-try", because the Hon. Minister of Finance is actually doing his very best, trying to balance the Budget which has been an impossibility in the past. I wish him all luck.

First and foremost, I should like to congratulate him on the House Property Tax. I am a land-owner myself, but I feel that the time has come when every person, every wage earner, must be able to own a house of his own. It was left to my hon. Friend, the Finance Minister, to come to the rescue of that class of people who have been in the past denied the ownership of a house because the landlords never wanted to sell their houses even if they had 100 of them. He is well aware that in the Grandpass area which I represent as the First Member for Colombo Central there are a number of houses owned by one or two families. Take, for instance, the Princes Gate area. The whole of that area is owned by just one or two families. There are over 250 houses. People have been trying to buy these houses, but the landlord will never sell, never permit them to buy.

Now, we go to another place like Lukmanjee Square which is owned by just one family. There are over 350 houses in that block alone, but I must give credit to the Lukmanjee

family because they have already asked the tenants to buy those houses; but I do not know at what price. It is up to the Hon. Minister to lay down the maximum that a particular house could be sold for—in other words, the valuation.

There seems to be a great deal of misgiving in the minds of a good number of my constituents, some of whom are very rich, some of whom own a number of houses, that the Hon. Minister is really trying to kill the goose that lays the golden egg. But it is not so. I have had a close chat with the Hon. Minister of Finance and he assured me that even if one lives in a house worth half a million of rupees he need not pay the tax. He could still go further: he can have another house worth a lakh of rupees and he will not be taxed. He can have, for instance, three more houses valued at Rs. 3 lakhs each and he could present them to his three children. But when he exceeds that—that is almost Rs. 9 lakhs—he has got to dispose of the other houses; might be four small houses each worth Rs. 25,000, but he has got to sell them. That is the position and that is not known to most landlords. They were talking of an inequity. So I asked them—those rich landlords—"where lies the inequity?"

The House Property Tax will definitely give an opportunity to Ceylonese to buy those properties which will come up for sale and to be the owners of those houses.

I am sorry the Minister of Finance has just left his seat. I feel that he should pay a great deal of attention to building more houses. The municipality, I know, tried to put up flats and give them to the shanty dwellers. It blundered because it went and numbered all shanties. Those shanties had been occupied by people who had migrated from all parts of the Island. They denied the City dwellers the opportunity of owning houses because most of the houses were occupied by them. Unfortunately, they were also helped by thugs

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[ශ්‍රීමත් රසික් පෙරේරා]

to put up these shanties on the roadside. These people who came from outstations changed their ration books to Colombo and posed off as if they were living here for generations. They were given houses, thus depriving the *bona fide* citizens of Colombo the opportunity of owning their houses.

I feel that the Rent Restriction Act should be suspended because we are placed in a very anomalous position. The owner of the house is living in 1964, but the tenant pays the owner rent based on the assessment of 1941. For 23 years the small landlords have suffered. I hope they have not suffered in vain and that the new Minister would be able to give them relief. Today, a person living in a Rs. 400 house hardly pays Rs. 100 as rent. So the municipality loses revenue while the Government also loses by way of income tax.

Then I come to the Ministries of Industries, and Internal and External Trade. The Ministers need to be congratulated on having a heart to help the private sector. The underdogs have not been able to help the private sector as much as the Minister meant to help them. I will not go into details, but I know of 36 cases of poor small industrialists who have been treated very shabbily by not giving them their licences to obtain raw materials.

The next item that I want to take up is the ban on racing. There are idealists, no doubt, but we must face facts. If we take away the ban on racing we will be able to gather no less than Rs. 20 million for the Exchequer. In Colombo alone the Ceylon Turf Club will be able to contribute at least Rs. 10 million. If the Government collars the bookmakers and licences them we will be able to get more than Rs. 20 million. There is betting going on everyday under the very nose of the police but still no steps are taken. Six days in the week there is betting going on in Ceylon while the race is being run in

England and nothing has been done about it so far. All the money that can be collected by way of taxes from racing has really gone waste instead of enriching the Exchequer. I do hope that before the end of this month "bookies" will be licenced and controlled and permission granted for racing to be carried on in Ceylon.

Next I would like to refer to the question of irrigation. The dredging of the Dematagoda *ela* is going on—I was assisted a great deal by my good Friend, the Hon. Minister of Land, Irrigation and Power. The Dematagoda *ela* is cleared up and what was a marshy block of land overgrown with salvinia has now been turned into a prolific paddy producing block. This is a feather in the cap of the Hon. Minister of Land.

The Hon. Minister of Land very kindly gave me a *govi pola* in the Colombo Central electorate. It is about 7 acres in extent. *Goviyas* in the Grandpass area cultivated three acres of it with paddy and we were able to have a ceremonial harvesting by the Hon. Prime Minister yesterday. This block of land in Stace Road is right in the heart of the City of Colombo. The *goviyas* who worked it are people who have been living in Colombo for generations. They turned out to be good *goviyas* producing H4 paddy. The Government itself is now wanting to buy it at Rs. 14 a bushel for seed paddy.

This society which I have formed is turning out to be an exemplary one because we are not prepared to take a single cent from the Government. We do not believe in being spoon-fed. We hope to produce not only paddy but also vegetables and poultry.

I am sorry that Hon. Ministers are not here. However, I would like to mention the cashew growing industry next. I am happy to note that the Hon. Minister of Land has made a start by calling for applications from interested persons to allocate waste land along the coast from Kathankudi to Pottuvil for cashew growing. This

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

is a step in the right direction and I do hope that the Hon. Minister of Agriculture too will follow suit and see that before long he gives land, not to anybody and everybody, but to those poor people who are living in those areas.

Before I finish I would like to draw the attention of the House to another matter. On a Motion which I introduced in Parliament on 12th February, 1955, it was accepted and passed unanimously by the whole House that free connections be provided to houses whose annual assessment was under Rs. 1,000. It is my sorrow that nine years have elapsed and it had not yet been given effect to. I do hope that the Hon. Minister of Land, Irrigation and Power will see to it that this help is given to those who really need help.

Everybody today cries about unemployment. In the case of Colombo my cry is not only with regard to unemployment but also under-employment. I understand that out of some 200,000 unemployed there are 64,000 unemployed in Colombo itself. I do hope that our capable Finance Minister will be able to start some new venture in Colombo and see that the people living in Colombo are given jobs before long.

If at least some of the measures envisaged in the Budget could be achieved in the larger interests of our country, then I say that the prophets of doom will well and truly bury their heads like the proverbial ostrich.

අ. භා. 6.58

පී. බී. විජයසුන්දර මයා. (කිරිඇල්ල)

(திரு. பி. பி. விஜேசுந்தர—கிரியெல்ல)

(Mr. P. B. Wijesundara—Kiriella)

ගරු නියෝජ්‍ය සහාපතිතුමනි, අයවැය විමාදය සම්බන්ධව ඉතා වැදගත් කරුණු රාශියක් අපේ දකුණු කොළඹ දෙවැනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බර්නාඩ් සොයිසා මයා.)

විසින් ප්‍රකාශ කළාට පසු ඒ ගැන නවත් විස්තරයක් කළ යුතුය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. මේ අයවැය වාර්තාව ඉදිරිපත් කරන්නේ අවුරුදු 10 කටවත්, අවුරුදු 7 කටවත් අවුරුදු 4 කටවත් නොවන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. මෙය සකස් කර තිබෙන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම අවුරුද්දක කාලසීමාවකටයි. ඒ නිසා ඒ අවුරුද්දක කාලසීමාව තුළ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ ප්‍රාතිහාර්යක් නොවෙයි; තමුන් ආර්ථික “ප්ලෑන්” එකක් නැත්නම් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කිරීම බව, කියන්න ඕනෑ. මේ අවුරුද්දක් සඳහා සකස් කළ වැඩ පිළිවෙළින් බලා පොරොත්තු වන්නේ ඒ අවුරුද්ද ඇතුළත අපේ ආර්ථික සංවර්ධනය සම්බන්ධව ප්ලෑන් එකක් ක්‍රියාත්මක කිරීම බව තමුන් තාන්සේට වැටහෙනවා ඇති.

අවුරුද්දක් සඳහා සකස් කළ වැඩ පිළිවෙළක් ගැන යම්කිසි විවේචනයක් කරන්න පුළුවන් වන්නේ හරියාකාර අවුරුද්ද ගත වුණාට පසුවයි. මීට කලින් මේ ලංකා ඉතිහාසයේ ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනවලට වඩා විශාල වෙනසක් මෙහි තිබෙනව. එමෙන්ම මේ අවුරුද්දේ ප්ලෑන් එක ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් පසුවයි, එහි සාර්ථකත්වය පිළිබඳව යමක් අපට කියන්නට පුළුවන් වන්නේ. ඒ නිසා ඉතාමත්ම පැහැදිලිව, කරුණු සහිතව ඉදිරිපත් කළ මේ අයවැය ලේඛනයේ ප්‍රතිඵල අවුරුද්දක් ඇතුළත නෙළා ගන්න පුළුවන් ය කියා අප විශ්වාස කරනව. මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් පසු යම් යම් ප්‍රශ්න ගැන රටේ නොයෙකුත් ආන්දෝලන ඇති වී තිබෙනව. මේ අයවැය ලේඛනය ගැන නොයෙක් නොයෙක් වැරදි ප්‍රචාර ඇති කර තිබෙනව. මෙය මේ රටේ සදාචාරයට පහර ගසන අයවැය ලේඛනයක් හැටියට යම් යම් අංශවලින් ප්‍රචාරය කර තිබෙනව. සුරාව වැඩි වෙනවාය කියාත් අලුත් ප්‍රචාරයක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[විජයසුන්දර මයා.]

ගෙන යනවා. නමුත් විෂ වර්ගයේ සුරා මේ රටේ කෙතරම් බහුල වී තිබෙනවාද කියා තමුන් තාත්සේ දන්නවා ඇති.

අද රටේ ප්‍රධාන භයානක උවදුරක් හැටියට තිබෙන්නේ කසිප්පුයි. ගම්බදවත් නගර බදවත් හැම තැනකම තිබෙන්නේ කසිප්පු වෙළෙඳ පොළවලයි. ගස් මැදීමට අවසර දීමෙන් කරන්නේ මහජනයාට නියම, සෞඛ්‍යයට අහිතකර නොවන, පානයක් ලබා ගන්නට සැලැස්වීමයි. මේ නිසා කසිප්පු වසංගතයද නැති වී යාවි. මේ ගස් බදු ක්‍රමයත් ඒ සදහාම ගෙනා දෙයක් බව තමුන් තාත්සේ දන්නවා.

අද මේ රටේ පවතින විෂ මත්පැන් නැති කිරීම පිණිස රජයට බද්දක් ගෙවා රා සදහා පොල් ගස් මැද ගැනීමට, එසේ වුවමනා කරන අයට පහසුකම් සලසා තිබෙනවා. මේ වැඩ පිළිවෙළ නිසා රට වැසියන්ගේ සෞඛ්‍යය ආරක්ෂා වන බව නොදන්න බොහෝ දෙනා, මේ අලුත් යෝජනාව නිසා රටට අයහපතක් වන බවට වැරදි ප්‍රචාර ඇති කර තිබෙනවා. කොයි තරම් දුරට වැරදි ප්‍රචාර ගෙන තියත් ඒවායේ අසත්‍යතාව ගැන මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාව හොඳින් දන්නවා. සෞඛ්‍යයට හේතුවන රා පාවිච්චි කිරීම ගැන නොයෙකුත් වගීයේ රට බිම පාවිච්චි කරන උදවියත් විෂ මත්පැන් පාවිච්චි කරන උදවියත් බොරු ප්‍රචාර ගෙන යන්නේ, මේ අලුත් යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් ජනතා සෞඛ්‍යය ඇති වන බවත්, ජනතා සෞඛ්‍යය සදහාම මේ අලුත් යෝජනාව ක්‍රියාත්මක කිරීමට ආණ්ඩුව බලා පොරොත්තු වන බවත්, සාමාන්‍ය ජනතාව දන්නවා. රා සදහා පොල් ගස් මැද ගැනීමට අවසර දීම ආගම ධර්මයට සම්බන්ධ කරමින් වැරදි ප්‍රචාර ඇති කරන්න සමහරුන් උත්සාහ කළත්, මේ ගැන බෞද්ධ ඉතිහාසයේද සදහන් වන බව අද උදේ කපා කළ බොරුල්ලේ ගරු

මන්ත්‍රීතුමිය සදහන් කලා. දුටුගැමුණු රජ තුමාගේ කාලයේදී එතුමාගේ සොල්දාදු වත් නියම ක්‍රමයට සුරාව පාවිච්චි කළ බව බෞද්ධ ඉතිහාසයේ එක් තැනක සදහන් වන අතර, සිද්ධාර්ථ කුමාරොත්පත්තියට පෙර මහාමායා බිසව අටසිල් සමාදන්ව සිටියදී එරට වැසියන් රා බී විනෝදයෙන් පසු වුණු බවද බෞද්ධ ඉතිහාසයේ තවත් තැනක සදහන් වෙනවා. එදා පටන් අද දක්වාම ලෝක නීතිය, රටේ නීතිය හා ආගමේ නීතිය යනුවෙන් තුන් වැදැරුම් නීතියක් මේ රටේ බල පවත්වනවා. එහෙත් ලෝක නීතියටත් රටේ නීතියටත් විරුද්ධව ගොස් මේ වගේ කාරණයකට අවහිර කරන්නැයි කුමන අවස්ථාවකවත් ආගමේ නීතියේ සදහන් වී නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මාලු මැරීම ජපන් රටේ ප්‍රධාන කර්මාන්තය වී තිබෙනවා. ජපානයන් බෞද්ධ රටක්. එහි වැසියන් ඒ කර්මාන්තය අත්හැරියෙන් ඇති වන පාඩුව අසීමිතයි. ඉතින් යම්කිසි කාරණයක් දුරාවාරයට හේතු වෙනවායයි හරියාකාර කීම අපහසු නිසා මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් මතු වූ විට ආගම ධර්මය දඩම්මා කරගෙන වැරදි ප්‍රචාර ගෙන යන්නට උත්සාහ කරන උදවියට කවදා හෝ ඔවුන්ගේ ඒ වැරද්ද අවබෝධ වන බවට සැකයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වර අයවැය වාර්තාව ගැන මේ රටේ මහජනයා තුළ විශාල ප්‍රබෝධයක් ඇති වී තිබෙනවා. මහජනතාවගේ පෞද්ගලික ජීවිතය සම්බන්ධයෙන්ද වෙනසක් අවශ්‍ය බව දැන් කාටත් වැටහිලා අවසානයයි. මේ රටේ වැසියන්ගේ ජීවන තත්ත්වය වෙනස් කර ගැනීමට හේතු වන වැඩ පිළිවෙළක් අවශ්‍යයි. අද බොහෝ දුරට අල්ලස් දූෂණ ආදිය කෙරෙන්නේ වැසියන්ගේ ජීවන ක්‍රමයෙහි වෙනස් තරාතිරම් තිබෙන නිසයි. කවුරුනුත් එක සමාන පැවැත්මක් ඇති කර ගන්න උත්සාහ කළ යුතු යුගයක් අද පැමිණ තිබෙන හෙයින් සමගිය ආරක්ෂා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

කරගෙන මේ තබා ඇති පළමුවැනි පියවර ආරක්ෂා කර ගන්නටත් ඉදිරිය බලාගෙන යම් යම් පියවරවල් ගන්නටත් අප සූදානම් විය යුතුයි.

the first time I have ever seen the Government benches without a single Member there. We are used to having no Ministers present, but I have never seen before in my 14 years here an entire desert. It is a reflection on our parliamentary way of life.

අ. හා. 7.4

In the past couple of months we have experienced a revolution. Not a bloody revolution in the sanguinary sense, but in many other senses a perfectly bloody revolution. We have also seen the end of the policy of the late Mr. Bandaranaike, of the middle way, in the alignment of the S. L. F. P. with the Marxist Leftist parties. We have seen certain Ministers coming to power who have never been able to command the support of more than one in every ten voters. I can quite understand, Sir, the desire on the part of the leaders of the party to "vivify" the Government and, if I may say so without being considered indelicate, to make it more broad-based. But it does seem a reflection on the other 60 or 65 Members of the S. L. F. P. because none of them was considered to be of Ministerial calibre.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(சுழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனர்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, කථනායකතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

විජයසුන්දර මයා.

(திரு. விஜேசுந்தர)

(Mr. Wijesundara)

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් පසු පොදු ජනතාව තුළ විශාල හැඟීමක් ඇති වී තිබෙනවා. මේ අයවැය යෝජනාවලට සහයෝගය දී මේ රට සංවර්ධනය කරා ගෙන යන්නට කාගේත් සහයෝගය ලැබිය යුතුයි. මේ තබා ඇති ප්‍රථම පියවරෙන් පසු නැවත දෙවැනි තුන්වැනි වශයෙන් පියවර තැබීම පිණිසත් කාගේත් සහයෝගය ලැබියයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අයවැය ලේඛනය සමාජ වාදය කරා අප යන ගමනේ පළමුවැනි පියවර ලෙස සලකා අනාගතයේදී මේ රට සංවර්ධනය කර ගැනීම සඳහා ගැනීමට සිදු වන පියවරවලදීද සියලු දෙනාගේම සහයෝගය ලැබේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

ගරු එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක (කෘෂිකර්ම, ආහාර හා සිවර කටයුතු පිළිබඳ ඇමති සහ රාජ්‍යාරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ எப். ஆர். டயஸ் பண்டாரநாயக்க—விவசாய, உணவு, கடற்றொழில் அமைச்சரும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(The Hon. F. R. Dias Bandaranaike—Minister of Agriculture, Food and Fisheries and Parliamentary Secretary to the Minister of Defence and External Affairs)

And the Appointed Members.

අ. හා. 7.5

ආර්. සිංග්ලටන්-සැමන් මයා. (පත් කරන ලද මන්ත්‍රී)

(திரு. ஆர். சிங்கல்டன்-சமன்—நியமன அங்கத்தவர்)

(Mr. R. Singleton-Salmon—Appointed Member)

සිංග්ලටන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

Mr. Speaker, I have been in this House for quite a number of years. This evening at 5 minutes to 7 was

I will not take very much of the time of this House, but I have been accused in the past of sleeping through the Budget speeches. I

විසර්ජන කෙටුම්පත් පහත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[සිංලේටන්-සැමන් මයා.]

must honestly say that I did not sleep during the speech of the present Hon. Minister of Finance. I was too busy watching the leopard change its spots, trying to explain how the bankrupt economy of last year is a sound economy this year. I hope he used the word "sound" in the particular sense of finance and not in the sense that Shakespeare used: "Life.....is a tale told by an idiot, full of sound and fury, signifying nothing."

The Hon. Finance Minister considered it fit to level certain allegations against the agency houses. I would like to say, in respect of those agency houses which belong to the Planters' Association, that I categorically deny the allegation and challenge the Minister to produce any justification that he can for having made those statements.

ඉරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළරව කලාநிති என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

I will produce them tomorrow.

සිංලේටන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

O. K. !

I shall not take much time ; I will just comment on a few of the points in the proposals of the Hon. Minister of Finance. First, the acreage tax so ably acclaimed and hailed by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) ; naturally, because it sounds bad, a penal tax of Rs. 300 an acre.

The *ad valorem* tax was brought in after several years of discussion and consideration because it was considered more equitable than any flat rate of tax could possibly be. Prior to that this flat rate of export tax applied to low, medium and high-grown teas and it was certainly felt that it was penalizing the low-growns and the medium growns unduly.

ඉරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

How much was the tax ?

සිංලේටන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

Fifty cents a pound at that particular time. There was a parliamentary committee set up under the chairmanship of the late Mr. L. L. Hunter and that committee unanimously advocated an *ad valorem* tax as spreading the tax burden more equitably than before. That is, if you sell at good prices you pay a higher tax.

ඉරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Did you approve that *ad valorem* tax ?

සිංලේටන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

Most decidedly. Any defects in the *ad valorem* tax are defects which can be cured. But it is far more equitable—or shall I put it this way ? It is less inequitable than the acreage tax which takes into consideration no questions of differentiation of yields of various estates and the prices the teas obtained, etc. That is the snag about flat rate of taxation because it does not take into consideration any of these variations. The *ad valorem* tax is different. The hon. Second Member for Colombo said that it did not apply above Rs. 2.45. Well, he has revealed on one or two occasions that he does not know what he is talking about, particularly when he referred to the B.C.C.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

There is no Second Member for Colombo.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

සිංග්ලන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

Colombo South—Sorry, Colombo Central.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

The more south you go the greater the amount of wisdom you have.

සිංග්ලන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

That is by the way. The flat rate of tax, as I said, does not take into consideration all these variations and, if as the Hon. Minister suggested, he will make these adjustments then you will be getting the equivalent of the *ad valorem* acreage tax. As regards the ten cents extra tax that will be put on the export duty for teas going to London, all I can say is that in our considered opinion that will probably result in much of low and medium grown teas that now go to London—it was between 65 and 70 million—being diverted to the Colombo auctions. Now the Colombo auctions, Sir, are already over-weighted. Exports in 1963 were 454 million and the exports to London were about 113 or 115 million, so that you get the balance 350 million, all through the Colombo auctions. If, because of this extra ten cents on export duty, any teas are diverted to Colombo, instead of an average weekly auction of Rs. 7½ million, you will get Rs. 8½ million to Rs. 9 million in Colombo, and it will further depress the Colombo market.

The Hon. Minister spoke about the decrease in the price realized for teas since 1956, and he seems to find some rather sinister connotation in those dates. But what he does not realize is that although the prices have come down by fifty cents in those eight years, the teas exported from Ceylon have gone up by 106 million pounds, from 348 million pounds in 1956 to 454 million pounds in 1963. And it

is obvious that an increase from 348 million pounds to 454 million pounds is bound to result in a fall in prices realized.

රු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It must be a reduction in price to the consumer.

සිංග්ලන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

In England ?

රු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes, or anywhere else.

සිංග්ලන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

I am not talking of what happens in England, or anywhere else. I am talking of what happens in Ceylon—

රු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

Yes, Ceylon.

සිංග්ලන්-සැමන් මයා.

(திரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

—that 454 million pounds had been exported as against 348 million pounds in 1956. Again, Sir, the average price for North Indian teas in London—that is, the price realized by the producer in 1956—was five shillings and a penny, and this year it is four shillings and a penny, a decrease of approximately 66 cents. The decrease was possibly due to over-production.

රු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

The benefit of that must go to the consumer.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

සිංගල්ටන්-සැමන් මයා.

(තිரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

I do not know ; I am not of the School Debating Society.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

This is a high economic Debate. You cannot get away with that kind of thing.

සිංගල්ටන්-සැමන් මයා.

(තිரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

Now, Sir, the Hon. Minister made a marathon speech for 4½ hours practically without interruption except for tea. I have promised to stop in about ten minutes and my time is being wasted.

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(டொக்டர் கொல்வின் ஆர். டி சில்வா)

(Dr. Colvin R. de Silva)

I move for another five minutes for him.

සිංගල්ටන්-සැමන් මයා.

(තිரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

So we do advocate that the Hon. Minister should certainly look into the question of the acreage tax vis-a-vis *ad valorem* before he actually implements it. That is all we ask you : examine the position and we will place whatever information we have before you.

Incidentally, while he was making his Budget speech and I wondered at this change, I suddenly realized that he was suffering from "TB" ; I saw the same officials in the Officials Box as at the time of the Budget speech of Mr. T. B. Ilangaratne still in attendance at the delivery of this speech. He was suffering from the same disease—his back-room boys !

As for the taxation of the amounts received from subsidies, it was not mentioned by the Hon. Minister, but

he did in a way imply that that subsidy is given by the Government. The subsidy that is payable to tea growers is paid from a cess of 4 cents a pound which is charged to the producer on the export of his teas. When I say it is charged to the producer, it is understood that every export duty or cess comes off the price.

At the broker's office today a telephone message came through from Australia, "Will you buy me 50,000 pounds of tea at the next auctions, but 3s. 8d. landed in Australia". That is the way tea is ordered. They say, "Our price landed in Australia is so much". Then the broker has to get tea of whatever quality he can up to that price. That is the way the tea is sold. When this tea is shipped and arrives in Australia, it must not cost more than 3s. 8d. Therefore the person who buys it at the auction has to deduct the export duty and the cess before he bids for those teas because they have got to include those charges by the time the teas arrive at their destination.

Coming back to my point, this is not money given by the Government. It is a cess on the industry and it is interesting to note that at the end of December 1963 the amount standing to the credit of the Subsidy Fund was almost Rs. 49.9 million, of which Rs. 25 million is in a special fund in the Treasury, or at least we hope it is, which is rather different.

ලා ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(கௌரவ கலாநிதி என். எம். பெரேரா)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

It might have been raided.

සිංගල්ටන්-සැමන් මයා.

(තිரு. சிங்கல்டன்-சமன்)

(Mr. Singleton-Salmon)

There are two more matters that I would like to deal with. One is the stoppage of furlough for non-nationals. I am aware that the Hon. Minister interjected, during the speech of the hon. Member for Kopai (Mr. Balasunderam) when he

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

appealed on behalf of the non-nationals' furlough, "We did not ask them to come here", or in other words, "What the hell are they doing here"? That possibly is quite a correct statement of fact. They did not ask us to come here, but I would ask the Minister to consider the conditions on which they did come to Ceylon. They came as *bona fide* workers to do work under certain conditions at the time and it does create hardship on a man who is here for about 18 or 20 years to be told, "No more leave".

ගරු ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා

(කෙළවර කලාතිථි භණ. භය. පෙරේරා)

(The Hon. Dr. N. M. Perera)

What about you?

සිංග්ලටන්-සැමන් මයා.

(කිරු. සිංග්ලටන්-සැමන්)

(Mr. Singleton-Salmon)

I am unique. I am single—[*Interruption.*] I have no relations anywhere but in Ceylon. I was once asked whether I was the father of this House, and my reply to that was that I might have many sons whose mothers I forget, but I do not think any of them have descended so low as their father.

I would appeal on behalf of those who have been out here for quite a number of years that some relief in the matter of furlough should be given,—many of them have spent half their lifetime in Ceylon. You may say they are working for themselves, but after all they have worked in the interests of Ceylon. Even the hon. Member for Avissawella (Mr. D. P. R. Gunawardena) considered that the company owned estates, on which most of these people are working, were the best maintained in Ceylon.

The provision for the transfer of retirement funds and any other savings has been cut down from the former figure of Rs. 250,000 to Rs. 150,000 so that by the time they get back home after 25 to

30 years in Ceylon, once they buy a house, there is not very much to live on.

These are the points to which I would like the Hon. Minister to give his consideration. I appreciate that he cannot say off-hand that he will do this or he will do that, but he can certainly say he will consider this as well as the representations that we have made and are making on the various points.

There are another two matters to which I will refer. The Hon. Minister of Communications, in referring to the foreign-owned banks, said that they had not considered granting loans to local industrialists, but that they had given big loans to firms like Messrs. Walker Sons & Co. to build bridges, etc. That, Sir, is a complete distortion of the truth. The only reason why Messrs. Walker Sons & Co.—and I am speaking with authority—have had recourse to bank overdrafts is because the Government owes them about Rs. 13 million for work done during the last three or four years.

The next is really personal. The hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) honoured me by quoting the review that I had published for my shareholders. I had stated that the profits from my soap department had increased by 146 per cent. in the last four years 1960 to 1963, and it was a surprise to me that a man of such intelligence and integrity should have quoted that against the capitalists because actually it means nothing out of its context.

You might make a Rs. 1,000 profit in 1959 and Rs. 2,500 profit in 1963. Your profit on that department may have increased by 150 per cent., but is it still outrageous to make that Rs. 2,500 profit?

ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා

(දොරාකරු කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා)

(Dr. Colvin R. de Silva)

What were the soap figures in fact?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

සිංගල්ටන්-සැමන් මයා.

(කී. ෧෭. ශිඤ්ඤාං-ෆයාං)

(Mr. Singleton-Salmon)

That is a matter for my shareholders. But the fact is that giving the percentage increase in the amounts earned by a department gives no indication of the percentage of profit that is earned on the capital employed. I am rather surprised that an intelligent Member like the hon. Second Member for Colombo Central should have quoted that figure.

අ. හා. 7.24

මැතිව් මයා.

(කී. ෧෭. ෧෪෫)

(Mr. Mathew)

ගරු කථානායකතුමනි, සභාග ආණ්ඩුවේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිය අයවැය ලේඛන කථාව ගැන හඳුන්වා දෙමින් ප්‍රකාශ කළේ සැලැස්මක් අනුව අයවැය ලේඛනය සකස් කරනව වෙනුවට, අයවැය ලේඛනය අනුව සැලැස්ම සකස් කිරීමට සිදු වූ බවයි. නමුත් ඊට වෙනස් දෙයක්, රාජාසන කථා විවාදයේදී කීවේ. එදා එතුම කීවේ තමාගේ අයවැය ලේඛනය සැලැස්මක් අනුව සකස් කරන බවයි. එයින් අපට පෙනී යනව මෙම අයවැය ලේඛනය එතුමාගේ සැලැස්මක් නොවන බව. නිල ධාරිත්‍රයේ සැලැස්මක් මිස එතුමාගේ සැලැස්මක් මෙතන නැහැ.

එතුමා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර මින් තවත් කාරණයක් මතක් කරන්න යෙදුණා. අතීතයේදී එතුමා කළ කතාවලින් කොටස් උපුටා දක්වමින් අද එතුමට සමහරු සරදම් කරනවාට කිසිදු සැකයක් නැත කියා එතුම ප්‍රකාශ කළා. මා අහනව, එතුමාගෙන් ප්‍රශ්නයක්. මීට පෙර අයවැය ලේඛන විවාදවලදී එතුම අර්ථ ශාස්ත්‍රීය ප්‍රතිපත්ති හා සිද්ධාන්ත අනුව සිය අදහස් ප්‍රකාශ කළා නම්, මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමේදීත් අවංකව අපි ශාස්ත්‍රීය ප්‍රතිපත්ති හා සිද්ධාන්ත අනුව සිය අදහස් ඉදිරිපත් කලා නම්, තමා පසුගිය කාලවලදී ඉදිරිපත් කළ අදහස් උපුටා දක්වනවාට කිසිම බියක් සැකක් හෝ තැනිගැන්මක් ඇති කර ගත්ට වුව

මනා නැහැ නේද යන්නයි, මගේ ප්‍රශ්නය. නමුත් මෙයින් අපට පෙනී යනව, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටියදී තිබුණු අදහස් නොවෙයි අද එතුම ලඟ තියෙන්නෙ කියන කාරණය.

එතුමාගේ අයවැය කථාවේ සිංහල පරිවර්තන පොතේ 17 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනව :

“.....මිල වැඩිවීම වැළැක්විය නොහැකි සිද්ධියකි. ආර්ථික සංවර්ධනය දේශීය කර්මාන්ත උනන්දු කරවීම සහ විදේශීය විනිමය රැක ගැනීම යන අරමුණු සඳහා මිල ස්ථායීතාව අවශ්‍යයෙන්ම කැප කළ යුතුය.”

1962 ජූලි මස 25 වන දා රාජාසන කථා විවාදයේදී එතුමා කීවේ මොනවද? එදින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 996 වන තීරුවේ මෙසේ සඳහන් වෙනව. මා කියවන්නේ එතුමාගේ කථාවෙන් කොටසක් සිංහලට පරිවර්තනය කර ගෙනයි. මෙන්න, එම කොටස :

“ වර්තමාන තත්ත්වය ගැන තමාගේ කල්පනාව කොහොමදැයි එළියට ගොස් ඕනෑම කෙනෙකුගෙන් අහන්න. එක් හසින්ම කියනවා ඇති, “ජීවත් වෙන්න අමාරුයි” කියා. කම්කරුවකුගෙන්, ගම්බද ගොවියකුගෙන් හෝ මධ්‍යම පන්ති පුද්ගලයකුගෙන් ඇසුවොත් ඒ හැම කෙනෙකුටම කියන්නට සිද්ධ වෙලා තියෙන්නෙ නොකඩවා ඉහළ යන අධික මිල සම්බන්ධව දීර්ඝ දුක් මුසු කථාවක් ”.

එතුමා සෑම අයවැය කථා විවාදයකදීම වාගේ දවසින් දවස ඉහළ යන ජීවන වියදම සම්බන්ධවත් දවසින් දවස ඉහළ යන බඩු මිල සම්බන්ධවත් විවේචනය කරමින් එවකට තිබුණු ආණ්ඩුවලට දොස් නගමින් කථා කළා. ඒ කාලේ එතුමා දුප්පත් ගැමි කම්කරු ජනතාවගේ අදහස් තම කථා වලින් ඉදිරිපත් කළා. නමුත් අද කියන්නෙ කුමක්ද? මිල වැඩිවීම වැළැක්විය නොහැකි සිද්ධියක් බවත්, ආර්ථික සංවර්ධනය, දේශීය කර්මාන්ත උනන්දු කරවීම සහ විදේශීය විනිමය රැක ගැනීම යන අරමුණු සඳහා මිල ස්ථායීතාව අවශ්‍යයෙන්ම කැප කළයුතු බවත් අද එතුමා කියනව. නමුත් නාත්සෙ මේ කියන්නෙ 1961-62 අගමැති නිය කියාපු කථාවමයි. නමුත් නාත්සෙත් මේ කියන්නෙ දුප්පත් ගැමි—කම්කරු ජනතාවට පරිත්‍යාග කරන්නට කියා නොවෙද? අප අහනවා : එදා නමුත් නාත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

සෞ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඉන් න කාලයේදී ප්‍රකාශ කළ අදහස්වලට ඉදිරුම වෙනස් නොවෙද දැන් මෙම අයවැය විවාදයේදී ප්‍රකාශ කර ඇති අදහස්? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිට ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඇමති ධුරයක් ලැබෙන තුරු ඒ ගත වුණු කාලය තුළදී තමුන් නාන්සෙ දන්න අර්ථ ශාස්ත්‍ර ප්‍රති පත්ති වෙනස් වුණාද? අර්ථ ශාස්ත්‍ර සිද්ධාන්ත වෙනස් වුණාද? එසේ නැත්නම් තමුන් නාන්සෙ ලබාගත් ඇමති ධුරය රැක ගැනීම පිණිස ඇත්ත ඇති සැටියට නොපෙන්නා, ඇත්ත පෙරලා, තමුන් නාන්සෙ මේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා නොවෙද? තමුන් නාන්සෙගෙන් විශේෂයෙන්ම අර්ථ ශාස්ත්‍රාචාර්යවරයකුගෙන් මෙවැන්තක් බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ. මේ අන්දමට වරින් වර අදහස් වෙනස් කරන්න යෑමෙන්, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඉන් න කොට එක අදහසකුත් ආණ්ඩුවේ ඇමතිධුරයක් දරන කොට තවත් අදහසකුත් ප්‍රකාශ කරන්න යෑමෙන් අර්ථ ශාස්ත්‍රාචාර්ය පවාචාර්ය වන බව තමුන් නාන්සෙට මතක් කරන්න කැමතියි. අර්ථ ශාස්ත්‍රාචාර්ය වරයකු නම් තමුන් නාන්සෙ අනර්ථ ශාස්ත්‍රාචාර්ය වශයෙන් සලකන්නට පුළුවනි. ශාස්ත්‍රාචාර්ය කෙනෙකු නම් පවාචාර්ය කෙනෙකු බව තමුන් නාන්සෙ කර තිබෙන ප්‍රකාශයෙන් පැහැදිලි වන බව තමුන් නාන්සේට මතක් කර දෙන්න කැමතියි.

මිල අධිකය කියා තමුන් නාන්සෙ කියා තිබෙනව: “හැම බඩුවකම මිල මෙසේ නගින විට දුප්පත් මිනිහාගේ තත්ත්වය මොකක්ද කියා තමන්ගෙන්ම අහලා බලන්න.”

ඔය අන්දමටයි තමුන් නාන්සෙ එවකට තිබුණු ආණ්ඩුවට විරුද්ධව කථා කළේ. සිමෙන්ති කොට්ටයක මිල රුපියල් දහය දක්වා ඉහළ යාම ගැන 1963 අවුරුද්දේ එතුමා මෙන් න මේ විධියට කිව්වා නේද?

“මේ රටේ සෑම දුප්පත් මිනිහෙකුම ඇයි මේ විධියට හිරිහැරයට හෙළන්නේ? ගමෙන් නගරයෙන් ඉන්න සාමාන්‍ය මිනිසුන්, මධ්‍යම පන්තියේ මිනිසුන්, විශාල ගණනක්ම ඔවුන්ගේ ගෙවල බිමට සිමෙන්ති දමා ගන්න කැමතියි.”

ඔය විධියට ඒ අවුරුද්දේ තමුන් නාන්සෙ ඇහුවා නේද? එවකට තුඩු ආණ්ඩුවට ඔය ආකාරයට දොස් නග මින් කථා කළ තමුන් නාන්සෙ ඉන් පස්සෙ මේ රජයේ ඇමති ධුරයකට පස්සා දොරින් රිංගා ගත්තා නොවෙයිද?

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.
 (තිරු. ඩී. ඒ. ඉර්. බීරසේකර)
 (Mr. D. P. R. Weerasekera)
 පස්සා දොරින් රිංගා ගත්තය කියන්නෙ ඇයි?

මැතිව් මයා.
 (තිරු. මැතිව්)
 (Mr. Mathew)
 තමුන් නාන්සෙ නම් දොරවල් දෙකින්ම රිංගගෙන ගිහිල්ල තියෙනව.

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.
 (තිරු. ඩී. ඒ. ඉර්. බීරසේකර)
 (Mr. D. P. R. Weerasekera)
 ඔව්, අපි එහෙම තමයි යන්නෙ.

මැතිව් මයා.
 (තිරු. මැතිව්)
 (Mr. Mathew)
 තමුන් නාන්සෙට නම් කොයි අත්තත් එකයි, නේද?

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින කාලයේදී දුක් මුසු හඩින් සෑම අවස්ථාවකදීම බඩු මිල ඉහළ යාම ගැන තමුන් නාන්සෙ විග්‍රහ කළා. 1963 ජූලි මාසයේ 30 වන දින විදුලි බුබුලුවල මිල අධික වීම ගැන තමුන් නාන්සෙ කියා තිබෙන්නෙ මොනවද? “වෙන වචනවලින් කියනවා නම් ඊනියා කර්මාන්ත සැලැස්ම යටතේ ආණ්ඩුව පාරිභෝගිකයන් පීඩාවට පත් කරන අතර කබල් බඩු නිපදවනවා.” එදිනම බයිසිකල් ටයර්වල අධික මිල ගැන විවේචනය කර මින් තමුන් නාන්සෙ කියා තිබෙනවා “ඒ වගේම අධික මිලක් ගෙවන්න සිද්ධවෙලා තියෙනවා” කියා. එදිනම බිලේඩි තල මිල අධික වීම ගැන විවේචනය කරමින් තමුන් නාන්සෙ මේ අන්දමට ප්‍රශ්න ඇසුවා නොවෙද: “දැලිපිහිය තලවල මිල ඉහළ නගින්න කිසිම හේතුවක් තියෙන වාද”? එදිනම නොම්මර 15 ලාම්පුවල

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(ති. උ. ඩී. ඒ. ආර්. වීරසේකර)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

තමුත් නාත් සෙලාගෙ අත්තෙන්

හිටියා.

මැතිවි මයා.

(ති. උ. ම. ඩී. ආර්.)

(Mr. Mathew)

ඒ අත්තෙන් හිටියා තමයි. රත්තපුරේ මන්ත්‍රීතුමාට නම් කොයි අත්තත් එකයි.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)

(ති. උ. රොය් රාජපක්ෂ—හක්මන)

(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

පස්සා දොර කියන්නෙ කොයි පැත්තටද?

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(ති. උ. ඩී. ඒ. ආර්. වීරසේකර)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

එහෙත්ම අහගන්න.

මැතිවි මයා.

(ති. උ. ම. ඩී. ආර්.)

(Mr. Mathew)

පස්සා දොරින් ආණ්ඩුවට ඊංගාගෙන ඇමති ධුරයක් ලබා ගත්තට පස්සෙ එතුමා කියන්නෙ මිල වැඩි වීම වලක්වන්න නොහැකි නිසා අවශ්‍යයෙන්ම කැප කළ යුතුය කියලයි. එතුමගෙ ඇමති ධුරය රැක ගැනීම පිණිස වැඩියෙන් මිල ගෙවා බඩු ගත යුතුයි කියලයි එතුමා දැන් කියන්නෙ. මේ නිලය ආරක්ෂා කර ගැනීම පිණිස සෑම දෙනාම පරිත්‍යාග කළ යුතුය කියලයි එතුමා අද කියන්නෙ.

බදු යෝජනා සම්බන්ධයෙන් එතුමා මොනවද කියන්නෙ? එතුමගෙ අයවැය කථාව මුද්‍රණය කරන ලද පිටපතේ 48 වැනි පිටුවේ “බදු යෝජනා” යටතේ කරුණු කීපයක් තිබෙනව. මේ වෙලාවෙ එතුමා සභා ගර්භය තුළ දකින්නට නොලැබීම ගැන විශේෂයෙන්ම මා කතාගාටු වෙනව. එතුමා පැමිණෙන තුරු මට බලාගෙන ඉන්න බැරි නිසා එතුමා නැතත් මේ කරුණු කියන්නට සිද්ධ වෙලා තියෙනව. බදු නොගෙවා පැහැර හරින අය අල්ලා

ගැනීමට එතුමා වැනි බදු නොගෙවූ පුද්ගලයෙකුම යෙදීම යෝග්‍යය කියා මා කල්පනා කරනව.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(ති. උ. ඩී. ඒ. ආර්. වීරසේකර)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

මොකක්ද ඒ කතාවෙ තේරුම?

මැතිවි මයා.

(ති. උ. ම. ඩී. ආර්.)

(Mr. Mathew)

විශේෂයෙන්ම එතුමා ඩීසල් බද්ද නොගෙවූ නිසා බදු නොගෙවූ අය අල්ලන්න එතුමා පමණ රුසියෙකු නැතැයි මා කල්පනා කරනව. මා එතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි, මේ ගරු සභාවෙම ඉන්න මන්ත්‍රීවරුන්, ඇමතිවරුන් ආදී අය බදු ගෙවා තිබෙනවද කියා. සාමාන්‍ය අය හොයා ගෙන යන්න ප්‍රථමයෙන් ඒවා සොයා බැලුවොත් වඩා යෝග්‍යයයි මා කල්පනා කරනව. එපමණක් නොව විශාල නින්දගම් අයිතිකාරයන් ඉඩම් බදු ගෙවා තිබෙනවද? සිරිමාවෝ බණ්ඩාර නායක මැතිනිය ඉඩම් බදු ගෙවා තිබෙනවද? මෙවැනි ප්‍රශ්න එතුමා පළමුවෙන්ම විසඳනවා නම් පිටස්තර අය බදු ගෙවා තිබෙනවාද නැද්ද කියා සොයා බලන්න පෙර මේ ගරු සභාවේ ඉන්න මැති ඇමති වරු, අගමැතිනිය, ආදීන් ඉඩම් බදු ගෙවා තිබෙනවද කියා සොයා බලනවා නම්, වඩා හොඳයි. එතුමා එය සොයා බලාගත යුතුයි. අපි දන්නව නින්දගම් පමණක් නොවෙයි, තවත් අක්කර දහස් ගණන් තිබෙනව. වෙයන්ගෙඩ දිස්ත්‍රික්කයේම අත්තන ගල්ල වත්ත අක්කර 779; හොරගොල්ල වත්ත අක්කර 400යි; හොරගොල්ල රබර් වත්ත අක්කර 75යි; මොන්ටි කැටනි වත්ත අක්කර 229 යි. මේ දහස් ගණන් අක්කරවලට සිරිමාවෝ බණ්ඩාර නායක මැතිණිය අක්කර බදු ගෙවා තිබෙනවාද කියා සොයා බලන්න. ඊට පසුව වෙනත් අය බදු ගෙවා තිබෙනවාද කියා සෙවීම යෝග්‍යය කියා මා මුදල් ඇමති තුමාට තැවතත් මතක් කරන්නට කැමතියි.

මට විශේෂ කරුණු කීපයක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනව; විශේෂයෙන්ම 1961 ආරම්භ කළ මහජන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

බැංකුව සම්බන්ධයෙන්. ඉලංගරන්ත ඇමතිතුමා, එවකට සිටි වාණිජ, වෙළඳ, ආහාර හා නැව් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති වශයෙන් මහජන බැංකු පනත ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවේදී මේ ගරු සභාවට කීවේ මොකක්ද? එතුමාගේ කථාව කියවා බැලූවොත් ඒක හරියට දරිද්‍ර දහන ස්තෝත්‍රයක් වගෙයි. අකුරක් අකුරක් පාසා, වචනයක් වචනයක් පාසා, වාක්‍යයක් වාක්‍යයක් පාසා එතුමා මොකක්ද කීවේ? මේ පණතින් අදහස් කරන්නේ ගැමි ගොවියාගේ දරිද්‍රභාවයත්, ණයගැති කමත් නැති කිරීමය කියායි කීවේ. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් පමණක් නොවෙයි රටේ මහජනතාවන් මුලාවේ දැමීම. එතුමා කථාව පටන්ගත්තේ මොන ආකාරයටද කියා 1961 මැයි මස 9 වැනි දින හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 5,280 වැනි තීරුවේ සඳහන් වෙනව. එතුමා කථා කළේ ඉංග්‍රීසියෙන්. මා මේ කියවන්නේ එහි සිංහල පරිවර්තනයක් :

“මේ රටේ කොළ නාරවිය වන ගම්බද ජනතාවට ආධාරවත් වීමේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියෙහි මෙය තවත් පියවරකි. 1952-59 කාලසීමාව තුළ මුදල් ඉතිරි කිරීම සම්බන්ධයෙන් මහ බැංකුවේ පර්යේෂණ මණ්ඩලය කර තිබෙන සොයා ගැනීමක් අනුව මේ රටේ ජනතාවගෙන් 80%ක් දෙනා කිසිවක් ඉතිරි කර නැති අතර මසකට රුපියල් 200කට අඩු ආදායමක් ඇති අය ඉතිරි කිරීම පසෙක තිබියදී තමන්ගේ එදිනෙදා වියහියදම් පිරිමසා ගැනීම සඳහා දිගටම ණය වී තිබෙනවා. ඉතා සුලු ආදායමක් ඇති ගම්බද ගොවි ජනතාව බොහෝ දුරට ණය ගැතියි. 1958 දී ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් කර තිබෙන වගවිභාගයක් අනුව රුපියල් 54 කෝටි 60 ලක්ෂයක් ගම්බද ජනතාව ණය වී තිබෙනවා. ගම්බද ගොවින්ගෙන් 50% ක් පමණ ණය වී සිටින අතර එක ගෙදරක ණය තුරුස් ප්‍රමාණය ඔවුන්ගේ සාමාන්‍ය වාර්ෂික ආදායමින් 63% කි. තවත් දරුණු ලක්ෂණයක් නම් මේ ණය තුරුස්වලට ගෙවන්නට සිදු වී තිබෙන අධික පොලීයයි. මෙසේ ණය වී තිබෙන්නේ ගම්බද මුදල් පොලියට දෙන වුන්වත්, කඩකාරයන්ටත්, වෙනත් අයටත් ය.”

මේ අන්දමටයි එදා එතුමා කීවේ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ පසුපස අසුන්වල සිටින මන්ත්‍රීවරු බොහෝ දෙනෙක් එදා කල්පනා කළේ මෙම පණතින් අදහස් කරන්නේ ගම්බද සිටින ගොවියන්ට ණය මුදල් දීමේ ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට යන බවයි. මොන විධියේ ආධාරයක්ද,

මොන විධියේ ණයක්ද ඔවුන් බලාපොරොත්තු වුණේ? එලවලු වචන ගොවියන්ට නිසි වෙලාවට එලවලු වැවීම පිණිස ණය දීම, වී ගොවිතැන් කරන ගොවියාට බිත්තර වී ටික ගැනීමට ණය මුදලින් ආධාර කිරීම, පෝර වුවමනා කරන වෙලාවට පෝර ටික ගැනීමට ණය මුදලින් ආධාර කිරීම, උපකරණ වුවමනා වුණාම ඒ උපකරණ ටික ගැනීමට ණය මුදලින් ආධාර කිරීම, යනාදී වශයෙන් ගැමි ගොවි ජනතාවට මෙම බැංකුවෙන් ආධාර ලැබිය කියා සැම දෙනෙක්ම එදා කල්පනා කලා. එපමණක් නොවෙයි, ගොවිතැන් කලාට පස්සෙ—වැපිරීමෙන් පස්සෙ—අස්වැන්න කපා පාගා ගන්න තුරු ඒ කාල සීමාව ඇතුළත ජීවිකාව ගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය මුදල් මේ බැංකුවෙන් ලැබේවිය කියා බලාපොරොත්තු වුණා. එවැනි බලාපොරොත්තු වලින් යුක්තවයි, සැම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම එදා මෙම පණතට කැමැත්ත දුන්නේ. නමුත් මේ පණතින් නැත්නම් මේ බැංකුවෙන් සිද්ධ වුණේ මොකක්ද? සමුපකාර සමිතිවලට කෝටි හයහමාරක් ණය දීමයි. ඒ ණය එකම ගැමියෙකුටවත් ලැබී නැති බව නමුත් නාන්සේලා දැනගත යුතුයි. ණය ලබා දී ඇත්තේ සමුපකාර සමිතිවලට වෙළඳාම් කටයුතු කිරීම සඳහායි. ගොවියන්ට ණය මුදල් දීමට නොවෙයි.

මහජන බැංකුව පිළිබඳව ප්‍රකාශයට පත් කර ඇති වාර්තාවෙන් පෙන්වා දී තිබෙනව, මහජන බැංකුවෙන් ගැමි ජනතාවට කිසිත්ම ප්‍රයෝජනයක් ලැබී නැති බව. එහෙම නම් මෙයින් ප්‍රයෝජන ගෙන ඇත්තෙ කවුද? ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරුන්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ පනාක යෝධ යෝ ලක්ෂ 30-40 මේ බැංකුවෙන් ණය මුදල් ලබාගෙන තිබෙනව.

ආණ්ඩුවේ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් එක් මන්ත්‍රීවරයෙක් කල කථාවකින් කොටසක් මම දැන් තමුත් නාන්සේලාට ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. 1962 මැයි මාස 11 වෙනි දින මහර ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. කේ. සූරියආරච්චි මයා.) මෙසේ ප්‍රකාශ කර තිබෙනව. එය සඳහන්ව ඇත්තේ 5624 වන තීරුවේයි :

“වත්තල ගරු මන්ත්‍රීතුමා විශේෂයෙන්ම නම් කලා මෙය දේශපාලන බැංකුවක් වේය කියා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

[මැතිවි මයා.]

ඇත්ත වශයෙන්ම ඇමතිතුමාට මෙම බැංකු පණතේ වැඩිපුර බලතල තිබෙනවාය, එම නිසා තමාට හිතවත් උදවිය අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට පත් කර ඒ මාර්ගයෙන් තමාට හිතවත් උදවියට මේ ණය මුදල් ලබා දෙන්නට ඉඩකඩ තිබෙනවාය කියා අදහසක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් පළ වුණා.” [නිල වාර්තාව, 1962 මැයි 11, 42 වන කාණ්ඩය, තී. 5624.]

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දැන් පැමිණ සිටින නිසා එතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි, එදා වත්තල මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළ අදහස අනුව ඇමතිවරයා වැඩ කර තිබෙන බව. ඒ බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට හොඳින් පෙනෙනවා ඇති. මහජන බැංකුව පිළිබඳ මෙම වාර්තාව කියවා ඇති නමුත් තාත්සේ එය හොඳින් දන්නවා ඇති.

ගරු කථානායකතුමනි, මහජන බැංකුවෙන් දෙන ලද ණය මුදල් සම්බන්ධ ලිපියක් මම දැන් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා :

“ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ විධායක සභාවේ සහ මහ කාරක සභාවේ සාමාජික, මැක්ලම් බ්‍රවුන්ස් සමාගමේ අයිතිකර පරිපාලකතැනට දෙන ලද ණය මුදල හා ණයවර L/C ලිපිය :

1962 සැප්තැම්බර් මාසයේදී ඉස්කාගාරයක් නොහොත් මද්‍යගාරයක් පිහිටුවීම සඳහා එඩ්මන්ඩ් මහතා විසින් ලක්ෂ 5 ක ණයක් ඉල්ලා සිටීමට අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය විසින් අවසර දෙන ලදී.

1962 ඔක්තෝම්බර් මාසයේදී අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනුමැතිය නොමැතිව සාමාන්‍යාධිකාරී තැන විසින් අවලංගු කළ නොහැකි L/C ණයවර ලිපියට අවසර දෙන ලදී. ජර්මන් බැංකුවක මාර්ගයෙන් ලක්ෂ 35 ක් ගෙවන ලදී. මේ මැක්ලම් බ්‍රවුන්ස් සමාගමටය.

1963 මැයි මාසයේදී මැක්ලම් බ්‍රවුන්ස් සමාගම විසින් ලක්ෂ 5 ක ණයක් ඉල්ලා සිටින ලදී. මෙම ණය ඉල්ලුම්පත්‍රය සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ මට්ටමෙන් පැන නැගුණු ප්‍රශ්න හේතු කොටගෙන ඉහත සඳහන් අනුමැතිය නොලත් ණයවර L/C ලිපිය එළියට ඇදුණේය. 1962 ඔක්තෝබර් මාසේ විවෘත කර දෙන ලද අවලංගු කළ නොහැකි ණයවර L/C ලිපියට අමතර වශයෙන් මෙම ණය ඉල්ලුම්පත්‍රය ඉදිරිපත් කරන ලදී. ලක්ෂ දෙකහමාරක් වටිනා බඩු ඒ වන විට

ඇවිත් තිබුණි. ඒ නිසා සම්පූර්ණ මුදල සම්බන්ධයෙන් නීතිප්‍රකාර බැඳීමක් බැංකුවට ඇති බව පෙනුණි. එම නිසා 1963 මැයි 15 වන දා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය ලක්ෂ දෙකහමාරේ මුදල අනුමත කළේය. මේ අනුමත කළේ විශේෂ බලාපොරොත්තු වක් උඩය. එනම් බැංකුවට එම මුදල ගෙවන තුරු එහි බඩු නොගය බැඳුම්කරයක් හෝ ඇපයක් වශයෙන් තබාගැනීම සඳහා සාමාන්‍යාධිකාරීතුමා ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි කියාය. මැයි මස 22 වන දා තරමේදී අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට දැනගන්නට ලැබුණේ මැයි මස 15 වන දාටත් කලින්, එනම් ඉල්ලුම්පත්‍රය අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය ඉදිරියට පමුණුවන්නටත් කලින්, සාමාන්‍යාධිකාරීතුමා බහුලයේම හිතමනාපයට පහසුකම් සලසා දී බඩුන් පිටකර ගන්නට පසු සාමාන්‍යාධිකාරී තැනම අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට බැඳුම්කරයක් පිට බඩු තබාගන්නා බවට පොරොත් දුටුකේ දීමය. එහි තේරුම සාමාන්‍යාධිකාරී තැන අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය රැවටීමය.

කාරණය දැනගත් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය සාමාන්‍යාධිකාරීතැනට වචනයෙන් පමණක් තදින් අවවාද කර භාණ්ඩාගාරයේ නියෝජිතයාගේ මාච්චියෙන් ඇමතිවරයාට කාරණය දන්වා සිටියේය. සාමාන්‍යාධිකාරීතුමාගේ අයුතු වැඩක් වංචාසහගත භාවයන් ඇමතිවරයාට දන්වා සිටි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය සාමාන්‍යාධිකාරීතැනට විරුද්ධව විනයානුකූලව ක්‍රියා කිරීමට යෝජනා කළාය.

මහ බැංකුව විභාගයක් පවත්වා වාර්තාවක් සපයන තුරු අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය මේ ගැන ක්‍රියා නොකළ යුතු බවට ඇමතිවරයාගේ ස්ථිර ලේකම්තුමා විසින් අත්සන් කරන ලද නියෝගයක් අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට ලැබුණි. වාර්තාව ලැබුනට පසුවත් නියෝගයෙන් කියවී තිබුණේ ඇමතිවරයා නැවත කාරණය සලකා බලා ක්‍රියා කිරීමට අවසර දෙන තුරු ක්‍රියා නොකළ යුතු බවය.”

ඇයි මේ ඇමතිවරයා සාමාන්‍යාධිකාරීතුමා ගැන මේ තරම් අනුකම්පාවක් දක්වන්නේ? එතුමා අයුතු බලපෑමක් නොකරනවා නම් ඇයි අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට විනයානුකූල දඬුවම් දෙන්නට ඉඩ නොදෙන්නේ? එයින්ම පේනවා නේද, ඇමතිතුමා අයුතු ලෙස මේ පිළිබඳව බලපෑමක් කර තිබෙන බව?

“1963 නොවැම්බර් මාසයේදී මෙම කාරණය මහ බැංකුවට දන්වා සිටින ලදී. මහ බැංකුව දන්වා සිටියේ, පුද්ගලයෙකුගේ ක්‍රියා කලාපය ගැන වාර්තා කිරීමට තමන්ට බලයක් නැති නමුත් බැංකුවේ ක්‍රියාකාරිත්වය ගැන වාර්තාවක් සපයන්නට පුළුවන් බවය. ඊට පසු, එසේ කරන ලෙස ඔවුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටින ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—දෙවන වර කියවීම

1963 නොවැම්බර් මාසයේදී අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනුමැතිය නොදී මෙම ණයවර ලිපිය තිබෙන්නට ඉඩ හැරීම ප්‍රඥාගෝචර නොවන බව ඒත්තු ගිය කිසිත්, ණය ගැනුම්කරු බැංකු ගිණුම ලංකා බැංකුවට හරවන්නට හෝ ඒ. අයි. සී. සී. යෙන් ණයක් ගැනීමට හෝ එකඟ වී තිබුණ නිසාත්, අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය ණයවර L/C ලිපියටත් බැංකු ගිණුමටත් අනුමතිය දුනි. 1963 නොවැම්බර් මාසේ සිට සමසක් ඇතුළත දී කාරණය බේරුම් කිරීමට කියම වුනි.

1964 ජූනි මාසයේදී ණයවර ලිපිය හතලිස් තුන් ලක්ෂ තිස් දහසට පමණ නැග තිබුනි. මහජන බැංකුව සහතික කරනවා නම් බැංකු ගිණුම හරවා ගැනීමට ලංකා බැංකුව එකඟ වුනි. ස්වභාවික වශයෙන් මහජන බැංකුව එය ප්‍රතික්ෂේප කෙළේය. දැන් කාරණය ඒ තත්ත්වයෙහිම පවතින්නේය."

මේ අන්දමට එක පුද්ගලයෙක් පමණක් රු. 43,30,000 කට අධික ණයක් මහජන බැංකුවෙන් ලබාගෙන තිබෙනව. එහෙත් මේ ගරු සභාවේදී ඇමතිතුමා කීවිට මොකක් ද? ගම්බද ගොවියාගේ ණයගැතිකම නැති කිරීමට මේ බැංකු පණත ඉදිරිපත් කරන බවයි. එසේ කියා තමුත්තාන්සේලාවත්, මහජනයාවත් රැවටුවා. මහජන බැංකුව සමුපකාරවලට රුපියල් කෝටි 6½ක මුදලක් ණයට දී තිබෙනව. එදා ඇමතිතුමා කියා සිටියේ, සමුපකාර සමිති මාර්ගයෙන් ගොවීන්ට ණය බෙදා හැරීම සඳහා සමුපකාරවලට ණය මුදල් දෙන බවයි. එහෙත් අද සමුපකාර සමිතිවලට වෙළඳාමටත් ණය දී තිබෙනව. වලපනේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වී. බී. එම්. හේරත් මයා.) සභාපතිව සිටින සමුපකාර සංගමය 1963 සැප්තැම්බර් මාසය වන විට වෙළඳාමෙන් ලැබූ පාඩුව රු. 54,000 යි. ඒ සමුපකාර සමිති සංගමයට 1963 සැප්තැම්බර් මාසයේදී රුපියල් ලක්ෂ 5ක ණයක් මහජන බැංකුවෙන් දී තිබෙනව. දැන් ඒ ණය මුදල රුපියල් ලක්ෂ 11 දක්වා වැඩි වී තිබෙනව. මේ ලක්ෂ 11 බෙදා හැරිය ගොවීන් අතරද? මේ මුදල් යොදවා තිබෙන්නෙ කොයි ආකාරයටද? මේ මුදල් ප්‍රයෝජනයට ගෙන තිබෙන්නෙ ඒ සමිතියේ නිලධාරීන්, එක් එක් පළාත්වල කඩ ආරම්භ කර වෙළඳාම් කිරීමටයි. එහෙත් ඇමතිතුමා මේ සභාවේදී ප්‍රකාශ කළේ ඒ අදහස් නොවෙයි. එපමණක් නොවෙයි, මේ

රජයේ මන්ත්‍රීවරුන් කොයි අන්දමට මහජන බැංකුවෙන් ප්‍රයෝජන ගෙන තිබෙනවාද යන්න මම තමුත්තාන්සේලාවෙන්වා දීමට සතුටුයි.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(කෙළරාච්චි අභ්‍යන්තර ඉරුවරුන්)
(An hon. Member)
මන්ත්‍රීවරු මිනිස්සු නොවෙයිද?

මැතිව මයා.
(කීරු. මතීපු)
(Mr. Mathew)

මිනිස්සු තමයි. එදා තමුත්තාන්සේලා මෙනෙදී කීවෙ කොහොමද? මේ බැංකුව ආරම්භ කරන්නෙ ගැමි ජනතාවගේ ණය බර නැති කිරීමටය කියායි, එදා ප්‍රකාශ කළේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(කෙළරාච්චි අභ්‍යන්තර ඉරුවරුන්)
(An hon. Member)
අපි ගැමියෝ.

මැතිව මයා.
(කීරු. මතීපු)
(Mr. Mathew)

ඒක ගැන මහජනතාව සොයා ගනිවි. මෙන්න මේ රජයේ මන්ත්‍රීවරුන් මහජන බැංකුවෙන් ණය අරගෙන තියෙන හැටි:

කේ. බී. රත්නායක—මහජන මන්ත්‍රී, 1962. 11. 28 වැනි දින අනුරාධපුර ශාඛාවෙන් රුපියල් 5,000යි. සී. නිලකරන්න—මහජන මන්ත්‍රී, 1962. '6. 30 වැනි දින යුනියන් ප්ලේස් ශාඛාවෙන් රුපියල් 10,000 යි; 1962. 8. 20 වැනි දින ගාල්ල ශාඛාවෙන් රුපියල් 3,000යි; 1963.6.11 වැනි දින ඩිප්ට් ස්ටීට් ශාඛාවෙන් රුපියල් 10,000යි. සම්පූර්ණ ගණන රුපියල් 23,000යි. සී. එස්. රත්වත්තේ—මහජන මන්ත්‍රී, 1962. 12. 28 වැනි දින බලන්ගොඩ ශාඛාවෙන් රුපියල් 10,000යි. ජේ. ජී. ගුණසේකර—මහජන මන්ත්‍රී, 1962. 1.17 වැනි දින යුනියන් ප්ලේස් ශාඛාවෙන් රුපියල් 5,000යි. සී. එම්. ගුණසේකර—මහජන මන්ත්‍රී, 1963. 2. 1 වැනි දින බිබිල ශාඛාවෙන් රුපියල් 5,000යි. සී. මුණවීර—මහජන මන්ත්‍රී, 1962. 7. 18 වැනි දින මාතලේ

கல துலிம

கல துலிம

[லுநிவி மய.]

ஸாமிலெந் ருபியல் 8,000ஓ. டு. பி. வஓ. சீநடாஓ—மஓஸந மன்றி, 1962. 4. 6 லுநி டீந னுலர் ஸாமிலெந் ருபியல் 5,000ஓ.

ஃகல்கி லேலவ டு. ஓ. 8 லுயெந் கலயுது டுந் ஓலுலா லிலாடய கல தலந லுடி.

ஃநுந் ஓல லிலாடய 1964 டுஸெஓஓது 14 வந ஓகலுட ஃலந்வுது லுலே.

கல துலிம

ஒத்திலவப்பு

ADJOURNMENT

மது ஃல வந ஓஸ்கநாவ ஓஓஓஓஓஓஓ லிய :

“That the House do now adjourn”—
[ஓரு ஓலயஓஓ ஃந். ஃஓ. ஃலுலே]

மன்றி மனிடலய ஃல டுநுலுல, டு. ஓ. 8.10, 1964 டுஸெஓஓது 11 வந டீந ஓஓ ஓஓஓஓஓஓஓ டுநுல, 1964 டுஸெஓஓது 14 வந ஓகலுட ஃ. ஓ. 10 வந ஓலக் கல ஓஸெஓ.

ஃபையினது 1964, ஐலு 30 லும டேதிய தீர்மாளத்திற் ஓணங்க, பி. ப. 8.01 மணிக்கு, 1964, ஓகஸ்ட் 14 லும டேதி லெள்ளிக் கிழமை மு. ப. 10 மணிவரை ஃபை ஒத்தி லவக்கப்பெற்றது.

Adjourned at 8.1 p.m. until 10 a.m. on Friday, 14th August 1964, pursuant to the Resolution of the House of 11th August 1964.

லலலன பிலுரு

லலலன பிலுரு

ஹல்திபிலல சனபட பாரே நலலன பாலம ஸுடீம

நிலை. பாலம நானிலே கலயுது 64.8.15 லுநி டுந லந விப னாரலல கலரு லுலே. ல் னநல லநபாரலப பிலிஶிம பிலினிஶ ஶுடஶு நாலகாலிக லீ பாலமக ஓடு கலந லுடல லீய நலல கலலல பிலுயோசனலப ஙநிலிந் நலலே. (ன) ஓஙநிந் (஦) ஶபநே டகல்லந லு லிஶ்நலலலலப ஦நலல லேய லுந நலலலல. (ஓ) 1965 ஦ஶுலே மஶ லந விப லேஶி லுல ஶலிஶுரீஶ கிரீமப நலலலிலய.

ஹல்திபிலல சனபட பாலம ஶிதி—பால நிர் மாணிப்பு

HALVITIGALA COLONY ROAD—CONSTRUCTION OF BRIDGE

90/64

டிஶானயக மலல.

(திரு. திலநாயகக)

(Mr. Dissanayake)

ஓலலி, லாரிலாரீங ஙா விடலி லலல பிலிலு ஡ுமநிலுலே ஡ுஶு பிலுநலல : (஦) ஹல்திபிலல சனபட பாரே நலலன பாலலே லுல டுநப ஦லுலுட பஙகப பமஶ பலர னாரலல கல ஶலுந், லம லுல நல கல நானி லப லுதுல டுந்நலலட? (ன) லேம பிலுலுடலப ஶேநுல கலமகட? (ஓ) லேம லுல ஶலிஶுரீஶ கலந்நே கலலுட?

(a) Investigations and collection of data on soil conditions, flood levels and preparation of plans for the bridge began in 1960 and have now been completed. Construction work on the bridge will commence by 15.8.64. Meanwhile an adequate temporary wooden bridge to provide access to the Scheme has been constructed and has been in use throughout. (b) Does not arise in view of (a) above. (c) The work is scheduled to be completed by April 1965.

காணி, நிர்ப்பாசன, மின்விசை அலமலச்சலரக கேட்ட வினா : (அ) ஙறககுறைய ஐந்நு வலுடஙகலிந் முன்னலே வேலை ஡ுரம்பிக்கப் பட்ட பாலதிலும, ஹல்திபிலலகலக குடியேறற ஶிதிலில் லள்ள பாலத்தின் நிர் மாணிப்பு இன்னம முடிவடலயலில்லையென் பதை ஡ுவர் ஡ுநிலவாரா? (஡) இத்தாமதத் திற்கான காரணமென்ன? (இ) இவ்வேலை ஙப்பொழுது முடிவு பறும?

லீரலான சனபடலுஶிந்ல ஙலலே ஓடுகிரீம ஶீரப்பான குடியேறறம் : குடிசைகள் அலமப்பு

WEERAPANA COLONY: CONSTRUCTION OF COTTAGES

91/64

டிஶானயக மலல.

(திரு. திலநாயகக)

(Mr. Dissanayake)

ஓலலி, லாரிலாரீங ஙா விடலி லலல பிலிலு ஡ுமநிலுலே ஡ுஶு பிலுநலல : (஦) லீரலான சனபடலுஶிந்ல ஙலலே 50க ஓடுகிரீம ஶடஙா மலுலே லேந் கலந லுடலு ஡ிநலி ஦லுலுடலுலுட? (ன) லேம ஙலலே ஓடுகிரீமப ஡ுநி பிலுலுட கலமகட? (ஓ) பிலுலுட ஙுந லஙகிலுஶுந்நா கலலலலல? (லீ) ஙலலே ஶலிஶுரீஶ லேஶ ஓடுகலந்நே கலலுட?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power : (a) Is he aware that the construction of the bridge on the Halvitigala Colony Road is not complete although work was started about five years ago ? (b) What is the cause for this delay ? (c) When will this work be completed ?

காணி, நிர்ப்பாசன, மின்விசை அலமலச்சலரக கேட்ட வினா : (அ) ஶீரப்பான குடியேறற வாலகலருக்கு 50 குடிசைகள் அலமப்பதற் கென ஙவ்வுலுடத்தில் பணமலாதுககப்பட்டுது? (஡) இக்குடிசைகலக கட்டுவதிலுள்ள காலதாமதமென்ன? (இ) இக்கால தாமதத்திற்குப் பொறுப்பாளி யார்? (஦) குடிசைகள் ஙப்பொழுது ஶுரணமாக அலமக் கப்படும?

ஙு. ஶி. பி. டு ஶிலலா (ஓலலி, லாரிலாரீங ஙா விடலி லலல பிலிலு ஡ுமநிலு ஙா ஶலானயக) (கெளரவ ஶீ. பீ. டி சில்லா—காணி, நிர்ப்பாசன, மின்விசை அலமலச்சலரும் சபை முதல்வலும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of Land, Irrigation and Power and Leader of the House)

(஦) பஶே நந்நலலய பிலிலுல லிஶ்நலல லல ஙுநில ஶங விமலுலந கலயுது, ஶல ஙுலிலே மலபலி ஙுநில ஶங பாலம ஶடஙா ஶுலுஶ்மலல ஶகஶ் கிரீம 1960 டி ஦லலந லுடல டுநப லம காரீயலந் ஡ுலுஶுந்நலலப

ලිඛිත පිළිතුරු

ලිඛිත පිළිතුරු

asked the Minister of Land, Irrigation and Power : (a) In which year was money voted for the construction of 50 cottages for Weerapana colonists ? (b) What is the delay in constructing these cottages ? (c) Who is responsible for the delay ? (d) When will the cottages be completely constructed ?

ගරු සී. පී. ද සිල්වා

(கௌரவ சி. பி. டி. சில்வா)

(The Hon. C. P. de Silva)

(අ) ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ වීරපාන ව්‍යාපාරයේ ජනපද නිවාස සහ ඒ සඳහා වැසිකිලි ඉදි කිරීම පිණිස 102 වැනි ශීඝ්‍රයේ 7 වැනි සම්මතයේ 35 වැනි උප ශීඝ්‍රයේ ගොඩ ගොවිජනපද ව්‍යාපාරයට තේ 1960/61 මුදල් වර්ෂයට රු. 129,000 ක් වෙන් කරන ලදී. 1961 ජනවාරි මාසයේදී ටෙන්ඩර් කැඳවන ලද නමුත් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ ටෙන්ඩර්වල මිල ගණන් දෙපාර්තමේන්තුවේ ආස්තමේන්තුවල සඳහන් මුදලට වැඩි වූ බැවින් ඒවා ප්‍රතික්ෂේප කරන ලදී. වඩා පහසුවෙන් නිවාස තැනීමට හැකි වන ලෙස ප්‍රවේශ පාරවල් කැපීමෙන් පසු 1962 ජූනි මාසයේදී නැවතත් ටෙන්ඩර් කැඳවන ලදී. නිවාසයකට රු. 2153/10 බැගින්ද, වැසිකිලියකට රු. 186 බැගින්ද, රු. 117,055 ක මුළු මුදලකට අම්බලන් ගොඩ ඩී. ඩබ්ලිව්. නිලකරන්න මහතා විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලැබූ ටෙන්ඩරයේ සඳහන් මිල ගණන්, ලැබුණු ටෙන්ඩර්වලින් ඉතාම පහත් ඒවා වූ බැවින් එය පිළිගන්නා ලදී. කොන්ත්‍රාත්තුවේ සඳහන් වැඩ කිරීමට 62.9.28 දරන දාන මින් ගිවිසුම් පතක්ද අත්සන් කරන ලදී. කොන්ත්‍රාත් ගිවිසුමට අනුව මෙම වැඩ 63.9.15 දිනට හෝ ඊට පෙර සම්පූර්ණ කළ යුතුව තිබුණි. මාස ගණනක් ගත වෙන තුරු මෙම වැඩ ආරම්භයට ඔහු අපොහොසත් වූ බැවින් කාර්යක්ෂමව වැඩ කළ යුතු බව දන්වමින් කොන්ත්‍රාත්තුවේ (53) කොන්දේසියට අනුව ඔහුට අවවාද කරන ලදී. කොන්ත්‍රාත් කරු වැඩ අරඹන ලද්දේ 1963 පෙබරවාරි මස අවසානයේ දීය. වැඩ කෙරුණේ ඉතා සෙමිනි. ඔහුගේ ඉල්ලීම පිට වැඩ සම්පූර්ණ කිරීමේ කාලය 64.3.15 දින

දක්වා දිගු කරන ලදී. කීප වතාවක්ම ඔහුට අවවාද කරන ලද නමුත් ඔහු සතුටුදායක ප්‍රගතියක් දැක්වූයේ නැත. අවසානයේදී නිවාස 12 ක් පමණක් සම්පූර්ණ කරන ලෙස කොන්ත්‍රාත්කරුවාට දන්වන ලදී. මෙම නිවාස 12 යේ වැඩ ද සම්පූර්ණ කිරීමට ඔහුට නොහැකි විය. එහෙයින් කොන්ත්‍රාත්තුව අවලංගු කොට ඔහුගේ නම කොන්දේසි කඩකරනු ලබන කොන්ත්‍රාත්කරුවන්ගේ ලේඛයට ඇතුළත් කිරීමට කටයුතු කරන ලදී. (ආ) සහ (ඉ) ඉහතින් (අ) ගැන දක්වන ලද කරුණු නිසා මෙය පැන නොනගී. (ඊ) ලියා පදිංචි කරනු ලැබූ සමුපකාර සමිතිය කට වැඩ භාර දීමට හැකියාවක් ඇත්දැයි දැන් සොයා බලනු ලැබේ. වැඩ පොලොහි කඳවුරු ගොඩනැගිලි තැනීම, කම්කරුවන්ට සහ අනිකුත් සේවකයින්ට වාසස්ථාන ලබා දීම, අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ආදිය ආදිය සඳහා අධික මුදලක් වැය කිරීමට සිදුවන බැවින් මේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් තැනිය නොහැක. සමුපකාර සමිති විසින් මෙම වැඩ භාර ගැනීමට අකමැත්තක් දක්වනොත් ආධාර ක්‍රමයක් යටතේ ඔවුන්ගේ නිවාස සාදා ගැනීම ජනපදිකයින්ටම පැවරීමට නොහැකිවේද යන ප්‍රශ්නය ගැන සලකා බැලීමට සිදුවේ.

(a) A sum of Rs. 129,000 was set apart under Head 102, Vote 7, Sub-head 35, Highland Colonization Scheme in the Financial year 1960/61 to meet the construction of cottages and latrines for Weerapana Scheme in Galle District. Tenders were invited in January 1961, but the offers were rejected as they exceeded departmental estimated cost. Access roads were thereafter built to make the job of construction comparatively easy and tenders were again invited in June, 1962. The tender of Mr. D. W. Tillekeratne of Ambalangoda for the construction of 50 cottages at Rs. 2,153.10 per cottage and 50 latrines at Rs. 186 per latrine, total cost amounting to Rs. 117,055, was accepted as this was the lowest. An agreement was also entered into with him under date 28.9.62 for the due fulfilment of the contract. Under the terms of the contract, the work should have been completed on or before

[ශ්‍රී ඩී. ඩී. ද සිල්වා]

15.9.63. The contractor failed to start work for several months and was warned in terms of Clause (53) of the contract to proceed with the work in an efficient manner. The contractor commenced work only by the end of February, 1963, and the progress was very slow. An extension of time up to 15.3.64 was granted at his request to complete the work. In spite of numerous warnings, little or no progress was made by the contractor. As a last resort, the contractor was instructed to limit his effort to the construction of 12 houses only. He failed to complete even the 12 houses. Action was, therefore, taken to terminate the contract and

blacklist him. (b) & (c). Do not arise in view of (a). (d). The department is exploring the possibility of handing over the work to a registered co-operative society. It is not possible for the department to undertake the construction of these buildings as the cost in setting up camps at work sites, providing living quarters for labourers and workmen, transport of materials, etc., would be prohibitive. If co-operative societies are not willing to undertake this work, the question will have to be examined whether the colonists themselves should not be asked to construct the cottages and latrines on a subsidy basis.

දශක මුදල් : මුදල් ගෙවන දිනෙන් පසුව ඇරඹෙන මාසයේ සිට මාස 12ක් සඳහා රු. 32.00යි. අශෝඛිත පිටපත් සඳහා නම් රු. 35.00යි. මාස 6කට ගාස්තුවෙන් අඩකි. පිටපතක් ගත 30යි. තැපෑලෙන් ගත 45යි. මුදල්, කොළඹ, ගාලු මුවදොර මහ ලේකම් කාර්යාලයේ රජයේ ප්‍රකාශන කාර්යාංශයේ අධිකාරී වෙත කලින් එවිය යුතුය.

1964

අන්තර් : පணம் செனந்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம் ; தனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அதிதியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

1964

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment Rs. 32 00 (uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months. Each part 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

1964

ලංකාවේ වාලවේනයෙහි පිහිටි " ඊස්ටර්න් පේපර් මිල්ස් කෝපරේෂන් " හි නිපදවන ලද කඩදාසිවල ලංකාණ්ඩුවේ මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රාපිතයි

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்ரேண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனல் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட காசிடத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon